

100 LET FOTBALU VE FRÝDLANTU

*Věnováno památce všech,
kteří se zasloužili o frýdlantský fotbal,
na národnost či rodný jazyk nehledíc.*

Tato publikace vychází ke 100. výročí založení fotbalu ve Frýdlantu

Obsah

Slovo úvodem	5
Předválečná éra	8
Roky 1929 - 1932	11
Sezony 1934 - 1937	12
1938	13
Rok 1946: První zápasy, první derby	17
Sezona 1946/1947	19
Ročník 1947/1948: Účastník II. třídy	22
Nové soutěže v roce 1949	26
Ročník 1951: Opět změny	28
1952 - 1955: Začátek budování stadionu	30
Ročník 1958 - 1959: Premierově prvotřídní	33
1959/1962: Ve Frýdlantě se hrála I. A třída	35
1963/64: Frýdlant divizní	39
1964/1965: Návrat do I. A třídy	45
1965/1966: Pohárová příprava přinesla kuriózní rozluštění	47
1966/1967: Opět v kraji	48
1967/1968: Na dlouhá léta naposledy v krajském přeboru	49
1968 - 1972: Přelom 60. a 70. let patřil I. A třídě	50
Sezona 1970/1971	52
1971/1972: Sezóna s hořkou příchutí	55
Ročník 1972/1973: Nucený sestup do I. B třídy	56
1973 - 1975: Frýdlant se stal Českolipským	57
1975/1976: Zpět v Liberecké skupině	59
Ročník 1976/1977: Návrat v I. A třídě	61
1978 - 1979: Frýdlant se stává stabilním účastníkem I. A třídy	63
1979/1980: Soutěž v novém formátu a na novém povrchu	65
Sezona 1980/1981	67
Ročník 1981/1982: V I. A třídě společně s Hejnicemi	68
1982/1983: Venkovní trápení stálo lepší umístění	70
Sezona 1983/1984: Změna mistrovského formátu soutěží v kraji	72
1984/1985: Sparta i Slavia proti Slovanu Frýdlant	74
Ročník 1985/1986: Podzimní zmar	77
Sezóna 1986/87: Frýdlant nenápadnou štikou	80
1987/1988: Příležitosti tu byly, ale... ..	83
Sezona 1988/1989	86
Sezona 1989/1990: V novém hávu, těsné boje, regionální derby	88
1990 - 1992: Omlazený Frýdlant stoupá výše	90
Ročník 1992/1993: Slovan Frýdlant se dočkal	92
Ročník 1993/1994: Krajský přebor vyměněn za divizi	94
1994/1995: Frýdlant s navrátilci na druhém místě	97
1995/1996: Hýbl a Závěta drží Frýdlant	97
1996/1997: Slovan po pohromě a v nové éře	98
1994 - 1998: Běčko zachraňující se	98
1997 - 2000: Slovan Frýdlant v nové etapě a v krajské I. B třídě	100
2000/2001: Pád Slovanu Frýdlant	102
Roky 2001/2002	103
2002/2003: Druhý pokus překazila Hlavice	103
2003/2004: Na třetí pokus se Slovan dočkal	104
2004/2005: Návrat do I. A třídy	105

2005/2006: Lehké sestupové starosti rozplynul Pavel Doležel	106
2006/2007: Neúspěch znamenal pád do I. B třídy.....	107
Sezona 2007/2008.....	107
2008/2009: Pokus číslo 2.....	109
2009/2010: Do třetice všeho dobrého.....	110
2010/2011: V I. A třídě.....	111
Sezona áčka v ročníku 2011/12	113
Sezóna 2012/2013: Slušný podzim	115
Ročník 2013/2014	117
Sezona 2014/2015: Slovan Frýdlant vládnul.....	120
2015/2016: Slovan Frýdlant opět v krajském přeboru.....	123
Ročník 2016/17: Ztracená sezóna.....	125
Sezóna 2017/18: Krajský přebor jen ve dvanácti.....	126
Sezona 2018/2019: Přebor opět jen ve dvanácti	128
Frýdlantská mládež	132

Slovo úvodem

Vždycky jsem obdivoval, jak si především v zahraničí dovedou vážit fotbalových tradic. Různá benefiční a přátelská utkání před plnými tribunami, klubová muzea, historické dresy a rekvizity, vitríny plné pohárů atd.

100 let je již pořádně dlouhá doba, která nabídla nespočet emocí a vášně. Bylo jich a jistě bude nadále mnoho. Domnívám se ale, že převažují radost, bojovnost, srdce nad vším zklamáním.

Čeho se nejvíce za těch 100 let dosáhlo? To prosím nechme tuto otázku nezodpovězenou. Ať každý fanoušek či hráč si najde každý ten svůj nejlepší moment a okamžik, který ho zahřeje na duši a na srdci, vyvolá úsměv na tváři při vzpomínce na své přátele, kteří také podlehli kouzlu jménem fotbal. Kopaná znamená emoce! Věřím, že v tomto soupise jich ve svých vzpomínkách naleznete spousty.

Tato kronika je prvotním pokusem o sepsání těch nejpodstatnějších a nejdůležitějších momentů frýdlantské kopané. Aby bylo toto možné, bylo nutné prohledat po mnoho měsíců okolní archívy, pročítat stohy novin, vyslechnout si vyprávění od pamětníků. Svým způsobem je možné nahlédnout do historie kopané na celém Frýdlantsku, zejména díky nálezům v novinových článkách, jako jsou prvotní zápasy, tabulky. Tyto posbírané údaje jsou vlastně i celorepublikovým unikátem.

Nebylo možné obsáhnout zcela vše, proto přijměte prosím moji omluvu za neúplnost či nedokonalost v některých pasážích.

Přesto chtěl jsem touto kronikou věnovat hold a uznání Vám a všem, kteří zde nechali již nesmazatelnou stopu a nenechali náš klub na holičkách.

Martin Bušovský

Slavnostní otevření hřiště s umělým povrchem - září 2013

**100 LET
FOTBALU
VE FRÝDLANTU**

Předválečná éra

Nejrozšířenější celosvětová hra se na Frýdlantsku organizovaně začala prosazovat již necelý rok po konci první světové války. Lidé chtěli odvrátit myšlenky na strasti zaviněné útrapy válečného konfliktu. Jedním ze způsobů bylo tyto myšlenky zahnat sportem. Již před válkou na Frýdlantsku bylo zastoupeno několik sportovních odvětví. Velkou tradici zde měla cyklistika, turistika, zápas, gymnastika atd.

Znak DSK Friedland

V kraji s převážně německým obyvatelstvem neměly české spolky takové zastoupení jako ty německé. V činnosti byl německý tělocvičný spolek (Deutscher Turnverein), protipól tehdejšího Sokola. Již v roce 1905 existovaly tyto spolky ve všech větších městech a v některých menších obcích.

Založení klubu a první zápasy

Kdy a jak hra, která je zábavou, vášní i láskou, zapustila první kořínky na Frýdlantsku? V samotném Liberci bylo v činnosti několik fotbalových klubů, které měly již tradici. Dá se říci, že kopaná se odtud rozšířila po skončení války do Frýdlantu. V převážně Němci obývaném kraji proto nikoho nepřekvapí, že první fotbalový klub tvořili hráči této národnosti. Samotný název nenechal nikoho na pochybách, o jaký klub se jedná. Deutscher Sport Klub Friedland

(DSK Friedland). Tento klub tvořilo několik sportovních odvětví (atletika, plavání atd.), ovšem kopaná si vybudovala zdaleka největší pozornost. Začátky byly obtížné. Začalo se prakticky od nuly, nebylo zázemí a hlavně chybělo to hlavní, hřiště. Ale nadšení pro fotbal nechybělo. Hlavní postavou nově vzniklého fotbalového oddílu byl Felix Plechschmied st., koňský handlíř a řezník, který byl hlavním sponzorem celého klubu. První ryze fotbalové hřiště se vybudovalo za nemocnicí nedaleko silnice do Habartic vedle železniční tratě. Název areálu zněl Sportplatz Rasnitzwiesen. Na jeho místě dnes stojí zahrádkářská kolonie.

(Sportbrüder Reichenberg.) Sonntag den 17. Aug. begrüßt die Ia-Mannschaft den Fr i e d l ä n d e r Sportklub Ia als Gast. Anstoß halb 8 Uhr auf dem Spielplatz beim Wasserreservoir. Die Friedländer verfügen über eine ziemlich spielfaechte Mannschaft. Anschriften sind von nun an Hermann Richter, Reichenberg, Lange Straße Nr. 3 zu richten.

17. srpna 1919 - článek zvučící na první zápas DSK

V prvních letech činnosti sehrál DSK pouze přátelské či turnajové zápasy. První sehraný zápas Frýdlantských se uskutečnil

Od DSK Friedland k českému klubu

Ten nápad mu v hlavě šrotoval už déle, längere Zeit. „Mít tak vlastní fotbalový klub i ve Frýdlantě, das wäre super,“ říkával si občas v duchu Felix Plechschmied, místní řezník a koňský handlíř. Už se asi nikdy nedozvíme, kde a kdy se ve fotbale zhlédl. Tady musíme s politováním připustit, že toho moc o zakladateli a prvním sponzorovi klubu nevíme. Ale kdo ví, třeba jeho touhu zažehl nějaký vyhecovaný duel dvou nejlepších německých klubů v Čechách Deutscher Fussbal Club in Prag (DFC Prag) s Teplitzer FK 03, jehož mohl být svědkem. Rozhodně však musíme vzít v potaz, že pro příklady nemusel chodit zase tak daleko. Inspirovat ho mohla celá řada oddílů, které v německy mluvících částech království vznikaly již mnohem dříve. Vždyť třeba

v nedalekém Liberci existovalo hned několik klubů. Ve Varnsdorfu byl založen DFC Varnsdorf v roce 1907. Rumburk reprezentoval DFC Rumburg od roku 1910.

Jasně, všechno to byla větší města. Zatímco Frýdlant měl na přelomu prvního a druhého desetiletí necelých

v neděli 17. srpna 1919 od 14.30 hodin v Liberci, na hřišti Wasserreserboltz proti Sportbrüder Reichenberg. Premiéra Friedlandu skončila rekordním výsledkem 12:1, když čestný a premiérový gól vsítil symbolicky Felix Plechschmied ml., syn sponzora. Po konci války začaly v Libereckém kraji, i Sasku vznikat nové kluby, a tak o soupeře nebyla nouze. Dalším soupeřem byl 7. září celek FR d. DFV Kratzau (Chrastava). Frýdlantští však i v tomto zápase tahali za kratší konec a prohráli 5:2. Další venkovní zápas byl sehrán 14. září v libereckých Ruprechticích proti tamnímu DTV Ruppertsdorf. Velkou událostí bylo sehrání prvního domácího zápasu 21. září od 15.30 hodin. Před zraky hraběte Clam-Gallase poměřil Friedland síly s SK Paulsdorf (Pavlovice). Za řízení sudího Exlera přišla prohra 1:8 a čestný úspěch vsítil Weber. Fotbal se ve Frýdlantu rychle uchytil, přibývalo členů a diváků, a tak v roce 1920 domácí přivítali první klub zvučného jména. Do Frýdlantu přijel rezervní DFC Prag. Uskutečněn dvojzápas

(23. a 24. května) s výsledky 0:4 a 0:0 byl velkou událostí. O týden dříve na svém kolbišti hostil Stráž nad Nisou a utkání skončilo porážkou domácích 3:6. První předzápas obstarala frýdlantská rezerva proti FK Rapid 1912 Reichenberg. Po divoké přestřelce se mohli domácí radovat z výhry 5:4.

Zbudování nového hřiště

Brzy se s rozrůstající popularitou kopané ve Frýdlantě, objevil požadavek na vlastní hřiště, které se podařilo ve spolupráci s městem vybudovat v roce 1926. Jen pro upřesnění, jde o současný městský stadion. Toto nové hřiště bylo pokřtěno vítězným inauguračním zápasem (5:2, poločas 2:0) proti významnému týmu SV Amateure Reichenberg, který byl zásobárnou kvalitních hráčů pro větší a bohatší kluby. Frýdlant podle hodnocení podal obětavý výkon a překvapil soupeře velmi kvalitní hrou. Zápas byl sehrán 12. září od 16 hodin za řízení rozhodčího Benische.

Samotné otevření hřiště 15. září provázely velké divácký zájem. Při oficiálním otevření sportovního hřiště starosta Frýdlantu Eduard Schröder poukázal na velký národní a místní význam pro německý sportovní klub a ocenil zásluhy nového majitele, který si váží skvělého sportovního pole pro společnost. Předseda sportovního klubu Oswald Glück neskrýval své nadšení a ujistil, že němečtí sportovci z Frýdlantu budou vždy jednotou pro všechny obyvatele. Sportovní hřiště se nacházelo na úpatí tzv. Altmannbergu a tvořilo sousedství sportovního klubu patřícího Střeleckému domu, jehož pozemek byl přímo u nového místa. Hřiště nebylo vyvýšené, jak ho známe dnes. Sportovní areál umožňoval pořádat nejenom sportovní události, ale i různé společenské akce. Hřiště mělo rozměry 100x 60 m. Největší překážkou při budování bylo odvodnění samotného areálu. Mezi hřištěm a restaurační zahradou se do budoucna plánovalo s vybudováním areálu pro hudební vystoupení.

6 tisíc, Rumburk 16 tisíc, Varnsdorf 23 tisíc a Liberec 36 tisíc obyvatel. Jenže vždyť třeba i Chrastava se od roku 1913 chlubila FK Germania Kratzau!

Jen pro představu, podle prvního poválečného sčítání obyvatel žilo ve Frýdlantě v roce 1921 5522 Němců a 412 Čechů. Tak proč nemít „Fussbal Club“ i u Smědé? Převést nápad do reality však nebyl po první světové válce určité snadný úkol. Ještě dlouho se zde nežilo snadno. Problémem byla nezaměstnanost. Lidi štválo živoření na příděly. Přes všechny překážky ovšem DSK Friedland na trávník vyběhl. Jelikož chybělo i zázemí, první mače sehrál u soupeřů. Vůbec ten premiérový 17. srpna v Liberci s klubem Sportbrüder Reichenberg. A Felix Plechschmied se možná dmul pýchou, když historicky premiérovou trefu zaznamenal jeho stejnojmenný syn. Vůbec nic nevadilo, že jen korigoval vysokou prohru 1:12. Vždyť šlo o první partii z mnoha. Friedland lebe hoch! Ať žije Frýdlant!

Špílu pod renesančním zámekem se nadšenci dočkali až na sklonku léta. První pláček na kopanou vznikl u silnice na Habartice kousek za nemocnicí. V areálu s názvem Sportplatz Rasnitzwiesen přivítal 21. září Frýdlant SK Paulsdorf. Domáci dokonce před zraky sportovně založeného hraběte Františka Clam-Gallase prohráli 1:8, když čestný úspěch zaznamenal H. Weber. A v květnu 1920 se možná jeho zakladateli Pleschmiedovi splnil sen. Přijel slavný DFC Prag. Byť jen s rezervním týmem, mělo to zvuk. Fotbal se stal ve městě rychle populární. Brzy vyrostlo nové hřiště na místě dnešního městského stadionu. Slavnostně ho otevřel s optimistickým výhledem do budoucna starosta Eduard Schröder. V následující sezoně byl již mančaft přijat do organizovaných soutěží DFV (Deutcher Fussball Verband), kterých se pravidelně zúčastňoval. A o zápasy byl velký zájem. Například v knize Historie německého fotbalu v Čechách se můžeme dočíst, že když hrál DSV Kratzau (Chrastava)

Již členem Deutscher Fussball Verband

V dalších letech se členská základna rozrůstala, a tak mohl být založen rezervní tým, doplněný dorostem a žáky.

(D. S.-R. Friedland Ia gegen D. S.-R. Pragau Ia) 1:0 (1:0), Eden 8:3. Meisterschaftsspiel dritter Klasse. Die Friedländer boten eine sehr gute Gesamtleistung. Schiedsrichter Effenberger vorzüglich.

10. října 1926

D.S.K. Frýdlant Ia proti D.S.K. Chrastava Ia 1:0 (1:0), rohy 8:3, mistrovský zápas třetí třídy. Frýdlantští předvedli velmi dobrou celkovou výkon. Rozhodčí Effenberger výborný.

V sezóně roku 1927 byla podána oficiální přihláška za člena DFV. Deutscher Fussball Verband byl jediný vrcholný německý fotbalový svaz na území tehdejšího Československa, který sdružoval německé kluby od roku 1919. Tento svaz, ačkoliv byl pod záštitou Československého fotbalového svazu, měl v mnoha ohledech samostatné pole působnosti.

Byl členěn do několika žup. Frýdlant patřil pod krajskou župu Sever (Gau Nord). Tato župa byla rozdělena před druhou světovou válkou na další okresní svazy. Pro ročník 1927/1928 byl DSK Friedland zařazen do nejnižší II. třídy, kde se utkával pravidelně s okolními týmy jako Chrastava, Hrádek nad Nisou, s libereckými týmy a v pozdějších letech i s Hejnicemi a Novým Městem pod Smrkem.

Desetileté výročí

V rámci oslav desetileté činnosti sportovního klubu probíhalo několik oslav všech sportovních odvětví po celém městě. Například byly uspořádány velké

(D. S.-R. Friedland I gegen S.-B. „Merkur 1907“ Görlitz I, Liga) 5:3 (0:0), Eden 8:1. Die Friedländer führten ein sehr gutes Spiel vor und drängten den Gegner in der zweiten Spielhälfte vollständig in sein Feld. Die Mannschaft hat in kurzer Zeit einen schnellen Aufschwung genommen, was auf intensives Training zurückzuführen ist. Schiedsrichter Effenberger gut. — D. S.-R. Friedland Jugend schlug D. F.-C. Paundorf Reserve 10:1.

Zápasy v rámci desetiletého výročí 1926. Dorostenci vysoko porazili hejnickou rezervu.

plavecké soutěže, bylo sehráno i utkání ve vodním pólu. Kopaná ve Frýdlantě již napevno zapustila své kořeny a mezi obyvateli měl klub své renomé. Událostí se tak stala oslava desetiletého působení kopané ve městě. V neděli 30. června 1929

na městském stadionu po celý den probíhala fotbalová sláva. První, kdo se představil u této příležitosti,

byli dorostenci, kteří se utkali s DSV Reichenberg, následoval zápas rezervního týmu proti FK Wacker Friedeberg. Poté sehrálo první mužstvo DSK přátelský zápas proti FK Sachsen Zittau. Fotbalový maraton byl ukončen utkáním ligových klubů DFK Reichenberg proti SCT Görlitz.

(D. S.-R. Friedland sucht Gegner) für seine I. Mannschaft für den 27. Juli nach Friedland. Expressbescheid erbeten an Rud. Bibacha, Friedland.

23. července 1930

D.S.K. Frýdlant hledá soupeře pro své I. mužstvo na 27. července do Frýdlantu. Expressní přihlášky u Rud. Bibacha, Frýdlanti

mimo jiné s týmem z Frýdlantu, plot kolem hřiště musel být zakryt jutovými závěsy, aby mač nemohli sledovat neplatiči! Stejnou publikaci využijeme i při hledání odpovědi na otázku, v jakém vztahu byl za první republiky český a německý fotbal. Následující vzpomínka se sice týká jiného místa v severních Čechách, ovšem lze předpokládat, že situace v Sudetech byla víceméně podobná. Navíc by byla škoda nezmínit vzpomínku jednoho z nejlepších fotbalistů historie, který se v roce 1931 narodil a vyrůstal v dnes již neexistující obci Střimice nedaleko Mostu. Ano, jde o Josefa Masopusta. „Je zajímavé, a já si za tímto názorem stojím, že se přes poměrně dlouholeté společné působení v rámci jedné země styly německých a českých, resp. československých týmů, vzájemně nijak zvlášť neovlivňovaly. Po této stránce nemám teď na mysli záležitosti organizačního charakteru – účast ve stejných soutěžích apod., nežily spolu, nýbrž vedle sebe. Zcela svébytně, samostatně. Šly svou vlastní cestou, jely po jiných, i když souběžných kolejích, které se prostě

neprotínaly,“ vzpomínal držitel Zlatého míče z roku 1962 v úvodu výše zmíněné knihy autora Lubomíra Krále. „Zkrátka - německý fotbalový styl byl vždy německý, ať ta mužstva hrála v Teplicích, v Praze, v Berlíně nebo v Kolíně nad Rýnem. Hra každého takového manšaftu, který mohl být složený z ostřílených profesionálů, amatérů nebo třeba dorostenců, či ještě mladších hráčů, byla vždy založena na co nejdokonalejší organizaci, neumdlévající jednoduchosti, důslednosti a disciplíně,“ napsal Masopust. Není proč pochybovat, že výše zmíněné platilo i pro Frýdlant. Tedy až do vypuknutí největšího válečného konfliktu v dějinách, po němž vše bylo jiné. „Rokem 1945 začala být psána nová kapitola rozvoje sportu. Začínalo se v podmínkách více než skromných. V důsledku válečných událostí byla jediná tělocvična po dopadu letecké bomby v troskách, a tak ve městě zůstaly toliko dvě školní tělocvičny. Jedna ve škole v ulici Rudé armády (dnes Husova), druhá při škole v Bělikově ulici. Hřiště tu bylo jen pro kopanou, tvrdě

DSK Friedland ze dvacátých let

Na přelomu 20. – 30. let zaznamenával DSK své dosud nejlepší výsledkové období, kdy atakoval ve své třídě ty nejvyšší příčky. Frýdlantští byli vybíráni do okresních výběrů u příležitosti nejrůznějších oslav. Nejzajímavější kombinaci měl výběr Liberecka, tvořený výhradně hráči Frýdlantu a Hejnic v roce 1931. Soupeřem byl tým postavený z klubů Jablonce, u příležitosti oslav Severočeské německé fotbalové župy.

První postup v roce 1933

Prvního velkého soutěžního úspěchu dosáhl Frýdlant v sezóně 1932/33. Župa byla rozšířena o III. třídu. Od prvních kol se Frýdlant držel vedoucích příček. Stoupající formu potvrzoval výsledky, které nikoho nenechaly na pochybách o jeho prvenství. V květnu 1933 na svém hřišti za objektivního posuzování rozhodčího Wünsche dokázal porazit poslední překážku za postupem do II. třídy v podobě SK Wiesenthal (Lučany) 3:1.

Roky 1929 - 1932

Postupem času se činnost klubu začala zkvalitňovat, což vyústilo v lepší výsledky. Hra Frýdlantu se postupně vyrovnávala se silnějšími celky, které již pravidelně porážel. Většinou po léta Frýdlant hrál nejnižší soutěže. V jubilejním roce 1929 porážel některé věhlasné regionální německé celky, jako byl SV Merkur 1907 Görlitz. Zajímavostí byl předzápas sehraný dorostenci proti rezervnímu družstvu

dospělých z Hejnic. Mladí si připsali rekordní vítězství 10:1. Začátkem třetí dekády je zaznamenána též činnost nově založeného žákovského družstva. Dosud nejvyššího vítězství dosáhl Frýdlant v květnu 1930. V zápase proti saskému SV Grossschönau se míč celkem 16x zatřepetal v síti soupeře. V tomto utkání bylo dosaženo i rekordního poločasového výsledku, který byl 12:0. Konečné skóre znělo 16:1.

pískované. Nebylo u něho ani sociální zařízení. O nějaké klubovně či šatně se mohlo jen snít. Noví osídlenci přicházející ze všech koutů republiky byli převážně lidé mladí, toužící po sportovním vyžití,“ poznamenal si frýdlantský kronikář Josef Sýkora (z knihy Frýdlantsko, Anděl, Karpaš a kolektiv). „Také fotbalisté už od jara 1946 hráli pod názvem SK Frýdlant na starém hřišti. Nevadilo, že vedle stály dřevěné baráky, bývalý lágr, a že v něm nyní byli soustředováni Němci před odsunem,“ popsal Sýkora. Část jedné z budov ve Sběrném středisku Frýdlant mezi dnešními ulicemi Bezručova a Družstevní dokonce „kopačky“ využívaly jako kabinu... A právě v tomto prostředí se odehrál příběh dokumentující, jak mocným fenoménem fotbal byl a je, neboť umí spojovat. Spolehnout se zde můžeme bohužel jen na orální historii. Dejme proto slovo Zdeňku Sivkovi, který příběh slyšel vyprávět od sportovního manažera Jana Kořátka.

„Než byli Němci definitivně odsunutí, tak prý nejméně v jednom případě jeden z nich za Frýdlant hrál. Údajně to byl velmi šikovný fotbalista a pan Kořátka měl zájem, aby zůstal. Vyprávěl mi, že by se snad umělo i zařídit, aby do transportu nemusel. Ale on to odmítl a raději odešel za svými příbuznými do Německa.“ Nejspíš věděl, co dělá. Ostatně již v září 1945 a poté v březnu následujícího roku Československá asociace fotbalová zakázala registrace hráčů německé či maďarské národnosti. „Poněvadž porušení tohoto zásadního usnesení jest hrubým porušením národní cti a poškozováním dobrého jména sportu, znamená každý start takového hráče - i se svazovou průkazkou - ztrátu bodů z moci úřední.“ Přesto za Frýdlant Němec načerno nastoupil. Jakýsi Wildner. „Dokonce neumí ani slovo česky,“ volaly SK Pavlovice po kontumaci. Zkrátka od té doby již historii Frýdlantu píše český živel, ale neodmyslitelnou součástí je i ten německý.

Sezony 1934 - 1937

Následující ročník ve II. třídě začal DSK porážkou 3:4 s SV Grünwald. Tento výsledek předznamenal další nevýrazné úspěchy v soutěži.

V dalších letech do začátku druhé světové války hrál Frýdlant především se soupeři z nejbližšího okolí. I když výsledkově nedokázal tolik přesvědčovat, dál rozšiřoval svou základnu.

Fotbalový klub ve třicátých letech se skládal ze šesti týmů. Prvního družstva, rezervy, dorostu, dvou oddílů žactva a staré gardy.

V sezóně 1937/38 nechali Frýdlantští své příznivce zavzpomínat na lepší výsledkové časy. První polovina soutěže se hráčům vyvedla a do jejího konce bojovali o vedení a okresního mistra především s SV Amateure Rosenthal (Růžodol).

Druhá polovina soutěže však začala fiaskem, kdy měl DSK nastoupit proti Libereckým. Značné množství natěšených diváků se však zápasu nedočkal, jelikož do Liberce dorazil pouze jeden frýdlantský hráč, a tak body bez boje získal

soupeř. Podle tiskového prohlášení se Frýdlant před začátkem jarní části ohradil proti postoji některých funkcionářů svazu a také činovníkům z Růžodolu, kteří měli údajně škodit klubu. Proto nenastoupil. Tento zmar pak dál vyústil v další nepovedenou sezónu.

Frýdlant 1934

Na frýdlantském sportovišti nastoupil 30. září 1934 místní Německý sportovní klub od

4 hodin odpoledne proti svým kolegům ze Mšena v zápase v kopané. Po dlouhé době nastoupil Frýdlant v plné sestavě. Z vojenského cvičení se vrátil Rösch, který také nastoupil do zápasu za Frýdlant. Mšeno disponovalo velmi silným mužstvem, se kterým Frýdlant minulý rok uhráli jediný bod. Jelikož se v zahradě Střeleckého domu konala dětská slavnost, byl přístup pouze po dvou vedlejších cestách. Zde stály jediné dvě pokladny, u kterých si zájemci mohli koupit lístky na utkání.

Odznak vydaný k zápasu se Mšenem (Grünwald)

Jindřich Wurm, legendární střelec, který se kamarádil s Přádou

Ve fotbale toho zažil hodně. Máloco už trojnásobného otce na sklonku kariéry mohlo na hřišti překvapit. Teď však vypěnil. Nešlo jinak. Když cítil, že se nehraje fair play, bublalo to v něm. Byl rok 1959, Frýdlant hrál v Chrastavě a vedl 3:1. Jenže sudí proti němu zapískal v posledních minutách dva pokutové kopy. Domáci z nich dokázali vyrovnat. „Tohle snad není možný, cos to zapískal?“ vmetl nasupeně rozhodčímu do tváře po druhém trestnáku onen fotbalista. A kdo ví, třeba zazněly i peprnější výrazy. Ať tak, nebo onak, arbitrovoltujícího útočníka vyloučil. A k tomu ještě jednoho hráče Frýdlantu navrhl. Na to však zase zareagovali přítomní fanoušci hostujícího týmu. Sudí totiž vykázal ze hřiště jejich oblíbence. Bez velkého přehánění klubovou

legendu. „Seběhli se k rozhodčímu a skončilo to inzultací,“ popisuje očitý svědek Jindřich Wurm. Velmi dobře si melu pamatuje i po šedesáti letech. Nediňte se. Oním protestujícím hráčem byl jeho táta,

1938

V sezóně 1938/39 byl Frýdlant zařazen opět do II. třídy župy Sever. Začátek sezóny si zpestřil na góly bohatými přátelskými duely. Nejprve na hřišti v Lučanech (výhra 5:3), výhra 6:5 proti Janovu a opět domácí vítězný zápas proti

Vrchlabí 5:4. Odvetný přátelský zápas se o den později již obešel bez vítěze díky remíze 5:5. Bohužel v tomto zápase byl těžce zraněn brankář a tato událost poznamenala další výsledky v začínající sezóně. Soutěž zahájilo 10 klubů.

(Pavlovice), DFK Morchenstern (Smržovka), DSK Neustadt a. T. (Nové Město pod Smrkem) a DSB Kratzau (Chrastava). Pak přišla německá okupace a kluby, jež dosud hrály pod hlavičkou DFV zastřešeným Československým fotbalovým svazem, byly přefazeny do soutěží čistě německých, do nově vytvořené župy Sudety. Kluby na Frýdlantsku se však těchto organizovaných soutěží již neúčastnily. Postupem času docházelo k zánikům jak soutěží, tak i samotných klubů. Sportovní areály tak na dlouhá léta okupace osiřely.

Sportovní areál nejenom pro sport

Velký význam pro město a celé Frýdlantsko měl sportovní areál i v rámci společenských akcí. Mnohokrát bylo hřiště využito pro pořádání různých slavností, využití zde našli i různé mimosportovní spolky.

Shromáždění na fotbalovém hřišti Henleinovců, při příležitosti oslav svátku práce. 1.květen 1938

Soupeři Frýdlantu byly DFK Seidenschwanz (Vrkoslavice), DSK Johannesburg (Janov nad

Nisou), SK Wiesenthal (Lučany), DFK Grünwald (Měšno), DSB Arnau (Hostinné), SK Paulsdorf

který synka na své zápasy pravidelně bral už od mala. Tehdy tak na vlastní kůži podle reakcí diváků opět pocítil, že otec nepatřil k žádným tuctovým hráčům. Idolem byl Jindřich Wurm. Útočník, jenž sehrál v historii Frýdlantu významnou roli. „Řekl bych, že táta byl ve městě persona,“ přikyvuje dnes jeho stejnojmenný syn. „Výrazná osobnost frýdlantského fotbalu,“ souhlasí Zdeněk Sivek, který zažil Wurma jako spoluhráče až na sklonku jeho kariéry na přelomu padesátých a šedesátých let. Ale nepředbíhejme a vraťme se na její začátek. Musíme nejprve do Načeradce, kde se v roce 1923 Jindřich Wurm narodil. Neuškodí, jestliže si tady připomeneme, že ve stejném roce přišel na svět i Václav Ježek. Později se to bude hodit. Wurm v obci kousek od Vlašimi s kopanou i začínal. O jeho talentu svědčí, že ač byl věkem ještě dorostenec, už se neztratil ani mezi dospělými chlapy. V letech

1938 až 41 se učil obchodním příručím v nedaleké Mladé Vožici a chvíli kopal i za Soběslav. Do Frýdlantu do vysídlených Sudet se dostal hned po válce. Na sever následoval svou sestru Marii, jež tam bydlela již před válkou s manželem, který byl nadlesním. Přišli tam tři sourozenci Otýlie, a nejmladší z deseti dětí Jindřich a Stanislav, pozdější gólman Frýdlantu. A když se v pohraničním městečku jako mnoho dalších věcí obnovoval i místní fotbalový klub, fungující zde už od roku 1919, Wurm u toho pochopitelně nechyběl. Jako hráč i člen realizačního týmu, řekli bychom dnes moderně. „Zároveň totiž plnil funkci rekvizitáře neboli kustoda,“ konstatuje s úsměvem Jindřich Wurm mladší, který se narodil teprve za dva roky v extrémně suchém roce 1947. Ale teď pojďme ještě do března 1946. Tehdy vstoupil do historie třeba slavný projev Winstona Churchilla, kde poprvé použil pojem Železná opona, ale úvodní

S nastupující moci nacistů, však našlo i neblahé využití pro pořádání demonstrací na podporu Třetí říše. Více než pro sport byl areál více a více využíván Henleinovci, kteří zde pořádali manifestace. Bohužel i dál čekal hřiště neblahý osud před začátkem II. světové války. Místo sportovního zápolení

po obsazení Sudet, byl areál využíván jako základna pro německou armádu. Ve válečné době fotbalové dění utichalo. Namísto kopání do míče se kopalo do země. Byl zde vybudován protiletický kryt. Po konci války byl areál ve zbídačeném stavu a po následující léta osiřel pro pořádání soutěžních zápasů.

Fotbalové hřiště bylo využito německou armádou při jejím příchodu do Frýdlantu 2.10.1938

Sokolové u vzniku druhé hřiště

V meziválečném období ve Frýdlantě se mimo kopané dařilo i jiným sportovním odvětvím. Fungoval zde cyklistický, plavecký, turistický, zápasnický i boxerský spolek. Velkou roli zde hrál lehkootletický klub, který byl sdružen v jednotném klubu DSK Friedland, ten se zúčastňoval všech utkání a sportovních svátků v okolních městech i v sousedním Sasku. Od roku 1906 ve Frýdlantě existoval klub Sparta, který sdružoval zápasníky a vzpěrače. Většina těchto sportovních oddílů byla především německých. Ale svou činností se nenechaly zahanbit ani české spolky, i když byly v menšině. Největší pozornost na sebe poutali Sokolové. Původně zde měla roku 1920 pobočka Sokolská jednota z Liberce, ale roku 1925 se Frýdlantská sokolská jednota osamostatnila. Svou činností napomáhala zakládat sokolské jednoty i v ostatních částech

jarní dny prvního poválečného roku se zapsaly i do dějin frýdlantského fotbalu. Hrál se zde vůbec první zápas. Frýdlantští prohráli s Hejnicemi 1:9. A můžete hádat, kdo byl autorem sice jediného, zato historicky prvního gólu! Ano, nikdo jiný než Jindřich Wurm. Od té doby se třefoval často. Hodně často. Ostatně pokud byste tehdy měli možnost vsadit si na střelce, s Wurmem by to byla skoro tutovka. Tu se radoval čtyřikrát, támhle pětkrát. A vězte, že jednou v přátelském utkání s Novým Městem pod Smrkem slavil dokonce devět tref. Když se v roce 1947 utkal Frýdlant se Slavií z Liberce, se slavnějším soupeřem sice padl, jenže Wurm zaznamenal čtyři zásahy. O týden později se prosadil i proti dalšímu regionálnímu obrovi z Jablonce. „Ten má na víc,“ muselo se honit hlavou tehdejšími činovníkům. A nejspíše jim červík v podobě Wurmova talentu v hlavě vrtal. Však se začátkem roku začaly množit spekulace o jeho přestupu. Krátce po prvním

dubnu vyšla v tehdejší Rudém právu zpráva, že za Wurma nabízí Rapid Liberec čtyřicet tisíc korun a Frýdlant požaduje ještě o dvacet víc. Apríl? „Tato zpráva je nepravdivá, neboť SK Frýdlant nikdy nepomýšlel na obchodování s hráči, přesto, že je klubem malým a chudým. Jindra Wurm jako hráč i jako kamarád má pro SK Frýdlant velikou cenu, ale o svém případném přestupu si bude rozhodovati sám,“ demontuje klub znepokojivé zprávy, které neutichaly ani na podzim. „Ve Frýdlantě bylo rušno. Nejprve jednala s SK Frýdlant Slavia Liberec a dosáhla dohody. Druhý den na to však odjel „přetahovaný“ na výlet do Českých Budějovic. Jsme proto zvědaví, ve kterém dresu ho nakonec uvidíme. Prozatím měla tato jednání za následek porážku SK Frýdlant, a to, že někteří členové výboru SK Frýdlant ‚podají demisi‘,“ píše se. My už víme, jak sága dopadla. Soubor o frýdlantské eso vyhrála liberecká Slavia. „Byl tehdy na vojně, ale

Frýdlantského výběžku. Brzy o sobě jednota nechala vědět tělocvičnými akademii zprvu pořádaných v hostincích či u panského koláře Gusty Hanuše. Potřeba šířit sokolské myšlenky narůstala, proto své cvičení oddíl přesunul do tělocvičny Masarykovy školy. Ale ani to s rozrůstající se členskou základnou nestačilo. Vedle areálu si členové upravili nové letní hřiště s tělocvičným náradím a placem pro velká cvičení. Byl to zárodek dnešního fotbalového hřiště s umělým povrchem. V zimních měsících zde bylo zřizováno a hojně využíváno kluziště.

Válečné období

Bohužel ani českými Sokoly využívané hřišti se nevyhnuly strasti a útrapy spojené s válečnou dobou. Po okupaci Frýdlantu zničili nacisté sokolské jeviště a náradí, zabavili veškerý majetek i peníze a na místě cvičiště postavili dřevěné baráky pro zajatce. Tento tábor po konci války sloužil jako sběrný při odsunu německých obyvatel. Pro zajímavost, stejný osud potkalo hřiště i v Novém Městě.

Meziválečné fotbalové dění na Frýdlantsku

V ostatních částech Frýdlantska vznikaly fotbalové kluby poskrovnu. V meziválečné době zde byly další tři celky. Na konci dvacátých let byl založen oddíl v Hejnicích (DFK Haindorf). Dále na přelomu dvacátých a třicátých let klub v Novém Městě pod Smrkem (RSV Neustadt). Hřiště v Novém Městě bylo zbudováno v letech 1934-35. Nakonec v menší míře zde působil i klub v Jindřichovicích pod Smrkem. Tyto německé kluby však s nástupem druhé světové války svou činnost přerušily.

Poválečná doba

Konec druhé světové války v květnu 1945, přinesl do pohraničí mnoho zásadních změn. Němečtí obyvatelé, kterých byla výrazná převaha, byli odsunuti

a postupem času nahrazována novým českým obyvatelstvem z vnitrozemí. Přijížděli noví osadníci především z Turnovska, kde v předválečné době měl fotbal velkou tradici. Takže kromě nových nadějí na změnu si mnoho z nich sebou přivezlo i nadšení a lásku k fotbalu. Potřeba sportovního a společenského vyžití narůstala. Spolkový život na Frýdlantsku začínal prakticky od začátku, protože vzhledem ke skladbě obyvatel před rokem 1945, zde české spolky téměř neexistovaly. Netrvalo dlouho a parta sportovních nadšenců okolo Emila Zámečnicka byla u zrodu novodobé éry frýdlantské kopané. Zámečník byl také aktivním rozhodčím.

Obnovení organizované kopané

Za hojně účasti přátel a příznivců sportu byl 12. září 1945 ustaven ve Frýdlantě první český

jen asi čtrnáct dnů, když ho Slavia koupila. U nás v rodině se pak tradovalo, že to bylo za dvě konve sádla a další jiné naturalie, neboť to bylo ještě v době předělového systému,“ prozrazuje Wurm mladší. Liberec hrál v soutěži o tři úrovně vyšší, přesto i mezi kvalitnějšími soupeři se jeho táta dokázal prosadit. Hned v prvním ročníku po přestupu nasázel na nové adrese třináct gólů. Podještědský tým i díky jeho trefám usiloval o postup do divize. „V reportech zápasů mu noviny věnovaly samostatné odstavce,“ vzpomíná pamětník. Ve stejném dresu si v liberecké kotlině zahrál mimo jiné s již zmiňovaným vrstevníkem Václavem Ježkem, pozdějším nejlepším českým trenérem 20. století. Experti o Wurmovi tvrdili, že kdyby měl jen o něco lepší techniku, mohl to dotáhnout až do ligy. A kdo ví, zda by se tak i nestalo, nebýt osudového zápasu v České Lípě. Po surovém faulu byl velmi těžce zraněn. Nikdy se už nedostal do své nejlepší formy. „Měl zlomenou

nohu v koleni. Ještě pak hrával, ale už to nikdy nebylo ono,“ říká jeho potomek. Zranění bylo tak vážné, že spoluhráči pro něj dokonce uspořádali benefiční zápas mezi Slavií Liberec a výběrem libereckého kraje, jehož výtěžek putoval na léčebné výlohy. Wurm pak po sezoně Slavii Liberec opustil a Frýdlant zažil návrat ztraceného syna s pořadovým číslem 1. „Byl to jeden z nejlepších hráčů, jako děti jsme se na něj chodily dívat,“ vzpomíná pamětník Sivek. Jeho jméno se opět začalo objevovat v kolonkách střelců. „Táta pracoval ve Dřevozpracujícím průmyslu jako plánovač. A na chvíli musel jít hrát do Habartic, za které nastupovali zaměstnanci z firmy. Ale bylo to jen na chvíli, pak už zase hrál za Frýdlant,“ poznamenává Wurmův syn, který se pro své vnuky snažil již coby důchodce sepsat fotbalové curriculum vitae svého táty. A ještě jednou Jindřich Wurm senior „přestoupil“. Přetáhl ho do Raspenavy Franta Jirásko, který hrával

sportovní klub, který chtěl úzce spolupracovat s tělocvičnou jednotou Sokol a místním osvětovým sborem. Přípravný výbor byl zvolen v tomto složení. Předseda Emil Zámečník (národní správce zámečnictví), I. místopředseda M. Pech, II. místopředseda Ing. Popelka (ředitel závodu Tibatex), sekretář Bohumil Voráček, pokladník Svoboda, rekvizitář Jindřich Wurm, zapisovatel a archivář Hánek, členové výboru Jaroslav Šťastný, Dytrych, Voráček, Kořátko, Kábele, K. Mauser, A. Dolejší a Karel Čaban. Po vyřízení nezbytných formalit u fotbalového svazu byl klub vzat za právoplatného člena. Po skončení ustavující schůze byla provedena mezi přítomnými dobrovolná sbírka pro nově utvořený sportovní klub, která vynesla částku 5500 korun. Bylo také odsouhlaseno, že pravidelné tréninky se budou konat každou středu na hřišti u Kasáren (dnešní UMT). Zájemci, kteří se do klubu chtěli přidat, se mohli hlásit u předsedy Zámečníka, popřípadě zajít

Sběrný odsunový tábor ve Frýdlantě 1946

na členskou schůzi, která se vždy konala po středečních trénincích v hotelu Beseda. Prvým podnikem, který se chtěl více vrýt do povědomí veřejnosti, byl hudební večer v Národním domě 26. září 1945. V pestrém pásmu vystoupili známí rozhlasoví zpěváci Jindra Mlejnek a František Severin, na chromatickou harmoniku zahrál hudební skladatel Roman

Blahník. Samozřejmě, čistý výtěžek byl určen na zakoupení potřebných rekvizit a na opravu poškozeného hřiště. Veškerou korespondenci týkající se sportovního klubu ve Frýdlantě, jakož i pozdější nabídky k zápasům, vyřizoval výhradně Bohumil Voráček, v té době pracovník úřadu sociálního pojištění, sídlícího v Komenské ulici 290.

za Slavoj Liberec, když v roce 1953 slavně postoupil do první ligy. Ve Slavii s ním předtím hrával. Raspenava byla v té době na Frýdlantsku špičkovým klubem. Derby s Frýdlantem Wurm prožíval jako pikantní střety. V roce 1959 se ovšem přeci jen definitivně vrátil do Frýdlantu, „Přemluvili ho Jarda Vít s Jindřichem Musilem řečeným Cyrdou, aby tam s nimi dohrál kariéru,“ popisuje Wurm junior. Ovšem nechybělo příliš a k poslednímu comebacku frýdlantské legendy domů vůbec nedošlo. V červenci rok předtím se totiž stal účastníkem velkého železničního neštěstí, které se stalo osudným pro čtyři lidi. Co se stalo? Rozvodněná Smědá podemlela trať a parní lokomotiva zvaná Všudybylka se zřítila do koryta řeky. Naštěstí s sebou nestrhla další vagony... Nehoda je dodnes pro Wurmovu rodinu velkým mementem. Nechme proto vyprávět Wurma mladšího, jemuž tehdy bylo jedenáct let.

„Tuhle událost v rodině celkem dost živě prožíváme. Můj tehdy ještě budoucí tchán s mou budoucí ženou chodili do zámeckého parku se dívat, jak stoupá voda v řece. A tchán si všiml, že je tam podemletá trať. S deštníkem utíkal proti vlaku a snažil se upozornit strojvedoucího, aby zastavil. Bohužel se to nepodařilo...“ smutní i po desetiletích. Jeho táta ve vlaku seděl. V té době jezdil po železnici pravidelně do Liberce za prací. „Sedával s chlapy hned v prvním vagonu za lokomotivou, tendrem a poštovním vozem a hrával s nimi karty. Měli štěstí. Poštovní vagon se přepůlil a vůz s tátou spadl na druhou stranu. Táta měl snad jen zlomená žebra. Byl ovázaný, ale do práce chodil. Psychicky ho to ovšem trochu poznamenalo, protože pak už si vždy sedal až do toho posledního vagonu,“ vysvětluje Wurm mladší. A když už jsme u železnice, zmínit zde musíme ještě jednu historku. „Pravidelně jsem se díky tátovi potkával s Láďou Přádou,“ zmiňuje Wurm jednoho

Největší starostí bylo zřízení alespoň trochu důstojného zázemí a oprava hřiště. Ta probíhala ve spolupráci se Sokolem ještě několik následujících let. Co se týká sportovní stránky, prozatím si Frýdlantští vystačili sami. K prvním přátelským zápasům docházelo začátkem roku 1946.

Hřiště

Samotnou kapitolou v poválečné době bylo hřiště. Ačkoliv v meziválečném období zde fungovalo několik sportovních hřišť a areálů, nejenom fotbalových, válečné útrapy se podepsaly na stavu všech. Hlavní městské hřiště využívané DSK Friedland bylo ve velmi zbedačeném stavu a nemohly být na něm pořádány sportovní události. Sokolský areál vedle Masarykovy školy však takové škody neutrpěl. I když „neutrpěl“ je velmi nadsazený výraz. Muselo být vyvinuto nesmírného úsilí a mnoho hodin práce, aby areál alespoň trochu připomínal důstojný

stánek nově se rodícího sportovního spolku. Přesto měl frýdlantský klub výhodu v tom, že mohl stavět na základech již dříve využívaného areálu. Proto není divu, že kluby, kde se kopaná pěstovala v předválečné době, obnovili svou činnost nejdříve (Nové Město a Hejnice). S příchodem nových osadníků vznikaly malé sportovní kluby i v okolních obcích. Hřiště v poválečné době přímo sousedilo s areálem pro odsunuté Němce, kteří

zde získali dočasné útočiště. Na dnešním místě dnes stojí tribuna a dětské hřiště. Sběrné středisko Frýdlant bylo zřízeno 15. února 1946 na základech tehdejšího zajateckého tábora. Mělo ubytovací kapacitu pro 460 osob, po pozdější přístavbě se počet vyšplhal na 600. Avšak nedlouho po jeho zřízení zde bylo ubytováno 1500 lidí. S organizovaným odsunem ze sběrného střediska se započalo již 29. dubna, odkud byli vysídlení přesunuti na nádraží.

Rok 1946: První zápasy, první derby

Přes počáteční obtíže se podařilo klubu svou činnost nejen udržet, ale i nadále rozvíjet. Udělal se kus velké práce k tomu, aby areál mohl být plně využíván ke sportovním zápolením.

První zápas, ve kterém se objevil nový frýdlantský klub, bylo přátelské utkání s Hejnicemi 31. března 1946. Zápas skončil přesvědčivým vítězstvím hostů z Hejnic 9:1. Premiérové trefy v nové éře frýdlantské kopané

z nejtalentovanějších útočníků poválečné éry, který v letech 1953 až 1956 jedenáctkrát reprezentoval. Kde se vídali? „Jezdil jsem do Liberce na rovnátka, to tehdy jinde nedělali. Táta mě tam vozil jako kluka a šel pak do práce, kam jsem za ním potom vždy přišel. Ale jak se ráno přijelo do Liberce, tak na tamním nádraží byl mezi nástupišti takový bufet nebo spíš výčep, jemuž se říkalo Ostrůvek. A tam sedával Přáda a táta mu platil pravidelně jedno pivo. Asi to nebylo správný, ale bylo to takhle po několik let. To bylo v době, kdy táta ještě hrával, ale Přáda už byl na cestě dolů,“ poodhaluje Wurm o bývalém reprezentantovi, který bohužel nezvládl boj s alkoholem... Ale zpět k Wurmovi, jehož fotbalová kariéra už také spěla ke konci. Frýdlantu ještě pomohl slavně vykopat divizi, ale do ní už nezasáhl. „Začal jsem s ním hrát ještě na začátku I.A třídy, ale on toho pak brzy nechal, protože měl už svá léta,“ připouští

Sivek. Jak na svého bývalého partáka vzpomíná? „Byl to takový typický střelec. Byl už starší a obrazně řečeno nám pomalu mohl dělat tátu. Ale charakterizovalo ho, že nám vždycky říkal: Hoši nezapomeňte, že fotbal je o fair play,“ loví Sivek z paměti. „On už pak nechtěl hrát. Chvilku ještě fungováním, ale na to neměl moc nervy,“ vykládá Wurm junior. I to byl jeden z důvodů, proč po skončení kariéry o víkendu místo na stadion zamířil jako vášnivý myslivec spíše do lesa. „Je pravda, že moc nechodil. Občas se šel na fotbal podívat, ale rozčilovalo ho to neustálé hádání. Vždy mi říkal, že to za nich nebylo, aby se chlapi mezi sebou takhle hádali. Vyprávěl mi, že si vůbec nepamatuje, aby někomu řekl, že udělal něco blbě. Oni si spíše pomáhali. Tohle ho proto iritovalo hodně. Když už, tak jsme jezdili na fotbal do Liberce,“ objasňuje jeho syn, který pak později po Sametové revoluci dělal

se dočkal Jindřich Wurm. Nutno vyzdvihnout počet diváků, kterých přišlo 500. Další přátelský zápas byl sehrán na hřišti v Novém Městě. Jenže tentokrát hra byla zcela v režii Frýdlantských, resp. v režii jen jednoho z nich. Konečné skóre bylo 12:1. Za vítěze se celkem dvakrát trefil Hoření, po jedné brance přidal Pavel, a devět zásahů obstaral sám Jindřich Wurm! Během jara 1946 začaly na Frýdlantsku vznikat nové spolky, nejdříve organizace dobrovolných hasičů, svazy mládeže a ve velké míře též divadelní a ochotnické spolky. Přestože po válce nebyly na Frýdlantsku vhodné podmínky, začala se i v dalších místech postupně rozvíjet činnost v Sokole, KČT nebo v řadě

jednot, zaměřených většinou jen na jeden druh sportu. Fotbalové jednoty vznikly v Krásném Lese, Dolní a Horní Řasnici, Habartcích, Raspenavě a také fotbalový oddíl Višňové, pod názvem Hraničáři Višňov. Byli to právě Frýdlantští, kteří byli prvním soupeřem tohoto věčného rivala. Ačkoliv se oficiálního otevření hřiště měli višňovští obyvatelé dočkat až 2. června, byl první zápas odehrán na začátku května. Výsledek 3:3 byl spravedlivý k poměru sil. Týden nato hraná odvěta ve Frýdlantě, se ale již v tak přátelské duchu nenesla. Utkání bylo velmi výrazně ovlivněno výkonem rozhodčího a nečistou hrou domácích. Tyto události napomohly k těsnému vítězství Frýdlantu 2:1.

První mistrovské zápasy

Fotbaloví funkcionáři si kladli otázku, jak dál pokračovat či navázat na hierarchii soutěží. Podle stanov a na přání Severočeské župy, měl každý pohraniční klub začít mistrovské soutěže v té třídě, ve které skončil roku 1938. Vzhledem k tomu, že následkem neustálého přílivu prvotřídních hráčů z vnitrozemí se výkony klubů značně lišily a mnohde i zvýšily, nemohlo být toto stanovisko přijato. Byly utvořeny různé porovnávací turnaje, které určily kluby, do jakých tříd budou zařazovány. Jelikož Frýdlant nebyl v počátcích této činnosti aktivní, účastnil se prvních mistrovských klání až v průběhu roku 1946. S tím, jak v probíhající sezóně rostl počet nově založených klubů, byla je potřeba zařazovat do narychlo utvořených soutěží. A tak se stalo, že delegáti sportovních klubů z Doubí, Chrastavy, Hrádku, Hejnic, Frýdlantu a Pavlovic se dohodli na utvoření turnaje nově založených severočeských pohraničních klubů. Turnaj se hrál dvoukolovým systémem, každý s každým a první kolo bylo sehráno 19. května 1946 a trval čtrnáct víkendů. Každý klub byl povinen složit zápisné 500 Kč. Při osmi účastnících tedy celková částka činila 4000 Kč, ze které byly pořizeny ceny pro

SK Frýdlant 1946 v pozadí tábor pro odsunutě Němce.
V bílém je předseda Emil Zámečník

ve Frýdlantě přes dlouhých dvanáct let starostu. Jeho tatínek zemřel v roce 2005 ve věku 82 let. P.S. Když byl Jindřich Wurm mladší již po tátově smrti v roce 2009 v Novém Městě na Moravě, kde byl na chalupě u dcery, na tamním náměstí zaujalo jednu skupinku lidí auto s libereckou poznávací značkou. „Jste z Liberce?“ ptali se ho. „To ne, ale z nedalekého Frýdlantu,“

odpověděl jim. „A neznáte náhodou nějakého pana Wurma,“ pídili se. Když se jich nevěřícně zeptal proč, odpověděli: „My jsme s ním obchodovali, když pracoval v Dřevozpracujících závodech. S ním to byla radost. Stačilo si říci a všechno platilo, nemuselo se nic psát, to se udělalo až posléze, bezvadnej chlap,“ vysvětlili mu. Nejvíce radosti však frýdlantská legenda rozdala na hřišti.

vítěze. První cenou byl broušený pohár, pro druhého pamětní plaketa, pro třetího diplom. Zbytek z této částky byl věnován na obnovu Slezska. Turnaj měl být přehlídkou výkonnosti mužstev, která později zasáhla od 1. září do již plnohodnotných mistrovských soutěží.

SK Hrančičáři Višňov — SK Frýdlant 3:3.
Výsledek velkem spravedlivý k poměru sil obou mužstev. V předzápase hrála reserva s XI šroubáren v Vísky, které podlehl 1:2. Těmito zápasy zahájil SK Hrančičáři činnost, oficiální otevření hřiště bude však až 2. června. —an.

Květen 1946 – první zápas a derby s Višňovou

Neslavná premiéra

19. května 1946 je datum, kdy frýdlantská kopaná zažila

opětovně mistrovský zápas. Ten se uskutečnil na hřišti Nového Města a premiéra nedopadla vůbec dobře. Za stavu 3:2 pro domácí byl zápas předčasně ukončen. Tři stovky diváků byly svědkem demonstrativního odchodu Frýdlantu poté, co jim dle jejich mínění byl nesprávně vyloučen brankář.

SK Frýdlant v Hejnicích prohrál 3:4 a dvě branky poražených vstřelil Jindřich Wurm, jedna byla vlastní. Statečně se dál SK Frýdlant probíjel soutěži i přes počáteční slabou výkonnost. Ta se postupem času zlepšovala, což bylo vidět zejména v odvetách. Přesto v konkurenci sedmi účastníků získal jen 8 bodů za čtyři výhry a obsadil poslední, sedmé místo. Vítězem se staly Hejnice.

plnohodnotného mistrovského klání, premiérovým zápasem proti SK Chrastava. Dochovala se sestava, která nastoupila a v podstatě celý tento ročník odehrála: Strnad, Kišů, Zábanský, Maršálek, Skalický, Bureš, Mareš, Hoření, Mašek, Jurečka, bratři Jindřich a Stanislav Wurmové, dále Hablt a Josef Vokoun. Premiéru si nenechalo ujít na 200 diváků, kteří viděli velmi rušný a urputně vedený zápas. Přesto odcházeli zklamaní po výrazné výhře hostů v poměru 4:0 (1:0). Začátek sezóny nezastihl Frýdlantské zrovna v té nejlepší formě. V Hrádku si domácí připsali výhru 10:3 a hattrick za Frýdlant vstřelil Jindřich Wurm. Původně byl tento zápas veden jako přátelský, poněvadž se k utkání nedostavil delegovaný rozhodčí. Variant, jak toto utkání pojmout bylo několik. Ponechat výsledek nebo uspořádat nový zápas. Svazem bylo rozhodnuto o uspořádání nového zápasu. Tato původně neplánovaná odvěta ale Frýdlantským dokonale vyšla, když svého soupeře předčili 4:1.

SK Frýdlant 1947 (v balónáku Kotátka, nejvyšší hráč Zábanský, brankář Wurm)

První mistrovská derby

Frýdlant si však nenechal vzít chuť do dalších soubojů. Hned v následujícím souboji přivítal na svém hřišti Višňovské. Šlo tak o premiérové mistrovské derby, řízený kvalitně rozhodčím

Sezona 1946/1947

Přes výsledkově a tabulkově nepovedenou mistrovskou premiéru, zapustila frýdlantská kopaná napevno a natrvalo své kořeny. Bylo důležité, že klub držel pohromadě, byl tvořen velmi dobrou partou, kterou spojovala láska k fotbalu. Postupně se dál pracovalo na zvelebování areálu, i na rozšíření členské základny. V polovině roku 1946 svou činnost vykazovalo také záložní družstvo. Pomalu, ale jistě se utvářel tým dorostenců. S tím přibýval i narůstající divácký zájem. Nedlouho po skončení turnaje nově založených pohraničních klubů, byla fotbalovým svazem zřízena nová III. třída, tzv. zkušební mistrovství okrsku Frýdlant. Tato třída byla již brána jako plnohodnotný stupeň mistrovských soutěží. Celkem do ní bylo zařazeno deset

klubů. Kromě Frýdlantu ještě Hrádek, Chrastava, Hrančičáři Višňová, Stráž nad Nisou, Hejnice, Nové Město, Raspenava, Václavice a Dolní Řasnice.

Rezervní tým

Koncem srpna 1946, před začátkem nové sezóny, si samotní frýdlantští fotbalisté zpestřit přípravu na hřišti v Hrádku. I když samotný výsledek 6:3 pro domácí nevzbuzoval nějaký ohlas, přesto toto střetnutí přineslo jednu novinku. V předzápase se střetly premiérově jejich rezervy. Zápas by celkem vyrovnaný, čemuž napovídá i konečný výsledek 2:2.

Soutěžní klání

1. září roku 1946 v 15.30 hodin se kopaná ve Frýdlantě dočkala opět

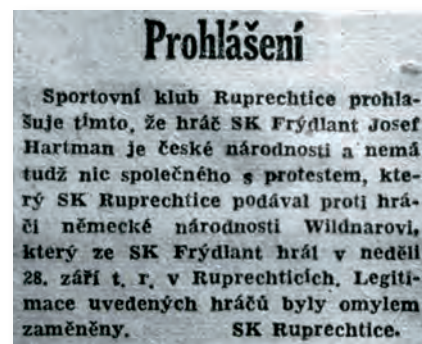
Mimrou nakonec skončilo vítězstvím domácích 3:1, za které skóroval dvakrát Jindřich Wurm, jednu branku přidal Jurečka. O týden později čekal Frýdlantské další souboj s věčným rivalem. Na hřišti v Hejnicích oba celky svedly velmi tuhý boj, zejména první poločas, který skončil 1:1. V tom druhém domácí zcela převzali iniciativu, a tak první poválečné derby mezi těmito celky skončilo pro Hejnice 6:1. Postupem času však Frýdlantští díky posbíraným zápasovým zkušenostem začali být více nebezpečným soupeřem. Výhry nad Václavicemi, Raspenavou je posouvaly tabulkou výše. V závěrečném podzimní zápase III. třídy zkušebního mistrovství byl sehrán v Dolní Řasnici. V tomto zápase si frýdlantští hosté připsali dosud nejvyšší soutěžní výhru 8:0. Na vysoké výhře se podílel opět zejména Jindřich Wurm, autor pěti branek. Další branky přidali Voznica, Skalický a Kíša. Tímto zápasem Frýdlant opanoval čelo tabulky. Výhru v předzápase si připsal i rezerva, která zdolala Řasnickou 3:1 (1:0).

Nedokončené derby

Konec sezóny si chtěli hráči zpestřit přátelským zápasem. Na jejich výzvu odpověděli Višňovští. Ačkoliv byl zápas veden jako přátelský, dění na hřišti tomu příliš nenapovídalo. Utkání hrané ve Frýdlantě, se stalo kořistí domácích, kteří si do poločasu zajistili náskok 3:0. Vystoupení hostů bylo však nakonec neuspokojující, neboť sám jejich předseda Šíp, který dobře řídil tento zápas, musel hru ukončit o 15 minut dříve pro nekázeň višňovských hráčů a jejich příznivců. Výhra 6:3 byla tak trochu tímto počínáním pozapomenuta. Domácí střelci byli: Jurečka a Hablt 2, Saliga a Lubatý.

Zvuční soupeři

Agilní fotbalový oddíl se pustil s velkou vervou do dalšího roku 1947. Začal zostra s úsilím vylepšit hru a uspět v soutěžních kláních. Nechtěl nic ponechat náhodě a prvním soupeřem roku byl tehdy nejlepší liberecký celek SK Slavia.

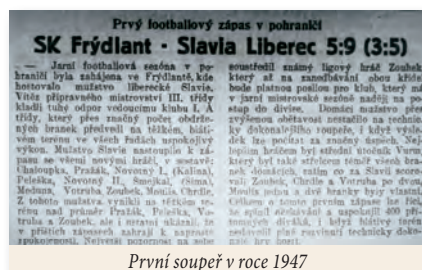
Tento prvotřídní klub byl jeden z předchůdců Slovanu Liberec a zápas byl velkou událostí pro celé Frýdlantsko. Přes 400 zvědavých diváků vidělo prohru domácích 5:9 (3:5). Účastník III. třídy kladl tuhý odpor vedoucímu klubu I. A třídy, ale přes zvýšenou obětavost nestačil na technicky dokonalejšího soupeře. Nejlepším hráčem byl střední útočník Jindřich Wurm, který byl střelcem čtyř branek poražených. O týden později se Frýdlant utkal opět s velmi silným a ambiciózním soupeřem. Na své domácí hřiště si tentokrát pozval také tehdy prvotřídního, dnes prvoligového soupeře z Jablonce. Také v tomto utkání vidělo 400 diváků velmi dobrý zápas. Domácí hráli krajně obětavě, vynikající výkon podali

Zdeněk Sivek. Z fotbalového Frýdlantu až do Manchesteru United

Díky fotbalu procestoval téměř celý svět, když však spatří věže frýdlantského zámku, cítí se jako doma. Fotbalový trenér, technický instruktor a lektor vzdělávání UEFA Zdeněk Sivek začínal s kopanou v Habarticích. Coby teenager se přesunul do Frýdlantu. Na levém křídle zažil v jeho dresu nejslavnější éru. Na začátku zlatých šedesátých let patřil k hlavním oporám. Pak se však vrhl na trenéřinu. Na absolutní vrchol se dostal jako funkcionář. Dostal se do míst, kam je běžným smrtelníkům přístup zakázán. Poznal sira Alexe Fergusona či Johana Cruyffa, učil ho jeden z nejrespektovanějších koučů fotbalové historie Rinus Michels, nahlédl do zákulisí nejvěhlasnějších klubů světa jako Manchester United, Real Madrid, FC Barcelona,

Maršálek v záloze a Strnad v brance, zatímco nebezpečný střelec Wurm byl velmi dobře střežen. Konečný výsledek byl pro domácí krutý. Branky Wurma a Hořeního jen zmírnily prohru 2:6 (1:3). V posledním přípravném zápase vedoucí celek III. třídy opět na svém hřišti přivítal celek II. třídy Slavii Tanvald. Za řízení rozhodčího Klápště, se jednalo o velmi vyrovnaný souboj, který skončil remízou 2:2.

První soupeř v roce 1947

Frýdlantský nový klub SNB

Na začátku jara se na fotbalové mapě poprvé objevuje jiný celek z Frýdlantu. Klub byl založen členy sboru národní bezpečnost a využíval hřiště

SK. Klub se především účastnil přátelských zápasů. Vydařenou premiéru si klub SNB Frýdlant odbyl na hřišti ve Višňové. Po poločase 1:1 dokázal po dobrém výkonu porazit zkušenějšího mužstvo domácích 3:1. O premiérové branky vítězů se postaral Váša, Čekal a jedna byla vlastní. A právě v předzápase prvních mužstev SK Frýdlant s Tanvaldem bylo k vidění zápolení rezervního SK Frýdlant proti SNB Frýdlant. Městské derby nakonec i přes prvotní neúspěch, zvládla rezerva 3:1.

Jarní odvety 1947

Po absolvování velmi pestré přípravy se vedoucí celek vydal na první mistrovský jarní zápas do Hrádku. Vědom si své šance, byl klubem uspořádán autokarový zájezd pro příznivce, aby svůj klub podpořili za vysněným titulem. Rekordní počet 1000 diváků vidělo vyrovnaný souboj, který nepoznal vítěze (2:2). Za Frýdlant se v novém roce poprvé mistrovsky trefil Wurm a Zubatý.

Zápasová fotka z Frýdlantu 1947. Brankář S. Wurm

Přes remízu vložené přátelské utkání se Mšenem (4:3) nenaznačovalo nic tomu, že by Frýdlant měly potkat zádrhly. Jarní odvety za podzimní prohry se podařily Chrastavě (prohra 2:4) a zejména pak Višňové. Utkání, které sledovalo 600 diváků za výborného řízení rozhodčího Dragouna, rozhodli pro sebe domácí třemi góly ve druhé půli. Utkání bylo oproti poslednímu střetnutí, vedeno férově a slušně. K další, tentokrát velmi překvapivé prohře došlo v domácím zápase s Raspenavou (3:0). Přesto Frýdlant nemusel smutnit, protože zápas byl v jeho prospěch zkontumován. Raspenavští nestihli do termínu včas předložit průkazy. Reputaci si Frýdlant napravil v dalším

Bayern Mnichov, Real Madrid, Chelsea, Manchester City, FC Liverpool, Inter Milan, Ajax a další giganti.

Vedle těchto velkoklubů je Frýdlant logicky neporovnatelným trpaslíkem, ale vy to tak asi nevnímáte, mám pravdu?

Samozřejmě. Odtud jsem fotbalově vyšel, Frýdlantu stále fandím. Moji rodiče tady v pohraničí bydleli už za první republiky, táta byl tehdy v Habartcích u finanční stráže. Po válce se sem zase vrátili a já chodil v Habartcích do obecné školy. Tam jsem poprvé čuchnul k fotbalu. V polovině osmdesátých let jsem se sice odstěhoval do Prahy bydlím tam už přes třicet let, jsem tedy už totální Pražákem, ale rád sem jezdím. Ve Frýdlantě jsem poznal svou prima manželku, narodily se nám tady naše děti, máme zde dům a všichni spolu s vnučaty se tady cítíme dobře. V rámci své angažovanosti v UEFA jsem projel velký kus světa, všude

je docela pěkně, ale tady jsem prožil první polovinu svého života. Prostě Frýdlant je domov mého mládí.

Jestli pro vás byl fotbal láskou na první pohled, vybavíte si onen okamžik, kdy jste se do této hry zamiloval?

Tak v osmi letech v Habartcích. Hráli tam místní borci, kteří pro mě byli superhvězdami. Na hřiště jsem chodil klidně už dopoledne před zápasem. S jedním kamarádem jsem pomáhal kustodovi, natahovali jsme síť, nebo jsme běhali s konví, kterou se lajnovalo. Prostě jsme fotbalu s nadšením sloužili. Pro mě bylo nedělní dopoledne před zápasem velkou sváteční magií. A nejen pro mě, ale pro celou mou generaci, protože ta vyšla z tak zvaného street fotbalu, pouličního fotbalu. V podstatě to byla naše jediná dětská zábava. Když byly prázdniny, hráli jsme fotbal od rána do večera. Leckdy za mnou maminka chodila na hřiště s kopřivou nebo vařečkou, abych šel na oběd. Pak

místním derby proti SK Hejnice. O vítězství 3:2 rozhodl ostrostřelec Jindřich Wurm svými třemi brankami v I. půli. Nejvyššího vítězství dosáhl Frýdlant v jarní části při domácím utkání proti Novému Městu. O výhru 7:2 se opět zasloužil zejména Jindřich Wurm, střelec šesti branek. Do konce soutěže již Frýdlant nepoznal porážku, přesto náskok, který ztratil dvěma prohrami s pronásledovateli, ho stál prvenství. Marné bylo dotahování bodové ztráty na vedoucí duo

Chrastava - Hrádek. Soutěž se ukázala nakonec jako velmi těžká a vyrovnaná. Společně s Hrádkem měl Frýdlant nejlepší útok, který zatížil konta soupeřů celkem 71x. Třetí místo potěšilo všechny. Navíc díky rozrůstajícímu se počtu klubů, došlo ze strany fotbalové župy k reorganizaci některých soutěží. To se dotklo i SK Frýdlantu. Díky rozšíření počtu účastníků ve II. třídě mu bylo místo, které rád přijal. Ale co víc sezóna ukázala, že slibné počínání kopané ve Frýdlantě se bude dařit.

a největší akcí bylo zřízení sprch. Samotné šatny pro hráče byly zřízeny v jedné z ubikací v táboře pro odsunuté Němce. Na opravě hřiště se podílel jen samotný klub. Pro sportovce se změnil systém prodeje sportovních potřeb. Od poloviny roku 1948 byl zrušen lístkový systém, a tudíž byly sportovní potřeby již volně k prodeji. Před sezónou se udála ve vedení malá změna. Na vlastní žádost odešel sekretář klubu Voráček a jeho pozici zaujal v létě roku 1947 František Mareš. Ještě zásadnější změna proběhla v hráčském kádru. Výkony zakládajícího člena, nejlepšího hráče a střelce Jindřicha Wurma si všimly prvotřídní kluby. Nakonec kývl na nabídku Slavie Liberec.

Ročník 1947/1948: Účastník II. třídy

Nová sezóna přinesla pro frýdlantský fotbal nové výzvy. SK Frýdlant byl zařazen coby nováček II. třídy Libereckého okrsku. Novými soupeři byly celky převážně z Libereckého okresu doplněné o tři týmy z okresu Jablonec. S novým

ročníkem vyvstala též povinnost na úpravu hřiště, které by si nová soutěž zasloužila. Týden co týden členové klubu postupnými kroky budovali a opravovali hřiště i přilehlý areál. Bylo vybudováno hrazení kolem hřiště, opravili se branky

Jindřich Wurm (uprostřed) a brankář Stanislav Wurm

to vzdala a jídlo mi nosila. Fotbal v té době byl na Frýdlantsku nejpopulárnější lidovou zábavou. Když teď slavíme sto let od založení klubu, je proto podle mého názoru důležité nezapomenout na jednu věc.

Na kterou?

Jak to tady krátce po první světové válce s fotbalem začínalo. Tehdy zde převažovala komunita německých spoluobčanů, kteří měli k tehdejšímu sportu všeobecně velmi blízko. Fotbal tady vlastně založil místní koňský handlír a řezník pan Felix Plechsmied, po něm to pak převzal jeho syn, a tak se ten první frýdlantský fotbal postupně začal vyvíjet. Za první republiky se tady hrála nejnižší soutěž, oblastní německá fotbalová župa. Když sem po válce přišel český živel, nic už tu po válce nebylo, fotbal se musel obnovit a znovu založit.

V padesátých letech jste se toho stal součástí.

Pamatujete si váš přestup do Frýdlantu z Habartic?

Samozřejmě, bylo mi skoro sedmnáct a byl u toho první velký frýdlantský manažer pan Jan Koťátko. Fotbalový nadšenec, věrný klubista a skvělý člověk! Ten mě do Frýdlantu přetáhl. Hned na začátku jsem však musel řešit jeden velký problém.

Jaký?

Chodil jsem tady do gymnázia a jeho ředitelem byl fotbalový funkcionář z Raspenavy. Ten si mě jednou zavolal do ředitelny a říkal: Slyšel jsem o tobě, že hraješ dobře fotbal, nechtěl bys do Raspenavy? Raspenava tehdy hrála I.A třídu, Habartice nižší okresní soutěž. Takže nebylo nad čím váhat, že? Nemohl jsem přece odporovat svému řediteli! (smích) Dal mi nějaké zelené lístky, podepsal jsem mu je a vrátil se do třídy. Když jsem však přijel domů do Habartic,

1947

Sportovní příprava začala začátkem srpna. Své síly poměřil nejdříve s účastníky II. třídy. Frýdlant prohrál ve Mšeně 0:6, v Rychnově 4:9. Poté na raspenavském turnaji, hrál s domácími 4:4 a do finále hodem mincí postoupil soupeř. Na Frýdlant zbyl boj o 3. místo s Dětrichovem a opět plichta 4:4. Jako by té směly nebylo málo, i podruhé Frýdlant prohrál losem a skončil poslední, i když neprohrál jediný zápas. O týden později si Frýdlantští spravili chuť domácím zápasem proti Vesci (výhra 5:3).

Mistrovská utkání

Hned první zápas Frýdlant zajížděl na hřiště v Rýnovicích, a přestože byla hra vyrovnaná, po změně stran ovládli hru domácí a vysoko zvítězili 7:1. Ani druhé utkání nedopadlo nejlépe. V Hrádku podlehl Frýdlant vysoko 11:0. Ani následující zápas v Tanvaldu nepřinesl bodový zisk. Až ve

4. kole, v prvním domácím zápase II. třídy, získali Frýdlantští bod za remízu 2:2 s Pavlovicemi. Páté kolo nabídlo 200 divákům souboj posledních dvou celků, které neokusily pocit vítězství. A byla to velmi slušná podívaná, okořeněná 13 brankami. V gólové přetahované se Frýdlant dočkal výhry 7:6. Jenže hned druhý den byl poraženým podán protest kvůli neoprávněnému startu hráče SK. Důvodem protestu bylo nastoupení Wildnera. Na tom by nebylo nic zvláštního, pokud by se nejednalo o hráče německé národnosti. Svazem byla schválena regule, že za české kluby nesmějí nastoupit Němci a Maďaři. Pod názvem Němec se rozuměl hráč, který byl nejenom německé národnosti, ale též měl i německou státní příslušnost. Výjimku však mohli mít Němci, kteří měli československou státní příslušnost, ale museli od svazu dostat dodatečné povolení. Bohužel toto povolení bylo Wildnerovi

zamítnuto, a tak nemohl oficiálně nastupovat. Přesto mu Frýdlant umožnil hrát. Navíc byl Frýdlantu dodatečně kontumován remízový zápas s Pavlovicemi. Tato situace se klubu dotkla a chvíli trvalo, než se vrátilo vše do starých kolejí. Netrvalo dlouho a Frýdlant se brzy dočkal už právoplatné výhry. V 7. kole proti Slavii Tanvald dosáhl nečekaně vysokého vítězství 5:0. Ale bylo to jediné vítězství podzimu 1947, a tak skončil na 10. místě. O většinu z 15 vstřelených branek se podílel Skalický, který nahradil Jindřicha Wurma, jenž přestoupil do Slavie Liberec.

Jarní část 1948

První přípravný zápas roku 1948 před 300 diváky sehrál Frýdlant v Hejnicích (porážka 7:2). Na ten navázala další prohra proti prvotřídnímu klubu z Kročehlav 8:3. Až v Hrádku soupeře Frýdlant porazil 8:0. Byla to však na dlouhou dobu poslední radost z výhry. Začátek soutěže se vůbec nevyvedl.

maminka mi říkala: Dobře, že už jdeš. Zrovna tady byl nějaký pan Koťátko z Frýdlantu a říkal, že by byl rád, kdybys šel hrát za Frýdlant. Předložil mi nějaké zelené lístky a já jsem je podepsala tvým jménem za tebe. Máš se zítra stavit v ateliéru Horká jehla, což bylo krejčovství na náměstí, naměří ti tam za odměnu na šaty. A u Bati vedle radnice máš zakoupené boty, tak si je vyzvedni. Za Raspenavu jsem pak další den nastoupil v Jičíně k přátelskému utkání. Vyhráli jsme 7:0 a já dal čtyři góly. Pak jsem se zpětně dozvěděl, že mně všichni raspenavští hráči nahrávali, abych dal co nejvíce branek a tak zvaně se chytil... Jenže byl to malér, měl jsem dva podepsané lístky, za což tehdy hrozil exemplární trest. Bylo před maturitou, byl jsem z toho nešťastný a nevěděl, jak dál.

Jak jste to vyřešil?

Šel jsem za panem Koťátkem a všechno jsem mu řekl a ten ihned vyrazil za ředitelem. A prostě celý

problém s ředitelem skvěle vykomunikoval tak, že ten přestupní lístky do Raspenavy skartoval. Jinak bych dostal trest. A tak jsem se dostal do Frýdlantu. Přišel jsem na závěr I.B třídy.

Brzy jste však začali postupovat výš.

Ano, do I.A třídy. Ale brzy po postupu jsem odešel na vojnu, byl jsem v Chomutově, v Žatci, druhý rok jsem sloužil v Mimoni. Jako voják jsem dojížděl z Mimoně každou neděli hrát za Frýdlant. V druhém roce I.A třídy jsme vykopali divizi, což byla tenkrát třetí nejvyšší soutěž po první a druhé lize. Soutěž jsme vyhráli zcela zaslouženě, protože jsme ze všech týmů měli jednak nejlepší výkonnost, a to proto, že jsme byli dobře trénovaní a také z toho důvodu, že jsme měli náš tým vhodně složen z hlediska hráčské typologie. Hráli jsme ji však jen rok. Začátek byl pro nás velmi nepříjemný.

Frýdlant se v jarní části II. třídy nemohl chytit. Náplastí byl jen na 1. máje sehraný přátelský zápas se Slavií Liberec. Byl to doslova magnet, navíc se v jejím dresu představil exfrýdlantský Jindřich Wurm. V klubu se objevily první krize. Situace byla natolik vážná, že došlo k zásadnímu kroku. Na konci května, po stálých porážkách, se rozhodlo vedení vyřadit některé neukázněné hráče a nahradit je hráči ze záložního mužstva. Tento krok se nakonec ukázal jako správný. V následující přátelský zápas v Jiříkově dokázal Frýdlant vyhrát 3:0 a odrazit se tak k lepším výsledkům. Prvního jarního bodu se dočkal v 16. kole proti Slavii Tanvald. To však opanoval zaslouženě poslední příčku. Přesto divácká podpora byla jedna z nejvyšších v celé II. třídě. Dokonce díky divácké podpoře a vybranému vstupnému, Frýdlant nemusel finančně strádat ani v I. A třídě. Frýdlant rozhodně nechtěl sestoupit. Zbývala dvě kola. V 17. se dočkal první výhry

2:1 nad aspirantem postupu z Jablonného. V posledním kole však šance na udržení vyhasly po porážce od Chrastavy 4:2. Frýdlant tak svou II. třídní premiéru zakončil na posledním místě. Nejlepší střelcem byl Skalický, dalšími hráči, kteří nastupovali, byli: Stanislav Wurm, Vodháněl, Dvořáček, Knop, Seliga, Dohnal, Beneš, Vilím, Pavlík, Zikmund, Maršálek, Bureš, Zábranský a Hartman.

Podzim 1948

Skončená sezóna 1947/48 na všech úrovních nenaznačovala, že by měla být na dlouhou dobu tou klasickou poslední. Půl roku zde panovala jiná politická situace a její vliv se pomalu vplížil i do sportovního dění. Po únoru 1948 byly mnohé spolky zrušeny nebo převedeny do celostátních jednotných organizací. Do formování tělocvičných jednot zasáhl převrat negativně a následné kádrování bylo příčinou rozpadu řady družstev. Do konce května musely

všechny sportovní organizace, sportovci a oddíly povinně vstoupit do Sokola a přijmout tento název. Vznikaly obavy a nesčetné otázky, zda zmizí tradiční názvy klubů. Oddíly byly nesčetněkrát ujišťovány, že toto nikdy nenastane, a že vstup do státem řízeného Sokola je pro ně tím nejlepším. Začátek sezóny tomu nasvědčoval, ale jak doba postupně ukázala, události přece jen šly jiným směrem. V průběhu podzimní sezóny tak přibyl k názvu SK ještě Sokol.

Účastník II. třídy Jablonec

Ačkoliv Frýdlant skončil poslední a měl sestoupit, patřila jeho příslušnost nadále k II. třídě. Díky reorganizaci soutěží kývl Frýdlant společně s Hejnicemi na nabídku účastnit se soutěží II. třídy na Jablonecku. Přípravu na podzimní souboje začal s SS Vršovice Praha. Účastník II. třídy byl v pohraniční na zájezdu a 400 diváků bylo svědky velmi dobrého a pohledného zápasu, který ale

V čem byl problém?

Na konci postupové sezony jsme hráli nahoře na starém hřišti, které bylo hodně malé. Tam nebyl problém hrát dobrý fotbal. Udělal jste dva kroky, byl jste na jednom vápně, dva zpátky a byl jste na druhém. Jenže v předposledním utkání jeden divák, tatínek mého spoluhráče, vtrhl na hřiště a jednoho ze soupeřů inzultoval. Dostali jsme trest včetně ultimáta, že jestli chceme hrát divizi, musíme si udělat nové hřiště. A začal boj s časem.

Za jak dlouho se to muselo stihnout?

Za necelý jeden a půl měsíce! Rozměrově bylo nové hřiště úplně jiné, podstatně delší a širší. Dennodenně chodily zástupy brigádníků. Velký entusiasmus, velké pracovní úsilí celého města, problémem nebyli brigádníci, ale náradí. Prostě nebylo tolik lopat,

nebylo tolik krumpáčů. (smích) Zase je to typická ukázka toho, jak tehdy město žilo fotbalem.

Prostě, tehdy byl Frýdlant jedna velká fotbalová rodina!

Dokážete si představit něco podobného v dnešní době?

Ne, absolutně ne. Právě proto zdůrazňuji, že fotbal tehdy byl tady nejpobulárnější lidovou zábavou. Na zápasy chodilo tisíc diváků, to byla norma. A když jsme hráli na novém hlavním hřišti derby se Slovanem Liberec nebo Varnsdorfem, přišly i dva nebo tři tisíce.

Za co jste tehdy vůbec hráli? Za pivo?

Zadarmo. Dostali jsme tak deset korun, což bylo zhruba na tři piva. A když se nějaký peníz vybral, dali jsme si večeri. To ovšem bylo málokdy. Ale to nadšení ve městě tehdy bylo tak velké, že lidi měli dát na vstupném třeba pět korun, ale zaplatili klidně více.

Frýdlant prohrál 5:12. Dalším významným soupeřem byl zkušený a silný celek Rapid Liberec, s nímž SK Sokol prohrál 2:9. Před startem soutěže absolvoval Frýdlant ještě zápasy proti Hejnicím, Jiříkovu, Smržovce a Višňové. Poslední přípravou akcí byl turnaj v Habarticích. Po první výhře 4:2 nad ZK papírny Bělá pod Bezdězem zvítězil Frýdlant ve finále nad Višňovou 4:1.

Mistrovské zápasy

II. třída jabloneckého okresu měla osm celků a Frýdlantské zastihl začátek soutěže ve velmi dobré formě. V 1. kole slavili domácí výhru nad Smržovkou 2:1. Na výkony navázali i v jabloneckých Pasekách excelovali a přehráli domácí 5:1. Ve 3. kole Frýdlant padl 1:3 v Tanvaldu. Proti Daliměřicím Frýdlant jasně vyhrál, body mu nebyly započítány, protože se nedostavil delegovaný rozhodčí. Po konci soutěže byl dán náhradní termín,

ale po dohodě klubů ze zápasu sešlo a výsledek byl ponechán. Frýdlant se pohyboval ve středu tabulky, ale další postavení si nevytěšil v zápase proti Mšenu, který prohrál 3:1. Zvláštní příchuť mělo pro Frýdlant 6. kolo, v němž se v derby utkal s Hejnicemi. 400 natěšených diváků vidělo velmi bojovný fotbal a vítězství 2:1. Frýdlantští se mohli spolehnout na diváckou podporu, která byla nejvyšší v celé soutěži. Průměrně na domácí utkání chodilo přes 400 diváků. A ti v 7. kole mohli vidět dosud nejvyšší výhru proti Rýnovicím (6:2). Proti Daliměřicím 500 diváků vidělo útočnou hru a výhru 5:2, což znamenalo druhou příčku. Na krásném umístění měli velký podíl zejména střelci Skalický, Saliga a Filipi. Zdatně jim sekundovali zejména Jebavý, Pavlík, Dohnal, Listopad, Bláha, Jína, Beneš. Počasí dovolilo na konci podzimu sehrání několika přátelských zápasů. Frýdlant v zajímavých zápasech hostil mužstvo vojenské sokolské jednoty z Liberce nebo jablonecký tým námořníků.

Vše je jinak

Konec roku 1948 znamenal velké změny. Kluby se z nenadání v prosinci dověděly, že jarní část nebude již pokračovat a zahájí se nový ročník podle sovětského modelu jaro - podzim. Probíhaly

rozsáhlé reorganizace ve vedení na župách. Každý klub měl mít svého zástupce v místní řídicí organizaci. Ty staré byly rozpuštěny a nahrazeny zcela jinými lidmi. Za Frýdlant byl do svazu jmenován Hihlán. Byly předepsány nové podmínky pro účast hráčů v soutěžích. Hráčům bylo nařízeno zúčastnit se různých cvičení. Dále byl změněn přestupní řád, kde byl brán zřetel na bydliště a vzdálenost do nového klubu, zcela zakázáno bylo pobírat jakoukoliv finanční odměnu.

To muselo být pro hráče hodně zavazující, že?

Samozřejmě. Připomínám, že jsme tady žili v jiných politických, ekonomických a společenských podmínkách. Tady nic nebylo, jen fotbal a ten měl pro město a okolí obrovský náboj. Jen na tréninky nám chodily desítky diváků.

Začátek v divizi tedy musel být plný euforie. Jak na to vzpomínáte?

Úplně první zápas jsme hráli s Kopisty na starém hřišti, na první kolo jsme ještě dostali výjimku. Prohráli jsme 1:2. Zaplatili jsme daň nervozitě. Prohráli jsme i další utkání, které se hrálo už na novém stadionu. Jak jsem již poznamenal, nové hřiště bylo mnohem větší a byly tam úplně jiné nároky na individuální herní výkony (kondici, taktiku, techniku, mentální odolnost, herní orientaci) a v souvislosti s tím i na celkový týmový herní výkon. Prostě se musel hrát jiný, náročnější,

kvalitnější fotbal! Ne vždy a každý se s tím v týmu dokázal vyrovnat (někteří spoluhráči kvůli tomu v polovině soutěže přestoupili jinam), ale postupně jsme se adaptovali. Samozřejmě, že největší překážkou byla však daleko větší kvalita soupeřů v soutěži, Ústí nad Labem, Slovan Liberec, Chomutov, Varnsdorf, Bílina, Litoměřice a tak dále, než tomu bylo v I. A třídě.

Udržet se v takové konkurenci muselo být pro vás těžké, mám pravdu?

Když to vezmu zpětně, tak ono to vypadalo, že bychom se i udržet mohli. Víte proč? Měli jsme skvělého trenéra Jindřicha „Cyrdu“ Musila. Byl to výborný hráč, však kopal první ligu za Slavoj Liberec. Byl naším hrajícím trenérem, byl to náš fotbalový lídr, boss, kamarád, byl neustále v pozitivní náladě, což na nás permanentně přenášel. Prostě originální, komplexní člověk se všemi pozitivy. Naučil nás, jak vůbec trénovat. My jsme totiž

Nové soutěže v roce 1949

Do nového formátu herního systému vstupoval DSO Sokol Frýdlant posílen řadou zkušených hráčů. Klub posílili Dobiáš (Poříčany), Špála (Týniště n. O.), Pardubský (Malostranský SK) a z Hejnic dvojice Krpata, Litera. Soutěžní systém dostal velkých změn. Pro Frýdlantsko znamenalo zařazení do III. třídy Frýdlantského okresu. Deset celků z Frýdlantska a z Liberce zahájilo své zápasy koncem dubna.

Frýdlant od počátku potvrzoval roli papírového favorita a tuto roli podpořil výhrami ve Vesci 4:3, proti Hejnicím, Habarticím a vysokých výher dosáhl proti Novému Městu a Oldřichovu. Nejvyšší výhry 9:2 se dočkal na hřišti ZSJ ČSP Liberec. Po vydařeném úvodu Sokolu patřila vedoucí příčka. Jediné prohry se dočkal doma, ale v dalším zápase proti Ruprechticím si napravil reputaci výhrou 5:2.

Závěr sezóny měl nepěkný konec. V závěrečném kole jarní části nastoupil Frýdlant proti klubu ZSJ Jedličkův ústav Liberec. Za stavu 5:3 pro domácí byl zápas ukončen pro napadení rozhodčího frýdlantskými příznivci. Další komplikace přišla v podobě kontumovaného zápasu s ZSJ ČSP Liberec. Rázem tak Frýdlant kvůli nedisciplinovanosti přišel o vedoucí pozici a do podzimní části vstupoval až ze čtvrté pozice. Kromě osobních trestů bylo Frýdlantu na 3 měsíce uzavřeno hřiště. Tento trest byl později před začátkem odvet zrušen. Podzimní odvety se Frýdlantu velmi povedly. Pět prvních výher se projevilo v postupu na 3. příčku. Až v šestém kole přišla komplikace v Novém Městě, kde Frýdlant nečekaně ztratil bod (2:2). Skvělá jízda ale nadále pokračovala. Nezastavila ji ani divoká přestřelka

5:5 proti ZSJ ČSP Liberec. Dosud nepoznal Frýdlant v podzimní části porážku. Na tom nezměnily ani dva zbývající zápasy, které Frýdlant ovládl. Tato jízda vyhoupla Sokol Frýdlant v konečném účtování na druhou pozici, za vítěznými Ruprechticemi. První porážky zaznamenal Sokol až v přátelských utkáních, nejprve v Raspenavě 0:5 a doma s Čechií Liberec (Růžodol) - 4:5.

Padesátá léta (1950)

První mužstvo pro ročník 1950 bylo opět zařazeno do III. třídy, kde se deset celků utkalo od 2. dubna o mistrovské body. Frýdlant díky předešlé sezóně patřil mezi favority. Ještě před zahájením soutěží proběhla zásadní změna v klubu, kterou bylo přejmenování. Budovatelskou atmosféru demonstrovaly názvy různých organizací, a tak do nové sezóny vstupoval s názvem ZSJ Družstvo Dílo Frýdlant.

předtím netrénovali vůbec, jen jsme si chodili takzvaně zakopat. Byla to jeho zásluha. Považuji ho z těchto hledisek za největší osobnost tehdejšího fotbalového dění ve Frýdlantě vůbec. Nejen nás přesahoval ve všem, ale navíc neopakovatelným způsobem vytvářel pevnou kohesi nás hráčů nejen na hřišti, ale i mimo. Jenže v polovině soutěže odešel trénovat Slovan Liberec. Přišel jiný trenér, který na to už vůbec nestačil. Co Cyrda nastartoval, to se postupně vytrácelo.

Nezazlívali jste mu trochu, že pláchnul?

Byli jsme pochopitelně zklamání. Jenže jsme nakonec pochopili, že jde za lepším. Taky tam dlouho nevydržel a pak toho trenérství vůbec nechal. Ale on byl v té době bezkonkurenčně, jak jsem již poznamenal, hlavní osobností frýdlantského fotbalu. Když skončila divize, došlo k reorganizaci a začal se hrát krajský přebor.

Jací byli tehdy rozhodčí?

Nebyli jsme v jejich přízni. A to z mnoha důvodů. Jedním z nich bylo, že jsme byli hodně daleko. Soutěž se řídila z Ústí a drtivá většina soupeřů byla z Ústecka a odtud byli i rozhodčí, kteří to k nám měli kus cesty...

Takže do Frýdlantu jezdili neradi.

Přiznávali to. A druhou stránkou věci bylo, že některé kluby byly bohatší než Frýdlant, a to bych dál nerad komentoval. Když jsme jeli ven do Bíliny, Kopist, Kadaně, Chomutova, Ústí nad Labem prohrávali jsme dopředu 0:1. Netvrdím, že to bylo vždy, ale nepřízeň sudích jsme cítili. A to z nás Cyrda musel hodně dostávat, abychom si nenechali kazit radost z fotbalu, což pro něj byla absolutní priorita, více než góly, body atd.

Po pravidelných čtvrtěčních trénincích zápasovou přípravu obstaral přátelský mač proti Doubí (porážka 1:6). Předehrou k zápasu byla písemná výzva všem členům na pracovní povinnost ohledně úpravy hřiště. Následně klub vypsal na popud krajského sportovního svazu soutěž, ve snaze zlepšit svoji práci na poli tělovýchovném. Podmínkou bylo, aby každý závodník, hráč a činovník vykonával řádně svoje povinnosti a plnil pět podmínek. První - aby navštěvoval pravidelně schůze jednoty. Druhá - aby se pravidelně zúčastňoval cvičení základní tělovýchovy. Třetí - aby se zúčastňoval pravidelně tréninků. Čtvrtá - aby do začátku října 1950 splnil všechny požadavky na získání Tyršova odznaku zdatnosti. Pátá - aby svým chováním na hřišti, doma i v zaměstnání řádně reprezentoval svůj oddíl. Za každý splněný požadavek získal člen po bodu. V této soutěži bylo aktivních 35 členů (bratří). Cesta za úspěchem začala domácím zápasem proti

Raspenavě. Utkání, které sledovalo 500 diváků, vidělo sice vyrovnanou bitvu, ale v koncovce byli šťastnější Raspenavští (4:2). Ani druhý start nebyl povedený. Nejvyšší porážku 2:8 si Frýdlant připsal doma proti Čechii Liberec. Trvalo ještě čtyři zápasy, než si Frýdlant mohl připsat první body v domácím zápase proti Oldřichovu (2:1). Tento zápas, ale jakoby hráče polil živou vodou. Další tři velmi těžké zápasy zvládl. Počáteční zmar mohl být alespoň trochu zapomenut, poté co výhry v závěru jarní části posunuly Frýdlant na 5. pozici. V dalším průběhu sezóny zaznamenal jedinou porážku 1:2 od Raspenavy, ale od té doby výkony začaly stoupat. Zbylých šest kol Frýdlant zcela ovládl. Byla mezi nimi i nejvyšší výhra 11:0 v Oldřichově. Tak jako v předešlých sezónách se hráči mohli spolehnout na střelce Skalického, jemuž zdatně sekundovali především Pavlík, Saliga a Fousek. A co víc, v průběhu rozehrané soutěže, se mezi střelci v zápisech opět

objevuje jméno Wurm. Po celý soutěžní ročník nastupovali nejčastěji Krupa, Krivjanský, Fousek, Malinský, Rezler, Skalický, Pavlík, Lulek, Krpata, Maršík, Josíčko, Pelikán, Brom, Zenker, Vokoun. Frýdlant díky zvládnutému konci soutěže svou pozici na druhém místě uhájil a na vedoucí Čechii Liberec ztrácel čtyři body.

Premiéra záložního mužstva

Ročník 1950 je také nesmazatelně zapsán v historii frýdlantské kopané. Záložní tým od počátku často doprovázel v předzápasech své první mužstvo. Ale šlo jen o přátelská či turnajová utkání. Ale v situaci roku 1950, kdy byla zřízena IV. třída frýdlantského okresu, byla záloha přihlášena do této soutěže. V původní konkurenci 12 celků a poté, co během sezóny odstoupily tři celky, skončila rezerva na 9. místě (4 výhry a 5 remíz).

Mimochodem, jak jste ve Frýdlantě prožíval derby?

Největší byla asi s Raspenavou. Pamatuji si v I. A třídě, kdy jsme poprvé hráli v Raspenavě a přišlo přes dva tisíce diváků. Byl jsem tenkrát na vojně, jeden důstojník mě vzal načerno domů, ale nakonec jsem nemohl nastoupit, protože mně chybělo nějaké vojenské potvrzení. Frýdlant vyhrál 1:0 a to potom šly spokojené davy frýdlantských diváků domů pěšky a korporativně zpívaly. Pak byly velké derby samozřejmě v divizi s Libercem. V krajském přeboru s Jabloncem, který se cpal nahoru. Vždy se jednalo o velký frýdlantský svátek, byly to velké fotbalové bitvy.

Kdy jste ve Frýdlantě jako hráč skončil?

Dobrovolně asi ve dvaceti osmi letech. V krajském přeboru jsem už moc hrát nechtěl, lákalo mě

trenérské řemeslo. Asi už od dvaceti dvou jsem chtěl být koučem. Proto jsem neměl ambice někam jinam přestoupit, byť mě chtěli do druholigového Děčína, Liberce, Jablonce, Mladé Boleslavi atd. Nechtěl jsem z Frýdlantu odejít, protože už jsem myslel na trenérinu a také mně tady nic nescházelo. Udělal jsem si na Fakultě tělesné výchovy a sportu v Praze nejvyšší trenérskou kvalifikaci a už jsem se postupně, ale intenzivně připravoval na jinou fotbalovou roli. A když se dnes vracím zpátky, měl jsem to udělat ještě dřív. Kvůli frýdlantskému fotbalu mám vyoperované menisky, problémy s kotníkem (za mé éry se hrálo jen na škváře) atd., ale to bylo na druhé straně vis maior, to patřilo a patří k fotbalovému řemeslu. Rok a půl jsem tady trénoval, potom jsem odešel trénovat béčko do Liberce a poté i do áčka, s kterým jsem postoupil do tehdejší celostátní druhé ligy.

Výběry a poháry

Krajský svaz se rozhodl více podporovat krajské a okresní výběry. V přestávkách soutěží bylo sehráno několik přátelských zápasů proti jiným okresním výběrům. Může těšit, že za Frýdlantský okres bylo vybráno pravidelně několik frýdlantských opor. První zápas mezi výběry Frýdlantska a Liberecka skončil 3:5. Porážce nedokázala zabránit

sestava tvořena především frýdlantskými a hejnickými hráči. Za výběry nejčastěji nastupovali Krupa, Krinjanský, Fousek, Malinský, Rezler, Skalický, Pavík, Lulek, Krpata, Maršík, Pelikán, Josífek, Zenker, Vokoun, Brom. V letní pauze byl vypsán Frýdlantským okresním fotbalovým svazem turnaj okresního svazu KSC. Los v 1. kole přiřkl Ludvíkov, záloha se utkala s Višňovou.

První tým byl naložován do skupiny C, kde se utkával s Bílým Potokem, Hejnicemi A, Raspenavou A rezervami Hejnic a Raspenavou B.

Nový klub ve Frýdlantě

Před začátkem soutěží sehráli hráči Sokola několik přípravných zápasů. Nejméně povedený byl proti Rýnovicím (prohra 1:8). Jeden ze zápasů byl navíc okořeněn premiérou. 23. března 1951 sehrál ČN Frýdlant utkání proti nově vzniklému podnikovému klubu THZ Frýdlant. I když šlo o nováčka, vedl si v tomto derby velmi znamenitě. Zkušenější hráče Sokola porazil 9:3. I v dalším zápase proti Novému Městu ukázal THZ, že nebude patřit jen do počtu (výhra 2:1). Jednalo se o velmi agilní a aktivní klub. Právě THZ Frýdlant byl jedním ze soupeřů rezervy ČN Frýdlant ve skupině

B Frýdlantského okresního přeboru. Hned

Ročník 1951: Opět změny

Opět se hrálo v novém formátu. Na Frýdlantsku byla vyhlášena jen jedna soutěž. Okresního přeboru se zúčastnilo rekordních 18 klubů, které byly podle místa rozloženy do třech skupin po šesti. Vítězové skupin postoupili přímo do kvalifikace o postup do krajského přeboru. Současně probíhala soutěž o samotného vítěze Frýdlantského přeboru. Paradoxem bylo, že Raspenava

dokráčela až do samotného finále kvalifikace, ale celkovým přeborníkem Frýdlantského okresu se stalo Nové Město, aniž by zasáhlo do bojů o postup. Podle tehdejší teorie, měl nový systém zajistit spravedlivější možnost získat i těm nejslabším družstvům hrdý titul přeborníka. Do nové sezóny šel Frýdlant opět se změněným jménem - Sokol Český Nábytek Frýdlant.

Jste dnes pyšný při stoletém výročí, že jste byl součástí nejslavnější éry jako klíčový hráč?

Když se dívám dozadu, tak určitě ano, protože Frýdlant byl, jak jsem již zmínil, domov mého mládí a frýdlantský fotbal k tomu, to se u mě vždy dobře spojovalo dohromady. Navíc už od doby zmíněného frýdlantského koňského handlíře a rezníka platilo, že fotbal byl vždy pevnou součástí místní frýdlantské kultury a to byla další hodnota, která k tomu patřila

a která se mi líbila. Neumím posoudit, zda to platí i dnes, ale až k mé generaci to tak bylo a to v plné míře.

Což můžete říci i vzhledem k tomu, co jste dokázal po skončení hráčské kariéry, kdy jste to dotáhl až do odborných komisí UEFA jako lektor vzdělávání, technický instruktor, trenér.

Začalo to tím, že jsem se poznal s Václavem Ježkem, s trenérem Sparty a národního týmu, později mým velkým kamarádem.

Kdy k tomu došlo?

Když jsem hrál za Habartice, on začal trénovat mládež v Liberci. To byla jeho první štače. On také sestavoval krajský výběr dorostenců. Tenkrát ještě nebyly jednotlivé věkové kategorie, existovala pouze jedna. Vyhledl si mě a pozval na soustředění do Lomnice nad Popelkou a od té doby jsem sehrál řadu utkání za tehdejší Liberecký

ve své premiérové mistrovské sezóně se po vysokých výhrách nad Habarticemi, Dětřichovem, rezervou ČN Frýdlantu zařadil mezi favority na postup. Ale porážky od prvního mužstva Višňové rozhodly o druhé, nepostupové pozici. Velkého výsledku dosáhl v pohárové soutěži. Po několika výhrách mj. s Dolní Řasnicí (2:0), Dětřichovem (5:0) a v semifinále nad Raspenavou 3:2, si zajistil finálovou účast proti Višňové. Bohužel ze zápasu se stala fraška, když byl pro neukázněnost hráčů THZ zápas ukončen po deseti minutách. Podnikový klub THZ Frýdlant byl činný i v následujících letech. Nejenom herně přispíval k oživení frýdlantské kopané, ale podílel se i na opravách a zvelebování hřiště. Nejznámějšími hráči byli Vejdělek, Formánek, Široký, Hablt, Šenfeld. Svého vrcholu dosáhl v ročníku 1954, kdy s Hejnicemi bojoval o postup do okresního přeboru. THZ mělo záložní mužstvo, které se zúčastnilo mistrovských

soutěží, ale bez větších úspěchů. Rokem 1955 činnost THZ Frýdlant končí.

Mistrovské zápasy

V zápasech okresního přeboru si první mužstvo Sokola ČN Frýdlant nevedlo špatně. Zahájení soutěže 1. dubna proběhlo ve slavnostním duchu. Dle pokynů musela každá jednota zvelebit a slavnostně vyzdobit své hřiště. Po slavnostním nástupu měl každý ze sportovců složit slib do rukou starostů jednot a zástupců Národní fronty. V 1. kole, po slavnostním nástupu, si Sokol poradil s Bílým Potokem. I ty následující zápasy měl Frýdlant více ze hry a odcházel většinou ze hřiště jako vítěz. Do posledních kol o přeborníka své skupiny bojoval vyrovnaně s Raspenavou. Na konci září došlo ke kuriózní situaci, kdy o celkovém vítězi musel rozhodnout opakovaný zápas na hřišti Raspenavy. Ostře hraný zápas skončil zaslouženým vítězstvím Raspenavy 3:2, která tak šla do kvalifikace o krajský přebor. Velkou oporou v tomto roce byl opět Wurm, který v mnoha zápasech opět předváděl své střelecké manévry.

Dále mu zdatně sekundovali Skalický, Josifko, Myška.

Ostatní

Rok 1951 byl pro frýdlantskou kopanou velmi zajímavý. Ještě před prvním soutěžním výkopem vyhlásila Frýdlantská Sokolská jednota - odbor kopané, soutěž o hrdý titul Vzorný oddíl. Kluby tento titul získávaly za šíření a uplatnění ideálů sokolského hnutí, potažmo Tyršových myšlenek, šíření tradice dělnického tělovýchovného hnutí i zkušenosti sovětské fyskultury. V soutěži mělo být bodováno plnění TOZ, činnost při pořádání sportovních her mládeže a účast na Pochodu míru. Mezi kluby Sokola a THZ panovala na hřišti rivalita, ale mimo něj šlo o dva spřátelené celky. Jejich spoluprací došlo k opravě kabin, k vybudování sprch a vůbec ke zlepšení zázemí pro celý fotbal. Jejich spolupráce byla i na poli sportovním, kdy byly uspořádány dva zápasy mezi výběrem obou klubů a výběrem okresu Liberec. Oba dva zápasy dopadly pro Frýdlantský vítězně.

kraj. A tak jsme se poznali a znali. On se krátce potom v Liberci nepohodl, odešel přes Českou Lípou a Duklu rovnou do Sparty Praha k dospělým. A když jsem se pustil do trénování v Liberci ve druhé lize, tak mi jednou zavolal a řekl mi: Chtěl bych tě vzít do komise vrcholového fotbalu. To byla tehdejší nejvyšší trenérská komise v Československém fotbalovém svazu.

A vy jste kývnul.

Samozřejmě. Nejprve jsem tam pracoval jako externista a tam narazil na další osobnost československého fotbalu a dalšího mého životního přítele, dr. Jozefa Vengloše. Během roku se pak uvolnilo místo na fotbalovém svazu, dostal jsem nabídku a odešel jsem dělat profesionální fotbal do Prahy. Hned jsem se dostal do realizačního týmu na kvalifikaci na MS 1990 v Itálii. To byla generace hráčů Chovance, Haška, Bílka, Skuhřavého, Moravčíka, Stejskala, Grigy, Němečka, Kubíka atd.

Měl jsem na starost analýzu našich soupeřů Německa, USA, Kostariky, Portugalska, a tak jsem začal už tehdy hodně cestovat. Když pak přišla sametová revoluce, Československý fotbalový svaz zmizel a objevila se Československá fotbalová asociace v čele s dr. Václavem Jírou, fotbalovým intelektuálem, noblesním člověkem, tehdy viceprezidentem UEFA, což byl další můj mentor a životní přítel, jenž byl první, který mě do UEFA uvedl. Na svazu jsem se stal technickým ředitelem a v této funkci jsem pokračoval i po rozdělení federace.

A mezitím se dostal i do UEFA jako technický instruktor a lektor vzdělávání.

Tam jsem pracoval nepřetržitě šestnáct let. Současně se svou aktivitou v UEFA jsem začal pracovat i pro druhou mezinárodní fotbalovou organizaci, Alianci evropských fotbalových trenérů v Curychu, kde jsem dodnes ve funkci viceprezidenta už čtrnáct let. Spolupracoval jsem v UEFA

1952 - 1955: Začátek budování stadionu

V první polovině 50. let se začalo mluvit o opravě městského stadionu. S rozvojem nejenom fotbalové činnosti vyrůstala potřeba na vybudování nového stadionu. První náznaky byly roku 1952. Podle plánů měl být vybudován důstojný sportovní areál s atletickou dráhou, k tomu měla být toho roku započata stavba nového plaveckého bazénu. Malé, v létě prašné a na podzim blátivé hřiště, nepomáhalo příliš k rozvoji hry. A tak agilní jednota v roce 1953 pomalu začala s rekonstrukcí městského sportovního hřiště. Byly podniknuty první kroky k jeho zvětšení. Začaly se uklízet zbytky vyhořelé Střelnice, bývalé restaurace se sálem v dnešní Fügnerové ulici. Rozsah naplánovaných prací byl ohromný, jenže bez řádné mechanizace, proto rozsah úprav trval několik let. Většina prací byla prováděna

brigádnicky především členy Tělovýchovné jednoty. V letech 1954 se také zavázali členové klubu THZ Frýdlant přidat ruku k dílu svými 300 brigádnickými hodinami. Svou podporu v rámci odpracovaných 100 brigádnických hodin, přispěli i členové klubu z Višňové. Pomocníky při stavbě byli také učňové z okolních škol. Na začátku byly provedeny povrchové hrubé úpravy na místě dnešního zimního stadionu. Tento prostor sloužil především volejbalistům a hráčům národní házené. Po této úpravě, mohlo dojít na prostor dnešního fotbalového hřiště. Komplikací bylo odvodnění pozemku, jelikož areál byl neustále zamokřen. Navíc byl vedle svahu, ze kterého čnely dvě velké propadliny po bývalých protiletceckých krytech. Trvalo téměř deset let, než mohl být fotbalový areál předán

fotbalové veřejnosti. Roku 1962 si Frýdlant vydobyl právo na start v Krajském přeboru (divizi) a jelikož staré hřiště nebylo tolik důstojné, během tohoto roku byly provedeny již velmi rychlé úpravy, tak aby alespoň trochu vyhovovaly sportovním podmínkám.

Další fotbalové oddíly

Roku 1952 zaznamenala frýdlantská fotbalová mapa nové přírůstky. V podniku Totex byla ustanovena nová sokolská organizace, která sdružovala volejbalisty, stolní tenisty, hokejisty ale i fotbalisty. V součinnosti s Totexem a THZ vznikaly další kluby mající rekreační charakter. ONV, SNB, SKP, STS, Státní statek, tým učitelů FC Komenský. S nárůstem klubů, byl spojen problém s klesající návštěvností. V polovině padesátých let, byla ustanovena nová liga frýdlantských klubů. Ke všem zápasů se využívalo pochopitelně jen jedno staré hřiště.

komisích třeba s Alex Fergusonem, Rinusem Michelsem, zakladatelem totálního fotbalu v Holandsku, trenérem FC Barcelona, který přivedl na světovou profesionální scénu Johana Cruyffa, Ruud Gullita, Marco van Bastena, Rijkaarda atd., mémi dalšími spolupracovníky byli Berti Vogts z Německa, Roy Hodgson, Arsen Wenger, oba z Anglie, A. Roxburg, extrenér národního týmu Skotska, G.Houllier, extrenér národního týmu Francie a poté FC Liverpool a později i další. To byla naše studijní skupina. Naším úkolem bylo vždy analyzovat každoročně Champions League, nebo mistrovství Evropy. Každý z nás musel přinést stanovený soubor poznatků a z nich jsme potom sestavovali učební materiály pro celoevropské vzdělávání trenérů.

V této pozici jste musel posbírat neskutečné množství zážitků, jaký máte nejsilnější?

To tak nejde říci. Za ty největší považuji setkání s lidmi jako Václav Ježek, Jozef Vengloš, doktor Václav Jíra (osobnost

českého fotbalu, která nebyla do dneška plně doceněna), spolupráce s osobnostmi světového profesionálního fotbalu, které jsem již uvedl výše. Kromě toho jsem absolvoval velké množství studijních stáží. Nejvíce stáží jsem měl v FC Barcelona, kde jsem poznal trenérskou práci od J. Cruyffa přes další trenéry až ke Guardioli, mnohokrát jsem byl na Bayernu Mnichov, kde jsem se potkal s Beckenbauerem, Hoenesem, Rummeniggem, samými bývalými špičkovými hráči, v tu dobu už šéfy klubu. Prošel jsem stážemi řadou španělských, portugalských, anglických, německých klubů, tedy vlastně většinou top klubů, které dnes hrají Champions League, kam jsme všude jezdili sbírat informace. Zaměřovali jsme se také hodně na profesionální fotbalové akademie, dodnes dělám i pro dvě akademie v USA, ve Washingtonu DC a San Francisku. Spolupracuji i nadále např. s Gerardem Houllierem na mezinárodních projektech profesionálních fotbalových akademií, spolupracuji s australskou

Sportovní dění

Roku 1953 byla vyhlášena soutěž o přeborníka kraje mezi okresními výběry. Tato soutěž byla svazem více propagována a prosazována. Měla charakter celoročního zápolení. Přátelské či mistrovské zápasy byly hrány ve Frýdlantě. Prvním takovým zápolením bylo utkání Frýdlantského okresu proti PDA Liberec (tým vojenské posádky) a Liberečtí vyhráli 8:5. V polovině května byla zahájena soutěž okresních mužstev. OV Frýdlant byl zařazen do skupiny východ, kde mu byly za soupeře výběry Turnovska, Liberce, Jablonce, Semil a Jilemnicka.

1954 Slovan Frýdlant

V celém ročníku podával frýdlantský výběr střídavé výkony. Po lepší začátku se dobrá hra vytrácela a výběr začal ztrácet. Ze šesti výběrů obsadil ten Frýdlantský 5. místo.

1954: Třikrát Frýdlant, poprvé Slovan

Roku 1954 vypsala Frýdlantský okresní fotbalový svaz novou soutěž o přeborníka okresu. V dubnu začalo 12 mužstev, ale po odstoupení Nového Města ji dokončilo jedenáct. Čím byl tento ročník zvláštní? Je to tím, že do společné soutěže byly zařazeny hned tři kluby z Frýdlantu. Svě mužstvo přihlásil klub Spartak THZ Frýdlant, Spartak Totex Frýdlant a nově přejmenovaný Slovan Frýdlant, zaštiťovaný Tělovýchovnou jednotou. Navíc THZ přihlásil svou rezervu, takže celkový počet frýdlantských klubů v okresním přeboru byl čtyři. Byl to především celek THZ, který měl největší šanci na

úspěch, navíc do svých řad získal ostrostřelce Jindřicha Wurma. V přetahované frýdlantských klubů se nakonec smály Hejnice, které se staly přeborníky. Za nimi skončil THZ a třetí Slovan Frýdlant. Totexu patřilo 7. místo. Roku 1955 existovaly ve Frýdlantě tři fotbalové oddíly, které byly účastníky mistrovských soutěží. Ty byly následně sloučeny pod hlavičku TJ Slovan, odbor fotbalového oddílu Slovanu Frýdlant. Klub značně posílil své sportovní ambice. To se povedlo, díky právu nastoupit v soutěžním ročníku 1956 v krajské soutěži, později přejmenované na I. B třídu. V konkurenci dalších 11 zkušenějších celků, se Frýdlant rozhodně neztratil a skončil sedmý. Premiéru obstaral zápas s Vratislavicemi (2:2). V průběhu ročníku docházelo i na místní derby s Hejnicemi (porážky na jaře 2:4, na podzim 1:2) a s Raspenavou, která aspirovala překvapivě na postup. Zejména pro Jindřicha Wurma musel být dvojzápas proti svému Frýdlantu pikantní záležitostí.

a novozélandskou asociací, kde jsem rok působil, mám stále pracovní fotbalové kontakty v Singapuru, v Japonsku, Sydney, Aucklandu, Argentíně, Brazílii atd., připravuji jazykově některé naše trenéry na zahraniční angažmá, pracuji pro Unii českých fotbalových trenérů atd., takže fotbalové práce je stále dost. A to mě hodně naplňuje.

Můžete dát při této příležitosti k dobru nějakou nezapomenutelnou historku?

Normálně to nedělám, ale udělám výjimku. Jednou mě vzal Alex Ferguson v Manchesteru United o poločase před kabinu, odkud jsem mohl poslouchat jeho komunikaci s hráči. Když Ferguson nebyl spokojený, vždycky zvýšil hlas.

Takže jste poznal pověsný Fergusonův fén?

Ale kultivovaný fén. A když hráči přišli do kabiny, jednomu z nich říkal: Musíš se na tu hru soustředit.

On mu odpověděl: Šéfe, rád bych se na hru soustředil, ale nevím jak! A teď celá kabina ztichla. Osmnáct hráčů čekalo, jakou odbornou radu mu Alex dá. On mu něco řekl, šlo se do druhého poločasu a Manchester vyhrál snad 3:0. Na svazu jsem pak založil vzdělávání trenérů podle UEFA vzoru. Takže když dnes získáte licenci trenéra, tak platí v celé Evropě v rámci UEFA, což dříve nebylo, neboť některé státy si je neuznávaly. Tyhle příklady jsem říkal svým studentům, ke kterým patřili J. Šilhavý, P. Rada, I. Hašek, J. Stejskal, J. Bergr, P. Vrba a řada dalších.

Jakou radu mu tedy dal?

V momentě, kdy opustíš tuto kabinu a uvidíš rozhodčího, jak nese míč, tak upři oči na míč. Ne na sto, ale na dvě stě procent. Celý druhý poločas z balonu nespustíš oči. Ne aby ses rozptyloval! Koncentrace na míč, na nic jiného (tedy odbourat všechny vnější vlivy, které na hřišti na

V hojně navštěvovaných zápasech byl opět hlavní postavou. B tým hrál nově vytvořenou III. třídu Frýdlantského okresu. Po většinu roku se trápil na chvostu tabulky, navíc mu nepomohly kontumace kvůli neoprávněným startům některých hráčů.

Ostatní

Fotbalový areál nesloužil jen fotbalistům, ale celé široké sportovní veřejnosti. Při příležitosti okresní spartakiády, bylo místo ústředním bodem cvičenců, kteří zde nacvičovali svá vystoupení. Vyvrcholením bylo vystoupení 10. června 1956, kdy se představilo 950 cvičenců. V rámci oslav došlo i na přátelské fotbalové utkání mezi výběry Frýdlantska a Semilska. V létě se na hřišti konala ještě jedna významná událost. U příležitosti pořádání mírové slavnosti SČSP byly zařazeny sportovní podniky za účasti polských sportovců z Lubaně. Největší pozornost přitahoval fotbalový zápas, v němž sehranější mužstvo Frýdlantu

mělo navrch. Na výhře 7:1 se podílel hattrickem Polach, další branky přidali Kulhánek, po jedné Podrazil a Marek. Velkých změn se fotbalisté dočkali po ročníku 1956. Ten byl naposledy hraný dle sovětského systému jaro/podzim. Bylo rozhodnuto, že se model vrátí od ročníku 1958/59 opět k systému podzim/jaro. Co s jarem 1958? Rozhodlo se, že soutěže se budou hrát tříkolově, po dobu jeden a půl roku. První mužstvo Slovanu bylo roku 1957 opět účastníkem I. B třídy. S nabranými zkušenostmi z předešlého roku vstupovali hráči s velkým odhodláním se poprat o co nejlepší umístění. Již první přátelské zápasy ukázaly, že by Frýdlant nemusel hrát o záchranu. Hned v tom prvním v roce 1957 deklamoval Velké Hamry 16:1. V tomto zápase se ukázala nastupující generace hráčů Zrůsta, Polacha, Mocka, Musíla, Juliše a Kroupy. Mužstvo bylo vedeno dvojice Čaban a Štěpánek. I další přátelská utkání se vyvedla, proti velmi silným

celkům z Cvikova (výhra 3:2) a Lomnice (výhra 3:1). Úvodní mistrovské kolo obstaralo tradiční derby s Hejnicemi (výhra 3:2). V první třetině poznal Frýdlant z jedenácti zápasů jen dvě prohry a díky lepšímu skóre byl v této fázi na vedoucí pozici za dotírající Raspenavou. Ve druhé třetině ročníku, se zrodil jeden malý rekord. To když ve 13. kole Frýdlant porazil dosud nejvyšším skórem v mistrovském klání Hejnice 11:0. Frýdlant tak opanoval 1. místo společně s Raspenavou. Až jejich vzájemný souboj v Raspenavě rozhodl o tom, že po dlouhé době pozná soutěž nového lídra. V 17. kole Raspenava vyhrála nad Frýdlantem 3:0. Ve druhé fázi se Frýdlantu tak výsledkově nedařilo, ztratil svou vedoucí pozici a už ji nedokázal zpět získat. Z druhého místa ztrácel na Raspenavu 5 bodů. V letní pauze a v rámci přípravy na podzim, hrál Slovanu turnaj v Habarticích O putovní pohár ZV ROH Jizerských dřevařských závodů Černousy. Porazil Bulovku 4:1, Višňovou

hráče během hry působí, tj. diváci, rozhodčí soupeř). Je to vlastně jednoduchá rada, ne? Ostatně, jednou jsem byl na besedě s hokejovým brankářem Dominikem Haškem a ten říkal, že když končil utkání v NHL, byl vždy totálně vyčerpaný. V kabině se pak dvacet minut ani nehnul. Ne fyzická, ale mentální vyčerpanost. Celou dobu musel extrémně silně sledovat puk, což je ještě obtížnější než ve fotbale. A víte, co mě naučil třeba Gerard Houllier?

Povídejte.

Nepoužívat nikdy záporná nebo příkazová slova v kontaktu s hráči. Nepoužívat zápory typu „nesmíš“, nebo příkazy „musíš“, užívat spíše kondicionál „měl bys, možná by bylo lepší“ atd. Nejprve vyzdvihovat přednosti a až pak naznačovat nějaké nedostatky. A hlavně, nikdy nedat prostor pro negativní monolog a dialog. Není to tak jednoduché. Pustil jsem se do toho a po určitém čase jsem se to naučil také. To je

důležitá věc, zejména v kritických momentech během hry, o poločase, nebo po nepovedených utkáních. Měl jsem tedy hodně učitelů, ale nejvíce jsem se naučil od Rinuse Michelse, zakladatele totálního fotbalu, trenéra národního týmu Holandska a FC Barcelony, z něhož současné moderní pojetí hry vyrůstalo a vyrůstá.

Však jde o jednoho z nejoceňovanějších koučů historie.

Říkalo se mu Chladný Holanďan. Moc si k sobě lidi nepouštěl, ale já jsem k němu mohl. Jako absolvent české trenérské fotbalové školy na fakultě tělesné výchovy a sportu jsem měl vybudovaný nějaký trenérský filosofický systém. A když jsem se s ním poprvé setkal v Madridu, kde měla naše UEFA skupina služební setkání, tak během dvou hodin, o polední přestávce, kdy jsme spolu leželi u hotelového bazénu, mně celou mou trenérskou filosofii neskutečným způsobem zbroual a začal mi pomáhat postupně vytvářet zcela novou.

5:1. O prvenství remizoval s Habarticemi 1:1. O skóre lepší domácí získali pohár. Během sezóny zaznamenal Frýdlant řadu přestupů kvalitních hráčů: Růžička z Chrastavy, Záhorský z Jičína, Suk z Kosmonos, Janeček z Mladé Boleslavi. Ale hlavní příchod byl Jindřich Wurm, který se definitivně vrátil z Raspenavy do Frýdlantu. Ve třetí třetině soutěže se Frýdlant snažil dohnat ztrátu. V soutěži působilo 11 celků, Dukla Turnov se odhlásila. Frýdlant, dosud s nejlepším útokem, rázně šel za svým cílem v pronásledování Raspenavy. Ve 27. kole molo být již definitivně rozhodnuto o šancích Frýdlantu ve vzájemném souboji. Uhraná remíza, však více vyhovovala Raspenavě, která si tak zajistila postup do I. A třídy. Malou náplastí pro Frýdlant byl domácí turnaj, který za účasti Šluknova, Hejnic a Turnov vyhrál. B tým hrál III. třídu okresu Frýdlant za účasti Dukly Nové Město, Horní Řasnice, Hejnic B, Višňové B, Heřmanic a Bulovky.

Slovan Frýdlant, vítěz I. B třídy 1958

Ročník 1958 - 1959: Premierově prvotřídní

Slovan Frýdlant vstupoval do soutěže jako jeden z favoritů na postup do prvotřídní elity. V konkurenci siných týmů z Liberecka působily čtyři zástupci Frýdlantského okresu. Ze čtyřlístku Nové Město,

Hejnice, Višňová a Frýdlant, hrál největší prim Slovan. Start nepatřil mezi ty nejpovedenější, kdy po úvodních dvou kolech bez bodu okupoval poslední příčku. Jakýsi zlom nastal ve 3. kole. Frýdlant

Od té doby jsem začal fotbal vnímat a hodnotit úplně jiným způsobem. V tomto směru jsem měl obrovské životní štěstí, že jsem se mohl potkat s takovými lidmi, jež jsem uvedl, se kterými jsem v kontaktu, spolupracuji dodnes. Tedy kromě R. Michelse, který již zemřel.

A máte zápas, na který nikdy nezapomenete?

V paměti mi zůstal zápas Real Madrid - Benfica Lisabon. To byla generace Di Stefana, Puskase, Genta, Real tehdy prohrál 3:5. Naprosto exkluzivní, romantický fotbal, otevřený, jiný, než se hraje teď. Padlo tam osm gólů. To byl velký zážitek, na který jsem nezapomněl. UEFA má obrovskou videotéku, takže jsem měl možnost si ho několikrát přehrát. A také nemůžu zapomenout na utkání Anglie-Maďarsko 3:6, kdy Angličani poprvé v historii prohráli na své půdě. To mi bylo asi dvanáct let. Mým vzorem byl tehdy maďarský hráč Ferenc Puskás, famózní playmaker a střelec.

Šel jsem tak daleko, že jsem si předplatil maďarský sportovní časopis, protože jsem věděl, že se tam o něm bude psát, stejně jako o Honvédu, za který hrál, což byl tenkrát klub, kterému jsem na dálku fandil. Ve škole jsem seděl v lavici se spolužákem ze slovensko-maďarské rodiny a on mi překládal to, co mě zajímalo. A já jsem mu na oplátku zase dělal domácí úkoly.

Měl jste i jeho plakáty na zdi?

Plakáty tenkrát nebyly, ale měl jsem výstřižky. Po letech jsem se s F. Puskásem potkal v Budapešti na nějaké akci UEFA a představil jsem se mu. To už byl starý a nemocný, ale když jste mu připomněl můj dětský fotbalový vztah k němu, jako svému fotbalovému vzoru, tak slzel. Ale když jste se ptal na nezapomenutelné zápasy, tak to byly vlastně všechny v Lize mistrů, na mistrovství Evropy i světa. A samozřejmě nikdy nezapomenu také na svá utkání ve "Frýdlantské Champions League".

Slovan Frýdlant, I. A třída 1958/59

díky vítězným brankám Polacha a Mocka vyhrál na hřišti Slavoj Turnov 2:1. Následný souboj s Hejnicemi dokázal urvat 2:0. Sice v 5. kole schytl debakl 5:1 v Lomnici, ale další pouť podzimem se povedl náramně. Ve zbývajících kolech se vypořádal se všemi soupeři. Postupem času se herní projev zlepšoval, obrana se stala méně prostupnou a útok podporovaný zkušenými hráči zatěžoval konta soupeřů. Důkazem může

být utkání 8. kola, kdy v derby porazil Višňovou 4:0 a ve Velkých Hamrech si připsal nejvyšší venkovní výhru 9:2. V posledním podzimním kole si smlsnul na Nové Městě, které na jeho hřišti přejel 7:0. Tato výhra ho v polovině soutěže dostala na 2. místo, bod za vedoucí Jilemnici. Frýdlant měl po podzimu dosud nejlepší útok ze všech, což hned potvrzoval i v kolech jarních. Po kvalitní zimní

přípravě, kde sehrál i přípravu proti Jiskře Jablonec (dnes prvoligový tým), v prvním zápase porazil 5:2 Zásadu. Hned čtyřmi trefami se zapsal Zrůst. V prvních pěti kolech jara měl Frýdlant úctyhodné skóre 25:5. Největší příděl do sítě soupeře byl v podobě devíti branek doma proti Turnovu. Poté, co Jilemnice remizovala v Zásadě, se Frýdlant posunul na vedoucí pozici. Malý zádrhel nastal v 17. kole, kdy Chrastava dokázala urvat bod za remízu 3:3. Zbýlých pět kol však bylo zcela v režii Frýdlantu. Proti Doubí si frýdlantští střelci obuli správné kopačky a celkem 13x přesně zamířili. Jednalo se o nejvyšší výhru ze všech zápasů I. B třídy. V Desné podal Frýdlant zodpovědný výkon, střelecky, tak jako v celé sezóně, se dařilo Zrůstovi. I díky jeho čtyřem brankám Frýdlant zvítězil 6:2. V posledním zápase s Novým Městem, kdy měl Frýdlant postup v kapse, potvrdil jarní neporazitelnost 1:0. V počtu vstřelených branek Slovan jasně předčil ostatní. 94 gólů

Mohl byste celkově tu vaši celoživotní fotbalovou cestu shrnout?

Od okamžiku, kdy jsem začal dělat profesionální fotbal u nás a zejména potom na UEFA, jsem musel na sobě velmi náročně pracovat. Když jsem odcházel z Frýdlantu do Prahy, znal jsem jen anglicky a německy. To už vůbec nestačilo. Musel jsem se naučit i další. Uvedu dva příklady. Když jsem na svazu vedl studium trenérů s nejvyšší profesionální trenérskou licencí, zval jsem na teoretické a praktické presentace přední osobnosti západního profesionálního fotbalu, tedy ty, které jsem poznal jako své kolegy na UEFA a jež jsem připomenul výše. Pozval jsem také Roye Hodgsona, tehdejšího trenéra Interu Milán (dnes anglický prvoligový Crystal Palace). Po skončení své relace vyjádřil přání večer navštívit nějaké představení klasické italské opery, kterou měl rád. To snad ani nebyl velký problém, ale potíží byla v tom, že chtěl tuto operní prezentaci jen v originálním italském jazyce. Tak to už bylo zadání pro

mě obtížnější. Ale měl jsem štěstí, neboť v tu dobu hostovala v Praze Národní opera z Bologni se svým představením G.Pucciniho Tosca. Pak nastal další můj problém. Když během představení Roy zjistil, že nerozumím jednotlivým italským áriím, začal mi je překládat z italštiny do angličtiny. Bylo to pro mě navýsost frustrující, neboť jsem ještě tehdy italsky neznal. Na druhé straně to byl pro mě tak silný motiv, že jsem po příchodu domů přes noc nastudoval prvních pět lekcí z italštiny, abych v ní pak další měsíce pokračoval.

To je jeden příklad, a ten druhý?

Další podobnou frustraci jsem prožil v Bayernu Mnichov. Když jsem v debatě zjistil že F. Beckenbauer, U. Hoenes a K. Rummenige nemluví jen německy a anglicky, ale také ve francouzštině (tím chci také poznamenat, že přední protagonisté světového profesionálního fotbalu jsou také všeobecně vzdělaní lidé), kterou jsem ještě tehdy neznal. Hned jsem si ještě v Mnichově zakoupil francouzské

ve 22 zápasech činilo krásný průměr čtyři na zápas. Střelecky neaktivnější byli zejména Zrůst, Polach, Musil, nestárnoucí Wurm, Mocek a Kaplan.

Oslava postupu byla zpestřena pořádající Okresní spartakiádou, kde 4500 diváků vidělo na frýdlantském hřišti vystoupení neuvěřitelných 3300 cvičenců.

že se s ním musí počítat. Opět návštěva 800 diváků viděla velmi povedené zahájení v zápase proti Železnému Brodu. V zajímavém a tvrdě vedeném utkání dokázal zvítězit 2:1. Premiérových branek docílili Zdeněk Krupa z přímého kopu a Zdeněk Sivek, který dokázal zužitkovat skvělou přihrávku Zrůsta. Ve druhém utkání se představil na domácím hřišti jasný favorit celé soutěže tým z Mnichova Hradiště, což byla filiálka Mladé Boleslavi. Za nepříznivého počasí se hrál atraktivní útočný fotbal, v němž dominovala domácí útočná řada. Utkání otevřel svou první brankou v 5. minutě Zrůst, za dalších pět minut zvyšoval Sivek z 25 metrů. Soupeř snížil, aby v závěru poločasu Polach opět navýšil na 3:1. Ve II. půli znovu domácí dominovali, aby brankami Musila z 30 metrů a znovu Zrůstem zvýšili na 5:1. Hosté poté upravili na 5:3. Po utkání došlo k dosud nevídané odezvě mezi diváky, kteří zůstali na svých místech a aplaudovali úspěchu domácích. Sestava vedená trenérským duem Skalický -

1959/1962: Ve Frýdlantě se hrála I. A třída

Na podzim roku 1959 se mohla frýdlantská kopaná těšit na prvotřídní mužstva. Jednak poprvé prezentace v nové soutěži, ale zejména nástup neúspěšnější části dosavadní historie klubu, která později vyvrcholila účastí v divizní soutěži. Účast v I. A třídě vyvolal nebývalý zájem o fotbal, což dokladuje velká návštěvnost hned na prvním přípravném zápase. Vždyt na nováčka s Jiskrou Jaroměř bylo zvědavě 800 diváků. Hráči, kteří přijeli ze svého prvního soustředění v Jizerských horách, se jim odměnili vysokou výhrou 9:0. To už za tým nastoupila skutečná

posila, exligový hráč Liberce Cyrda Musil, což se ukázalo pro budoucí frýdlantský fotbalový růst jako mimořádně významné.

Utkání v I.A třídě. Slovan-Železný Brod. Podzim 1959

Ačkoliv nováček, nezalekl se Slovan zkušenějších soupeřů. Hned v tom prvním naznačil,

jazykové příručky a co si myslíte, že jsem začal intenzivně dělat hned v letadle na zpáteční cestě do Prahy...?

Předpokládám, že jste se učil francouzsky.

To mluvím jen o jazykové kultivaci. Samostatnou kapitolou pak byla vlastní fotbalová trenérská specializace, která byla ještě mnohem náročnější. Musel jsem neustále na UEFA dokazovat, že jsem na stejné úrovni jako Angličan, Němec, Francouz, Španěl atd., nedělat žádné chyby, nebo by mě rychle poslali ze Ženevy zpátky domů. Proto jsem se neustále a neustále učil. Na doporučení UEFA jsem vystudoval svou druhou specializaci, manažerství profesionálního fotbalu (MBA) na The Hallam University v Sheffieldu v Anglii, takřka čtyři roky náročného studia při svých normálních povinnostech pro český a UEFA fotbal. Já to všechno jen v krátkosti připomínám s tím, že potřeba celoživotního vzdělávání postihla v plné míře i mně samotného. Ale já jsem vždy byl a jsem tomu dodnes rád. Bez toho bych nikdy nemohl v profesionálním

fotbale spolupracovat s jinými, bez toho bych nikdy neměl z fotbalu takovou radost, jakou jsem vždy měl a mám. Takže, pokud bych se ještě jednou v příštím životě narodil, šel bych podobnou cestou. Jen však s tím rozdílem, že bych fotbal začal dělat hned v porodnici, protože prožít svůj život s fotbalem hned od začátku, to by mi hodně a znovu stálo zato!

Štěpanov byla: Vít, Bendák, Krupa, C. Musil, Beneš, Pasler, Sivek, J. Musil, Polach, Kaplan, Zrůst. Do 3. utkání nastoupil tým v České Kamenici, která sestoupila z divize. Kvalita utkání byla silně ovlivněna špatným povrchem hřiště, což ovlivnilo rychlou kombinační hru týmu frýdlantského útoku, který se nemohl prosadit. Utkání skončilo bez branek, i když proti Frýdlantu kopali domácí dvě penalty. První chytil brankář

Vít, ale byla opakovaná, druhou kopnul hráč vedle. Do týmu se vrátila velká legenda Jindra Wurm. Ten se prosadil střelecky ve čtvrtém utkání, kdy Frýdlant porazil Jiskru Mimoň 2:0. Druhý úspěch přidal Zrůst. První prohru zaznamenal Frýdlant v Krásné Lípě (0:2), ale to již nebyli další hráči. Po Polachovi odešel Sivek na vojnu. J. Musil a Zrůst chyběli kvůli zranění, a tak se nejúspěšnější řada týmu rozpadla.

šest těsných porážek oproti třem podzimním. Čtyři vyhraná utkání nemohla stačit na vylepšení pozice, a tak bodové ztráty odsunuli Frýdlant na konečnou 6. pozici. Po skončení prvního roku v I. A třídě ukončil svoji funkcionářskou kariéru Jan Kořátko, na svou dobu prototyp úspěšného manažera, jehož zásluhou se tým zformoval. Přivedl Víta, C. Musila, Kaplana, Sivka, Dohnala a další, čímž položil základy pro budoucí úspěšné období. Bylo to citelné oslabení funkcionářského sboru.

Slovan Frýdlant 1960

Dvakrát čtvrtí

V ročníku 1960/61 byla 12členná I. A třída obohacena o další derby s Novým Městem po jeho postupu. Se vstupem do mistrovské části mohla v klubu panovat spokojenost. Až na úvodní prohru doma s Mimoní, byl Frýdlant bodově úspěšný. Kádr se stabilizoval a mohl se spolehnout na útočnou sílu především v Josefovi a Jindřichovi Musilových. Jejich jména byla zaznamenána téměř ve všech zápisech o utkání. Frýdlant se mohl spolehnout i na velkou diváckou podporu. Na podzimní duely si našlo cestu průměrně 700 lidí a hráči se jim odměnili velmi dobrou hrou. Ročník byl vyrovnaný, kdy o prvenství svedlo souboj pět celků, mezi nimi i Frýdlant. Ten se dobře rval a v polovině soutěže jen s pětibodovou ztrátou vzhlížel na vedoucí Šluknov. Dlouho se nemohl vykristalizovat jasný favorit na vítězství. Ještě čtyři kola před závěrem mohli alespoň teoreticky vyhrát sedm mužstev. Frýdlant přišel o definitivní naději dvě kola před koncem, když doma

Přes toto zaváhání si Frýdlant držel první příčku. V 7. kole se mu do cesty postavila poslední Raspenava na svém hřišti. Frýdlant za dlouhých šest let, ať v mistrovských či přátelských zápasech, ji nedokázal porazit. Ve velmi bojovném, tvrdě ale férovém zápase, rozhodl deset minut před koncem Josef Musil. Derby si nenechalo ujít neuvěřitelných 1600 diváků. Také jarní odveta 2:2 ve Frýdlantě byla velmi hojně navštívena. Pořadatelé napočítali 1100 diváků. Domácí průměr nováčka na utkání se pohyboval kolem 750 diváků. Nad Frýdlantem nevyhrál ani Slovan Liberec B. Zápas byl pikantní pro několik

frýdlantských hráčů, kteří působili v Liberci (brankář Vít, Jindřich Musil, Svatoň, Mocek). Nováček v Liberci opět předváděl obětavou hru, kterou zpečetil výhrou 2:1. Zbývající zápasy podzimu se již tolik nepovedly. Místy nedisciplinovanost a související prohry s Českou Lípou a Jiskrou Jablonec i závěrečná remíza v Rumburku odsunula Frýdlant na 3. místo. Navíc utkání v Rumburku měl dohru, poté co po konečném hvizdu došlo k mele, do níž se přidali i diváci. Jarní počínání bylo se střídavými úspěchy. Nadějně a vybojované výhry, byly střídavě následovány prohrami. Frýdlant zaznamenal v odvetách

podlehl Železnému Brodu. Následovala remíza s rezervou Slovanu Liberec. Díky dvěma závěrečným bodům, které získal proti Mimoni, se Frýdlant posunul na konečnou 4. příčku. V ročníku 1961/62 byla I. A třída

Znak z roku 1961

ochuzena o derby s Novým Městem a Raspenavou, které sestoupily. Frýdlant se mohl opět spolehnout na oba Musily, Buriánka, Sivka,

brankáře Víta. Po slabším úvodu, kdy z pěti kol získal jen čtyři body, se jeho hra ke konci podzimu trochu více zvedla. Jenže na vylepšení sedmé pozice to nestačilo.

Zápas Frýdlant-Raspenava. V akci Zdeněk Sívek

Ve střídavě rozpačitých výkonech pokračoval Slovan i na jaře, kdy nepovedené zápasy střídaly ty dobré. Oproti minulé sezóně Frýdlant věděl, že boj o prvenství je již dlouhou dobu ztracen. Na silnou trojici týmů více celků nestačilo. Bodové rozdíly mezi čtvrtým a 10. celkem byly minimální. Toho dokázal Frýdlant se štěstím využít a přes nevyrovnané výsledky se dokázal posunout opět na konečnou čtvrtou příčku.

B tým

Po rozpačitých výkonech na konci padesátých let se činnost rezervního týmu ruku v ruce s prvním mužstvem zlepšovala. Již v sezóně 1959/1960 nechala rezerva zapomenout na špatné

Slovan Frýdlant v roce 1961

výsledky let minulých ve III. třídě. Především díky pevné obraně sváděla souboj s Duklou Ludvíkov o první místo. Po podzimu byl bodový zisk obou týmů stejný, ale Frýdlant na lepší skóre přezimoval první. III. třída okresu Frýdlant byla v roce 1960 naposledy hraná, protože byl po reorganizaci území zrušen celý Frýdlantský okres. Od příští sezóny podléhaly tedy všechny celky Libereckému okresnímu svazu. V jarní části pokračovala přetahovaná mezi Slovanem a Duklou, až kolo před koncem rozhodla prohra Frýdlantu, že vítězem se stal Ludvíkov. Slovan ale nemusel smutnit. Poté co Ludvíkov odmítl postup, padla volba na druhý celek. Rezerva tak poprvé byla zařazena do vyšší soutěže. Jako nováček okresního přeboru 1960/61 byla rezerva vystavena soubojům proti dalším jedenácti celkům. A počínání to nebylo úspěšné. Jediná výhra 1:0 proti Vratislavicím nemohla stačit. Po podzimu rezerva tahala za ten nejkratší konec a krčila se na poslední příčce. Start do jarní části po dvou výhrách vypadal celkem nadějně, ale další série sedmi proher

ukázala, že šlo jen o chvilkový výkyv. Nejvyšší prohru utrpěla rezerva v Mníšku, kde podlehla 0:17! Nedařilo se téměř nic, navíc měl Frýdlant problémy se sestavou, kdy k venkovním zápasům ani neodjel. Proto není divu, že obsadil předposlední, sestupovou příčku.

Sezónu 1961/62 zahájil B tým ve IV. třídě okresu Liberec, která měla jen sedm celků, ale poté co se Kunratice odhlásily, zbylo jich šest. Rezerva měla zkušenosti z přeboru, které také předváděla. Největším konkurentem byla rezerva Višňové. Po podzimu, jen s pěti obdrženími brankami byl rezervní tým bez prohry první. Na jaře suverénní výkony už nebyly. Do tabulky si připsal prohru, ale své prvenství bez problému uhájil. Deset zápasů stačilo nato, aby si Frýdlant zajistil opětovný návrat v okresním přeboru, který se kvůli reorganizaci nekonal.

I. A třída – snaha se vyplácí

Po dvou získaných čtvrtých místech z předešlých sezón, vstupoval Frýdlant do ročníku

1962/63 s přáním ještě vylepšit své konečné umístění.

V liberecké skupině C byl dalším zástupcem Frýdlantska pouze Višňová.

V 1. kole došlo na souboj nováčka soutěže z Dubé proti zkušenějšímu Frýdlantu. Frýdlantští zahráli s chutí a zdaleka nevyužívali četných příležitostí k výraznějšímu vítězství. Na konečné výhře 5:2 se podíleli Dohnal (2), Buriánek, Zrůst a Sivek.

Ve 2. kole navázali na výhru proti silné Krásné Lípě a po brankách Josefa Musila, Dohnala a Wurma zvítězili před 550 diváky 3:0. Ve Šluknově jediná branka Zrůsta stačila na bodu (1:1). Rivalský souboj Frýdlantu s Višňovou přilákal rekordní účast 1250 příznivců, kteří byli svědky bojovného i nervózního průběhu. Frýdlant byl technicky zdatnější, hosté obětavější. Konečných 1:1, kdy autorem frýdlantské branky byl Dohnal, byl brán více za úspěch Višňové. Ani v 5. kole nepoznal Frýdlant hořkost porážky, ale bod z Hrádku (4:4), nelze považovat za úplný úspěch. Po výhře 5:1 nad Železným

Brodem se Frýdlant vyšvihl do čela. Sedmé kolo nabídlo souboj mezi prvního s druhým. Zápas v České Lípě byl ohodnocen jako takticky svázaný a bezbranková remíza odpovídala průběhu hry. V 8. kole zaznamenal Frýdlant dosud nejvyšší vítězství nad Novým Borem 6:0. Čtyřmi brankami přispěl ke kanonádě Buriánek. A Frýdlant se na čele osamostatnil. Frýdlant byl jediným týmem bez prohry, ale to se změnilo po 10. kole. Ve Stráži nad Nisou odehrál Frýdlant nejslabší a nejméně povedený duel. Po

prohře 0:2 sice zůstal v čele, ovšem bodově byl dostižen. V posledním podzimním utkání Frýdlant porazil 4:3 na svém hřišti Desnou, dokázala po celé utkání držet krok. Jelikož pronásledovatelé body ztráceli, ocitl se Frýdlant opět osamocen v čele tabulky, s náskokem jednoho bodu. Před Frýdlantem stála velká historická šance, která by se nemusela opakovat. V rámci zimního soustředění se uskutečnilo týdenní soustředění na Jizerce, kde se kolektiv ještě víc utužil.

TJ Slovan Frýdlant 1962/1963 – celek, který stál za postupem do divize

Manažer Jan Kofátka to zařídí! Ale pozor na vlasy...

Ty květnové dny roku 1946 bylo u frýdlantského holiče Jana Kofátka rušno celkem často. Tak jako obvykle se probíraly novinky ze světa i domova. O čem se tehdy chlapi hádali, to už se úplně přesně nedozvíme. Laskavý čtenář však promine, budeme-li se malinko domýšlet. Nebylo by divu, kdyby docházelo na ostře sledovaný proces s velitelem SS a policie v protektorátu K. H. Frankem, který se táhl už od března a jenž vzbuzoval velké emoce. Chybu ani neuděláme, budeme-li se domnívat, že se diskutovalo o nadcházejících prvních poválečných volbách do parlamentu. Aniž by kdo ještě tušil, že budou na hodně dlouho poslední svobodné. Ale čím si můžeme být zcela jisti je, že se tam vždycky dostalo na fotbal! I sebevážnější debaty se při holení

Jarní dramata

Odvety při pohledu na tabulku slibovala velká dramata až do samotného závěru. Hned v prvním jarním kole na sebe narazili vedoucí Frýdlant a druhý Šluknov. Utkání, které mohlo už takto brzo napovědět o osudu celé soutěže, navštívilo nádherných 1200 diváků. Frýdlantští velmi důležité utkání vyhráli 3:0. A na pořadu 13. kola bylo opět rivalské derby ve Višňové, kde 1000 diváků vidělo spravedlivou remízu 2:2. Poprvé svůj náskok v čele navýšil Frýdlant v 16. kole. Výhra nad rezervou České Lípy dal hráčům náskok dvou bodů. V 17. kole přišla dosud nejhorší porážka v ročníku. Po prohře 0:3 mohl Frýdlant těžce získaný náskok ztratit, ale štěstí mu nakonec přálo. Ztráceli i nejbližší pronásledovatelé, takže si svůj náskok Frýdlant dokázal po výhře 2:1 nad Mimoní navýšit na tři body. Vše se zdálo ještě lepší po výhře nad Stráží 1:0. Opět přála lidrovi soutěže Štěstěna, jelikož

v utkání mezi druhým a třetím celkem skončilo remízou. A Frýdlant tři kola před koncem navýšil vedení na čtyři body. Dvacáté kolo nepřineslo ještě rozuzlení, a tak si definitivní pojistku Frýdlant připsal v utkání proti poslední Dubé. Frýdlant byl již pasován za jasněho favorita, navíc hrajícího v domácím prostředí. Nástup do zápasu měli domácí impozantní a po chvilce vedl již 3:0. Jenže ve druhé půli Frýdlantští polevili, jejich hra nebyla tak dominantní. Soupeř dokázal snížit na 3:2 a zkomplikovat tak postupové myšlenky. Nakonec pro Frýdlant dopadlo vše, tak

jak si všichni přáli. Po konečné výhře 4:3 mohli hráči mohutně oslavit postup do divize. V tehdejší ligovém systému se jednalo o třetí nejvyšší soutěž v Československu. V posledním kole zaznamenal Frýdlant nejvyšší prohru v soutěži. Po nekoncentrovaném výkonu odcházel ze hřiště v Krásné Lípě s výpraskem 7:2. Nic na postupových oslavách nezměnila ani zpětná kontumace v zápase s Mimoní. Frýdlantský náskok byl dostatečný. V konečném bilancování zvítězil 12x a 6x remizoval, s dvoubodovým náskokem před Krásnou Lípou.

1963/64: Frýdlant divizní

Po dramaticky a skvěle zvládnuté jízdě v I. třídě, si Frýdlant zajistil postup do vyšší soutěže. Tou soutěží byla divize (krajský přebor). V tehdejší struktuře se jednalo o třetí nejvyšší soutěž.

Oddíl frýdlantské kopané se tak postaral o dosud největší úspěch na poli sportovním. Úspěch to byl pro celý region, navíc po sestupu z druhé ligy se diváci mohli těšit na okresní derby proti Slovanu Liberec.

a stříhání dřívě či později stejně stočily na kopanou. Nepochybně se tak rokovalo o druhém poválečném zápase reprezentace Československa s Jugoslávií hraném v Praze. Parta kolem skvělého Vlastimila Kopeckého prohrála 0:2 a stále čekala na první poválečný gól. Ale vůbec neobouřlivěji se tady propíraly bitvy, které se neodehrávaly v daleké metropoli, nýbrž hned za humny. Vždyť v květnu došlo na první derby Frýdlantu s Višňovou! Je tutovka, že nerozhodný výsledek 3:3 se v místním kadeřnictví přetřásal zleva doprava, nahoru dolů. Jan Kořátko byl totiž první manažer frýdlantského klubu. Muž, který výrazně ovlivnil jeho poválečné směřování. A právě jeho kadeřnictví bylo, pochopitelně vedle hospody, tou pravou Mekkou fotbalových bouřlivých rozprav. Tam se kibicovalo. Nadávalo na rozhodčí. Oslavovali autoři krásných a důležitých gólů.

„Jako kluk jsem to vždycky rád poslouchal,“ vzpomíná s úsměvem jeho syn, Jan Kořátko mladší. Narodil se sice právě v onom roce 1946, ale rychle začal dobromyslné štengrování chlapů vnímat. A poslouchal to celé dětství až do puberty. Jeho táta se činil ve fotbale jako úspěšný funkcionář až do roku 1960. Narodil se v Jenišovicích u Turnova ještě za první světové války v roce 1916 a do Frýdlantu přesídlil hned po skončení druhé velké války. Vyučil se holičem, stejně tak jako jeho žena. Ve městě si zařídili podnik. Přestože po komunistickém puči v roce 1948 o něj přišli, pracovali tam dál. „Před únorem měli dokonce tři nebo čtyři zaměstnance. Táta už to prý měl všechno vymyšlený. Plánoval si, že tam udělá masáže a salony krásy. Ale pak se udělal cvak a bylo po ptákách. To mi vždycky opakoval, jaká že to byla škoda. Prý bych se taky jinak vyučil holičem,“ prozrazuje Kořátko.

Divize na novém hřišti

Veškeré domácí boje v I. A třídě hrál Frýdlant na starém hřišti u nemocnice. Rozhodnutím svazu však toto hřiště nebylo vyhovující pro pořádání třetiligových klání. Hřiště bylo malé, mnohdy blátivý terén nedovoloval kvalitní hru. Variant bylo několik včetně sehrání zápasů na vypůjčeném hřišti. Začátkem padesátých let vzešla myšlenka na obnovu zničeného sportovního areálu. V průběhu padesátých let docházelo v etapách k postupným úpravám. Zatím však hřiště nesplňovalo zcela požadavky na konání velkých sportovních akcí. Právě až postup do divize urychlil dostavbu. Našlo se mnoho dobrovolníků jak z řad členů tělovýchovné jednoty, tak mezi mládeží. Práce oproti minulým letům odsýpaly poměrně rychle. Pomáhala technika v podobě bagrů, traktorů a buldozerů. Ve spodní části areálu byla vybudována dřevěná montovaná stavba, sloužící za byt správce,

byly tu i kabiny a sociální zařízení. Hřiště bylo prozatím škvárové. Stálo mnoho sil dát stadión alespoň do trochu odpovídajícího stavu. Díky nesmírnému úsilí se dobrá věc podařila a stadion byl předán včas sportovní veřejnosti, která se mohla těšit na divizní zápasy. Postupem času docházelo k dalším a dalším úpravám hřiště, včetně vybudování tribuny pro diváky nebo zatravnění hrací plochy v osmdesátých letech.

Divizní premiéru obstaraly Kopisty

Po velmi krátké letní pauze se Frýdlant již 15. srpna dočkal svého prvního divizního mače. Zápas měl být sehrán na novém hřišti, ale k tomu ještě nedošlo. Potřebné práce ještě nebyly dokončeny. Svaz však udělal výjimku a zápas byl sehrán ještě na starém hřišti. Na zahajovacím utkání s Baníkem Kopisty, dorazilo 1200 diváků, kteří přišli povzbudit nováčka. Domáci přes velkou snahu nedokázali vybojovat oba body, útočníkům chyběl v rozhodujících chvílích

potřebný klid i přesná muška. Přes prohru 1:2 byla hra poražených označena za velmi dobrou a premiérovou branku vstřelil Josef Musil. Z Frýdlantu byli označeni jako nejlepší Pásler se Sivkem v obraně a Josef Musil v útoku.

Nováčkovská daň

Druhý zápas byl již sehrán na novém hřišti. Tuto další premiérovou a důležitou kapitolu v historii klubu si nenechalo ujít přes 2000 diváků! Utkání skončilo vysokou porážkou domácích 0:4, když k porážce nemálo přispěl slabý výkon brankáře. Velmi dobré výkony Brňáka a Sivka nemohly stačit. Třetí zápas sehrál Frýdlant v Chomutově, kde po nepovedených výkonech brankáře Jaroslava Víta chytl Jaroslav Bažant, bývalý hráč Raspenavy. První půli slavila obranná taktika Frýdlantských, jenže po změně stran domácí dokázali zatížit konto soupeře pěti brankami (5:1). Nejlepším hráčem Frýdlantu byl Sivek, autor

Takže už víme, proč holičství občas připomínalo debatní kroužek. „A panečku, jaká sranda při těch diskusích byla. Když se třeba hrálo derby Raspenavy s Frýdlantem, to tam padaly takový hecy, jako že vám do Raspenavy posíláme vagon sazí, abyste si mohli posypat město na černo a podobně. Táta tyhle hlášky vymýšlel rád,“ říká Koťátko.

Dodnes se traduje, že když se tam holič rozohnil, museli jste na točícím křesle zůstat hodně ve střehu, abyste neodešli ostříhaní zcela dohola...

Tak vášnivě se do světa mičudy uměl Koťátko ponořit. A nejen do něj. „Ať dělal, co dělal, vždy naplno a na špičkové úrovni,“ vzpomíná na rodiče Koťátko mladší. Důkazem může být následující historka.

„Tenkrát na zápasy dojížděl z Prahy nějaký Karel Polách. Jenže jednou bylo hodně špatný počasí a auto, které ho mělo dovézt, nepřijelo. Takže táta narychlo sehnal souseda, pana Dvorského, který měl motorku

Bavoráka a tou ho na utkání vezl. Karel pak vyprávěl, že to byla nejhorší jízda, jakou když zažil,“ usmívá se.

A podobnou zběsilou jízdu na Dvorského stroji zažil jako hráč i Zdeněk Sivek, když chvátal na zápas z Habartic. „Museli jsme to stihnout za patnáct minut... Přišel jsem pak do kabiny a nebyl jsem ani schopný zavázat si tkaničky, jak jsem byl vynervovaný. Takže mi je zavazoval právě pan Koťátko,“ pamatuje si dodnes Sivek.

Jak je vidět, platilo motto: Koťátko to zařídí! Schopnost improvizace mu nechyběla.

V této souvislosti můžeme zmínit i další maličkost, která však o leccems vypovídá. A tou je zpravodajská vývěska, která byla umístěna na frýdlantském náměstí a kam Koťátko coby manažer týden co týden psal ze zápasů poutavé referáty a novinky z mužstva. „V pondělí v osm ráno jste se tam pomalu ani neprotlačili,“ popisuje jeden z pamětníků.

jediného úspěchu Frýdlantu. Bez jediného bodu a s hrozivým

skóre 2:12 se Frýdlant krčil na předposledním místě.

spolehlivě tvrdě hrající Tyllich, v útoku nezklamal Sivek.

Slovan Frýdlant podzim 1963. Utkání v Lomu u Mostu

Utkání Slovan - Hrdlovka podzim 1963

První body za dvě plichty

Na domácím kolbišti se odehrál čtvrtý zápas proti jednomu z horkých favoritů na postup - Chemičce Ústí nad Labem. Frýdlant se mohl opět spolehnout na velký divácký zájem. K nemalé radosti 1700 diváků, dokázal Frýdlant remizovat 1:1. Hosté se ujali vedení, ale domácím se podařilo Sivkem náskok zlikvidovat. V závěru

měli domácí kliku, když rozhodčí neodpískal ruku v pokutovém území. Nejlepšími hráči byli vyhodnoceni Tyllich a Sivek. V 5. kole zajížděl Frýdlant do Lomu u Mostu a smolně prohrál 3:1. Autorem jediné trefy byl opět Sivek, který se pomalu dral do čela tabulky střelců, a jeho výkony vzbuzovaly u renomovaných celků velkou pozornost. V 6. kole uhrál v Děčíně s tamní rezervou druholigového celku remízu 0:0. Celé mužstvo zahrálo nanejvýš obětavě a dokázalo vzdorovat favorizovanému soupeři. V zadních řadách zahrál

Premiérová divizní výhra

Přes deštivé počasí přišlo na další zápas 7. kola proti Hrdlovce 900 diváků, kterým se Frýdlant odměnil nejen pěkným výkonem, ale i překvapivým vítězstvím. Vždyť Hrdlovka, dosud vedoucí a neporažený celek přijela jako jasný favorit. Domácí bojovali obětavě i srdnatě a výsledkem toho byla vyrovnaná hra. Po změně stran byla dokonce i mírná převaha, vyjádřená v 60. minutě rozhodující brankou Sivka. Uznání si zasloužili Dányi, Tyllich, Sivek a Brňák.

S informováním o novinkách v klubu pak amatérský sportovní novinář přestal na konci padesátých let, kdy se téměř po patnácti letech s kariérou úspěšného fotbalového činovníka rozloučil.

„On už potom na to neměl čas, protože se vrhl na chov králíků a slepic. Byl do toho úplně zapálený. Měl snad nějaký červený a bílý slepice z nového Zélandu a měl s nimi úspěch i na mezinárodní úrovni,“ připomíná Koťátko tátův zamilovaný koníček, s kterým objížděl i výstavy.

Jak vidno, podnikavost a činorodost nepostrádal. Vedle holičství si přivydělával třeba i jako kominík... A aby toho nebylo málo, na konci šedesátých let ho syn zlanaril i na hokej!

„Když jsem se vrátil z vojny, založili jsme tady hokejový oddíl. Přesvědčil jsem ho, aby nám to pomohl rozjet, což se povedlo. Dělal asi čtyři roky to samý, co ve fotbale,“ prozrazuje Koťátko. Hokejové bitvy pak sledoval na

tribuně stejně vášnivě jako dříve ty s mičudou. *„Prožíval to hodně emotivně, to vím, přestože si pamatuju jen takové střípky,“* loví v paměti Jan Koťátko ze třetí generace narozený v roce 1979, jenž pak chvilku chytil nejvyšší hokejovou soutěž za Bílé Tygry Liberec. Ale zpět k dědovi a fotbalu. V čem spočívalo know-how ceněného manažera, chcete-li sportovního ředitele, řečeno moderním slovníkem? Za prvé pro něj bylo málokdy problém něco zařídit. Bylo potřeba obstarat soustředění na zdokonalení fyzičky? Žádná potíž. Často se jezdilo například na Jizerku. *„Uměl vybrat z toho nejhoršího, co bylo, to nejlepší. Dokázal se správně rozhodovat, a tak to měl po celý život,“* objasňuje Koťátkův syn. Jeho otec sice neměl žádné hlubší trenérské vzdělání ani zkušenosti, vždyť fotbal hrál jako kluk jen za Hodkovice nad Mohelkou. *„Ale tehdejšímu fotbalu rozuměl. Měl čuch na transfery, uměl složit mužstvo*

První výhra byla posledním úspěchem na delší dobu

Překvapující výhra na vedoucím celkem nabudila dobrou atmosféru a dala celku naději na postupné zlepšování hry. V utkání proti Doksům vstřelil v 15. minutě Sivek vedoucí

branku. Hostům se podařilo brzo srovnat a o pár minut z pokutového kopu otočili skóre a vyhráli 2:1. Ani v 9. kole si Frýdlantští nenapravili svou reputaci. Litvínovští, kteří vedli tabulku, od samého počátku udávali doma tempo hry a v poločase bezpečně vyhrávali 5:1. Frýdlant ve druhé půli zlepšeným výkonem trochu více trápil soupeře, ale podařilo se mu jen stav zkorigovat na konečných 5:2.

Slovan Frýdlant, jaro 1964

Velké derby vidělo 1800 diváků

Desáté kol mělo na pořadu velké okresní slovaňácké derby mezi

Frýdlantem a Libercem. Zápas přilákal ve Frýdlantě 1800 diváků, a ti viděli, jak domácí přes veškerou snahu nezdovali velkou překážku a podlehli Liberci 0:2. Nejlepší střelec Zdeněk Sivek byl po celý zápas velmi dobře střežen, čímž bylo silně otupeno ostří útoku. Za poražené svými výkony nejvíce zaujali Dányi, Tyllich a Podrazil.

Poslední podzimní zápasy dávají naději

Po porážce s Libercem se Frýdlant ocitl na poslední příčce. V Bílině se vypjal k bojovnému a nadšenému výkonu, který přinesl nečekané a cenné vítězství. Domácí svoje soupeře podcenili, navíc neproměnili penaltu. Frýdlant vyhrál 3:2 brankami Dohnala, Musila a Buriánka. Po výhře se tak odpoutal od dna a s bilancí šesti bodů za dvě výhry a dvě remízy se posunul na 13. místo. Po překvapující výhře v Bílině získal Slovan více sebedůvěry a do souboje s mladým mužstvem vojáků Dukly Žatec nastoupil s pevným úmyslem vyhrát. Šlo o souboj předposledního s posledním. Počáteční nápor byl hned v 5. minutě korunován brankou Kaplana. Také v dalších minutách nepustili domácí iniciativu a Musil byl autorem druhého úspěchu. I po změně stran byl Frýdlant mnohem aktivnější, když třetí branku přidal Dohnal, k němu se vlastencem přidal hráč hostů. Rázem bylo 4:0. Poté hra domácích trochu ochabla, naštěstí toho hosté dokázali využít jen jednou. 700 diváků vidělo dosud nejvyšší výhru Frýdlantu 4:1 a především velmi dobrý výkon Podrazil, který se podílel na všech čtyřech brankách. Poprvé se tak Frýdlant dostal na 12. místo, kde zůstal i po posledním podzimním kole. Na

z hlediska vhodné typologie hráčů,“ vysvětluje Zdeněk Sivek, jehož Kořátko do Frýdlantu přivedl z Habartic. A nejen jeho. Ulovit dokázal třeba Víta, Musila, kteří hráli za Slavoj Liberec nejvyšší soutěž. Právě Kořátko jako manažer položil základy mužstva, které později slavně postoupilo do třetí nejvyšší soutěže

v republice. „Vždycky mi vyprávěl, jak to bylo těžký, aby je sem dostali,“ vyzrazuje Kořátko. A dřina se vyplatila. U postupu do divize už sice nebyl, to už ho zaměstnávaly slepice, ale nebýt právě Kořátko, Frýdlant by slavnou éru plnou euforie pravděpodobně nezažil.

hřišti České Lípy podal proti favoritovi velmi vyrovnaný výkon. Po brance Podrazilo bylo do půle 1:1. Dlouho to vypadalo na dělbu bodů, jenže v závěru byl proti hostům nařízen pokutový kop, který domácí proměnili. Přes prohru zůstal Frýdlant s podzimní bilancí tří výher, dvou remíz a osmi proher na 12. místě. Frýdlant se rozloučil s podzimní sezónou a 300 diváky v polovině listopadu přátelským utkáním proti Stráži nad Nisou (výhra 2:1).

Brankářské dilema

Co charakterizuje dění v kádru v této divizní sezóně, je především hledání stálého gólmana. Během ročníku se v bráně vystřídali celkem čtyři muži v rukavicích. Dřívější stálice Jaroslav Vít se rozhodl po úvodních zápasech skončit a jeho místo zaujal Jaroslav Bažant. Ten, ale již do jarních soubojů nezasáhl. Šanci v jarních bojích dostal mladíček, tehdy 17letý František Vokřínek. Ten svými výkony velmi zaujal i přesto, že celé jaro neodchytil. Místo něj byl do brány povolán Feřtr. Z hráčů v poli nečastěji znělo jméno Josef Kepr, který se stal platnou stálíci základní sestavy. Hráčský kádr byl v podstatě hotov. Velkou otázkou však bylo, kdo se ujme trenérského kormidla. Na postu vedoucího týmu či trenéra se během roku vystřídalo několik činovníků - Karel Soukup, Stanislav Šalda, Josef Zábranský, Josef Jína, Tomášek. Post trenéra okusilo několik členů kádru Slovanu - Musil, Sivek, Skalický, Tylich, Mocek. Až v soutěžním ročníku 1964/65 se stal Stanislav Šalda vedoucím mužstva a trenérem byl jmenován František Mocek.

Příprava

Frýdlant zahájil zimní přípravu podstatně dříve, než v předcházejících letech. Nejprve si ji zpestřili soustředěním na Jizerce. Jak vedení oddílu, tak i samotní hráči si byli vědomi, že je čekají těžké boje o záchranu, a proto také zintenzivnili přípravu, jejíž součástí byl i domácí turnaj O putovní štít únorového vítězství. Áčko dosáhlo vítězství nad Stráží 4:0, Českou Lípou 2:0, Duklou Liberec 1:0 a své béčko porazilo 3:2. Frýdlant sehrál další přátelská utkání, v nichž podlehl Jablonci 0:3 a Jiskře Semily 0:2. Velkou komplikací byl odchod jednoho z hlavních strůjců frýdlantského úspěchu. Všemi uznávaný Cyrda Musil přestoupil jako trenér do Slovanu Liberec.

První jarní naděje

Po bohaté přípravě, přivítal Frýdlant koncem března v prvním jarním soutěžním zápase VTŽ Chomutov. Opět to byl vyrovnaný zápas, v němž se brankou Musila Frýdlant ujal vedení, které záhy dokázali hosté srovnat. Až po akci Sivka v závěru utkání, strhl Frýdlant vítězství na svou stranu (2:1).

Souboje o záchranu mnoho důležitých bodů nepřinesly

Po vyhraném zápase zavítal Slovan na hřiště Doks, dalšího zachraňujícího se týmu. Ale zápas hrubě nezvládl a padl

2:5. Tento neúspěch přikoval Frýdlant opět na poslední místo. Malá naděje vysvitla v domácím utkání s rezervou Děčína. Po nevýrazném průběhu hry se soupeři rozešli smírně 0:0. Pohled na tabulku nebyl sice příznivý, ale situace se dala ještě zachránit. Navíc v 17. kole si Frýdlant nečekaně na domácím hřišti poradil s Lomem po dobré hře 4:2.

Druhé slovaňácké derby

Devatenácté kolo nabídlo jarní odvetné derby dvou Slovanů. Na městském stadionu v Liberci se odehrávala vyrovnaná bitva a pro Frýdlant začala velmi nadějně. Již ve 2. minutě se Frýdlant ujal vedení po proměněné penaltě z kopačky Kaplana. Zkušenějším Libercem to neotřásl a během sedmi minut první půle si vedení vzal na svou stranu. Po změně stran se Frýdlant snažil srovnat skóre. Ovšem Liberec náznaky náporu včas likvidoval, až nakonec převzal iniciativu. Tu korunoval další brankou a připsal si výhru 3:1.

Závěrečné snažení nestačilo

Frýdlant potřeboval nutně bodovat v dalších střetnutích. Od 20. do 22. kola nepřinesla snaha výsledek. Posledního bodového zisku se Frýdlant dočkal v domácím zápase proti České Lípě (1:1). Ve zbylých třech kolech, bylo ve hře šest bodů. Ztráta na příčku zajišťující

setrvání v divizi byla jen tříbodová. Naděje ještě žila. Úkol to byl velmi nesnadný. Své šance ještě více snížil Slovan po vysoké porážce 0:6 v Ústí nad Labem. Prvním z duelů, který mohl dát ještě naději na setrvání, bylo domácí utkání s Lomem. Jenže v tomto zápase bylo všechno špatně a Frýdlant prohrál 0:8. Na své poslední utkání ve třetí nejvyšší soutěži, se Frýdlant vydal do Varnsdorfu. Hráči se chtěli důstojně se soutěží rozloučit, což se jim dařilo. Dobrá hra, ale nestačila a Frýdlant padl 0:2. Se získanými 14 body, nemohl Frýdlant konkurovat. Pro mnoho hráčů to ale byla zkušenost k nezaplacení. Pro některé hráče znamenal účast v této soutěži odraz k přestupům do silnějších celků. Mladý brankář Vokřínek odešel do Slovanu Liberec, později hrál třetí ligu v Českém Krumlově. Ač jen jednoleté působení, byla to pro region Frýdlantska velká událost. Samotná účast na této úrovni

byla velkým úspěchem, který nebyl dosud překonán. Vyzdvihněme výkony některých hráčů, především Cyrdy Musila, Sivka, Brňáka, Tyllicha, Podrazil, ale i další hráče, kteří zasáhli do bojů o divizní body. V bráně Vít, Bažant, Vokřínek, Feřtr, dále Radt, Dányi, Kaplan, Dohnal, Filipi, Lilko, Pasler, Kvapil, Kepr, Malinský, Mocek, Kraus.

B tým

Rezerva Slovanu, coby staronového účastníka okresního přeboru, svou pouť mistrovskou sezónou začala nadějným remízovým výsledkem 2:2 v Hejnicích. O své premiérové trefy se zasloužili Košek s Teclm. Byl to ročník, který nabízel mnoho místních derby, a Frýdlantu se v nich v počátku vesměs dařilo. I v dalším derby s Višňovou si hráči na svém hřišti dokázali poradit s nepříjemným protivníkem. Po zásluze se mohl Slovan radovat z výhry 2:1. Také v zápase s Novým Městem měla rezerva navrch a vyhrála

3:0. Jedinou prohru zaznamenal Frýdlant doma s o postup bojující Raspenavou 0:2. Na cizích hřištích byly zápasy pro rezervu jakoby zakleté. Porážky v Bílém Kostele (1:3) a ve Vratislavicích (2:4) byly ještě milosrdné. Bohužel přišly i zápasy, ve kterých Slovan nestíhal. V přehledu zápasů nejvíce zle červeně svítily výsledky z Rozstání (porážka 1:8) a především z Machnína, kde domácí přejeli Slovan 11:0! Poslední zápas proti vedoucí Dukle Liberec Frýdlantští zvládli 1:0. Rezerva ohrožena sestupem sice své jarní působení začala pěknou výhrou 4:1 nad Hejnicemi. Jenže takových zápasů již mnoho nebylo. Prohra ve Višňové 0:5, v Novém Městě 1:3, další vysoká porážka v Raspenavě 0:6. Své výhry zaznamenal Frýdlant s Bílým Kostelem (3:1), s Machnínem uhrál 1:1 a s Rozstáním výhru 3:2. I když byl Frýdlant ohrožen sestupem, tento malý bodový zisk zaručoval další setrvání v okresním přeboru. Svou definitivní účast si zajistil tři kola před koncem. Z celkových patnácti bodů, jich na svém trávníku

Jindřich Musil: Cyrda je tam celý týden honí!

*Na Jizerce, na té pláni, trénují fešáci načesání.
Načesání na dvě strany, aby tu divizi vykopali.
Je tam celkem 14 koní, Cyrda je tam celý týden honí.
.....
Beneš je tu za dvojičku, v začátku trénoval pomaličku.
Ke konci byl pln elánu, Cyrda přemýšlí o novém halvu.*

Ne náhodou se v zachovaných písních, které živelně vznikaly na přelomu padesátých a šedesátých let na kondičních soustředěních frýdlantských fotbalistů na Jizerce, půvabné osadě pod Bukovcem v Jizerských horách, objevuje jméno Cyrda hned dvakrát. Respektive jde o přezdívku. Patřila Jindřichu

vybojoval třináct, zato z venkovních hřišť pouhé dva, za dvě remízy. Zajímavostí ročníku byla mužstvo Dukly Ludvíkov a Ruprechtic. Dukla odstoupila družstva po sedmém kole a svaz nabídl

uvolněné místo Ruprechticím. Ty naskočily do rozjeté soutěže, a aby dohnaly zápasová manka, sehrály své podzimní zápasy vesměs stylem anglického týdne, tedy dva zápasy v jednom týdnu.

kola. Ve zbylých pěti kolech ukázal Frýdlant svou lepší, bojovnější tvář. Poctivá práce se vyplatila a Slovan si připsal sedm bodů, za tři výhry a jednu remízu. Ceněna byla především výhra 1:0 proti vedoucí Chrastavě. Statečný výkon nestačil jen na rezervu Slovanu Liberec, kdy Frýdlant podlehl 0:1. Zisk sedmi bodů posunul 7. příčku. Po zimní pauze čekalo hráče jedenáct odvetných jarních překážek. Myšlenky na postup nebyly aktuální, ale rozhodně se nikdo nechtěl spokojit se stávajícím umístěním.

V prvním jarním kole ukázal Frýdlant svou sílu, když si doma dokázal poradit s Lipovou 3:0 díky Bílkovi. Své střelecké probuzení prodal Bílek i v následujícím kole, kdy se podílel na výhře proti jablonecké rezervě. První prohra přišla až po pěti zápasech, se Slovanem Liberec si opět nedokázal poradit a prohrál 0:1. Frýdlant tak i nadále čekal na svou první historickou výhru proti týmu zpod Ještědu. Byli to hlavně Sivek, Týllich a Bílek, kteří se podíleli na vstřelených brankách. Nestalo se během roku,

1964/1965: Návrat do I. A třídy

Jasným cílem po sestupu z divize byl pokus o návrat. Úkol to byl nesnadný, zvláště poté, co kádr opustilo několik stabilních hráčů. Své štěstí do Slovanu Liberec zkoušel Musil, Rožek v Hejnicích, Dohnal do Raspenavy. Naproti tomu nejzvučněji zněl příchod Bílka ze Slovanu Liberec. Letní přípravu zpestřil přátelský duel s Fortschritt Ebersbach. Po vyrovnané půli již německého protivníka domácí nešetřili a vyhráli 7:2. Ještě před zahájením mistrovské části si hráči stříhl mezikrajský zápas proti Čakovcům. Výhra 3:0

dávala naději na dobrý vstup do sezóny. Na generálku navázali hráči v prvním utkání s Mimoní výhrou 2:0, jenže ve 2. kole Frýdlant narazil a navíc doma. Dva body za výhru 3:2 si odvezla Raspenava. Ani v Lipové to nebylo ono a Frýdlant nedokázal domácím vsítit branku a prohrál 0:2. Úvod tedy nepatřil mezi ty nejpovedenější. Naději na lepší zítřky dala domácí výhra 3:1 nad Krásnou Lípou, jenže v 5. kole tento bodový zisk Frýdlant nepotvrdil a prohrál s jabloneckou rezervou 1:3. Záblesky na lepší tabulkové postavení nastaly od 7.

Musilovi. Hráči i kouči, jenž stál u největšího úspěchu frýdlantského fotbalu v historii. „Z komplexního hlediska ho hodnotím jako největší osobnost frýdlantského fotbalu vůbec,“ zdůrazňuje jeho bývalý svěřenec a pozdější kamarád Zdeněk Sivek. Cyrda Musil posílil Frýdlant v létě 1959, kdy opustil Slovan Liberec. Pozdější trojnásobný český mistr vznikl rok předtím v červenci 1958 sloučením liberecké Jiskry a Slavoje. Právě za ni Cyrda v obraně v padesátých letech válel. Frýdlant v jeho osobě získal poměrně velkou hvězdu do zadních řad, což byla zásluha tehdejšího sportovního manažera Jana Kořátka. A že to byl vynikající tah se ukázalo záhy. Hned v prvním roce frýdlantského účinkování v I. A třídě. „Okamžitě se stal nezastupitelným lídrem týmu.“ shodují se pamětníci v přínosu technického zadáka, jehož zdobila velká předvídatost a vynikal přehledem na hřišti.

Jindřich Musil se narodil po Vánocích v roce 1926 v Kutné Hoře. V roce 1951 se usídlil v Liberci v bytě v Husově ulici. Právě pod Ještědem zažil bývalý hráč Kutné Hory, Mladé Boleslavi a Železného Brodu největší zápasy v kariéře. Však zde mimo jiné poznal pozdějšího legendárního kouče Václava Ježka nebo jedenáctinásobného reprezentanta Ladislava Přádu. Ten u Musilů dokonce na pár týdnů bydlel. „Znám to jen z vyprávění, protože jsem ještě nebyl na světě. Přáda u nás byl chvilku v podnájmu, ale po třech měsících ho mamka vyrazila. Furt byl totiž nalitý... Když se mu třeba koupil oblek, tak ho za chvíli prodal, aby měl na pití,“ přidává další střípek do smutné kapitoly o problémech nesmírně talentovaného hráče s alkoholem Cyrdův syn Jindřich, který se narodil v roce 1953. Tedy ve stejné době, kdy jeho otec spolu s Přádou a spol. v dresu nově vzniklého Slavoje Liberec

aby alespoň jedné jméno z této trojice chybělo v zápise o utkání, ve kterých Frýdlant skóroval. Frýdlant dál potvrdil na jaře svou vzrůstající formu, která gradovala v 19. kole dosud nejvyšší venkovní výhrou v Cvikově. Ke stálým střelcům Tyllichovi a Bílkovi se přidal ještě Kračman. Po této výhře se Frýdlant ocitl dosud tabulkově nejvýše, navíc své postavení potvrdil v Chrastavě a doma s Hrádkem. Náhle nebyl Slovan daleko od druhého místa a stal se tak stíhačem soutěže.

Dokonce při dobré konstelaci mohl teoreticky pomýšlet na postup. Jenže definitivní postupovou pojistku v předposledním kole si připsala rezerva Jablonce, zatímco pronásledovatelé včetně Frýdlantu selhali. O to více mrzelo, že domácí prostředí nepřineslo dva body proti zachraňující se Mimoni. Frýdlant skončil na čtvrté pozici, když mu úvod podzimu nevyšel podle představ. Ale jarní výborná jízda jej vyšvihla na lichotivou bramborovou pozici. K postupu scházelo jen pět bodů.

Pohárová jízda skončila až ve finále

V jarní části byl souběžně s I. A třídou vypsán krajský pohár. Svou stoupající formu potvrdil Frýdlant i v této soutěži. Po úvodních dvou kolech si dokázal poradit se všemi protivníky. Čtvrtfinálový mač přinesl výhru, která mu zajistila semifinálovou účast proti „neoblíbenému“ Slovanu Liberec. Jenže Frýdlant se nezalekl. Semifinálové utkání skončilo překvapujícím vyřazením prvního týmu Slovanu Liberec, přestože ten vedl 3:1. Frýdlant vystupňoval svůj tlak na maximum a v závěru utkání dokázal srovnat. Po nerozhodném výsledku následovaly penalty. Frýdlant byl efektivnější a šťastnější. Po výhře 5:3 slavil postup do finále. A o všech pět branek z pokutových kopů se postaral exliberecký Bílek. Frýdlant v prvním domácím finále proti

Slovan Frýdlant 1964-65

v rámci Dobrovolných sportovních organizací (DSO) okusil nejvyšší ligu. Mezi elitou se však Slavoj nezachránila a spadla do nižších soutěží. Ty pak Cyrda na úpatí Jizerských hor kopal až do roku 1959. „Pamatuji si, jak mě vozil na fotbal v kočárku, který vždycky nechal u hřiště u lajny. Když skončil poločas, koupil mi limonádu a zase mazal na druhou půlku,“ vybavuje si Musil junior s úsměvem. Tady se v padesátých letech Cyrda potkával i s Václavem Ježkem, svým bývalým spoluhráčem, který již tehdy poznával trenérské řemeslo. „První trenérské školení jsem absolvoval v Liberci, a ještě tam jsem získal trenérskou dvojku. V té době jsem již trénoval dorost. V Liberci jsem po návratu z dlouhodobého vojenského cvičení pracoval během zimního období jako kopáč, abych si finančně přilepšil,“ vzpomíná Václav Ježek v knize S míčem v erbu.

Je jasné, že se oba pod Ještědem potkávali. „Byli kamarádi, to ano, ale nikdy mi o Ježkovi moc nevyprávěl. Vždycky jen říkal, že to byl dobrý chlap,“ prozrazuje Musilův syn. Můžeme se však s klidným svědomím domnívat, že oba si své názory na fotbal vyměňovali, a že právě od Ježka mohl Cyrda získávat první postřehy v roli kouče. Vždyť s dorostem Tatranu Liberec se Ježek stal v roce 1955 vicemistrem Československa. A zatímco Ježek v roce 1958 Liberec ve 34 letech opouští a jde do České Lípy, Musil o rok později přichází do Frýdlantu a ve svých 33 letech se zde stává hrajícím trenérem. „Od přírody byl vůdčím typem. Z mého pohledu to byl nejlepší hráč naší generace. Poprvé jsme pod ním začali trochu moderně trénovat. Do té doby jsme prakticky nějak systematicky netrénovali. Vlastně jsme přišli na trénink, zastříleli si na

Chomutovu hrál nerozhodně 1:1, když příležitost k vítězství unikla ve chvíli, kdy jindy suverénní Bílek neproměnil pokutový kop. A tak jediným střelcem byl Sivek. O týden později hraná odveta takové drama nenabídlo. Domáci Chomutov, zejména díky druhé půli, zvítězil bezpečně 6:0. Přesto frýdlantský oddíl dosáhl opět jednoho z největších úspěchů v dosavadní historii.

B tým: Podzimní dobrá část nakonec nestačila

V sezóně 1964/1965, po záchranářských starostech nechtěli funkcionáři oddílu nic ponechat náhodě. Frýdlant začal své působení až ve druhém kole na hřišti ve Vratislavicích, kde se postaral o největší překvapení. Po brankách Strnada mohla rezerva slavít nečekaně zisk dvou bodů. Ve třetím kole si Frýdlant poradil na domácím

hřišti před návštěvou 200 diváků 1:0 s Hejnicemi. Ještě v 6. kole byl na 6. místě. Ve zbývajících pěti kolech ale získal jen dva body, a tím se propadl na 8. příčku. Nejlepším střelcem byl Vomela. Ten své střelecké předpoklady předváděl i na jaře. V prvních čtyřech kolech B tým dokázal uspět ve dvou případech. V 16. kole rezerva obdržela plný tucet branek v Doubí. Tím jakoby se celá hra sesypala a v dalších utkáních se nemohla odrazit k lepším výsledkům. V domácím

prostředí odehraná utkání snesla ještě přísnější metr, jenže zápasy na cizích hřištích vyzněly naprosto do prázdna. V pěti kolech všechny zápasy prohrála. Pomalu propadala tabulkou, až nakonec spadla na poslední, dvanácté místo. Rezerva potřebovala nutně bodovat. To se ale nepovedlo a dvě kola před koncem bylo o sestupujícím rozhodnuto. Zisk remízového bodu v posledním utkání v Pavlovicích již nestačil na záchranu a tak po čtyřech letech byl ze všeho návrat do III. třídy.

1965/1966: Pohárová příprava přinesla kuriózní rozluštění

Letní přípravu tvořil především okresní pohár. Začátkem srpna ve druhém kole zavítal Slovan do Hejnic, kde domácí smetl

7:1 a postoupil do čtvrtfinále. V něm remizoval v raspenavě 2:2. Došlo na pokutové kopy, které rozuzlení také nepřinesly,

bránu a pak hráli na dvě,“ vysvětluje Zdeněk Sivek. Ostatně tady si můžeme připomenout jeden z popěveků z úvodu „Cyrda je tam celý den honí.“ „Hráče připravoval nejen po kondiční, ale také po taktické a herní stránce tak, že výkonnostní kapacita týmu rostla neustále vzhůru a vrcholila pak postupem do divizní soutěže. Velká většina hráčů tehdejšího týmu vděčila za své individuální herní výkony právě jeho vedení,“ tvrdí se. Právě s Cyrdou coby koučem a hráčem dosáhl frýdlantský fotbal svého největšího úspěchu v podobě postupu do třetí nejvyšší soutěže. Jedním z klíčových faktorů byl právě Jindřich Musil, který uměl tmelit partu. „Často se zpívalo, byl dobrý zpěvák. Naučil nás tolik písniček, i těch košilátých, které k fotbalu patří. Učil nás, že fotbal je radost a že když se prohraje, nemusíme se z toho hned hroutit,“ říká Sivek. V půlce divizní sezony však Cyrda kývnul na nabídku druholigového Liberce. Jaký zanechal dojem

tam? „Fotbal znal z praxe. Byl tvrdý a přísný, ale rozumný. Hráče nedokázal vyhodit, vždy s ním jednal tak, aby se všechno vyřešilo, na úrovni,“ zmiňuje tehdejší hráč Liberce Jaromír Pasecký a k dobru dává i historku ze zájezdu v Itálii, kde po jeho chybě padl v jednom přátelském utkání rozhodující gól. „Hrálo se na takovém měkkém písku, dával jsem malou domů, jenže mi to skočilo na holenní kost a přihrávka byla moc pomalá. Jeden Ital míč doběhl, skóroval a my kvůli tomu prohráli 1:2. Cyrda Musilů mi pak na základě toho nakázal, že všem musím uhradit něco k pití,“ vypráví Pasecký s úsměvem. Slovan Liberec však nevedl dlouho. Když v polovině šedesátých let skončil, ke špičkovému fotbalu se již nevrátil. „Už pak na to neměl čas,“ vysvětluje jeho syn. Nejprve začal pracovat ve státním podniku Restaurace a jídelny. Na starosti měl mimo jiné i Frýdlant. Po polovině

a tak rozhodl los. Ten byl přívětivější k Raspenavským, kteří postoupili do semifinále.

Opět prvenství

Frýdlant velmi stál o návrat mezi krajskou elitu. Do kádru přivedl řadu kvalitních hráčů se zkušenostmi, kteří se rozhodli přestoupit ze Slovanu Liberec: Bachor, Křivánek a Petráček. Kádr doplnili i zkušení hráči z Višňové Cita a Bříza. Druhá sezóna v I. A třídě začala trochu rozpačitě. Do soutěže se uvedl Slovan nepovedeným mačem proti nováčkovi z Nového Boru. Následná domácí výhra s Chrastavou 1:0 byla vystřídána další prohrou 2:0 na hřišti v Doksech. Až čtvrté utkání v rivalském zápase s Raspenavou ukázali fotbalisté pohlednou hru, podpořenou kvalitní obranou. 700 diváku mělo radost z jasné výhry 3:0. Tímto výkonem se Frýdlant odpíchl k lepším výsledkům. Díky pětizápasové bodové šňůře se pomalu plížil vzhůru tabulkou. V 9. kole si Frýdlantští sice připsali v Cvikově svou třetí prohru, ale ztráceli i ostatní. Zbylé dva zápasy Frýdlant dokonale zvládl. Zvláště v posledním kole, kdy šlo o souboj prvního s druhým, dokázal přejít Mimoň 3:0 a usadil se tak přes zimní pauzu na prvním místě se 14 body. Po krátké anabázi v Horní Řasnici se do kádru Slovanu opět vrátil Josef Musil. Z Hejnic ho doplnil Karel Kubát. Posílený Frýdlant vstoupil do jarní části velmi dobře. Uvedla se posila ze

Slovanu Bachor, který přispěl dvěma brankami k vítězství nad Cvikovem 5:0. Májové oslavy si Slovan zpestřil přátelským zápasem proti staré gardě Mladé Boleslavi. Dařily se zejména domácí zápasy. Po Cvikovu zvládl Slovan i ty proti Železnému Brodu, Stráži nad Nisou, Doksům a Hrádku. V těchto zápasech své soupeře jasně přehrával, o čemž svědčí i skóre 24:3. Ve venkovních zápasech si připisoval většinou po bodu. Frýdlant dál držel své vedoucí postavení v tabulce. Dvě kola před koncem měl tříbodový náskok před dotírajícími Doksy. Frýdlantu stačil získat bodu v posledních dvou zápasech. Ale ve 20. kole si trochu zkomplikoval cestu za celkovým prvenstvím, to poznal první jarní porážkou v Mimoni 2:3. Místo bodu musel Frýdlant v posledním kole bezpodmínečně vyhrát. Rozhodující dva body

se mu nakonec podařilo uhrát s Novým Borem. Po vítězství 3:1 mohl Frýdlant po pár letech opět slavit postup z I. A třídy do krajského přeboru. Dobře se v ročníku uvedly posily, nejlépe Bachor, k němuž se přidali Petráček, Bílek, Sivek, podzimní střelec Tyllich, Bříza, Křivánek, Kepr, Danyi, Volenec.

Rezerva

Béčko svádělo souboje ve III. třídě skupině B. Mezi dvanácti týmy předváděla rezerva nevyrovnané výkony. Od prvních kol se pohybovala kolem 7. místa. Svou pouť započala 15. srpna s Českým Dubem a podzimní putování zakončila 24. října v Bulovce. A díky výhře v posledním zápase v Bulovce vylepšila své maximum na 5. místo. V jarní části se B tým pohyboval ve středu tabulky, ale 6. příčka byla za očekáváním.

1966/1967: Opět v kraji

Po náročném cestě I. A třídou se mohl Frýdlant opět těšit na souboje v Severočeském oblastním (krajském) přeboru. Po reorganizaci soutěží šlo o čtvrtou nejvyšší soutěž. Do kádru se vrátil Šuška z Višňové, posilou byl Hlava z Chrastavy. Na návrat do přeboru bylo v premiéře zvědavě 500 diváků. Ti viděli souboj nováčka proti jablonecké rezervě. Ta byla posílena několika hráči druholigového mužstva, přesto první poločas patřil domácím,

kteří po dvou brankách Bachora a jedné Bílka vedli 3:0. Poté, co ve II. půli došlo ke zranění Hlavy a Danyiho, hosté hru vyrovnali, ale úspěch 3:1 si Frýdlant nenechal vzít. Ani ve druhém kole v Rumburku netahal Frýdlant za kratší konec a překvapil výhrou 2:1. Až ve třetí kole před 800 diváky vyšel Slovan naprázdno se Štětím a prohrál 0:2. V 7. kole se Frýdlant bezbrankově rozešel s rezervou Slovanu Liberec. Po zbytek podzimu sbíral Frýdlant

sedmdesátých let pak dlouhých deset let spravoval rekreační středisko v Českém Dubu. „Potom na to už neměl sílu,“ vykládá jeho syn. Postup milovaného

Liberce do nejvyšší soutěže v roce 1993 si však utéct nenechal. „Občas ještě na ligu chodil,“ uzavírá Jindřich Musil junior. Cyrda odešel v roce 1996.

body jen v domácích zápasech. Závěrečná kanonáda 7:0 proti Trmicím znamenala 9. příčku.

Záchrana v posledním kole

V zimní přestávce přišla menší přestupová vlna. Své nové nebo staronové působiště ve Frýdlantu našli Kešner z Mníšku, Malínský a Tomaščík z Raspenavy, Pražák z Ruprechtic. Naopak odešla řada hráčů do okolních klubů (Jína, Mareš, Volenec). Jarní část nabídla příznivcům velké drama a sestupové trable. Slovan, jehož útočník Bachor si dlouho udržoval vedení v tabulce střelců, sehrál na jaře šest utkání doma a sedm venku. Doma vyhrál třikrát, remizoval jednou a dvakrát prohrál, zatímco venku vyhrál pouze v Trmicích. Výsledkově nezdary začaly pomalu přidělovat Slovanu sestupové vrásky. Dlouho se zdálo, že sestup mu bude souzen. Ale jediná venkovní výhra v posledním kole v Trmicích posunula Frýdlant z pásma sestupu.

Soustředění hráčů Slovanu Frýdlant na Jizerce

B tým

Rezerva byla příslušníkem nejnižší okresní soutěže. Po podzimním tápání v mnoha zápasech jí patřilo předposlední místo. Nedařilo se ani v okresním poháru, kde rezerva vypadla hned v prvním kole. Lehce zlepšené výkony přinesly posun v tabulce. Hráči rezervy byli nedisciplinovaní a největší starostí bylo dát vůbec sestavu dohromady. V šesti případech byla její utkání kontumována pro nedostavení se k zápasu. V soutěži slušnosti byla rezerva hodnocena jako nejhorší.

druhém kole podal doma spolehlivý výkon a Litoměřice porazil 4:2. Po dalším venkovním nepřesvědčivém výkonu a výprasku v České Lípě, napomohlo domácí prostředí opět na tento nezdar zapomenout s Trmicemi (výhra 4:1). Ale bylo to na dlouho dobu naposledy, kdy se Frýdlantští mohli radovat z bodového zisku. Série čtyř proher s jen jedním vstřeleným gólem pasovala Frýdlant opět na kandidáta sestupu. Jiskérka naděje vzplanula v 8. kole, kdy doma vyhrál nad Jirkovem 2:0. Ale ani tento dílčí úspěch nezahnal sestupové starosti. Po podzimu byl Slovan na předposlední, 13. příčce. V zimní pauze se na soupisce objevilo zajímavé jméno v podobě Šlechty, který dorazil ze Slovanu Liberec. Ale ani s jeho přispěním nedokázal Frýdlant zlepšit své výkony. Úvod vypadal poměrně nadějně, i když Frýdlant odjížděl z Litoměřic s těsnou porážkou, předvedená hra naznačovala, že by mohl více trápit soupeře. Jenže série nekončících porážek vzala konec všem nadějím. Frýdlant marně hledal střelce, který by ho vyvedl z krize.

1967/1968: Na dlouhá léta naposledy v krajském přeboru

Liberecký okres měl v Oblastním (krajském) přeboru dva zástupce. Vedle zálohy Slovanu Liberec, jím byl opět Frýdlant, který unikl sestupu na poslední chvíli.

Frýdlant se musel obejít bez služeb Malínského a Zedníka, kteří odešli do Hejnic, Hlava se vrátil do Chrastavy, nově přišli z Chrastavy Coufal a Čermák. V úvodním zápase prohrál Frýdlant v Roudnici 6:0 a ve

Špatné výsledky se odrazily i v návštěvnosti a jarní průměr nepřesáhl počet 150. Jedinou jarní výhru zaznamenal Frýdlant až ve 20. kole proti Štětí 3:2. Tento malý úspěch nemohl napomoci k vylepšení postavení v tabulce. Ve zbývajících čtyřech kolech nezískal Frýdlant ani bod a byl odsouzen k sestupu do I. třídy. Odrazem hry byla

jarní střelecká nemohoucnost. Ve třinácti zápasech vstřelil Frýdlant pouhých osm branek. B mužstvo na tom nebylo o moc lépe. Se ziskem 6 podzimních bodů figurovalo na 10. místě ze dvanácti. Jarní působení vypadalo o něco svěžeji. Rezerva přidala 6 jarních výher a se ziskem 18 bodů poskočila na konečné 9. místo.

sedmkrát. Ačkoliv zaznamenal jen dvě prohry, před zimní pauzou mu patřila až šestá pozice.

Lavina odchodů vede k výsledkové krizi

V zimní pauze postihl klub odchod mnoha zkušených a dobrých hráčů (Brňák - Hejnice, Feřtr - Nové Město, Jína a Kvapil - Višňová, Petráček - Pavlovice). Úvodní jarní kolo v Litoměřicích po výhře 3:2 naznačilo, že se Frýdlant vypořádá s odchodem zkušených. Následující kolo nabídlo pikantní souboj s Pavlovicemi, zejména pro bývalého hráče Frýdlantu Petráčka. Byl to právě on, který pár minut před koncem rozhodl o vítězství Pavlovických 3:2. Od této porážky padla na Slovan deka. Nemohl se chytit, čehož byl důkazem výprask 7:1 v Dolním Prysku. Nastalá výsledková krize se promítla i do postavení v tabulce. Přišel pád a přišly sestupové starosti.

1968 - 1972: Přelom 60. a 70. let patřil I. A třídě

Po sestupu se Frýdlant papírově řadil mezi kandidáty na návrat do přeboru. Frýdlantská skupina I. A třídy byla tvořena převážně mužstvy z Libereckého a Jabloneckého okresu, doplněna o litoměřickou rezervu, Frýdlant byl doplněn několika hráči z rezervy a z dorostu. Kádr opustil Miroslav Malinský, který se vrátil do Hejnic.

Remízový podzimní král

Start do sezóny 1968/69 se může řadit mezi ty povedenější. Úvodní výhry byly doplněny sérií čtyř remíz. První prohru Slovan zaznamenal až v 7. kole na půdě rezervy Jablonce. Ze třinácti zápasů Slovan remizoval hned

Věrný obránce jako Maldini. Jiří Ježek odehrál za Frýdlant k tisíci zápasům

Jestliže milánský AC má Paola Maldiniho, AS Řím Francesca Tottiho nebo Teplice Pavla Verbíře, frýdlantským symbolem věrnosti je Jiří Ježek. Slovan si zamiloval ještě jako žáček, jeho dres pak svlékl málem až v padesáti. Coby obránce za něj odkroutil skoro k tisíci zápasům. V tomto ohledu je naprostým rekordmanem. Navíc byl i dlouholetým kapitánem. Kdyby se ve fotbalu vyvěšovaly ke stropu dresy a vyřazovala čísla, jako první by mezi legendy zamířila právě Ježkova pětka.

Přece jen v závěru se Frýdlant trochu chytil, především se Stráží nad Nisou ve 20. kole, kdy podal nejlepší jarní výkon (výhra 4:2). Ve zbylých šesti zápasech však zaznamenal jen jednu bezbrankovou remízu. Poslední výhru si připsal v závěrečném kole se sestupující Višňovou (3:1). Přes počáteční povedený start, měla frýdlantská hra klesající tendenci, a tak hodnocení sezóny bylo velmi kritické. Jediný zástupce Frýdlantska v I. A třídě v sezóně 1969/70 měl nelehkou úlohu vyrovnat se předešlými událostmi, jež vedly ke krizi. Bylo rozhodnuto o posílení kádrů tak, aby mohl dobře reprezentovat své město. Příchod Altmana ze Slovanu Liberec, Bachora z Varnsdorfu, Hisa a Roušara z Višňové, Kaplana z Raspenavy, Mihulky z Hejnic a Pichrta z Nového Města, dával tušit zlepšení projevu hry a výkonu. První ostrý test byl v podobě zápasu proti silné Mimoni. Byly to právě nové posily Bachor a Kaplan, které se postaraly o první body pro Frýdlant. V první polovině podzimní části to bylo

zejména o hledání střelce, jen osm vstřelených branek v sedmi zápasech toho bylo důkazem. Tým se však postupně sehrával a s přibývajícimi koly jeho výkon stoupal. V závěrečných kolech se střelecky chytil zejména Bachor, kterému zdatně sekundovali Pichrt s Kaplanem. Díky jejich přispění začal Frýdlant stoupat výše tabulkou. Poslední dva zápasy s Velkými Hamry a Železným Brodem stály za to. Čtrnáctibranková úroda nejenže výrazně vylepšila celkové skóre, ale především napomohla ke třetí příčce po podzimu. Také v zimní pauze Frýdlant silně posiloval. Velmi horlivé jednání probíhalo ohledně přestupu dalšího hráče ze Slovanu Liberec Bušina. Bohužel z této transakce nakonec sešlo. Ale podařilo se přitáhnout jiná zajímavá jména. Návrat Feřtra z Nového Města, Jelínka a Vaňka z Dětrichova, Mihulky a Rožka z Hejnic, Volence z Višňové a Šimičky z Horní Řasnice. Největší starostí však bylo sehnání nového, kvalitního trenéra. Nakonec byl po dlouhém hlasování zvolen Dohnal.

S přípravou na jarní část začali fotbalisté začátkem února a Frýdlant hrál s B týmem Slovanu Liberec, s nímž prohrál 1:3. Zbytek herní přípravy byl ve znamení 2. ročníku turnaje v Raspenavě. Jarní odvetu začaly zostra. Frýdlantu se nedařilo vůbec podle představ. Důležité zápasy výsledkově nezvládl a všechny prohrál. Rázem se zkomplikovala cesta za případným postupem. Frýdlant klesl na 7. pozici, což bylo nejhorší umístění. K lepším výsledkům napomohla výhra s Doubím, která ho při vyrovnanosti soutěže katapultovala opět na pódiové příčky. Jenže na dotáhnutí náskoku Štětí to nestačilo. Suverén ročníku se z postupu radoval již pět kol před koncem. Ve zbylých kolech o druhé místo bojovalo šest týmů. Frýdlantu se příliš nevedlo a dlouho to vypadalo na neúspěch. Čtyři zápasy bez výhry odsunuly Frýdlant opět na sedmé místo před závěrečným duelem. Přesto se Frýdlantští důstojně rozloučili se Železným Brodem, jemuž nasázeli hráči pět branek a dosáhli tak na nejvyšší jarní výhru. Získané body napomohly k posunu na

Fotbalová historie zná spoustu fotbalistů věrných jednomu klubu, ale jelikož jste byl obráncem, jak by se vám zamlouvala přezdívka „frýdlantský Maldini“?

(směje se) Nikdo mi sice takhle neříká, ale Maldini by mi nevěděl, když jsem byl taky obráncem. Aniž bych se tedy s ním chtěl jakkoliv srovnávat. Když jsem byl mladý, hrozně se mi líbil Johan Cruyff v Ajaxu.

Pamatujete, jak jste ve Frýdlantě začínal?

Otec mě vozil s sebou na fotbal už jako kluka, kopali tehdy divizi, takže jsem byl u toho odmala. Pak mě jednou přivedl na hřiště, to jsem byl ještě ve věku přípravky. To se ještě neujmulo. Až když jsem chodil tak do šestý nebo sedmý třídy, oslovili mě kamarádi, kteří tehdy hráli za žáky, jestli bych nešel hrát s nimi. A tak to začalo.

Tehdy si vás také vybral trenér Zdeněk Sivek, že?

Ano. On mi dal fotbalový základy. Když pak skončil, s jeho nástupcem Mírou Libenským jsme uspěli v žákovské soutěži, postoupili jsme výš. To se opakovalo i v dorostu za trenérů Pepy Vojnara na podzim, pana Mráze a Ježka na jaře. A jelikož dorost a áčko jezdily na zápasy dohromady, neboť jsme hrávali předzápasy, všiml si mě a postupně vytáhnul pan Leibl, který mě tehdy učil i na základní škole, a začal mě brát do áčka. Takhle postupně to šlo. Po vojně za mnou byli z Hejnic, kopali tehdy krajský přebor, jestli bych nešel k nim.

Odmítl jste?

Vlastně jsem to ani moc nebral v potaz. A tak jsem zůstal celý život ve Frýdlantě a vždycky jsem byl spokojený. Hodně jsem tady toho prožil, poznal spoustu kamarádů. Vlastně mě to nikam jinam ani netáhlo. Však o mně také vždy říkali, že v životě z Frýdlantu neodejdu. Možná

konečnou, vcelku lichotivou 4. pozici. Střelci Bavorovi se na jaře tolik nedařilo, ale důstojně ho zastoupili Kaplan a Altman.

Slovan Frýdlant proti pražským celkům a legendám

V rámci májových oslav ožilo frýdlantské hřiště opět velkými zápasy. Byť šlo jen o přátelská utkání, byla to pro město a hráče velká událost. Na 1. máje do Frýdlantu zavítalo kompletní ligové mužstvo Bohemians Praha v čele s trenérem Pluskalem. Přestože se hrálo za deště, byli diváci s předvedeným

výkonem spokojeni. O branky hostů se postarali Farkaš, Findejs, Ivančík, Šnár a Kolman. Čestných úspěchů za domácí docílili Havlíček a Sivek. Po poločase 0:3, skončil zápas 2:5. Hned o týden později přivítali Frýdlantští na svém hřišti ještě slavnější postavy československé fotbalové historie. Do Frýdlantu přijela XI internacionálů Sparty Praha. V kádru Sparty se objevili Nejedlý, Blažejovký, Cejp, Pazdera. Utkání přitáhlo v pěkném počasí na 500 diváků a čestného výkopu se ujala legenda, tehdy 75letý Karel Pešek-Káďa. Přítomní viděli nádherný zápas, v němž Frýdlant nakonec zvítězil 4:3. Branky Slovanu obstarali Altman a Pikrt po dvou. V kádru Sparty se našel také dvougólový střelec Preis, jednu branku přidal Starý.

Nové působiště si našli Altman, Havlíček i střelec Kaplan. Do jarních bojů nezasáhli Kábele a Pošmourný, kteří ohlásili přestup do Hejnic, Nekvinda a Hamsa do Vísky, Černý do Horní Řasnice, Hudák do Kunratic. Do Frýdlantu přestoupil Šerhagl z Hejnic.

Ze zápasu Hejnice - Frýdlant - říjen 1971

Soutěž doplnily Hejnice, takže bývalý Frýdlantský okres měl dvojí zastoupení. Obměněný kádr Slovanu začal domácí výhrou 3:1 nad Pryskelem a hned potom se hrálo rivalské derby v Hejnicích. Utkání rozhodl až mladý hráč Slovanu Provázek dvěma góly (2:0). I ve třetím utkání bylo v zápise střelců jméno Provázek. Ten svou střeleckou sérii natáhl až do 6. kola, v sedmém ho v rozletu zastavil Rapid Liberec. I díky jeho

Sezona 1970/1971

Lavina příchodů a odchodů, protože o letní pauze můžeme napočítat jedenáct změn.

K nejzajímavějším patřil dotažený příchod Bušina ze Slovanu Liberec a Mocka z Raspenavy.

proto mě pak ani nikdo neoslovoval a vydržel jsem těch iks let. A byly úspěchy i neúspěchy. Než jsem odešel na vojnu, začala se vykopávat I. A třídu a na jaře 1976 jsem rukoval. Zažil jsem dvě generace, se kterými jsme postoupili do kraje, jenže vždy se to zvrtilo. Jednou za to mohla reorganizace soutěží, podruhé ta anabáze s divizí. Nikdy se mi tak nepoštěstilo kopat výš. Ani jednou mi však nevadilo, že jsem byl v uvozovkách jen ve Frýdlantě.

Opravdu jste nikdy nezatoužil po změně, po novém impulsu?

Ani ne, vždy jsem tu byl tak nějak spokojený. Dělal jsem, co mě bavilo, což bylo hlavní. Táta třeba chtěl, abych na vojnu šel kopat někam na Duklu. Jelikož se znal s panem Sivkem, který tehdy trénoval v Liberci druhou ligu, byl jsem tam u něj dvakrát na tréninku na zkoušku, aby mě mohl někam případně doporučit. Ale na tréninku jsem měl nedorozumění s jedním hráčem a přestal jsem tam raději jezdit.

Prozradíte, co se stalo?

Vždy po tréninku se hrál fotbalík. Nechtíc jsem na něm jednoho hráče kopnul a jeden ze spoluhráčů se na mě obořil, že žádný sedlák tam do nich nebude kopat. A tak jsem skončil. (směje se)

Takže z vlastní vůle?

Jo. Byl jsem mladý. To máte stejný jako dnes. Řekněte něco někomu mladému a ten to neunese, myslí si svoje a raději skončí.

Nemrzí vás to zpětně?

Nikdy jsem toho nelitoval, hlavu si tím nelámal. Navíc šlo jen o zkoušku, nebylo to postavené tak, že bych měl jít do Liberce. Pan Sivek mě chtěl pouze skouknout, jak na tom fotbalově jsem, protože předtím mě naposledy viděl hrát ještě za žáky, tohle se stalo v roce 1975.

výkonům byl Frýdlant na předních pozicích. Jenže od 7. kola přišla menší krize. Frýdlant předváděl střídavě úspěchy, které mu po podzimu přisoudily čtvrtou pozici. V hodnocení podzimní části, byly vyzvednuty výkony Provázka a Vacka, kteří se podělili o polovinu vstřelených branek. Turnaj v Raspenavě vyplnil prakticky celou zimní přípravu. V sedmitýdenním maratonu se Frýdlant utkal s kvalitními mužstvy v čele Autobrzdami Jablonec, které turnaj vyhrály. Frýdlant se čtyřmi výhrami a třemi porážkami, skončil čtvrtý.

Oddíl kopané samostatně

V zimním turnaji Frýdlant nastupoval již pod novým jménem. Na mimořádné konferenci TJ Slovan Frýdlant bylo rozhodnuto o osamostatnění oddílu kopané od jednoty. Po půlročním jednání se vyřešilo, že od 1. ledna 1971 vznikne ve Frýdlantě nová jednota, která bude mít název Slavoj. Padla přátelská dohoda, že i po oddělení

bude docházet nadále k těsné spolupráci obou jednot. I ujištění o využívání sportovišť Slovanu Frýdlant hráči nově vzniklého Slavoj Frýdlant. V průběhu měsíců pod Slavoj přešly oddíly stolního tenisu a lyžování.

Jarní část – remízový rekord

V zahajovacím utkání v Pysku jeden gól proti třem domácím nestačil na body. Dojem si Frýdlant napravil domácím výhrou 1:0 s Hejnicemi, kdy opět rozhodl Provázek. Tomu se podařilo rozhodnout i zápas proti Autobrzdám Jablonec. Frýdlant bojoval o přední pozice a zbývalo posledních sedm kol. A právě v nich se zrodila málo vídaná série, kdy Frýdlant uhrál neuvěřitelných sedm remíz. Celkově jich bylo dvanáct, suverénně nejvíce ze všech, a ty přiřkly Frýdlantu páté místo. Výborně byl hodnocen celoroční výkon Provázka, kterého následně lanarily přední kluby. Získal ho druholigový Liberec, ale nakonec

z tohoto přestupu nakonec sešlo a Provázek zůstal ve Frýdlantě.

Béčko v letech

1968 - 1972:

Záloha zlepšenými výkony postupuje

Ročník 1968/69 III. třídy byl prvně rozdělen na Jih a Sever. Rezerva byla zařazena do severní skupiny, kde měla za soupeře dalších sedm celků. A nevedla si špatně. Posílena o řadu sice starších, ale zkušených borců, měla nejlepší útok a nejlepší obranu, což znamenalo podzimní prvenství před Dětrichovem. I na jaře byla mezi nimi přetahovaná o prvenství, které nakonec zvládl lépe Dětrichov. Ale i z 2. místa nakonec béčko díky rozhodnutím OFS Liberec postupovalo do

Takže můžeme říci, že za to, že jste skoro až do padesáti hrál jen za Frýdlant, může i souhra náhod?

Ano, asi to tak říci můžeme.

Mnozí vás kvůli tomu považují za frýdlantskou legendu, cítíte se tak?

Vím, že jsem tady odkopal řadu let, ale jako legenda se fakt necítím.

Fotbal jsem měl prostě vždycky rád a vždy jsem pro něj dělal něco navíc.

Pokud to vezmu z osobního hlediska, tak i když se třeba někdy nedařilo, o to víc jsem trénoval a snažil se nějakým způsobem udržet, takže pak bylo lehčí se zase dostat zpátky, i když už roky přibývaly.

Možná i proto jsem hrál za Frýdlant tak dlouho.

A sportuji dosud, pořád třeba pravidelně cvičím.

Však jste musel jít vzorem, neboť jste byl dlouho kapitánem. Vnímal jste to tak?

Je pravda, že kapitána jsem ve Frýdlantě dělal hodně dlouho. Když se podívám na fotky, které mám, a poštěstilo se mi, že první jsou už od žáků, tak pomalu na všech dospělých mám na ruce kapitánskou pásku.

Dokážete vůbec odhadnout, kolik jste odehrál za Frýdlant zápasů?

Přesné číslo vám asi říci nedokážu. Ale povím vám to takhle. Od té doby, kdy jsem začal hrát za žáky, jsem poznal roli náhradníka jen minimálně. Když jsem nebyl zraněný, hrával jsem pravidelně.

A zranění se vám vyhýbala, že?

Ano, jen jednou bylo vážnější, ovšem to už jsem hrál za Krásný Les. Měl jsem zlomenou nohu. Ale srostla dobře, už po roce jsem běžel půlmaraton... Jinak je fakt, že ve

okresního přeboru. Navíc v soutěži slušnosti obsadilo poprvé první místo.

Pět sezón rezervy v okresním přeboru

Statečně se záloha pustila do premiérových bojů v přeboru. V prvním kole 100 zvědavých diváků vidělo srdnatě bojující frýdlantské hráče, kteří vyhráli 2:0 nad Vescem. I v dalších bojích překvapoval Frýdlant své soupeře kvalitní hrou. Po podzimu mu patřila lichotivá šestá pozice, i když útok nepatřil mezi nejlepší. Ve druhé polovině ročníku dál béčko pokračovalo v dobrých výkonech. Sice po slabším úvodu, kdy zaznamenal několik těsných porážek, kleslo na 10. místo, ale po zlepšeném závěru mu patřilo 6. místo. Výkony béčkaři přenesli i do následujícího ročníku 1970/71, přestože se první podzimní polovina výsledkově

nepovedla (10. místo). V jarní části to vypadalo úplně jinak. V konkurenci dalších jedenácti týmů, zaznamenal Frýdlant největší tabulkové zlepšení ze všech a skončil šestý.

První sestupové trable

Úvod podzimu 1971 nenaznačoval nějaké potíže. Po čtyřech kolech byla rezerva na čtvrtém místě. První výrazný neúspěch nastartovala v 5. kole vysoká prohra v Rynolticích 5:2. Sice své zaváhání napravila v následujících dvou kolech, ale po zbytek sezóny se herně a výsledkově protrápila. Série proher jí odsoudila k přezimování na 7. pozici. Jarní počínání nebylo o moc povedenější. K podzimním čtyřem výhrám, přidala rezerva jen jednu a konečná bilance 5 výher, šesti remíz a 11 proher, odsoudila rezervu na předposlední místo. Nikoli sestupové.

Sestupově, přesto dál v okrese

Úvod ročníku 1972/73 byl především o hledání střelce. Čtyři zápasy a skóre z nich bylo hrozivé 0:12. Až v pátém kole se Frýdlant dočkal střelců v utkání proti Oldřichovu (výhra 3:0). Jenže to byla jen malá pozitivní kapka v moři problémů. Nepřesvědčivé výkony přikovaly rezervu na poslední místo. Nic na tom nezměnila ani závěrečná výhra s Mníškem. B tím, vážně ohrožený sestupem, se pokoušel situaci změnit. Úvodní zápasy jara tomu celkem nasvědčovaly. Rezerva zaznamenala dílčí úspěchy, poprvé v 18. kole opustila poslední příčku, jenže závěrečné dvě porážky ji opět dostaly na předposlední místo. Tam zůstala i po posledním kole. Ačkoliv měl Frýdlant nastupovat ve III. třídě, nestalo se tak. Jediným sestupujícím se stal Oldřichov, jelikož do přeboru nakonec nikdo z vyšší soutěže neseštopil,

Frýdlantě se mi zranění vyhýbala. Nanejvýš jsem měl nějaký natažený sval a podobně. Takže na lavičce jsem byl zřídka, pouze pokud se sešly okolnosti. Až když jsem byl starší, dva roky jsem hrál za béčko, ale furt jsem trénoval a připravoval se, zda se nenaskytne ještě nějaká šance v áčku. To mě ještě oslovil pan Leibl, zda bych nepomohl. Bylo mi 47 let.

Neříkali vám dědku?

(usměje se) Jo, tak mi říkali, to tak většinou bývá, když je tam někdo o hodně starší. Jak pak už začínali hrát mladí, mně se na lavičce být nechtělo a odešel jsem do Krásného Lesa. Těm jsem to slíbil už tři roky předtím, že po konci ve Frýdlantě půjdu k nim.

Bylo těžké odejít po dlouhých čtyřiceti letech?

Nebylo. Byl jsem s tím smířený a bral jsem to tak, že je čas odejít.

Vraťme se ještě k počtu těch utkání.

Přes tisíc jich mohlo být, ne?

Asi jo, ovšem nikdy jsem se tím nezabýval, žádné statistiky jsem si nedělal. Fotbal jsem bral vždy hlavně jako zábavu a s tímhle si hlavu vážně nelámal. Prostě mě to bavilo. Ale jestliže jsem začínal kolem roku 1968 v žácích, 40 let hrál za Frýdlant, z toho 25 sezon za áčko, tak by to kolem tisíce zápasů během mého účinkování ve Frýdlantě mohlo být. Jinak fotbal už hraji 50 let.

Vždy jako obránce?

Většinou. Ale hrával jsem i předstopera nebo levého beka. A předstopera hraji dodnes v Kunraticích.

Jestliže si tu sumu zápasů promítnete, jak se třeba vyvíjely odměny za mače?

Když jsem začínal, tak se hrálo snad za deset korun. To byl takový cesták a dieta. V té době jste si za to koupili

mohl rezervní tým nadále nastupovat v okresním přeboru.

1973/74: Návrat do III. třídy

Své působení zachráněna rezerva začala překvapivou výhrou v Dětrichově. Jenže herní nepohoda se přenesla z minulého ročníku i do toho

následujícího. K výhře přidal B tým už jen jedinou výhru. To nemohlo rozhodně stačit na vylepšení poslední pozice v tabulce. Na jaře se obraz hry lehce zlepšil, ale nestačilo to na dohnání ztráty na ostatní týmy. Přes zlepšené výkony, ziskem 11 bodů, se Frýdlant marně snažil o opuštění sestupových pozic. Po pěti sezonách přišel sestup do III. třídy.

Frýdlant nejvyšší počet bodů, venku neuspěl a ze šesti odehraných mačů si připsal jen tři body za remízy. V klasifikaci podzimu obsadil 4. místo. Zimní příprava patřila turnaji v Raspenavě. Po pěkném průběhu obsadil z osmi 3. místo. Turnaje se zúčastnilo Nové Město, za které již hrál střelec Provázek. V jarní fázi se obraz hry zcela změnil. Frýdlant podával povětšinou velmi slabé výkony i doma. Nepřesvědčivé výkony přinesly z domácího prostředí jen šest bodů. Sestup tabulkou byl velmi rychlý, nepomohly ani dvě plichty na hřištích soupeřů. Střelcům zvlhnuł střelecký prach, když z 22 zápasů byl gólový průměr pouze 0,7 na zápas. Jen díky podzimnímu náskoku neskončil Frýdlant na sestupových místech. Jedenáctou příčku uhájil před Železným Brodem jen s těsným dvoubodovým náskokem.

1971/1972: Sezóna s hořkou příchutí

Po neuskutečněném přestupu Provázka do Liberce se Frýdlantu podařilo zlanarřit trojici hráčů z druholigového klubu. Od příchodů Kletečky, Landovského a Šlechty si vedení jistě slibovalo velké posílení a šanci na postup do kraje. Zejména Šlechta a Kletečka dávali v zápasech o sobě vědět, střelceky se

nejlépe dařilo Provázkovi. Jejich herní projev nabudil celý kádr k velmi dobrým výsledkům, které držely Frýdlant ve hře o prvenství. Především v domácím prostředí Frýdlant získával body. Ze sedmi zápasů vyhrál čtyři, k tomu přidal tři remízy. Zatímco v domácím prostředí získal

nějaká tři piva. Nebo si člověk připlatil pár korun a u Koně jste si dal Orientálskou s hranolky, to bylo na tu dobu takové lepší jídlo. A když jsme v devadesátých vykopávali krajský přebor, dostávali jsme za vyhraný zápas sto padesát korun. To trvalo vlastně jen jednu sezonu.

Jestliže byste měl vybrat své tři top zápasy, jaké by to byly?

Rád vzpomínám na utkání, když jsem se mohl postavit proti reprezentantům. Jednou jsem si zahrál proti internacionálům, tehdy tam byl Karol Dobiáš či Franta Veselý. Nebo proti pražské Dukle s Ladislavem Vízkem. A dvakrát jsem si zahrál v Liberci proti Slovanu, z toho jednou na jejich hlavním hřišti. Takže mi v hlavě utkvěly spíše takové zápasy, než ty „normální“ mistrovské.

Jaké to bylo hlídat Vízka?

Na něho jsem hrál a bylo to velmi náročný, ale skvělý zážitek! Jasně nás porazili, v té době bylo mrazivé počasí, oni měli obutí a my jsme se smekali. (směje se)

Vyprávíte takové zážitky často? Mohl byste být takovou chodící kronikou frýdlantského fotbalu.

To bych asi mohl být, kdyby si to člověk všechno pamatoval, byť spoustu věcí si člověk v souvislosti s oslavami stoletých narozenin klubu připomene a hodně zážitků se mu vrací. Nikdy jsem si však žádný záznamy nedělal, nepředpokládal jsem, že by to někoho mohlo zajímat. Život prostě tak nějak běžel.

A běží dodnes, po Krásném Lese jste začal kopat za Kunratice. Stiháte však chodit i na zápasy Frýdlantu?

Samozřejmě, jsem stále frýdlantský patriot a fanoušek. Chodím se dívat, jak můžu. Klidně i na přáteláky. Stále jsem Frýdlanták.

Ročník 1972/1973: Nucený sestup do I. B třídy

Ve Slavoji se objevily další nové tváře. Konal se velký přesun převážně hráčů Raspenavy do Frýdlantu. Své nové působiště našli Brůcha, Kravar, Kašík, Kryštofek a Treml nebo zajímavá posila ze Slovanu Liberec Ženíšek. Do Raspenavy zamířil dlouholetý Filipi, který se však o zimní pauze vrátil zpět. Do podzimní části byl Slavoj nalosován do I. A třídy, ale pouhý den před začátkem soutěže se oddíl dozvěděl šokující zprávu od Krajského fotbalového svazu. Na základě anonymní zprávy byl Frýdlant bez odvolání přeřazen z moci úřední do I. B třídy. Důvodem bylo údajné nastoupení „černého“ hráče při utkání 10. června se Startem Děčín (2:2), čímž se zachránil. Celý případ se začal prošetřovat až po odvolání

sestupem postiženého Železného Brodu. Rozhodnutí Frýdlantské zaskočilo, z čehož vyplynulo urychlené rozhodnutí ve formě nenastoupení ke všem zápasům od mládeže po dospělé. Nepomohlo ani následné odvolání a Frýdlant tak zahájil sezónu druhým kolem v I. B třídě. Nakonec byly všem frýdlantským družstvům první zápasy zkontumovány. S nenadálou a nepříjemnou situací začal Frýdlant své působení v I. B třídě až druhým kolem ve Vesci (0:0). I následující zápas proti Autobrzdám Jablonec nenašel svého střelce. Čtvrté kolo nabídlo po letech opět mistrovské derby s Višňovou. Frýdlant ještě deset minut před koncem vedl 3:1, ale Višňovští mohutným náporem skóre otočili a vyhráli 4:3. Frýdlant se tak ocitl daleko za

vedoucími příčkami. Až v 5. kole díky jasné výhře na Josefovém Dolem 5:0, se odrazil k lepším výsledkům. Přišla série šesti výher v řadě, a ta posunula Slavoj na 2. místo. Frýdlant měl na podzim suverénně nejvyšší číslo 33 vstřelených branek, což činilo průměr téměř tři branek na zápas. Zimní příprava byla opět na turnaji v Raspenavě, kde čtyři body za dvě výhry stačily na 4. místo. Zápas druhého se třetím byl k vidění v úvodním jarním kole. Frýdlant prohrál v Ruprechticích 0:1 a připsal si celkově třetí porážku. Dojem napravil v následujícím zápasu s Vescem (výhra 1:0). 14. kolo mohlo přinést více světla do bojů o postup. To se utkal druhý s prvním. Frýdlant se na Autobrzdách rozhodně nebál a byl lepším mužstvem, kdy zejména Šlechta a Šlachta odvedli velký kus práce. O převaze hostů svědčilo i to, že vstřelili dvě branky, které rozhodčí neuznal. Utkání skončilo 0:0. Dvoubodovou ztrátou na vedoucí Autobrzdy neustále naháněl a v 18. kole ji konečně dohnal. Zatímco si Frýdlant lehce

Jaroslav Leibl: Penaltový mistr přestupoval se sádrou

Jestliže spartáni vzpomínají na kanonýra Horsta Siegla či Davida Lafatu, slávisti uctívají Josefa „Pepiho“ Bicana a v Liberci vzývají třeba Jana Nezmara s Jiřím Štajnerem, Frýdlant má Jaroslava Leibla. Když začal držitel ceny JUDr. Václava Jíry za rok 2017 v dresu Frýdlantu v roce 1971 sázet branky, pravidelně se stával nejlepším střelcem týmu. Ostatně pochlubit se může jednou dodnes unikátní statistikou. Ve frýdlantském dresu proměnil třicet sedm pokutových kopů v řadě!

Jak si dnes této série vážíte?

Vážím, ale není to ta hlavní věc. Tehdy byla jiná doba, takže to se současností ani nejde srovnávat, dnes je to totiž úplně jiný nápor na nervy. Byl jsem však

poradil v Zásadě, Autobrzdý prvně v domácím prostředí padly. V 19. kole první příčka doznala nového majitele. Frýdlant po vysoké výhře 7:0 nad Rychnovem dokázal využít remízového zaváhání Autobrzd. Závěrečné kolo přineslo velké překvapení v podobě vítězství zachraňující se Chrastavy na hřišti Frýdlantu, kterého zakolísání stálo postup.

Konečné hodnocení bylo velmi trpké. Po úvodních peripetiích se Frýdlant rozehrál ke skvělým výsledkům. Jasně nejlepší útok v soutěži pomáhal dotáhnout ztrátu na vedoucí Jablonec. Nejvíce o sobě dali střelecky vědět Leibl, Šlechta a Závěta. Především Jaroslav Leibl se stal po celou následující dekádu hlavní postavou frýdlantského útoku.

do českolipské skupiny ještě Český Dub. Frýdlant se tak ocitl v nepoznaných vodách nové soutěže. Soupeři mu byly: Velký Grunov, Mimoň, Kravaře, Šluknov, Kamenický Šenov, Česká Lípa B, Český Dub, Jablonné v Podještědí, Jiříkov, Cvikov a Varnsdorf B. Premiérovým střelcem se stal Brňák, který gólem dopomohl k úvodnímu bodu na hřišti Mimoně (1:1). Zpočátku venkovní zápasy ukázaly, že Frýdlantu větší vzdálenost nevádí. Dokázal vybojovat další dvě výhry. Ovšem druhá polovina venkovních zápasů tolik radosti nepřinesl. Vše začalo porážkou v České Lípě 4:1 a skončilo stejnou prohrou v Českém Dubu. V zahajovacím jarním zápase Frýdlant dokázal porazit venku Velký Grunov 2:1 a Českou Lípou přehrál 6:2. Frýdlant nastupoval v českolipské skupině ještě v sezoně 1974/75. Postupové snahy do I. A třídy nebyly opět docíleny. V následujícím ročníku 1975/1976 byl Frýdlant opět účastníkem liberecké I. B třídy.

1973 - 1975: Frýdlant se stal Českolipským

Frýdlant se loučí s Libereckem. Tyto podivné titulky se v tisku objevovaly v červenci 1973. Na konferenci Krajského fotbalového svazu u příležitosti rozlosování soutěží padlo nečekané rozhodnutí. Přerozdělovali se kluby do skupin soutěží, než byly z místních a hospodářských důvodů nejvýhodnější. Bylo projednáváno o přearžení jednoho celku z liberecko-

jablonecké skupiny do skupiny děčínsko-českolipské. Původně se uvažovalo o Rozstání, zasedání ale určilo Chrastavu. Ta podala protest a nesouhlas s rozhodnutím. Složitou situaci však zachránil svým sportovním gestem Slavoj Frýdlant, který se nabídl, že do druhé skupiny přestoupí. Frýdlant nezůstal osamocen. Pro ročník 1973/1974 byl naložován

pochopitelně rád a byl jsem nešťastný, když jsem penaltu nedal. Pak už také žádná další série nebyla. Jednou jsem dal, podruhé zase ne a později jsem desítky přestal kopat úplně.

Jak se taková šňůra zrodila?

Ač jsem byl jeden z nejmladších v mužstvu, nejprve jsem byl jako střelec týmu na pokutové kopy určen, docela to šlo, a tak jsem u toho zůstal. Byl jsem pohyblivý atletický útočník, možná jedinou mou slabinou byla hra hlavou, tou jsem moc gólů nedal. Ale nebyl jsem líný na krok a celkem jsem byl i rychlý. Proto jsem se dostával i do šancí a bylo na mě tak dost penaltových faulů.

Nepsané pravidlo, že faulovaný by neměl penaltu kopat, jste nedodržel?

Ne. Mělo by to tak být, ale snad jen jednou jsem nešel, v České Lípě, kde byla škvára, byl jsem sedřený a tekla ze

mě červená... To jsem vynechal. Dodnes si pamatuji, jak jsem jednou neproměnil, ale jelikož se brankář předčasně hnu, postavil jsem si míč znovu, ač jsem nemusel, a už jsem byl úspěšný. Měl jsem víru ve vlastní síly.

Takže chyba gólmana vám sérii prodloužila?

Ano, díky tomu se série nepřetrhla. Výsledkem byl gól, pořad to byla jedna akce.

Měl jste nějaký speciální recept, jak na gólmány vyzrát?

Neměl. A přitom málokdy, snad jen šestkrát sedmkrát, jsem změnil místo. Jinak jsem je kopal skoro pokaždé z pohledu brankáře na levou stranu. Tak dvacet třicet čísel vedle tyče a možná padesát šedesát centimetrů nad zemí. To znamená ne tak vysoko, protože tam občas velký brankář stihne dosáhnout. A když byla takhle přesně kopnutá, tak platilo zlaté pravidlo, že penalta se nedá chytit, nýbrž jenom špatně kopnout. Tohle můžu podepsat.

Sloučení a opět Slovanem

Fotbalisté po návratu do liberecké I. B třídy v roce 1975 hráli opět pod hlavičkou Slovanu. První vážnější náznaky spojení opět pod jednotnou organizaci Slovanu proběhly v kuloárech na podzim 1973. Na popud městského výboru byl dán návrh na optimalizaci sportovního dění ve městě. Jedním z těchto bodů bylo zastřešení všech sportovních oddělení do jedné jednoty. K uskutečnění těchto návrhů došlo na slučující konferenci obou jednot na jaře 1974.

TJ Slavoj vznikla odštěpení několika oddílů Slovanu a byli to zejména fotbalisté, kteří chtěli více samostatně působit. Avšak nakupené problémy spojené zejména s finanční situací, donutili přehodnotit dříve avizované stanovisko. Sloučení a jeho příprava si vyžádaly velmi citlivý přístup, což komentoval předseda TJ Slovan Karel Svatoň. Ten se následně stal i předsedou oddílu kopané. Jednota Slovanu Frýdlant čítala sedm sportovních oddělení. Kromě kopané zastřešovala činnost na kluby ledního hokeje, gymnastiky, horolezectví, volejbalu, ZRTV, stolního tenisu a později tenisu.

1975: Výhra v poháru

Nejenom zápolením v mistrovské soutěži byl vyplněn zápasový program fotbalistů Slovanu. Tak jako každý rok se mužstva zúčastňovala i pohárových soutěží. Nebylo tomu jinak ani v roce 1975. Po půlročním zápolení o postup do Československého poháru v okrese Liberec, se do finále probjovali rivalové Slovan Frýdlant a Autobrzdy Hejnice, kteří se v prvním zápase rozešli 0:0. Ve středu 11. června v odvetném utkání zvítězil Frýdlant doma 4:1 třemi brankami Brůchy a Mertý.

Společné foto A týmu s se starou divizní gardou v roce 1975

Vzpomínkové utkání

V rámci prvomájových oslav a 30. výročí osvobození se odehrálo vzpomínkové utkání mezi A mužstvem a divizním týmem z 60. let. Hlavním cílem bylo zavzpomínat na dosud nejslavnější éru frýdlantského fotbalu, potkat se po letech

Pamatujete si na tu 38., při které jste selhal?

Bohužel, tak daleko už má paměť nesahá, ale vím, že jsem se dopočítal čísla 37. Spousta dalších gólů jsme dali z nacvičených signálů! Tenkrát jsem pomalu nevěděl, než jsem si tedy pochopitelně udělal trenérský kurz, co je to standardka. Když to bylo na ránu, tak na to jsem moc nebyl. Spíš to zamotat přes zeď. Buď na jednu nebo na druhou stranu. Uměl jsem oběma nohama, i když malinko silnější jsem měl pravou. Vnitřním nártem neboli plackou obstřelit zeď, to bylo moje! Mnohokrát jsem zůstal po tréninku sám, když šli kluci na pivo, postavil jsem si tyčku a přes tu jsem trénoval kopy do zblbnutí. Měl jsem tam třeba i obě děti, ony si hrály a já kopal, kopal a kopal.

Mimochodem to byla doba, kdy se svým vršovickým dloubákem celosvětově proslavil Antonín Panenka. Zkoušel jste ho někdy napodobit?

Na tréninku pochopitelně, to jsme si i sázeli, ale v zápase jsem to nezkoušel nikdy. Nevím proč, ale přidalo mi

to tak lepší, i když se „Panenka“ později stala moderní. Renomovanější, než jsem já, mi v té době říkali, že gólman, který neumí chytat, tak při penaltě raději zůstane stát. A věříte že se to mnohokrát stalo? Normální brankář na vyšší úrovni někam skočí. Ale tady? Kór když bylo trochu špatný počasí a chytil to nějaký starší strejda, tak proč by se zbytečně vrhal do nějakého bahna? Často tak raději zůstal stát a bylo tak jistější dát to k tyči.

Jako hrající trenér jste se na penalty určoval sám?

Tak nějak. (smích) Moji spoluhráči na to už byli tak zvyklí, že když jsme měli penaltu nebo trestňák, tak se už otáčeli a šli na půlku. Ne že by si mysleli, že ji stoprocentně dám, ale už na to prostě byli zvyklí, když jsem jich předtím pár dal. Hlavně když to bylo 1:0 nebo 0:0, tak se nehrnuli. Jestliže však bylo utkání už rozhodnuto, chtěli jít všichni. To jsem jim však míč nedal. Říkal jsem: Hele, až to bude 0:0 ke konci, tak klidně jděte. Ale to se otočili a šli pryč. U nás však panovala

s přáteli. Vzpomínkového utkání se zúčastnilo téměř celé tehdejší divizní mužstvo: Vít, Kořínek, Kvapil, Passler,

C. Musil, Dányi, Podrazil, Kepr, Dohnal, Kaplan, J. Musil, Tylich, Bílek, Sivek, Buriánek, Mocek, Petráček, Bachor.

Jarní odvety – drama do úplného konce

Start do jara opět rozhodl Leibl a byla to těsná výhra doma nad Desnou. V dalších zápasech střelecká potence Leibla pomáhala Frýdlantu udržet těsný kontakt se špičkou. Střelky se rozjžděl i Závěta a svou formu pomalu stupňoval Roušar. V 17. kole se Frýdlant konečně dočkal. Po zaváhání Nového Města a Višňové, se po výhře v Radčicích dostal na první pozici. Hned v 19. kole ve Stráži se lepší Frýdlant ujal v 1. minutě vedení Brůchou. Domáci stihli vyrovnat, ale po změně stran dokázal Frýdlant opět strhnout vedení na svou stranu díky Leiblovi a důležitý zápas vyhrát 2:1. Povzbuzený Frýdlant byl natěšen na Višňovou, jenže v 8. minutě byli po vzájemné strkanici vyloučení Brňák a Kremina. Menší počet hráčů na hřišti nečekaně svědčil hostům z Višňové, kteří převzali otěže zápasu a vyhráli jasně 4:0. Bodově tak Frýdlant

1975/1976: Zpět v Liberecké skupině

Po dvouleté odmlce v českolipské skupině se Frýdlant opět ocitl v liberecké I. B třídě. Společnost mu dělaly dva celky z Frýdlantska - Višňová a Nové Město. Byly to právě tyto týmy, které zcela ovládly soutěž a přetahovaly se o prvenství. O premiérovou trefu soutěžního období se postaral Jaroslav Leibl na hřišti v Desné. Právě Leibl se stal novým kormidelníkem mužstva. Branka hrajícího trenéra přinesla bod za plichtu 1:1. V domácí premiéře proti Železnému Brodu to byl opět Leibl, který zařídil výhru 3:1. Podzimní část patřila tomuto hráči, který se rychle osamostatnil v tabulce střelců Slovanu, zdatným

sekundantem mu byl především Kořátko. Bilance byla příznivá: Ze třinácti zápasů odcházel Frýdlant jen jednou poražen, jediná porážka (2:0) přišla na hřišti Višňové. Frýdlant okupoval druhé místo za Novým Městem. Obrana Frýdlantu byla nejlepší, když byla překonána devětkrát.

Zimní příprava – nejslušnější celek

Zimní pauzu frýdlantským hráčům vyplnil turnaj v Doubi s bilancí tří výher a tří proher. Slovan byl nejslušnějším celkem ze sedmi mužstev.

taková dobrovolná kázeň. Měli jsme partu, která se vzájemně respektovala. Samozřejmě u piva jsme si vyměňovali názory a někdy se dokonce i pohádali. Dodnes se ovšem potkáváme, škoda, že někdo už není... Na tuhle éru vzpomínám asi nejraději, protože to bylo takové opravdu amatérské.

V dobrém slova smyslu.

Ano. Jako parta jsme drželi pohromadě. Měli jsme i přibližně stejně staré děti, takže jsme se střídali v hlídání a mohli trénovat. Ale rádi jsme dělali každý sport, nohejbal, tenis, orientační běh.

Hrajícím trenérem jste se stal poměrně brzy, jak k tomu došlo?

Je pravda, že jsem se jím stal hodně mladý. Ale podívejte se, on tam možná nikdo ani k mání nebyl. Skoro furt se tady sháněl nový kouč. Ono jděte s kůží na trh! Věkem jsem byl tak uprostřed, byli tam starší. Takže to vyplynulo asi z toho, že jsem byl učitel. Kupodivu jsem neučil tělocvik,

ale matiku a fyziku. A jako kantor jsem byl hovorný, když jsem se hubou živil. O fotbale jsem i hodně věděl, studoval jsem v Klánovicích mimo jiné s Josefem Pešicem. Takže kluci jednou řekli, že než aby někoho sháněli, abych postavil sestavu. Vzniklo to tedy podobně samovolně jako s těmi penaltami. Ale hned na začátku jsem si dal jednu podmínku.

Jakou?

Že v průběhu zápasu tomu budu velet já a pokud možno, pokyny si řekneme před utkáním v kabině a potom v poločase, na hřišti žádný. Pokud by tedy nebylo něco kardinálně špatně. Šlo o to, abychom tam na sebe nepořvávali. Ale když bude potřeba, sedněme si po zápase a vyříkejme si to z očí do očí tak, jak to každý cítí.

Jak to fungovalo?

Měl jsem na hřišti přirozený respekt, tam se nediskutovalo, i když se to třeba ne vždy každému líbilo. Rozebírali jsme

Slovan Frýdlant 1975

přeskočili. Ve 22. kole Frýdlant díky domácí výhře nad Novou Vsí opět usedl do čela tabulky. Hned na to Slovan remizoval v Rychnově a vedení ztratil. Soupeře z Nového Města dokázal Frýdlant porazit a posunout se zpět na prvním místě, po zaváhání Višňové. Vše rozhodlo poslední kolo, kdy oba adepti na prvenství zajížděli k soupeřům. Višňová, která ztrácela bod, do Hodkovic a Frýdlant do Vesce. Zatímco

Višňová nad Hodkovicemi zvítězila 3:0, Frýdlant se s Vescem trápil. Po remízové půli Frýdlant přikoval Vesec na jeho polovinu. Útok střídal útok, ale střelci si vždy vylámali zuby na skvěle chytajícím brankáři, který chytil i penaltu Leiblovi. Ale Leibl využil reparát v podobě druhého pokutového kopu. Těsné vedení Frýdlant udržel a mohl tak se svými příznivci oslavit návrat do I. A třídy, kterou hrál naposledy

v roce 1972. Nejlepším střelcem byl jednoznačně Leibl. Ten se trefil v obou částech 15x, Roušar sedmkrát, Kořátko a Závěta zaznamenali po pěti brankách.

Višňová byla nad síly i v poháru

V pohárové soutěži roku 1976 se Frýdlantu nepodařilo zopakovat loňské prvenství. Přitom začal velmi dobře, po postupu z 1. kola si dokázal poradit i s Dětřichovem (8:1). Zvládl i čtvrtfinále, ale v cestě do finále opět vyhrála Višňová (0:2 a 0:4).

B tým: Slovan mohl slavit dvojitý postup

Rezerva byla přerazena do skupiny Jih. Předešlá sezóna 1974/75 se příliš nepovedla. Podzimní část byla považována za velmi slabou, když se z deseti týmů většinou

to až po zápase v kabině. Ale vezměte si, že jsme vydrželi deset patnáct let v téměř nezměněné sestavě. Vlastně jsme ani neměli peníze, abychom k nám někoho tahali na přestupy. Byli jsme taková jednotka sama pro sebe. A myslím, že jsme si to užili. A víte, co bylo pozoruhodný?

Povídejte.

Jak hodně jsme žili dohromady, jak už jsem naznačil. Bylo nás třináct čtrnáct a když jsme sestoupili z I.A třídy do I.B. třídy, hrozně jsme se styděli tady v našem výběžku hrát. Tady bylo derby s Hejnicemi, s Novým Městem, s Raspenavou, a na to vždy chodilo hodně lidí a bylo to takový vošajstlich. A tak jsme dali hlavy dohromady a představte si, co jsme vymysleli.

Copak?

Abychom si tady nedělali ostudu a lidi nám nenadávali, tak jsme začali kopat českolipskou I. B třídu! Na vlastní

přání. Víceméně jsme se tenkrát nabídli, protože v kraji udělali nový uspořádání soutěží a Chrastavu zařadili do českolipské skupiny. My jsme se nabídli místo ní. Vypadalo to, že jsme spasitelé Chrastavy, ale tak to nebylo. Za sestup jsme se totiž tak trošku styděli a říkali si, že se trochu vyvlečeme z těch višňovsko-novoměstsko-raspenavsko-hejnických lýtých bojů. Jezdili jsme třeba do Mikulášovic, do Rumburka, do Krásný Lípy. To vám byly cesty! Někdy to bylo i na dva dny. Skutečně jsme byli rádi spolu. Ne jako dnes, kdy se kluci po zápase osprchují a každý si jde po svém.

Proč jste se však styděli?

Když teď slavíme sto let frýdlantského fotbalu, tak nám starším je někdy teskno, když Frýdlant s někým hraje a dostane doma pět šest gólů. Styděli jsme se, protože dřív tady o fotbale mluvil skoro každý. Byla to jiná doba. To jste třeba nemohl jít po zápase dva tři dny do hospody.

pohybovala na chvostu a s bilancí pouhých pěti bodů skončila devátá. Jarní obraz hry se ale zcela změnil a Frýdlant se stal týmem jara. Přerazení do Jihu bylo více než výhodné. Od počátečních kol se B tým držel na prvním místě, které si udržoval i po zimní pauze, kdy jeho forma postupně gradovala. Až

do závěrečných kol si udržovalo béčko standardní náskok, který mu pár kol před koncem zaručil postup do Okresního přeboru. Slovan Frýdlant mohl tak slavit dvojitý postup v kategorii dospělých. Rezervní tým v soutěži slušnosti obsadil první místo za svoji příkladnou a férovou hru.

ročník nečekaných výkonů a výsledků a také plný remíz. Svě účinkování začal doma proti Šluknovu, kde nováček vybojoval nešťastný zápas. Po vyrovnaném poločase zvýšeným úsilím získal viditelnou převahu, neuměl ji však proměňovat. A tak se musel smířit s polovičním ziskem, díky jediné úspěšné střele Caithamela, který vyrovnal náskok hostů (1:1). Obnovenou premiéru vidělo 150 diváků. Jakoby se nešťastný zápas promítl i do následujícího zápolení. Nervózně hrající Frýdlant ve Štětí nestíhal pokrývat útoky a prohrál 3:1. A byla to jediná Frýdlantu v podzimní části. Ani ve druhém utkání nepoznali frýdlantští příznivci vítěze. Výhry se dočkali v 5. kole, kdy v bouřlivé divácké kulise Frýdlant porazil Raspenavu. Hattrickem se uvedl Ceithamel. Domácí prostředí se ukázalo jako rozhodující faktor v bojích o body. Z odehraných sedmi zápasů, neodešel ani jednou poražen. O zisk jedenácti domácích bodů se přičinily čtyři vyhrané zápasy a tři body za

Ročník 1976/1977: Návrat v I. A třídě

„Rok 1976 znamenal velké pozdvihnutí úrovně kopané ve Frýdlantě. Nebylo tomu ani pět let, co klub řešil tíživou finanční situací. Ale po sloučení s jednotou Slovan se úroveň zvyšovala. Obětavá práce funkcionářů se vyplatila, což se odrazilo i ve sportovních úspěších. To znamenalo postup prvního i druhého mužstva,“ popsal předseda Miloslav Pařízek. Oddílu kopané udělen titul

„Vzorný“ za příkladnou práci všech 105 členů, které v roce 1976 fotbalový oddíl evidoval. Kádr mužstva, který vybojoval opětovný návrat do I. A třídy, posílil Havlíček a do brány se po odmlce vrátil Vokřínek. Hrající trenér Leibl mohl opět spoléhat na sehraný a silný kádr, do něhož se zapracovávali odchovanci. Svě zápasy Frýdlant hrál i nadále na městském škvárovém hřišti. Nebojácně vstoupil frýdlantský nováček do I. A třídy a byl to

Jestliže jsme hráli blbě, tak jsme všude jen slyšeli, že jsme měli raději zůstat doma, vůbec nevytahovat paty z baráku, že se máme stydět, nic že neumíme a že se vůbec někam sápeme a podobně. Lidi uměli být hodně jízliví. Mysleli jsme si, že to pro nás bude na určitou dobu psychický odpočinek, že si prostě odfrkneme. A taky jsme tam nemuseli pokaždé vyhrát, což nebylo jednoduchý. Každá vesnice se vždy proti Frýdlantu chtěla vytáhnout...

Ale zase jste přicházeli o krásná derby. Nebyla to škoda?

To jo, ale zase to přinášelo jiné věci. A návštěvnost nepoklesla. Ano, derby se tady nosila, na druhou stranu zase přijel třeba Rumburk, Krásná Lípa, Benešov nad Ploučnicí a lidi na to byli zvědaví. Já teď ani nevím, jestli to bylo dobře nebo špatně. Ono také platilo, že směrem k Děčínu se hrál techničtější fotbal, takový šlechtěnější než tady. Ale zase méně bojovný. Co nám tady chybělo na technice, to jsme doháněli bojovností.

Však jste až do roku 1979 hráli na škváře.

Byla to velká změna přejít na trávu?

Byl jsem na škváru zvyklý. V Prysku, kde jsem začínal, jsme kopali na takové směsi škváry a hlíny. To když ztverdlo, zůstávaly tam otisknutý kopačky. Mně škvára nevadila ani při padání. Neměl jsem s tím problém, hrál jsem rád i na písku. Horší by to asi měl ten, kdo by začínal na trávě a přecházel na horší plochu. A jak jsem říkal, někdy jsme techniku doháněli bojovností, takže občas bylo naší výhodou, pokud byl na začátku jara nebo podzimu těžší terén. Když byly kaluže a muselo se běhat a nebýt líný na krok, to bylo pro mě stejný jako pro rybu voda. Běžel jsem třeba desetkrát pro míč a z toho klidně osmkrát zbytečně, ale když jsem se k tomu dvakrát dostal, bylo to. Měl jsem z pohybu radost, běhal jsem si tam a když jsem ještě uměl do míče kopnout, bylo to fajn.

Kolektiv Slovanu Frýdlant – vítěze I.B třídy 1975/1976

remízy. Série devíti neprohraných zápasů se promítla do tabulky. Tou Frýdlant po úvodu pomalu stoupal, když ve zbývající části se pohyboval kolem druhého místa. Tři utkání vyhrál Frýdlant tím nejtěsnějším rozdílem. Vyšší úroveň soutěže nebyla na nováčkovi znát. Dobrá, pevná obrana, byla základem úspěchu, doplněná střeleckou produkcí v podání Ceithamela a Leibla. Spolu s Hejnicemi naplnil Frýdlant zimní přípravu turnajem v Doubí. V těžkých podmínkách

sehrál Frýdlant šest utkání, v nichž zvítězil dvakrát. Hned první jarní odveta nalákala do ochozů frýdlantského stadionu 250 diváků. Důvodem byl souboj prvního Štětí s druhým Frýdlantem. V první půli se Frýdlant ujal vedení, ve druhém nabývali vrchu hosté. Dokázali skóre zvrátit, čímž přišli o 2. místo. Po dvou remízách a jedné výhře 4:0 nad Raspenavou, v 18. kole vyhrál Frýdlant v Doubí 2:1 a posunul se opět na 2. místo, kde se ale dlouho neohrál. Sice

ještě v 19. kole po výhře nad Hrádkem držel dvoubodový náskok nad Chrastavou, ta ho však po dalším zaváhání přeskočila. O svém triumfu rozhodlo Štětí ve 21. kole. Tím zbyl souboj jen o druhé místo mezi Chrastavou a Frýdlantem. Svou desátou výhru 2:0 si Slovan připsal proti Benešovu. V závěrečných kolech nedokázal na tento bodový zisk navázat, protože sbíral jen remízy a ty nemohly stačit na přeskočení Chrastavy. Série tří remíz a k tomu navrch dvě prohry znamenaly pro Frýdlant konečnou bronzovou medaili. Přesto takový úspěch čekal jen málokdo. Zásahu na tomto výsledku mělo celé mužstvo vedeno Leiblem, který byl i nejlepším střelcem.

Klidná sezóna, zajistila rezervě setrvání v přeboru

Plná polovina týmů v okresním přeboru byla z frýdlantského

To zní hodně skromně. Vy jste však byl pravidelně nejlepším střelcem v mužstvu, ne?

Nevím, jestli to platilo od samého začátku, kdy jsem ve Frýdlantě začínal po zranění nohy, ale pokud jsem byl úplně zdravý, tak nikdo dlouho lepší nebyl.

Měl jste jako útočník nějaký fotbalový vzor?

Neměl. Líbila se mi řada hráčů, ale vyloženě vzor, jako když teď mladší obdivují třeba Messiho, to ne. Strašně jsem si vážil Pelého. Měl jsem rád pana Masopusta, i když hrál na jiném postu, to byla paráda se na něj koukat. A pak se mi pro svá kouzla strašně líbil Brazilec Garrincha. Ale k jeho umu jsem se ani nepřiblížil.

Zmínil jste vážné zranění nohy. Nebýt toho, tak jste za Frýdlant nejspíše nikdy nehrál. Je to tak?

Je. Do Frýdlantu mě přivedlo zranění a manželka. (smích) Vyrůstal jsem v České Kamenici, kopal za

nedaleký Tatran Dolní Prysk. Ve 21 letech jsem přestoupil do Spojených závodů Česká Lípa, kde jsem hrál divizi. Ale přesně měsíc po svatbě 31. srpna 1969 mně tam zlámali nohu... Obě kosti jsem měl vylomené. V Lípě chtěli, abych zůstal, že mě budou léčit. Jenže matka manželky byla nemocná, a tak jsme skončili ve Frýdlantě a oba se ženou zde začali učit.

Takže platilo, že všechno zlé je pro něco dobré?

Mně se sem moc nechtělo, líbilo se mi v Kamenici. Do Frýdlantu jsem šel ještě zraněný. Dodělal jsem si tady Pedagogickou fakultu. Protože jsem osm měsíců nemohl chodit, celou tu dobu jsem měl jednu a tutéž sádku, od kotníku až po záhyb trenek. Členové oddílu mě tak vozili do školy na praxi a nazpátek. V tom mně hrozně moc pomohli. Ale nerad na tohle vzpomínám, protože to byl jeden z mých nejhorších životních příběhů. Když mi sádku sundali, tak noha byla úplně mrtvá. Chvíli to trvalo, než se spravila.

regionu, takže diváci si přišli v každém kole na nějaké to místní derby. Frýdlant se po třech výhrách v prvních z nich potkal až v 5. kole, kdy na svém hřišti prohrál s Kunraticemi 1:2. Z pěti regionálních duelů zaznamenal jen jednu výhru 1:0 v posledním utkání proti Víse. Bylo z toho 3. místo.

Jarní působení nabídlo řadu nevyrovnaných výkonů. Úspěch střídal neúspěch. Ještě ve 14. kole se Frýdlant B pohyboval na 2. místě a atakoval příčku první. Ale po třech porážkách klesl až na 5. místo. Ještě malá naděje na celkový úspěch svítila po výhře nad Višňovou B, ale závěr soutěže nebyl vydařený. Nezvládnuté zápasy znamenaly šestou pozici.

250 diváků viděla nehezke utkání plné nervozity a tvrdých zákroků. Domáci Frýdlant měl značnou převahu, ovšem jeho snažení vždy končilo a brankáři. I v dalším rivalském střetnutí v Hejnicích se diváci branky nedočkali. Ztráta bodu již Frýdlantu nemohla zaručit setrvání v čele. I tak Frýdlant byl jedním ze dvou celků, které neokusily prohru. Ta přišla v 9. kole, kdy Slovan prohrál těsně v Hrádku. Druhou přidal v závěrečném kole v Chrastavě. Frýdlant byl především sběračem remíz, a to hned šestkrát.

1978 - 1979: Frýdlant se stává stabilním účastníkem I. A třídy

Nejenom fyzická připravenost a sportovní činnost, ale i dobré zázemí, dobrá parta a dobrá atmosféra v klubu se promítly do dobrého působení. V I. A třídě trojici Višňová, Frýdlant a Raspenava doplnily ještě Hejnice, kam přestoupil jeden z nejlepších hráčů

loňského ročníku Ceithamel. Právě Frýdlant s Hejnicemi začaly putování soutěží velmi dobře. Po 5. kole to byly tyto dva celky, které se dělily o první příčku. Tu si Frýdlant držel i v 6. kole, poté co uhrál bezbrankovou remízu s Višňovou. Divácká návštěva

Jarní venkovní trápení

Můj dům, můj hrad. Tak bylo marné dobývání frýdlantské tvrze. Celkem v devíti případech odjížděli soupeři s prázdnou a jen ve třech případech s jedním bodem. Jedinou domácí prohru zaznamenal Frýdlant v nejméně vhodný okamžik. V nervózně

Prý jste měl na to, abyste to s trochou štěstí dotáhl třeba až do první ligy, kdyby nebylo osudové zlomeniny.

Je pravda, že mi to zastavilo kariéru. Minimálně jsem přesvědčený o tom, že bych to dotáhl do vyšší soutěže. Víte, byl jsem blázen do pohybu a zůstal jím dodnes. Kromě fotbalu jsem dělal i lehkou atletiku. Pravidelně jsem chodil ráno běhat. Dodnes si pamatuji svůj osobák na osm set metrů: 1:57:03.

To je hodně slušný čas!

Tenkrát si mě kvůli tomu všiml trenér České Lípy. Údajně za mě tehdy vysázeli nekřesťanský prachy, ale zda to byla pravda, to nevím. Ještě zmíním jednu příhodu. Před mým zraněním k nám do Pryska jednou přijel právě Frýdlant. Kopal za něj tehdy Zdeněk Sivků, to byl opravdu pan Někdo. A o poločase s námi prohrávali 0:6, já dával pět gólů. A Zdeněk pak v poločase v kabině prosil spoluhráče o to, aby s tím něco dělali, že ještě nikdy za půli nedostal šest gólů. Skončilo to 7:1.

Později jste tedy do Frýdlantu po zranění přestoupil. Jak to tedy hodnotíte zpětně, když teď slavíme sto let zdejšího fotbalu, do jehož historie jste se výrazně zapsal?

Prožil jsem si tady krásná léta. Kopal jsem tady do 43 let, ale to už nebylo pravidelně. Potom jsme s naší partou a možná i některými trochu staršími kamarády snažili hrát alespoň jednou týdně fotbal. Ale často se stávalo, že soupeř nepřijel, nebo jich bylo málo. Proto jsme založili „céčko“ a přihlásili se do pralesní ligy. A na nás chodilo nejvíce lidí, protože jsme neběhali, ale přihrávali si. Takhle jsem hrál až do pětapadesáti. Pak už se začaly ozývat zdravotní problémy, tak jsme to v polovině devadesátých let ukončili. A užil jsem si to nejen jako fotbalista, ale i jako funkcionář. Pár let jsem dělal předsedu Tělovýchovné jednoty, na začátku 80. let jsme tady otvírali tenisové kurty.

hraném utkání 20. kola sváděl s Hejnicemi velmi tvrdou hru, o čemž svědčí i dva vyloučení na frýdlantské straně. Po výhře 3:1 se Hejnice přiblížily k celkovému triumfu. Ale byl to jen jediný domácí neúspěch. To se nedá říci o venkovních zápasech. Marné bylo snažení Frýdlantu. Ten v tabulce domácích zápasů skončil druhý, na těch venkovních byl 13., za pět remíz a jako jediný, kdo venku nevyhrál. Vítězem se staly Hejnice, Frýdlant skončil sedmý.

Pohárový triumf

Okresní pohár v roce 1978 získal Frýdlant. První duely během sezóny v pohodě zvládl a ve čtvrtfinále porazil Slavii VŠST Liberec na jejím hřišti 4:2. Po vyhrané semifinálové bitvě 3:2 s Hodkoviciemi přišlo finále s Hejnicemi, opět hrané na dvě utkání. V prvním zápase doma Frýdlant uhrál cennou výhru 3:1 a o týden později v odvetě remizoval 1:1 (góly Ceithamel - Ožvalda) a mohl zvednout nad hlavu pohár pro vítěze.

2:0. Po Autobrdách připsal další tři výhry, na které navázal třemi remízami. A následovala výhra 2:1 nad Českou Lípou. O frýdlantské úspěchy se především starali střelci Závěta, Ožvalda, Leibl, Merta. Do konce podzimu zaznamenal Slovan ještě další dvě remízy a jednu výhru. Šňůra zápasů bez porážky se natáhla na jedenáct a bylo z toho 3. místo. Ve skvělé výsledkové jízdě pokračoval Frýdlant i v jarních odvetách. Po výhře nad Doubí se po patnácti kolech ocitl na druhé příčce, pouhé tři body za prvním Šluknovem. Po zaváhání Šluknova byl rozdíl jen dvoubodový. Každá série jednou končí, což se Frýdlantu přihodilo v 18. kole. Frýdlant v taháku kola prohrál 0:1 na třetím Rumburku. Větší zklamání si Frýdlant vybral proti průměrnému Elitexu Jablonec (Mšeno), s nímž ztratil překvapivě oba body po prohře 1:2. K napravení situace trochu přispěl zápas s Višňovou, kterou porazil 3:1. Následná remíza v Jablonném přispěla k oživení nadějí na postup. Tři body na vedoucí Šluknov ztrácel Frýdlant ze 4. místa. Naděje mohl potvrdit proti finišujícímu Železnému Brodu, ale po nevyvedeném průběhu prohrál a ztráta narostla na pět bodů. Naděje vzal nešťastný zápas v České Lípě, kde lepší Frýdlant nedokázal zužitkovat převahu. Zato domácí využili maximum ze svých šancí a zvítězili 2:0. Frýdlant se důstojně rozloučil

Slovan Frýdlant – vítěz okresního poháru 1978

Vlažný začátek, dobrý konec

Jako stálý účastník I. A třídy se Frýdlant pustil do podzimních bojů ročníku 1978/1979.

Ale do soutěže vstoupil Frýdlant vlažně. V úvodu na domácím hřišti prohrál se Šluknovem 1:2 a náladu si nespravil ani v Doubí (prohra 1:4). Až třetí utkání přineslo radost domácím fanouškům. Týden po vyhraném pohárovém zápase s Hejnicemi si Frýdlant poradil i s jabloneckými Autobrdami

A k tomu jste byl ředitelem ZŠ Bělíkova.

V roce 1970 jsem ve Frýdlantu začal učit, od roku 1984 jsem dělal tři roky zástupce a pak jsem dvacet let řediteloval na Bělíkovce a dalších sedm let statutárního zástupce. Věnoval jsem se i trénování.

Frýdlant jsem přivedl do I.A třídy, v životě jsme jako trenér nesestoupil. Trénoval jsem i v Dolní Řasnici a v Bulovce. Šest let jsem trénoval Višňovou a asi můj největší trenérský úspěch je, že jsme s ní v ročníku 2013/14 vyhráli krajský přebor. Zkrátka, užil jsem si to.

se sezónou a v posledním utkání si lehce poradil s Raspenavou 4:1, a tím si pojistil konečnou čtvrtou příčku.

Rezerva se sestupovými starostmi

První a poslední zápas podzimní části roku 1977 orámovaly dvě remízy, jenže k nim rezerva přidala jen dvě výhry. I když se nezdálo, patřila obrana mezi nejlepší a v jedenácti kolech inkasovala jen 19x. Dobrá hra obrany nebyla podpořena útokem, ten patřil mezi nejméně aktivní. Se ziskem 6 bodů přezimoval na posledním, dvanáctém místě. Na jaře rezerva razantním nástupem vtrhla do záchranářských bojů. V prvních čtyřech kolech zaznamenala dvě výhry a dvě remízy, čímž se rázem ocitla mimo sestupové pásmo. Navíc i skóre 5:1 bylo potěšující. Poté však následovaly tři prohry, které znovu nahnal strach o setrvání v přeboru. Navíc do Frýdlantu zavítala dosud neporažená rezerva

Hejnic. Protivníka se domácí nelekli a postarali se o největší překvapení soutěže po výhře 2:0. Na výhru se nepodařilo navázat v Kunraticích, kde Frýdlant prohrál 0:2. Jenže poslední dva zvládnuté mače, především ten poslední, zaručily Frýdlantu setrvání v soutěži. Podzim sezony 1978/79 úspěch střídal neúspěch. Opět obrana patřila mezi lepší, zatímco útok se příliš nečinil. Deset branek v jedenácti utkáních nebylo dobrou vizitkou. Frýdlant k závěru zvládl několik zápasů, které ho posunuly na 6. pozici. Okresní přebor byl zahájen se 12 celky, ale v průběhu podzimu byla vyloučena Slavie VŠST Liberec, která nasbírala několik kontumací za nesehraná utkání. Jarní odvety začaly příjemnou kontumační výhrou nad Chrastavou B, která se nedostavila, navíc dva body béčko přivezlo z Habartic. Tím se dostalo dosud nejvýše, na 4. místo. Při bodově vyrovnané soutěži dva prohrané zápasy Frýdlant B sesadily na dolní příčky. V závěrečných kolech si připsal už jen jeden bod z Kunratic a skončil okres devátý.

kdy ze 42 klubů byl snížen na 32, do čtyř skupin po osmi, a tam se střetly čtyřikrát - dvakrát na podzim a dvakrát na jaře. Frýdlant byl zařazen do skupiny A, kde se proti sobě střetly týmy z liberecko-jabloneckého regionu + Česká Lípa.

Dobrá podzimní jízda

Celkem tedy na účastníky čekalo 28 kol a začalo se již 12. srpna. Do prvního zápasu zbývalo jen pár dní a Frýdlant neměl trenéra. V utkání v Jablonci s Autobrzd tak nastupovali hráči sice bez lodivoda, ale překvapili výkonem. Ze značné převahy do poločasu se prosadil jen Ježek. Po změně stran se hra vyrovnala, ale Frýdlant po brance Koška dokázal vyhrát 2:1. Hrdinou utkání se stal brankář Samšiňák, který v závěru vychytl penaltu. Povzbuzující výhra se odrazila i do domácího utkání s Českou Lípou. V první půli měli Frýdlantští šanci jako máku, jenže vytěžili ze všeho jen jediný gól. V druhé půli udávali tón hry hosté, kteří dokázali srovnat nejen hru, ale i skóre. Teprve v závěrečných minutách se Frýdlant nadechl a nasázel čtyři branky (5:1). V Železném Brodě Frýdlant podlehl 1:2. Kádr Slovanu se potýkal se sestavou a v mnoha případech se nemohl spolehnout na zcela nejsilnější soupisku. Ale svou sílu ukázali náhradníci, kteří se šance chytili. Po prohře začal Frýdlant sérii šesti zápasů bez prohry, v níž jen jednou remizoval a společně s Elitexem Jablonec se držel v popředí. V 7. kole došlo na souboj těchto vedoucích celků a po výhře 3:1 se Slovan prvně osamostatnil na první příčce. V dalších zápasech si udržoval malý náskok, až 10. kolo přineslo radost soupeři, to když si oba body

1979/1980: Soutěž v novém formátu a na novém povrchu

Velké změny se na městském stadionu dočkala frýdlantská veřejnost. Po velkých plánech se podařilo nahradit škvárové hřiště travnatým. Zatravnění hrací plochy bylo v plánech již od počátku jeho rekonstrukce v 50. letech, ale k realizaci došlo až

v roce 1978, následně v průběhu roku 1979 bylo dílo hotovo. Od ročníku 1979/80 nastaly v systému soutěží velké reorganizační změny. Soutěž I. A třída měla dosud tři skupiny po 14 oddílech, ale tímto ročníkem došlo ke změně počtu oddílů,

odvezl Železný Brod. Hráči se nechtěli nechat rozhodit posledním neúspěchem a hned v následujícím kole ve Stráži n. N. vyhráli 1:0. Závěrečná kola nepřinesla bodový zisk a Frýdlant si připsal jen dva body za dvě remízy. Trio Železný Brod, Hrádek a Frýdlant mělo shodný bodový zisk. Frýdlant ve statistice venkovních zápasů posbíral nejvíce bodů ze všech, byť jich bylo jen sedm.

Sběratel jarních remíz a nezvládnutý závěr

Hned v prvním domácím jarním představení se hráči Slovanu s chutí zakousli do protivníka z České Lípy. Na dosud nejvyšší výhře 4:0, měli velkou zásluhu mladíci Kravar a Ježek. Po zaváhání zbylé dvojice pronásledovatelů se Frýdlant ocitl sám na prvním místě. O to však přišel po prohře 0:1 v Železném Brodě.

Utkání s Hrádkem nenašlo střelce a po smolné prohře 1:2 s Elitexem Jablonec se Frýdlant ocitl na 4. příčce. Týden nato prohrál 0:3 na Elitexu a ani v souboji s dalším jabloneckým týmem Autobrd získaný bod nesnížil pětibodovou ztrátu na vedoucí Železný Brod. Malou naději vykřesal Frýdlant ve 25. kole v podobě remízy s vedoucím Železným Brodem. Teoretická šance na postup se definitivně rozplynula po domácí prohře 1:3 se Stráží. Rozlučku na soupeřových hřištích obstaral zápas v Hrádku nad Nisou, kde se ve velkém vedru Frýdlant ujal vedení, ale domácí vyrovnali na 2:2. Stejným výsledkem skončilo i poslední domácí utkání s Doubím. Nakonec Frýdlant skončil čtvrtý. Nejvíce to střílelo Leiblovi (10), Roušarovi (6), Ježkovi (4). Trojice Havlíček, Ceithamel a Kravar dali tři, jednu branku dali Košek, Kašík, Ožvalda, Závěta, Žižko, Klekar a Suchánek.

Na pohár Frýdlant těsně nedosáhl

Frýdlant byl opět blízko k zisku okresního poháru 1980. Za svou finálovou cestou vyřadil Dětrichov (8:0), na hřištích Rapidu Liberec a Vratislavic musel tvrdě bojovat. Ve čtvrtfinále zdolal Osečnou (8:0), semifinále s Ruprechticemi zvládl. Až ve finále se Frýdlant mohl představit domácím příznivcům. V prvním utkání proti Hrádku podlehl 1:3 a v odvetě Hrádek slavil zisk poháru po výhře 2:1.

Béčko svou okresní příslušnost neuhájilo

Béčko své působení v okrese načalo smolně s béčkem Hejnic, kdy ještě v 85. minutě bylo 0:0. V závěru hosté vstřelili dvě branky a vyhráli. Ve druhém

Egon, obětavec, co pral dresy i v noci

S vůní dozrávajícího ovoce se mísí aroma čerstvě vypraného prádla. Tak jako obvykle se zahrada s několika třešněmi, hrušněmi a švestkami proměnila v jednu obří venkovní barevnou sušárnu. Neklamná známka toho, že fotbalisté Frýdlantu už mají po zápase. Na jedné šnúře natažené od kmeni ke kmeni schnou ručníky. Na druhé ve vzduchu povívají štulpny. Na třetí visí dresy. Ještě před chvílí upocené a zčernalé od škváry, teď zase zářivě čisté. Na další šichtu je u sebe doma připravil Ervín Anderle. Tak jako už tisíckrát předtím. I potom. Legendární frýdlantský kustod se o hráče milovaného klubu staral od konce padesátých let. Přestal až v devadesátých, když už mu zdraví ve věrné službě pokračovat nedovolovalo.

kole se Frýdlant nadechl k první výhře a poté, co nezvládl zápas v Krásné Studánce (prohra 1:4), si náladu spravil s Hodkovicemi (3:1). Jenže nastal zásah ze strany svazu, kdy pro porušení směrnic, bylo potrestáno několik klubů včetně béčka. Trestem byla kontumace čtyř utkání, takže se náhle Frýdlant ocitl bez bodu na poslední příčce. Tuto nepříjemnou událost se hráči dověděli těsně před utkáním s Višňovou B. Výhra 4:2 svědčila o vůli popasovat se situací po svém. V závěrečných kolech mělo béčko problémy se sestavou. Problém se promítl do výsledků (jen jedna plichta 1:1). Stupňující problém vygradoval v posledním kole v Pěnčíně, kde béčko utrpělo debakl 1:8.

Podzimní bilance byla tři výhry a dvě remízy

Prvních jarních bodů se béčko dočkalo v Hodkovicích a další

body přidalo už jen v domácím prostředí. Poprvé se odpoutalo od sestupových pozic až ve 22. kole a pozici si ještě vylepšilo po výhře nad Novou Vsí. V posledním utkání, pro Frýdlant záchranářském, musel bezpodmínečně uspět ve Vísce, protože měl spolu s Vescem

stejný bodový zisk. V případě výhry Vesce nejenže béčko muselo zvítězit, ale Vísku na jejím hřišti porazit dvouciferným rozdílem. Ve Vísce ale domácí vyhráli 6:5 a poté, co Vesec zvládl svůj zápas, béčko sestoupilo do III. třídy. Střelci rezervy byli: Hájek 6, Kravar 5, Mach 4.

Sezona 1980/1981

Velkým favoritem I. A třídy na postup byla rezerva Slovanu Liberec. A právě rezerva tehdy druholigového Liberce byla úvodním soupeřem Frýdlantu. Frýdlant vsadil především na bojovný a nadšený výkon, hosté zase byli o poznání fotbalově a technicky lepší. Vyrovnaný boj nakonec rozhodla jediná branka z hlavy Leibla. Nabuzen vítězstvím nad silným celkem se Frýdlant popral i v Doubí, kde opět zvítězil 1:0 gólem Roušara. Čermák rozhodl střelou o výhře nad Stráží nad Nisou. Až ve 4. kole prohrál v Jablonci.

Dlouho to vypadalo, že Frýdlant jako jediný je schopen dotahovat ztrátu na suverénní Elitex Jablonec. Mohl se spolehnout na domácí prostředí, kde nepoznal během podzimu jedinou prohru. Frýdlant sehrál 14 utkání, ale bylo mu jich započteno třináct. Ve Cvikově bylo střetnutí kvůli incidentu domácích fandů předčasně ukončeno a muselo být následně dle rozhodnutí svazu opakováno. Se sedmibodovou ztrátou, ale s utkáním k dobru přezimoval Frýdlant druhý za Elitexem.

Pro několik generací fotbalistů tak byl skoro jako táta, byť sám vlastní rodiče nikdy nepoznal. „Bez něj si lze frýdlantský fotbal představit jen těžko,“ říká bývalý hráč Zdeněk Sivek. „Byl to neskutečný obětavec. Pral dresy, čistil kopačky. Vlastně dělal veškerou práci, jaká byla potřeba,“ doplňuje předseda Martin Budzel. Lajnoval, chystal pro hráče pití a energii v sušenkách, nejvíce času mu však zabralo právě praní. „Kolikrát přišel ze hřiště ještě večer a začal hned prát, takže sousedi z něj asi museli mít občas radost, protože stará ždímačka byla docela hlučná,“ vzpomíná s úsměvem Anderlova žena Jitka, která mu s praním vypomáhala, když ji jako zdravotní sestře směny v nemocnici dovolily. „Mnohokrát jsem byl u něj ve skladu, kde jsme si často povídali. Ohromně jsem na něm obdivoval, jakou tam měl čistotu a vyprané prádlo srovnané do komínků. Jako na vojně, to byla paráda, jak to jako

chlap uměl. Možná líp než leckterá ženská,“ povídá dlouholetý hráč i trenér Frýdlantu Jaroslav Leibl. Aby ovšem nedošlo k mýlce, Anderle nebyl žádným zženštilcem od mandlu. Zašel do hospody, rád se napil. Když se mu něco nelíbilo, nebál se to dát najevo. Zpříma z očí do očí jako chlap. S peprnějším slovem si hlavu nikdy nelámal, pokud podle něj bylo na místě. Nikdo se však na něj kvůli tomu nezlobil. Každý věděl, že zle to nemyslí a že sem tam nějaká nadávka plyne jen z jeho nezměrné lásky ke kopané. „Fotbal opravdu miloval,“ zmiňuje Jitka Anderlová. Na základce mu nikdo neřekl jinak než Egon. „Znali jsme se už jako děti, protože jsme spolu od šestky chodili do školy do jedné třídy. A když mu bylo tak sedmnáct osmnáct let, tehdejší manažer pan Koťátko sháněl kustoda a od té doby to dělal právě Egon,“ vzpomíná Sivek, jak se jeho spolužák octnul ve světě točícím se kolem meruny.

Zimní turnaj ovládl domácí Frýdlant

Zimní turnaj O štít únorového vítězství hrály za domácí áčko a kombinovaný tým dorostenců a B mužstva. Frýdlantské áčko se od prvního kola drželo první příčky, kterou i přes jedno zaváhání již nepustilo, když vstřelilo 22 branek ze sedmi zápasů. Kombinovanému družstvu patřila 7. příčka se ziskem 4 bodů.

Jarní tápání

Do jarních odvet zasáhl Frýdlant o týden dříve, kvůli opakovanému utkání se Cvikovem. Po nečekané prohře 1:2 následovaly další nezdary. Prvního jarního úspěchu docílil ve 4. kole, jenže byl to jeden z mála bodových úspěchů. Těch plných za dva body byly jen dva, k nim přidal čtyři body za remízy. Pět kol před ukončením patřilo Frýdlantu 3. místo. Nezvládnutý závěr se promítl do postavení v tabulce. Série čtyř utkání bez

výhry odsunula Frýdlant nakonec na 5. místo. Králem frýdlantských střelců se stal opět Leibl, který nastřílel 12 branek. O půltucet branek se postaral Kašík.

Béčko ve III. třídě

S jasným cílem návratu zahájila rezerva své tažení III. třídou. Proti jedenácti soupeřům si nevedla špatně a od počátku naplňovala roli jednoho z favoritů. V podzimním tažení získala 8 výher a dvě remízy. Jedinou prohru zaznamenala

s Hrádkem, který první polovinu ovládl. Obrana byla ze všech nejpevnější, když inkasovala pouze devětkrát. Do jarní fáze tak béčko nastupovalo v roli naháněče, který čeká na každé zaváhání. Úvodní kola ukázala, že se jen tak nedá. Ovšem Hrádek B si postavení hlídal. Nejblíže bylo béčko soupeři v 16. kole, kdy rozdíl byl jednobodový. Další kola ukázala, že více štěstí se naklonilo rezervě Hrádku. Ta si uhájila náskok před Frýdlantem o šest bodů.

Ročník 1981/1982:

V I. A třídě společně s Hejnicemi

Po sestupu Hejnic z krajského přeboru se mohli diváci po čtyřech letech těšit na regionální derby. Formu před soutěží si

hráči otestovali na raspenavském turnaji. V silně kombinované sestavě obsadil Frýdlant čtvrtou pozici, ale šanci dostalo několik

Zcela ho pohltil. Jeden z příkladů? Na zápasy se často jezdilo osobními auty. Pokud se na Ervína nedostalo, neboť přednost měli pochopitelně hráči, neváhal, vůz si někde půjčil a na mač se dopravil po vlastní ose. „Měl koženkové sako a bral si ho na výjezdy ven. Říkali jsme mu toulavé sako, to mohlo být i na víc dnů,“ zubí se Leibl. Byl to také Ervín, kdo redaktorovi z regionálních novin po zápasech volal výsledky. Pro svůj oddíl byl ochotný nasadit i vlastní kůži. „Byl takovou šedou eminencí a frýdlantský fotbal hrozně prožíval. To na něm bylo vidět, doslova jste to cítili,“ oceňuje Leibl.

S nadsázkou to na vlastní kůži pocítila i Ervínova dcera Lenka už jako mimino v kočárku. „Mamka pracovala na směny, takže mě táta někdy musel hlídat. To mě bral na hřiště a jednou se prý stalo, že balon spadl do kočárku a bouchnul mě do hlavy,“ usmívá se Lenka, dnes již Zemánková. A mimochodem právě na kočárku domů

vozil náklad špinavého prádla. „Když jsem nevěděla, jaký mu mám dát dárek, radost mu vždy udělala jakákoliv kniha o fotbale,“ pamatuje si Zemánková. Je trochu paradox, že zarytý fanoušek pražské Dukly, ale třeba i Liberce (mimochodem Spartu nesnášel), kustod a jeden čas i vedoucí mužstva, fotbal sám nikdy nehrál. Tím se lišil od svých vrstevníků. Nejen tím. Věřte, že Ervín Anderle neprožil tuctový život. Ba naopak. Jeho příběh je mimořádný. Narodil se na Slovensku v obci Janova Lehota v osudovém roce 1938. Jako Karel Schneider. Jenže kdo byli Schneiderovi, to se nikdy nedozvědí. „Rodiče neznámí,“ stálo v jeho rodném listě. Osud ho pak vyplivl v nejsevernějším výběžku. Několik let vyrůstal u pěstouna v Ludvíkově pod Smrkem. „Ale pak ho přesunuli do dětského domova do Frýdlantu, v němž dospíval až do čtrnácti let. Tehdy ho adoptovali manželé Anderlovi,“ prozrazuje Jitka Anderlová.

hráčů rezervy a dorostenců, kteří se zabudovali do týmu. Úvodní vystoupení frýdlantské družstvo šťastně zvládlo a remizovalo 1:1 ve Stráži nad Nisou. Druhé kolo nabídlo derby s Hejnicemi a opět po čase zápas přilákal slušnou návštěvu. Derby bylo tvrdé, dramatické i nervózní. Frýdlant i se třemi dorostenci příjemně překvapili a z náporu především ve druhém poločase, vytěžil výhru 3:2. Ale jinak v podzimní části mnoho důvodů ke spokojenosti nebylo, protože získal výhru už jen ve dvou případech a k nim přidal čtyři remízy. Zisk deseti bodů přiřadil Frýdlantu páté místo.

Obhajoba turnajového štítu

Frýdlant opět uspořádal zimní turnaj O štít únorového vítězství. Za účasti Hejnic, Raspenavy, Nového Města, Višňové, Krásné Studánky putovní trofej s jedinou porážkou od Hejnic vyhrál.

Jarní probuzení

Povzbuzen z domácího turnaje se Frýdlant s chutí a vervou vrhl do mistrovské jarní části. Úvodní zaváhání ve Stráži a následná domácí remíza s Hejnicemi nezanechaly žádné následky. Sice pomalejší rozjezd, ale o to povedenější závěr. Frýdlant začal pomalu stupňovat své výkony a první vlašťovkou se stala nečekaná výhra 3:2 v Hrádku, která byla potvrzena domácí výhrou 2:1 nad Zásadou. Frýdlantu svědčilo domácí hřiště, kde ani

jednou nebyl poražen. Postupně získával na síle, kterou dokázal vyjádřit v obtížných duelech s týmy aspirujícími na postup. Frýdlant dlouho aspiroval na titul tým jara. Ten mu unikl jen těsně, kdy s dvoubodovou ztrátou skončil druhý a se součtem podzimní části získal celkem 27 bodů. Jen kvůli horšímu skóre zůstal v konečné tabulce pátý. Poprvé po devíti letech se stal nejlepším střelcem frýdlantského mužstva někdo jiný než Jaroslav Leibl. Byl jím Zdeněk Křišal, který přesně zamířil osmkrát.

Slovan Frýdlant 1982

Adoptivní maminka pracovala v sirotčinci jako kuchařka, náhradní otec byl policistou. Tak se z Karla Schneidera stal Ervín Anderle. Vyučil se instalátérem. Na konci sedmdesátých let se svou rodinou prožil velké, skoro hollywoodské překvapení. To u nich doma zazvonil jakýsi Němec z východního Německa. „*Emil Schneider*“, představil se zaskočeným manželům. „*Byl to jeho bratr, což bylo na první pohled jasné, protože si byli hodně podobní. Stejně tmavě hnědé vlasy, oči... Bylo to docela dojemné setkání,*“ popisuje Jitka Anderlová. „*Je možné, že manžel byl původem Němec, to se ale už nedozvíme. Stejně jako to, proč jeho bratr skončil ve východním Německu a jak ho tehdy vůbec ve Frýdlantu vypátral. Každopádně Ervín už tehdy německy moc neuměl, takže jsme museli najmout překladatele, aby si s bratrem popovídali. Říkal, že jejich rodiče zemřeli, máma snad na tuberkulózu,*“ objasňuje Jitka Anderlová. Oba bratři pak zůstali v písemném kontaktu i nadále.

I fotbalu se nepochybně ve své korespondenci dotkli. Ervínovi jeho milovaný koníček vydržel až do konce života. „*V televizi sledoval pomalu každý zápas a vždy se rozčiloval, jestliže se jeho týmu nedařilo,*“ culí se Anderlová. Když pak práce kustoda musel ze zdravotních důvodů přenechat jiným, na stadion se potom už tak často nedostal. „*Ale stejně ho fotbal zajímal. Pokud třeba šli chlapi okolo ze hřiště, vždycky vyběhl ven ze dveří a ptal se, jak hráli. Zjistil-li, že prohráli, hned jim dal najevo, jací to jsou žabaři,*“ směje se Anderlová. Měl radost z pěti vnuků a z toho, že dva z nich hráli fotbal za dorost. V polovině devadesátých let pak těžce nesl, že Frýdlant zakoušel období temna. „*Až se pak trochu fotbal zvedal, tak každou neděli o půl osmé u mne zvonil v paneláku a já mu musel přes domácí telefon říct, jak jsme hráli a jak to vypadalo. A to vlastně až do jeho smrti,*“ uzavírá Martin Budzel. Kustod s fotbalem v srdci zemřel v říjnu 2011.

Frýdlant B vítězem III. třídy

Béčko bylo opět pasováno do role jednoho z favoritů na postup a zahájilo cestu ve velkém stylu. Od počátečních kol ukazovalo svou sílu, která postupně gradovala. Tým doplněný nadějnými dorostenci proploval soutěži jako nůž máslem. Během podzimního tažení nepoznal hořkost porážky. S průměrem téměř

čtyř vstřelených branek si zajistilo vedení s celkovou bilancí deseti výher a jediné remízy. K dobrým výkonům přispěla i obrana, která inkasovala jen 13x a napomohla k zisku osmibodového náskoku. Stejný brankový příděl soupeřům dopřálo béčko i v jarní části. I přes dva menší zádrhely si nadále udržovalo náskok, který do konce soutěže nepustilo. Již pět kol před koncem tak mohlo slavit svůj návrat do okresního přeboru.

body proti Vilémovu. Kdo však mohl tušit, že venkovní zisk jednoho bodu v Hejnicích, bude jen z jednou mála radostí. Čtvrté kolo znamenalo první prohru ve Varnsdorfu. Venkovní patálie pokračovali i nadále. Ze sedmi duelů získal Frýdlant už jen jeden bod za remízu 1:1 v Zásadě. Naproti tomu na domácím hřišti se Frýdlant činil. Jakoby polití živou vodou nenechali jediného protivníka odvézt oba body. Do Frýdlantu se nejezdilo pro body. To poznaly béčko Liberce, Hejnice i Rumburk, týmy v popředí tabulky. Se střídavými úspěchy se Frýdlant pohyboval v klidném středu tabulky.

1982/1983: Venkovní trápení stálo lepší umístění

Zápasovou generálku obstaral v létě 1982 turnaj v Hejnicích, na kterém ale Frýdlantští nebyli úspěšní. Jakoby nezdar na cizím hřišti předznamenal i trápení ve venkovních utkáních v mistrovské I. A třídy.

Frýdlant začal své podzimní působení na domácím hřišti proti Zásadě. Výhra 3:1 znamenala úspěšný start, který Frýdlant potvrdil remízou 1:1 v Hejnicích. Ve svém počátečním působení získal důležité a cenné

V zimním turnaji nedal Frýdlant pohár z rukou

Zimní pohár O štít únorové vítězství odehrály čtyři celky dvoukolově. Frýdlantští proplovali v prvních kolech turnaje celkem hladce. Po úvodní

Miloslav Pařízek: Skautský patriot, který pro svůj Frýdlant dýchal

Objednal si sodu, kávu a rum. Oblíbenou trojkombinací si vždy udělal radost. Tak náramně šmakovala! Stejně tak ho potěšila i vyhraná partie v bulce. Obdobu mariáše, který tuze rád ve Slovance na stadionu Frýdlantu s kamarády mastil. Tentokrát mu však chuť kalily černé myšlenky, jen co pomyslel na fotbal. Zatímco Česko pohltila v roce 1996 hotová euforie, když výběr Dušana Uhrina staršího dokráčel na mistrovství Evropy v Anglii až do finále a česká kopaná těžila z nevídaného boomu, s Frýdlantem to šlo už nějaký čas z kopce. A on byl u toho jako předseda klubu. Oddíl, který Miloslav Pařízek bral téměř jako svoje dítě. Však mu šéfoval už přes dvacet let. Ne že by za tu dobu bylo vždycky všechno jen růžové, to v žádném případě. Jenže tak zle ještě přeci jen nikdy nebylo...

vysoké výhře 5:0 nad Višňovou porazili Hejnice i Nové Město. Ve druhém kole si poradil s Višňovou 5:1, ale pak prvně prohrál s Hejnicemi, a když remizoval s Novým Městem, potřetí za sebou vyhrál domácí turnaj. Frýdlant začal jaro na hřišti v Hejnicích a trochu podle očekávání nechal oba body domácím. Jarní bodové zisky čítaly na hřištích soupeřů celkem dvě remízy. Takže během celého ročníku se Frýdlantu ani v jednom střetnutí nepodařilo venku vyhrát. Jako jedinému. Zato tradičně doma získával pravidelně body, které ho uchránili od sestupových starostí. Na frýdlantském hřišti si vylámali zuby Slovan Liberec B (prohra 0:1), Hejnice nebo Chrastava. Jednou však každá série končí. Jediný, kdo si odvezl oba body, byl Varnsdorf B až ve 25. kole. S celkovou bilancí 9 výher, 8 remíz a 11 proher obsadil 4. místo. Nejvíce střelecky Frýdlant táhlo duo Křišal - Leibl. Lépe se v konečném hodnocení vedlo Jaroslavovi Leiblovi, který si tak vzal zpět korunu střelců.

Slovan Frýdlant získal okresní pohár

V roce 1983 zaznamenal Frýdlant velký úspěch v okresním poháru. Duely byly zahájeny v květnu, ale finále se hrálo až na konci srpna. Frýdlant byl nasazen do čtvrtfinále, kde si poradil s Kunraticemi 4:2, poté v semifinále si v těžké bitvě doma poradil s Hrádkem 3:2 a čekaly ho dva finálové zápasy proti Višňové. V prvním utkání na frýdlantském hřišti Slovan slavil výhru 3:1 a v odvetě ve Višňové si náskok pohlídal a zvítězil 2:1 (Leibl, Kašík). Vyhrál okresní pohár a získal právo startu v krajském.

B tým v pohodě uhájil okresní příslušnost

Staronový účastník okresní přeboru Frýdlant B měl v plánu uhájit svou příslušnost

a pohybovat se v klidném středu. Konečná tabulka však ukázala, že obavy z bojů o udržení byly zbytečné. Úvodní zaváhání v Bílém Kostele nevzalo béčku vítr z plachet. Chuť si spravilo v prvním domácím představení proti Českému Dubu (7:3). Ze šesti domácích utkání vždy odcházelo jako vítěz. Jen venkovní střetnutí nedopadaly vždy podle představ, a tak jedinou výhrou byla 3:0 v Nové Vsi.

Béčko také turnajově

V zimní přestávce béčko hrálo turnaj v Hejnicích, kde potěšily výhry nad Kunraticemi, Hejnicemi B a zejména skalp celkového vítěze z Desné. Svou šňůru domácích výher prodloužilo béčko i na jaře. Svými výkony mnohdy přilákalo slušnou návštěvu. Kádr se mohl i nadále opírat o zkušenosti starších hráčů, ale i o nadějně dorostence. Konečně se dařily i venkovní zápasy, a ve čtyřech případech

Přitom ještě před pár lety to vypadalo tak nadějně! „Postup do oblastního přeboru je nesporným úspěchem pro celé město. Navázali jsme dobrou spolupráci se Slovanem WSK, doufáme, že bude pokračovat. Byla by to záruka toho, že tady ve Frýdlantském výběžku nezůstaneme jen u oblastního přeboru. Myslím, že celý region by měl mít zájem, aby zde bylo jedno město, které by hrálo vyšší soutěž,“ říkal v roce 1993 boss TJ Slovan Frýdlant Miloslav Pařízek s nadějí v hlase. K dobrým vyhlídkám měl dobrý důvod. Frýdlant vybojoval v I. A třídě mistrovský titul. A už pět kol před koncem slavil postup do krajského přeboru, který kopal naposledy před čtvrtstoletím. „Frýdlant fotbalu zaslíbený!“ jásaly noviny. Co se tedy zvrstlo? Frýdlant místo povýšení do kraje zůstal v I. A třídě s tím, že své zázemí poskytl nově vzniklému subjektu Slovanu WSK B, jenž plnil funkci rezervy prvoligového Liberce. Divizi měla hrát právě ve Frýdlantu. A práva na vyšší

soutěž postoupil třetí účastník akce „kulový blesk“ liberecký Rapid, řešil tím své finanční potíže. Jenže celý ambiciózní projekt odstřelil nedostatek peněz, když plánovaný sponzoring ztroskotal. Hráčům nechodily i několik měsíců výplaty... Po roce se farma Liberce z Frýdlantu zase odstěhovala. A celé dobrodružství osudově poznamenalo i samotný Slovan Frýdlant. Bankrot plánů odstartoval pohromu, která vyvrcholila o pár let později. „Dodnes se říká, že to tady divizí zabil Pařízek, ale není to pravda. Byl do toho tlačěn a dotlačen jinými, kteří se na tom chtěli pouze zviditelnit, avšak pak toho nechali,“ hájí ho Martin Budzel, Pařízkův následovník na pozici ředitele klubu. Ale o něm v jiné kapitole. „Najednou jsme ve výboru seděli sami dva,“ vzpomíná Budzel, jenž tehdy trénoval mladší žáky. Jinak moc lidí s touhle šlamastykou nechtělo mít nic společného. Jak už to bývá, zůstali pouze srdcaři.

mohl slavit zisk dvou bodů. Po výhře v Hodkovicích se béčko posunulo až na 3. místo. Prvním, kdo dobil domácí tvrz, byl Mníšek. Aspirant na postup musel hodně bojovat a odpor domácích zlomil až

v samotném závěru. Svůj úspěch ve Frýdlantu slavila i Nová Ves. Béčko se z tohoto dvojzápasu oklepalo a zbylé tři domácí utkání již nepustilo. Konečná čtvrtá příčka byla velkým úspěchem.

vstřelit gól, až nepříjemnou šňůru utnul ve 4. kole, to se doma proti Hejnicím trefil Matoušek (1:0). Snaha o první venkovní výhru nepřišla v Zásadě, kde Frýdlant utrpěl debakl 8:2. Svě první a zároveň jediné podzimní výhry 2:0 dosáhl Frýdlant v Krásné Studánce. Domácí bilance byla přece jen o trochu příznivější. Frýdlant uhrál tři remízové zápasy za sebou, jenže k nim již nepřidal žádný plný bodový zisk, takže výhra proti Hejnicím byla tou jedinou. Celkem v pěti utkáních se nikomu z Frýdlantských nepodařilo vstřelit branku a z jedenácti zápasů Frýdlant dal jen devět branek. Nebylo proto překvapení, že přes zimní pauzu byl na 11. příčce.

Sezona 1983/1984: Změna mistrovského formátu soutěží v kraji

Podstatnou změnou podzimu 1983 bylo zrušení I. A třídy a její nahrazení novým formátem soutěže. Rozhodnutím svazu byly zrušeny I. B třídy a z osmi na dvanáct rozšířeny další soutěže. Hrál se dvoukolově, a to s ohledem na ekonomiku oddílů. Nová krajská soutěž měla šest skupin a Frýdlant byl zařazen do skupiny A.

Frýdlant hledá střelce

Po předešlých střeleckých manévrech se tentokrát Frýdlantští museli obrnit trpělivostí a na svého prvního střelce si poměrně dlouho počkat. Vstup do podzimu se nesl v duchu hledání střelce. První tři kola se nikomu nepodařilo

Fotbalista roku na frýdlantském hřišti

Zimní příprava začala nezvykle brzy. Nejen, že bylo důležité nabrat potřebné

„Jednou potřeboval dva podpisy na přestupní lístky a z ničeho nic mě sám kooptoval do výboru. Fotbal byl tehdy zdiskreditovaný, hodně zadlužený, chyběla členská základna. Zanedlouho se dala dohromady nová parta a Pařízka jsme na valné hromadě odvolali. Myslím, že se mu tehdy hodně ulevilo,“ domnívá se Budzel.

Nebylo by divu. Věřte, že tahle situace Pařízka notně trápila. Pro Frýdlant žil a dýchal. *„On byl ohromně velký patriot,“* říká jeho syn Miloslav Pařízek junior.

Jeho táta se sice narodil v obci Hrubá Skála na Turnovsku, avšak hned po válce v listopadu 1945 se s rodiči a bratrem Františkem přestěhoval do Frýdlantu. Jako třináctiletý klučina. Ne náhodou právě do údolí řeky Smědé.

V nedaleké Bulovce totiž jeho otec za první republiky vlastnil velký statek, svůj podíl však později odprodal sourozencům. Kořeny a láska k regionu zůstaly.

Tady oba bratři začali hrát fotbal. Míla za Frýdlant, Fanouš za Krásný Les. *„Zdravá rivalita*

mezi nimi byla, co se fotbalu týká, jinak spolu vycházeli dobře,“ usmívá se mladší Pařízek.

Jeho taťka však čas netrávil pouze s pumličem u nohy.

„Byl všestranným sportovcem. Dokonce chtěl v Praze studovat tělovýchovu. Běhal přespolní běhy, dělal atletiku, plaval, s partou jezdil lézt do Tater,“ prozrazuje Marie Pařízková, která se se svým budoucím mužem poznala na konci padesátých let před válkou. Vzali se v roce 1959. Už jako jinoch také chodil do skauta. Jelikož se však narodil v červnu 1932, skautský stejnokroj s odznakem ve tvaru lilie dlouho nenosil. Skauty soudruzi po komunistickém puči v roce 1948 zakázali.

„Junácké zásady však vyznával celý život,“ povídá Pařízková.

„Ovlivnilo mě to, měl jsem třeba všechny Rychlé šípky. A doma jsme se o tom normálně bavili. Věděl jsem, že skaut je zakázaný a že místo toho jsou pionýři,“ vypráví Pařízkův syn Miloslav, narozený v roce 1965.

síly v bojích o záchranu, ale tím hlavním důvodem byla návštěva jednoho z nejlepších

československých klubů - Dukly Praha, v čele fotbalistou roku Ladislavem Vízkem.

reprezentantů hladce vyhráli 11:0. Po skončení střetnutí se za hojně účasti konala beseda.

Největším lákadlem byl úřadující fotbalista roku Ladislav Vízek

Frýdlant turnajově

Domácí turnaj se hrál dvoukolově (Višňová, Rapid Liberec, Nová Ves). Frýdlant přišel o prvenství kvůli dvěma porážkami od Višňové. Na třinácti brankách Frýdlantu se podílelo hned 11 autorů.

Jaro patří Frýdlantu

Pestrá a bohatá příprava se odrazila i do jarního dění. Tápající Frýdlant z podzimu byl zapomenut. První soutěžní prověrkou s vedoucím Doubí předposlední Frýdlant překvapivě, ale po zásluze vyhrál 2:1. Že body proti favoritovi nebyly dílem náhody, ukázalo utkání s Ruprechticemi (1:1), které vystřídal Doubí v čele tabulky. Frýdlant překvapivě pro mnohé

Vedoucí mužstvo ligy zvolilo za místo zimního soustředění ASVS Dukly v Liberci. Této příležitosti využili frýdlantští funkcionáři, k sehrání zápasu. Ten se uskutečnil 21. ledna 1984,

a přestože venkovní teplota sotva přesáhla nulu, přilákala událost více jak 700 diváků. Samotný zápas, který se hrál překvapivě na velmi kvalitním terénu, byl zcela v režii Dukly. Ligisté s řadou

A jelikož skaut a komunismus šly dohromady asi jako Sparta se Slavic, platilo to i pro Pařízkovu rodinu. Po nástupu normalizace dokonce Pařízkův brácha František emigroval přes Vídeň do Západního Německa. Usídlil se v Norimberku. „Táta o jeho úmyslu zřejmě věděl, ale stejně to byla rána a dolehlo to na něj. Byl náměstkem v Elitexu, zastával tedy poměrně vysokou funkci, a jelikož nebyl ve straně a strejda navíc v emigraci... Rodina pak narážela na určité mantinely. Bylo to neznatelné, ale tu a tam jste se jich dotknul,“ vysvětluje Pařízek junior. Třeba když na základce v 70. letech přinesl do třídy barevný katalog se zbožím ze SRN, učitelka psala k Pařízkům domů, že synátor propaguje západní způsob života... Tyto detaily zde nejsou samoučelně. Vykreslují jeden z důvodů, proč se Miloslav Pařízek oddal svému koníčku v podobě fotbalu jako činovník. „V práci byl limitovaný, vždyť Elitex byl velký podnik, který

měl svoje milice. Ve fotbale se však mohl svobodně realizovat, do něj na této úrovni politika moc nelezla, pokud vím,“ objasňuje Pařízek mladší. Jeho otec se stal předsedou Frýdlantu v polovině sedmdesátých let. „Většinou byl o sobotách a nedělích pořád někde na zápasech. Úplně nadšená jsem z toho tedy nebyla, ale tolerovala jsem to,“ vypráví Pařízková. Dobře totiž ví, jak byl pro jejího muže důležitý. Druhou láskou. Kromě Slovanu byl zapřisáhlým fanouškem pražské Sparty. Občas se synem se vydal i na její velké bitvy v pohárové Evropě. V prosinci 1983 třeba viděl na Letné triumf 4:0 nad Wattfordem v Poháru UEFA, na jaře pak fandil ve čtvrtfinále proti Hajduku Split. Na hřišti se tehdy proháněl i jeho oblíbený hráč Jan Berger, na lavičce zase koučoval trenér mistrů Evropy Václav Ježek. „Fotbal ho opravdu bavil,“ konstatuje Pařízková. A zde dovolte malou, ale příznačnou odbočku. I jeho bratr František měl v Bavorsku k fotbalu blízko. „V Norimberku

dál předváděl velmi slušnou hru, kterou potvrzoval získanými body. Na docílení vyrovnání podzimní brankové bilance stačilo jen pět utkání. Zatímco v první části se mohli hráči radovat devětkrát, na jaře si dopřáli tuto radost hned 24x. Po velmi dobrých jarních výkonech si Frýdlant s předstihem zajistil opětovnou příslušnost v krajské soutěži. V jarní tabulce se blýskl Frýdlant druhou pozicí. Jarní představení nakonec vyšvihlo Frýdlant na přijatelnou osmou pozici. Podzimní střelecká mizérie se odrazila i v pohledu střelců. Frýdlant do svého kádru přivedl Hájka z Višňové, a ten bez absolvovaného podzimu dokázal na jaře vstřelit 11 branek.

Ve vyrovnaném přeboru si béčko vedlo velmi dobře

Větší bodový příděl si béčko v okresním přeboru zajistilo na domácím hřišti. Svůj elán předvedli zkušení harcovníci

hned v úvodu s Machnínem. Po řádění Leibla a Nováka si rezerva výhru 6:2. V podobných výkonech na domácím hřišti pokračovali béčkaři i nadále. Pouze Nové Město si odvezlo všechny body. Zatímco domácí bilance byla velmi příznivá, venkovní mnoho radosti neudělala a Frýdlantu se podařilo vyhrát jen jednou. Jaro se dost podobalo podzimu. Ale přece jen si hráči béčka

dokázali vylepšit bilanci z venkovních hřišť. K tomu se mohli opět opřít o domácí prostředí, kde získávali potřebné body. Frýdlant si nadále udržoval odstup od sestupového pásma a podpořil ho sérií sedmi neprohraných utkání v řadě. To vše ho dostalo na 5. místo. Nejúspěšnějším střelcem byl jednoznačně Leibl (14). Za ním se seřadili tříbrankoví Novák, Závěta a Koťátko.

1984/1985: Sparta i Slavie proti Slovanu Frýdlant

Ročník 84/85 byl zapsal dalším zlatým písmem do kroniky kopané. Byl to ročník plný velkých fotbalových událostí, které potěšily nejednoho příznivce, nejenom frýdlantské kopané. V průběhu července se uskutečnil turnaj ve Višňové, kde v rámci oslav 650 let uspořádali Memoriál Zdeňka Roušara s velkým hostem. Tím byla

pražská Sparta reprezentována bývalými internacionály. Za Spartu v souboji s Frýdlantem nastoupili takový borci, jakými byli Sparťan století Andrej Kvašňák, Jozef Chovanec, Hledík, Vojta, Gögh, Migas, Vrána. Internacionálové vyhráli 5:2, branky Frýdlantu mohli oslavit Merta a Širc. Frýdlant si v souboji o 3. místo poradil s Raspenavou 6:0.

začal dělat trenéra u mládeže, takže funkcionářem se tam stal vlastně taky," culí se Miloslav Pařízek mladší. Slovo si teď ovšem znovu bere paní Pařízková: „Muž byl rád, když Frýdlant dobře hrál. Staral se i o mládež, jezdil s nimi i na zápasy ven. Po roce 1989 sháněl i různé sponzory. Na stadionu se zřídila i restaurace Slovanka. Patřila klubu a on ji řídil. Snažil se, aby z ní do fotbalu šel co největší výtěžek," připomíná Pařízková. Jenže úpadek v polovině devadesátých let ani hospoda nezahnala... „On o tomhle nikdy moc nemluvil. Řekl bych, že byl něco jako převozník při změně poměrů. Měl sice hodně poradců, ale když šlo do tuhého, k zodpovědnosti se tehdy nikdo moc nehlásil," myslí si Pařízkův syn. Na začátku 90. let sice odešel do důchodu, i po svém odvolání v roce 1997 však zůstal aktivní. Přestože ho

už dlouhá léta trápila cukrovka, na Poště ve Frýdlantě nedaleko náměstí začal provozovat novinový stánek. „Měl ho v pronájmu několik let. Byl totiž zvyklý na styk s lidmi, bez společnosti nemohl být. Takže si k němu chodili známí pro noviny, prohodili s ním pár slov o fotbale a on byl spokojený," pamatuje si Pařízek mladší. Jeden z nejvýznamnějších funkcionářů v historii Slovanu Frýdlant teď sleduje stoleté narozeniny svého milovaného klubu z fotbalového nebe, kam odešel v květnu 2016. Na poslední cestě ho pak doprovázel věnec s nápisem „Našemu předsedovi“. „Tohle bych chtěl za něj ocenit. Práce, kterou za ta léta odvedl pro klub, asi nebyla marná," vyzdvihuje syn. Slovo ‚asi‘ však musíme nahradit výrazem ‚stoprocentně‘.

Brigáda na stavbě hasičské zbrojnice - 1984

Dobrou přípravou byla turnajová generálka v Hejnicích. Frýdlant spolu se třemi celky sváděl vyrovnané boje, a přestože si odnesl jedinou porážku, dva body za dvě

Frýdlant — Ruprechtice 1:1 (0:0). Dobrý fotbal se hrál jen v prvním poločase, po vlastní brance domácích se pak už hrálo nervózně a dosti nečistě a v 70. minutě byl hostům dokonce vyloučen M. Keltner. Branku domácích dal Širc z pokutového kopu, za hosty vlastní Stejskala. V hledišti bylo 200 diváků, rozhodčí Mikan.

Jarní odvetý 1984

remízy mu stačili 4. místo. Generálka sice nevyšla, ale ostrý start do nové krajské soutěže ano. Čisté konto 3:0 pro Frýdlant s Krásnou Studánkou zachránil skvělý Širůček. Úvodní výhra byla zahalena venkovní prohrou, další dvě utkání Frýdlant zvládl. Frýdlant opět

Slovan Frýdlant, rok 1985. Při přátelském utkání proti Dukle Praha, tým rozšířený o hráče z okolí

nechal zavzpomínat na časy nedávno minulé, kdy ze svého hřiště udělal nedobytnou tvrz. Dlouho to vypadalo na 100% bilanci, až na v závěru Doubí přelstilo domácí hru a odvezlo výhru 3:1. Frýdlantským patřilo 3. místo po podzimu.

Ve Frýdlantě reprezentačně

Klub byl pověřen uspořádáním přátelského střetnutí dorosteneckých reprezentací mezi Československem a NDR. Frýdlantští diváci mohli zhlédnout budoucí hvězdy, na hřišti Slovanu se představili

takoví hráči jako brankář Pavel Barcuch, Roman Pivarník, Václav Němeček. K velkému diváckému zájmu přispěla Československá televize, která točila o tomto střetnutí reportáž. Premiérové představení ve Frýdlantě skončilo výhrou ČSSR 3:1.

Jaro venku tolik nevonělo

Změn se dočkal kádr, kdy během zimy ohlásilo hned sedm hráčů přestup do okolních klubů. Opačným směrem zamířili jen Šulc z Hejnic a Závůrka z Pertoltic. Tým chtěl více spoléhat na své odchovance.

Československá fotbalová reprezentace do 18 let ve Frýdlantě roku 1985

Třetí celek soutěže začal plichtou a neprohrál jediný jarní zápas na svém kolbišti. V této statistice patřil Slovan mezi nejlepší, to se ovšem nedá říci o venkovních účinkováních. Jakoby na utkání odjíždělo jiné mužstvo. Nedařilo se, chybělo potřebné štěstí. Pro Frýdlant byla jarní bilance na cizích hřištích až příliš krutá. Bez zisku jediného bodu, nemohl tým pomýšlet na přední pozice. Propad byl značný, oproti podzimnímu 3. místu se musel Frýdlant nakonec spokojit s konečnou 8. pozicí.

Stará garda Slovanu Frýdlant při utkání s gardou Slavia Praha

Po Spartě přišla Slavia

Již třetí sladký bonbónek v jedné sezóně, si funkcionáři Slovanu společně s městem, přichystali pro své hráče a příznivce. Po turnajovém střetnutí proti Spartě Praha, mohli vidět hru druhého nejslavnějšího celku Slavií Praha. Celek z Edenu byl reprezentován legendárními hráči s Frýdlantem, složeným z bývalých divizních hráčů.

Béčko – rozloučení s okresním přeborem

Jedinou kaňkou na jinak velmi povedeném období, bylo smolné působení rezervy v okresním přeboru. Krutá úvodní prohra

0:6 v Pěnčíně naznačila, že Frýdlant B to bude mít velmi těžké. Prvních branek se sice dočkal hned v dalším kole, ale prvního bodu až ve třetím, za 0:0 v Machníně. Ziskovaný bod hráče nabudil a ti překvapivě vyhráli 5:1 nad Bílým Kostelem. Jenže to byla jediná domácí radost. Tentokrát se Frýdlant nemohl spolehnout na své prostředí. Zisk dalších dvou bodů byl v porovnání

Milan Poříz: Těžkým obdobím až pro cenu Václava Jíry

Když v roce 2012 přebíral Cenu Václava Jíry, jedna z „Malých“ plaket udělených za rozvoj fotbalu v Libereckém kraji se octla v jedněch z těch nejpovolanějších rukách. Její laureát Milan Poříz by se pro frýdlantský fotbal doslova rozkrájel. Nejprve dlouholetý sekretář oddílu, pak jako jeho předseda. Klubu pomáhal v těžké situaci dostat se z dluhů po anabázi s divizí. „Někdy jsem zažíval krušné chvíle, ale stálo to za to,“ tvrdí Milan Poříz, který půl roku před stoletým výročím oslavil sedmdesáté narozeniny.

s ostatními velmi malý. Venkovní bilance byla ještě horší. Jediný bod dával společně čtyřmi domácími jen pětibodový součet. Ten přisoudil Slovanu B 11. místo.

Jen o píď za záchranou

Jarní činnost rezervy byla povedenější. Remíza 1:1 v Raspenavě byla doma potvrzena výhrou nad Machnínem. V důležitých utkáních, byla rezerva vyrovnaným protivníkem, ale na plný zisk bodů to nestačilo. Zlepšená hra sice stačila na body z remízových zápasů, nikoli již na posun v tabulce. Ačkoliv Frýdlant v prvních sedmi kolech prohrál jen dvakrát, nadále byl na chvostu, i když v 19. kole po důležité výhře 1:0 v Novém Městě poprvé opustil sestupové pásmo. Vypadalo to, že Frýdlant se nadechuje ke konečné stíhací jízdě. Sice střelci nepatřili mezi ty nejpilnější, ale vše nahrazovala skvělá obrana. Ve 20. kole po výhře 1:0 nad Rozstáním si své postavení ještě

vylepšil na 9. místo. Možné definitivum záchranu mohlo nabídnout předposlední kolo, ale to rezerva nezvládla a musela tak v posledním kole spoléhat na zaváhání ostatních. Sama přitom musela bezpodmínečně vyhrát. V utkání, ve kterém šlo o všechno, se rezerva vyhecovala k velmi dobrému výsledku a hladce si poradila s Doubím 3:0. Jenže i ostatní týmy nezaváhaly a své

zápasy zvládly. Rezervu tím pádem ponechaly na předposlední příčce. Nadějí pro béčko bylo rozhodnutí svazu. Pro následující ročník, chtěl okresní přebor rozšířit o dva celky, takže jediným sestupujícím by byl poslední Bílý Kostel. K uvažovanému kroku nakonec nedošlo. Okresní přebor měl nadále dvanáct účastníků a k Bílému Kostelu se směrem do III. třídy přidala i rezerva.

Ročník 1985/1986: Podzimní zmar

Zásluhou dobré spolupráce se Slovanem Liberec došlo k posílení o zkušené hráče Chmátala a Zeidlera, do kádru byli zařazeni talentovaní dorostenci Buřita, Miroslav Závěta a Staněk. Smělým cílem druhého největšího oddílu v okrese (co do počtu mužstev zařazených v soutěžích) byl postup A mužstva do krajského přeboru. K dispozici měl klub

kvalitní travnaté hřiště a jedno pískové. Klub byl stabilizován a mohl se těšit podpoře města. Největší změnou byla oprava a renovace stávajících kabin. Kvůli tomu sehrál Frýdlant jedno zajímavé přátelské utkání na hřišti Višňové. Tam Frýdlant porazil 3:1 amatérský tým San Benedetto z Itálie. Generálkou se stala účast na

Kde jste s fotbalem začínal?

Fotbal jsem hrál od malička. Jelikož jsem z Prahy, začínal jsem v Sokolu Bílá Hora. Bydleli jsme kousek za Vypichem. A chvíli jsem byl i v Dukle Praha.

Fandíte jí?

Ne. Jsem slávista, jelikož jsme se později přestěhovali do Strašnic, takže jsem to měl do Edenu blízko. Chodil jsem skoro na každý zápas Slavie.

V poslední době vám tedy sešívání dělají radost, co?

Teď jo. (spokojeně kývne)

Když jste byl na Julisce, potkával jste se tam s legendami československého fotbalu v čele s Josefem Masopustem?

Ano, vídával jsem ho, ale ne nějak víc, nebyl jsem až tak vlezlý... Vzpomínám si, že trénink na Dukle vždy začínal výběhem do schodů. Tréninky tam byly

náročné. Pamatuji si třeba Pluskala, Vacenovského. Chodili jsme jim podávat míče. Dokonce jsem byl u toho, když se zranil Ruda Kučera.

K tomu došlo v listopadu 1963 při utkání Dukly Praha s Górníkem Zabrze v Poháru mistrů evropských zemí.

Ano, byl to výborný hráč, reprezentant, dával dva góly Rakousku. Zranění bylo dost ošklivé, Polák ho zmastil docela surově. On už se chudák nikdy do bývalé formy nedostal. Chvilku to zkusil ještě ve Slavii a pak taxikařil. Ale jak jsme se potom přestěhovali do Strašnic, tak já s fotbalem na čas přestal. Až do vojny.

Proč?

Tehdy ještě nebylo metro a dojíždět bylo náročné. Ale nedělal jsem jen fotbal, hrál jsem i házenou. A když jsem se ještě učil v Hostivaři, s klukama jsme se domluvili, že budeme dělat box. Chodil jsem na něj asi čtrnáct dnů, pak

raspenavském turnaji memoriálu B. Dohnala, kde Frýdlant ve finále těsně podlehl Raspenavě. Soutěžní start obstaral zápas na malém hřišti Rapidu Liberec, však nedokázal zachytávat včas soupeřovi průniky a třikrát inkasoval. Hlavní roli v dalším kole hrálo vedro, kvůli němu hra postrádala spád. O zaslouženou domácí dělbu bodů s Velkými Hamry, se postaral Matoušek, a byl to na dlouhou dobu jediný střelec Frýdlantu. Následoval třízápasová série bez vstřelené branky. Po pěti kolech byl Frýdlant jako jediný bez výhry, s nelichotivým skórem 1:8. Na druhý střelecký zásah se čekalo do 6. kola. Jediná branka nestárnoucího Leibla v utkání s Krásnou Studánkou, znamenala zároveň zisk plných dvou bodů. Byla to ale jen malá kapka v moři. Na frýdlantské hráče dosedla krize a klesl ke dnu. Nemohli se chytit, nepůsobilo ani kouzlo domácího hřiště. Všechny své ztracené utkání prohráli nejtěsnějším rozdílem nebo maximálně o dvě branky. Krize se táhla celým podzimem.

Kolo před koncem se ziskem pouhých 4 bodů se z daleka díval na nesestupovou příčku. Na konci září se rozhodl trenérské křeslo opustit dosavadní hlavní trenér Širc a po zbytek sezóny se této role ujali čtyři aktéři - Leibl, Šuško, Hájek a Ducháč. Domáci se odvděčili svým 60 věrným divákům velice kvalitním výkonem v posledním duelu. Svěho soupeře nečekaně přehráli a s Lučany vyhráli 4:2. Bilance podzimu útoku byla nejhorší: 11 branek ve třinácti utkáních. Střelecké tápání v jedenácti zápasech znamenalo 5 gólů, v posledních dvou pak Frýdlant zaznamenal hned 6 přesných tref.

Turnajově v Hejnicích

V zimní přípravě hrál Frýdlant od poloviny ledna na turnaji v Hejnicích. V prvních dvou střetnutích nastupoval Frýdlant v silně kombinované sestavě, která byla doplněna řadou dorostenců. Úvodní desetigólový příděl a bez vstřelené branky,

rozčeřil až ve třetím kole Brůcha, který brankou zajistil první bod. Ani v následujících střetnutích nepoznal Frýdlant radost z výhry a dalšího bodu se dočkal až v posledním utkání s Višňovou. To bylo varováním do jarních odvet a nesnadný úkol čekal na všechny. V prvním utkání přivítal Frýdlant pátý Rapid Liberec. Na těžkém, bahnitém terénu, byl velmi vyrovnaným soupeřem a zisk bodu byl brán za úspěch. Dlouho na prvního střelce tentokrát Frýdlant nemusel čekat. I druhý domácí zápas Frýdlantští zvládli, navíc proti druhému Pěncínu. Dosud nevídanou střeleckou aktivitou převálcovali protivníka jasně 4:0. Mohlo se zdát, že malé zmrtvýchvstání může nastat. Jenže oba body nechal v Rozstání. Pro hráče byla prohra pomyslnou fackou. Třetí domácí střetnutí přineslo opět radost z výhry a opět bez inkasovaného gólu. Okolo 20. kola se tabulka stávala méně přehlednou. Nastalo období, kdy docházelo k množství odložených zápasů. Plných

mi řekli, že si to mám rozdat s jedním klukem. Když jsem pak přišel domů, máma si myslela, že mě přejela tramvaj... Tak jsem tam chodit přestal. Oni to takhle dělali schválně.

A lepší jste byl ve fotbale nebo v házené?
(usměje se) Spíš ve fotbale.

Jak jste se dostal do Frýdlantu?

Oženil jsem se a sháněli jsme bydlení. Jezdil jsem sanitkou. Tehdy byly takový náborové a mně nabídli byt v Jindřichovicích pod Smrkem, kam jsme se v 70. letech přestěhovali.

To musel být pro Pražáka šok, mám pravdu?

Upřímně musím říct, že byl. Však otci se moc nelíbilo, že jsem šel do Jindřichovic. Tam jsem chvíli dělal na statku, jezdil traktorem. Pak jsem začal pracovat ve Frýdlantě v Elitexu a dělal tam až do začátku 90. let.

A v Jindřichovicích jste se k fotbalu vrátil jako oddílový sekretář, je to tak?

Ano. Nejdřív jako sekretář a pak i předseda, jehož jsem dělal do roku 1988.

Ale pak mě kamarádi naverbovali, že proč to dělám v Jindřichovicích, když to můžu dělat ve Frýdlantě? A přetáhli mě. Ve Frýdlantě jsem už i bydlel, protože jsme tam dostali v Bezručově ulici byt v paneláku.

Takže jste bydlel hned u hřiště?

Jojo. Z okna jsem viděl přímo na trávník. To jsme často dělali takový akce a chodili si vždycky třeba po práci zakopat.

Pro fotbalového sekretáře docela ideální bejvák.

To ano. Začal jsem u Pařízka, který byl tehdy předsedou, dělal jsem mu sekretáře. A myslím, že Pařízek měl na mé fungování velký vliv.

dvacet kol mělo odehráno minimum týmů, některé měly jen sedmnáct. Frýdlantu tato situace pomohla. V úvodních šesti kolech hrál Frýdlant jen ve dvou případech jako hostující mužstvo. S vyhlídkami na záchranu to nevypadalo po 20. kole moc dobře. Sice bez proher, zato jen s jednobodovými zisky se jen velmi pomalu přibližoval k pásmu, zaručující udržení se v soutěži. Šest kol před koncem ztrácel Frýdlant na 12. příčku čtyři body. Navíc závěrečnými protivníky měly být týmy, které byly v popředí tabulky. Ještě čtyři kola do konce a Frýdlant stále poslední. Navíc před výzvou největší, v podobě vedoucího Elitexu Jablonec. Ten si přijel pro dva body, jenže skvělá a obětavá hra domácích se nedala jen tak lacino. Nakonec Martiník v samém závěru rozhodl, že oba body zůstanou doma. Hned následující střetnutí v Hejnicích přineslo dělbu bodů. Z nařízeného nepřímého kopu v 90. minutě Frýdlant dokázal srovnat na 1:1 a svou bilanci bez proher šťastně prodloužit.

Zbývala jen dvě kola a Frýdlant byl stále poslední, ale ztráta se smrškla jen na jeden bodík. Pokud chtěl pomýšlet na záchranu, musel jednoznačně bodovat. Svou výhodu domácí prostředí využil dokonale. Ani Doubí si neporadilo, jak se dá dobít frýdlantské hřiště. S vidinou záchranu si Frýdlant se svým protivníkem lehce poradil 6:0.

Drama jako od Hitchcocka

Poslední molo nabídlo drama jaké jen tak nikdo nepamatuje. Situace na chvostu tabulky byla následující: 12. Lučany 23 body, 13. Rychnov 22 a 14. Frýdlant 21. V posledním kole na sebe narazily Lučany s Frýdlantem, takže při jisté konstelaci šlo o černého Petra. Rychnov zajížděl na Rapid Liberec. Závěrečný záchranářský duel se odehrával před nádhernou návštěvou 500 diváků. Ti viděli převahu hostujícího Frýdlantu, až v 58. minutě z nařízené penalty otevřel skóre Chmátal. Poté domácí na

frýdlantskou obranu dlouho tlačili, ale vytouženého gólu se nedočkali. Po závěrečném hvizdu a výhře Frýdlantu 1:0 nastalo ticho. Nikdo netušil, jak dopadl Rychnov. Po zprávě, že prohrál v Liberci 0:2, se mohly oba celky radovat ze záchranu. Naproti tomu Rychnov smutnil. Sezóna ukázala nového střelce, který se po následující období stal nedílnou součástí prvních příček statistických tabulek. Tím se stal Miroslav Závěta, který tuto činnost dokázal obhájit i v budoucnu.

Dvě odlišné tváře béčka

Po sestupu do III. třídy bylo jasným cílem návrat do okresního přeboru. K tomu měl pomoc i nový trenér Láďa Novák. První kola pasovala Frýdlant B za jednoho z horkých kandidátů na postup. Střelci se činili, obrana vynikala. Výhry o víc jak pět branek nebyly výjimkou. Nejvyšší výhry 11:0 dosáhlo béčko v Černousích. Frýdlant proplouval soutěží jako nůž máslem a od druhého kola se usadil na první pozici.

V čem?

Byl to dobrý funkcionář, v té době mě toho hodně naučil, zasvětil mě do toho.

Což se vám později hodilo, když jste ho po neúspěšné anabázi s divizí jako předsedu nahradil. Jak na to vzpomínáte?

Škoda, že se to potom dostalo do takové situace, kdy na všechno zůstal sám. Mně se tehdy to spojení nelíbilo, byl jsem proti. Na nějaký čas jsem i odešel dělat správce do penzionu v Josefově Dolu. Pařízka mi pak bylo líto, když jsem se vrátil a viděl, jak to tam vypadá... Potom to bylo asi to nejtěžší období. Někdy jsem si prožil opravdu krušné chvíle.

Co bylo nejhorší?

Měli jsme docela dost mančaftů a nejhorší bylo na ně shánět peníze. To bylo opravdu špatný. Áčko, béčko, céčko, myslím, že na Frýdlant to bylo docela dost. Někdy

to bylo v takovém stavu, že končila sezona a dluhy byly fakt všude. Pořád jsme dopláceli závazky plynoucí z té divize. Ale pomalu jsme se z toho vyhrabávali.

Nejhůř vám bylo kdy?

Asi bezprostředně hned v době po té divizi.

A kdy to začalo být lepší?

Až koncem devadesátých let. Potom jsem dělal Martinovi Budzelovi sekretáře a místopředsedu a skončil jsem v roce 2016. S Martinem se to zase začalo zlepšovat. Starostou byl i Wurm a ten taky dost pomáhal. Dokonce jsme pak udělali i nový trávník a kabiny.

V roce 2012 jste obdržel Cenu Václava

Jíry. Bral jste to jako satisfakci?

Vážím si toho. Myslím, že jsem fotbalu dal docela dost, někdy to bylo fakt docela i krušný, ale stálo to za to.

Jedinou kaňkou na podzimu se stalo poslední kolo ve Víse, kde Frýdlant nečekaně ztratil body za prohru 1:2. Nic to však nemohlo změnit na opanování celé podzimní části. Ale první jarní kola neukázala rezervu v nejlepším světle. První výhry (3:2) se domácí příznivci dočkali až v 17. kole proti Krásnému Lesu. Dál se nedařilo, jen občas se ukázaly

světlejší chvílky v podobě získaných bodů z remízových střetnutí. Venku to dvakrát nešlo, ale naštěstí na domácí hřiště bylo spolehnutí. Jenže poloviční úspěchy rázem oddálily boje o postup. Hejnice B si jely svoji cestou, na kterou béčko nedokázalo naskočit. Zisk pouhých osmi jarních bodů rozhodlo o tom, že postup si jasně vybojovaly Hejnice.

podzimu 1986 se postarali samotní hosté, k nim se přidal Závěta. Ve druhém kole zaznamenal Frýdlant jen jednoho střelce, přesto neprohrál. Bod si odvezl z Rozstání. Až od třetího kola se střelci pomalu chytali, když se přidal Pričinský. Ale 4. kolo naznačilo zlepšenou formu, kterou potvrdil vítězstvím 3:0 v Mníšku. Potvrzení vzrůstající formy přišlo s Doubím, které Frýdlantští porazili 3:0. Rázem začala hra Frýdlantských bavit, ve statistice vstřelených branek patřil Slovan mezi neaktivnější, střelecká sestava se rozrůstala. V postupném rozletu nezastavila hráče ani prohra v Desné. Devět kol Frýdlant dál nenápadně číhal na svou šanci prosadit se na samou špici. A v 10. kole se hráči konečně dočkali. V souboji dvou předních celků, Frýdlant nečekaně dominoval. Hřiště v Lučanech mu zcela patřilo, a po jasně výhře 5:1 se mohl radovat z posunu na první místo. To si po zásluze pojistil i pro další kola. V nich připravil Rapidu Liberec jeho první porážku. V závěru

Sezóna 1986/87: Frýdlant nenápadnou štikou

Pro Frýdlant, který měl v uplynulé sezóně vysoké ambice, skončil ročník 1985/86 málem pohromou. Na poslední chvíli se mu podařilo odvrátit sestup do okresního přeboru. Pro nový ročník 1986/87 nebyly hlášeny velké příchody, klub chtěl nadále stavět na svých odchovancích. Cíl byl bojovat o špici tabulky.

Jednou z příprav na podzimní putování krajskou soutěží, bylo absolvování turnaje ve Višňové. Generálka byla s dorostem Slovanu Liberec (2:2). Start nového ročníku obstaral domácí zápas proti nováčkovi z Plavů. Ačkoliv celý zápas proběhl za herní převahy domácích, nakonec skončil jen těsně 2:1. O první trefu

Miroslav Libenský: Vychoval jsem tři generace fotbalistů

Když už se jeho trenérská kariéra chýlila ke konci, na hřišti začal potkávat vnuky svých prvních svěřenců. Dlouholetý kouč mládeže Miroslav Libenský je ve Frýdlantě trenérskou legendou. Děti začal cepovat, už když mu bylo dvacet. A na přelomu 70. a 80. let rozjel trénink po ročnících. Většina hráčů, která v roce 1993 vybojovala krajský přebor, prošla jeho rukama.

Ve Frýdlantě jste trénoval pouze mládež, zkusit to u dospělých vás nikdy nelákalo?

Ani ne, bavila mě hlavně mládež, ta byla mojí prioritou a po dospělých jsem opravdu nijak netoužil. U mládeže totiž vidíte výkonnostní posuny, kdežto u dospělých už tolik ne. Mládež jsem trénoval asi do

doma Frýdlant porazil Hejnice 2:0 a v Pěnčíně 4:2. Frýdlant tak s tříbodovým náskokem opanoval podzimní část. Frýdlant vedený nově Janem Matuškou a Karlem Podobským opět proměnil své domácí prostředí v nedobytnou tvrz. Nikomu se za celý podzim nepodařilo odvézt oba body. Také v tabulce venkovních zápasů byl na tom Frýdlant nejlépe i přes jednu prohru. Zimní příprava byla spojena s hejnickým turnajem, kde sice v úvodu třikrát vyhrál. Postupem času však síly trochu docházely. Iniciativu přebírali domácí a obsadil až 4. místo.

Nečekané rozluštění před jarními odvetami

V průběhu února dorazila k oddílům krajských soutěží nečekaná zpráva. Krajský fotbalový svaz se odhodlal k reorganizaci dosavadních soutěží. Mělo od sezóny 1987/88

Slovan Frýdlant – vítěz krajské soutěže 1986/1987

k rozdělení klubů do tří úrovní. Dosud byly v hierarchii kraje dva stupně a nový model se měl vrátit opět k uspořádání krajský přebor, krajská soutěž a I. A třída. Nový krajský přebor měl být tvořen jen jednou skupinou, která měla být sestavena výhradně jen celky z dosavadních dvou skupin. Tím byly automaticky vyřazeny týmy bojující v krajské soutěži a pro Frýdlant to znamenalo, že ač vedoucí celek, nemohl bojovat o právo postupu do krajského přeboru! Pro účastníky krajské soutěže tak zbyl jen boj o sestup do nově utvořené I. A třídy.

Frýdlant bojuje dál

Nečekané nepřijemné rozhodnutí, které postihlo Frýdlant, se podle mnohých muselo odrazit v jarní části roku 1987. Jenže hráči si dobře rozehranou soutěž nechtěli tak lehce vzít. Úvodní zaváhání s Mníškem (2:2) a především v Doubí (prohra 0:3) a v Krásné Studánce (prohra 0:1), dávala argumenty všem pochybovačům. Frýdlant, v 18. kole poprvé opustil 1. místo. Byl to boj, ale od 21. kola se hra Frýdlantu změnila.

roku 2000, pak jsem toho kvůli práci na nějaký čas nechal. Později jsem tedy dospěle trénoval, převážně v Krásném Lese, ke kterému mám určité vazby.

Narodil jsem se tam, mám tam veškeré příbuzenstvo. Chvilí jsem byl i v Raspenavě a v Habartících. A ve Frýdlantu jsem pak ještě nějaký čas vedl dorost.

Kdy jste s trénováním začal?

Už ve dvaceti. Jako mladík jsem hrál za Hejnice, kde jsem coby učeň často pracoval a kamarádi mě do tamního oddílu přivedli. Tehdy se ještě jezdilo na hromadné zdravotní prohlídky do Liberce, jenže já jsem neprošel. Měl jsem totiž šelest na srdci a doktoři mi dali stopku, co se sportu týká. Ani na vojnu jsem nešel.

Byl to pro vás šok?

To víte, že byl. Asi rok dva mně to ještě procházelo, nějak jsem doktora ukecal. Až potom mi řekl, že buď bude

zdravíčko, nebo sport. Přesto jsem ještě hrával, ale nemohl jsem v řízených soutěžích, akorát tak sranda mače.

Takže jste trochu riskoval?

Sem tam jo. Fotbal byla moje láska! Právě proto, abych u něj mohl zůstat, jsem se jako dvacetiletý mladík pustil do trénování žáků. Jsem ročník 1949, začal jsem někdy okolo roku 1970.

Jak jste se tedy stal trenérem Frýdlantu?

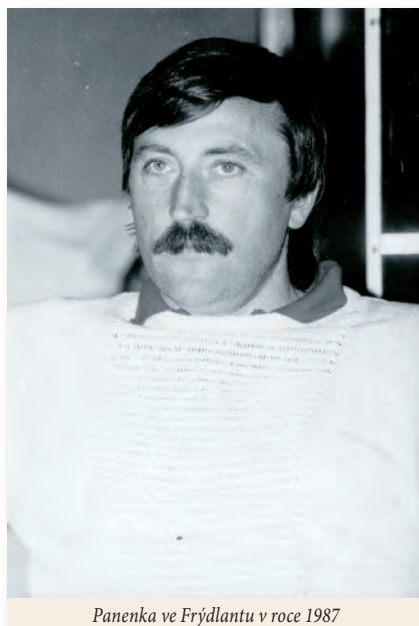
Bydlím tady odmalička, byt jsem se narodil v Krásném Lese. Rodiče se sem přestěhovali v roce 1950, takže ve Frýdlantu žiju celý život. Jako trenér žáků tady začínal i doktor Sivek. Jednoho dne mi sdělil, že musí kvůli studiu skončit, také už měl nějaké funkce v Praze. Řekl jsem, že bych měl zájem to po něm vzít a on mi to dohodl. Nikdo jiný ani nebyl, takže byli rádi, že jsem byl jako mladík k máni.

Vše nastartovala výhra 2:1 nad Lučany, podpořená po delší době venkovní výhrou (2:0) v Habarticích. Tři kola před koncem se Frýdlant utkal s vedoucím Pěncínem. Ten se přesvědčil na vlastní kůži, že z frýdlantské trávy se body nevozí a po výhře se domácí opět posunuli do čela. Poté sice ztratili oba body nečekaně s posledními Plavy, ale i ostatní celky ztrácely. Poslední remízový maç s Rozstáním již nezměnil nic na tom, že Frýdlant se stal vítězem krajské soutěže.

Slovan Frýdlant vs reprezentace

Celá tělovýchovná jednota Slovan Frýdlant si v roce 1987 připomínala nádherně 65. výročí svého vzniku. V rámci oslav frýdlantští funkcionáři přichystali pro své příznivce opět jedno velké překvapení. Pozvání do Frýdlantu přijali bývalí fotbaloví reprezentanti Československa.

Po hřišti se proháněly takové osoby, jakými byli Panenka, Veselý, Dobiáš. Jediný Štambacher měl tu čest již poznat frýdlantský pažit v rámci přípravy s Duklou Praha. Utkání přitáhlo 700 diváků, kteří si smlsli nad kousky slavných hráčů. Přes nějaké to kilo navíc si reprezentanti odvezli výhru 2:0 (střelci Antonín Panenka a Pavel Stratil).

Panenka ve Frýdlantu v roce 1987

Frýdlant díky béčku přece jen mohl oslavit postup

Napravit dojem z loňské sezóny a opětovný pokus o návrat, to byly hlavní témata pro B tým pro soutěžní ročník 1986/87. Na zpackané jaro se rychle chtělo zapomenout. Béčko potichu a nenápadně šlapalo na paty vedoucím celkům. A od 8. kola se vyšvihl na špici tabulky. Jenže pak nečekaně klopýtl doma. Po roce a půl se našel někdo, kdo béčko dokázal přelstít. Tím přemožitelem byla Bulovka, která jej zaskočila výhrou 5:2. Také následný zápas v Dětrichově zvládl lépe protivník. Jenže Frýdlant zahnal všechny pochybnosti a ve zbývajících kolech své umístění uhájil a ještě vylepšil. Vévodil tabulce, navíc se mohl chlubit jasně nejlepším útokem i nejlepším obranou.

Dokážete odhadnout, kolik hráčů od té doby prošlo vašimi rukama?

Tipnul bych to tak na tři stovky. Docela mě teď mrzí, že jsem si nikdy nedělal nějakou statistiku. Ale vedl jsem pak syny svých bývalých svěřenců a ke konci dokonce už i jejich vnuky. Občas jsem někoho překvapil, že je to vnuk toho a toho a že i jeho tátu jsem trénoval, když začínal v žácích.

Můžeme tedy konstatovat, že jste vychoval tři generace fotbalistů?

Můžeme, ale nikoli já sám. Vždy jsem měl spolupracovníky, a musím přiznat, že jsem na ně měl docela čuch. Jako hráč jsem neprožil tak bohatou kariéru jako jiní trenéři. Proto jsem si k sobě vybíral lidi, kteří měli zářivější herní praxi, aby klukům mohl někdo předvést to, co já neuměl. Sám bych nebyl nic. Vždy jsem koukal na to, abych měl dobrý realizační tým.

Vzpomenout můžu třeba pana Jiřího Lukeše, o generaci staršího než já, Bohouška Hájka, vynikajícího fotbalistu, nebo Pavla Doleželovýho, od kterého jsem se ve stáří ještě hodně naučil. Ostatně člověk se učí pořád.

Kdo z vašich svěřenců vám dělal největší radost?

Hlavně Jirka Perný. Jeho dokonce lanařila pražská Sparta. Osobně jsem s ním byl na Letné, kdy tam tehdy vedl úsek mládeže Tadeáš Kraus. Jirka byl ročník 1968, takže to mohlo být někdy v roce 1983.

Tadeáš Kraus hrál také na dvou mistrovstvích světa. Jak vzpomínáte na setkání s ním?

On měl tehdy kancelář na hlavním stadionu Sparty. Byl jsem na Letné už předtím párkrát jako fanoušek, ale vevnitř nikdy. To pak člověk de facto z vesnice kouká jako vejř.

Jen nepustit svou šanci a navázat na výkony prvního družstva v jarní fázi. S dvoubodovým náskokem vyrazil Frýdlant za svým cílem. Od prvních kol ukázal, že loňská jarní krize se nebude opakovat. Oplatil Dětrichovu a Bulovce své podzimní prohry. Zbýval jen krůček od definitivní pojistky. Ve 24. kole se hráči konečně dočkali, když si poradili

s Jindřichovicemi 4:1. Po této výhře mohli všichni slavit jistý postup a nic na tom nezměnila následná kola, která jako pravý vítěz ovládl. S náskokem čtyř bodů před Dětrichovem čekal po dvouleté odluce okresní přebor. Frýdlant B jako jediný tým dokázal vstřelit v 26 zápasech 104 branek. Útok byl podpořen i nejlepší obranou (obdržených bylo 28).

proti Stráži nad Nisou v dalším derby (4:0). Jenže na venkovních hřištích to nešlo. Ani z druhého zápasu v Modré se Frýdlant neradoval. Prvního bodu dosáhl až na jabloneckém Elitexu. Stejný zisk zopakoval i v Pěncíně. Kdo by si pomyslel, že to bude jen jedna z mála radostí, které ještě Frýdlant na cizím hřišti zažije. Ze sedmi venkovních střetnutí, získal jen tyto dva body. Navíc střelecká potence byla velmi slabá. Ještěže Frýdlant podrželo domácí prostředí. V něm se mu vedlo celkem dobře. Pouze v 5. kole přišel Vaňov nato, jak ho přelstít. Ale celkový bodový zisk byl 11 bodů. S dalšími dvěma zvenčí se Frýdlant usadil na 11. příčce. Na podzim roku měl možnost celkem sedmkrát vstřelit branku z pokutového kopu, ale povedlo se mu to jen dvakrát. V zimní přípravě odehrál Frýdlant turnaj v Hrádku, kde si vedl obstojně. Na kvalitním škvárovém hřišti sice začal velmi dobře, ale s postupným jarním táním forma odcházela. Turnaj byl dobrou prověrkou, ve které se zkoušeli noví adepti do kádru.

1987/1988: Příležitosti tu byly, ale...

V ročníku 87/88 došlo k návratu ze dvou na třístupňový systém krajské kopané. Krajská soutěž tak od půlky srpna probíhala ve zcela novém hávu. Místo dosavadních pěti skupin se hrála jen ve dvou. Z loňských účastníků zůstaly jen po čtyřech ze špice. Krajská soutěž skupiny A měla mezi 16 účastníky pět oddílů z Liberecka a tři

z Jablonecka, druhou polovinu tvořily celky z okresů Ústí nad Labem, Děčín a Česká Lípa. Domácí premiéru obstaralo okresní derby s Krásnou Studánkou, které skončilo vítězstvím Slovanu 2:1. Venkovní utkání v Povrlech přišla porážka 2:3. Potvrzení, že domácí výhra nebyla náhodná, se diváci dočkali

Když odbočím, komu vůbec fandíte, Slavii či Spartě?

Abych vám řekl pravdu, tak vždy tomu, kdo je nejbližší. Takže samozřejmě Liberci nebo Jablonci. Když nehrál ligu ani jeden, tak Teplicím. A z pražských klubů je mi nejsympatičtější Bohemka.

Děkuji, vraťme se tedy na Letnou ke Krausovi.

Když se ptal na Jirku, překvapil jsem ho, že ho při tréninku až tolik nevidávám. Divil se tomu. Jirka jako gólman totiž trénoval jinde než zbytek mančafu z pole. Přeci jen gólmani nebyli mou specialitou. Přenechával jsem to jiným. A jak na mě zapůsobil? Normálně, lidově. V té době mu mohlo být něco přes padesát. Pak jsme jeli do Podvinného Mlýna, kde měla Sparta nějaká tréninková hřiště, jedno i s umělým osvětlením. Tam pak Jirka hrál za mladší dorost Sparty, když ho zkoušeli.

Tušíte, jak se o něm vůbec na Letné dozvěděli? Předpokládám, že Sparta do Frýdlantu skauty neposílala.

Podle mě si ho všimli na velkém turnaji ve Velkých Hamrech, kam jsme jezdili a kde pravidelně hrávali žáci Sparty Praha. Byli tam i lidi okolo letenského mužstva a jednou tam Jirka fantasticky zachytil. Turnaj jsme dokonce jednou nebo dvakrát vyhráli. Tam si ho asi hoši z Prahy očíhli. To je můj názor, protože jak jinak by k němu přišli?

Je to možné.

Bral jste to jako vyznamenání?

To víte, že jo! To je pro každého trenéra pocta. Jirka byl taky v reprezentaci Československa do patnácti let. Zajímavý je, že za krajský výběr nechytal. Alespoň je vidět, jak různě se výběry dělaly.

V posledním kole, rozhodla poslední minuta

Novým protivníkem v úvodu jara 1988 se stalo počasí. Nepříznivé podmínky narušily chod soutěže a s nimi i množství odložených zápasů. Frýdlant začal sezonu v hejnickém azylu. Působení to bylo úspěšné, poté i po přesunu na svou půdu. Jenže pak s oteplením Frýdlantu docházal dech. Sérii nepříjemných a vysokých proher přerušil v 19. kole s Ruprechticemi a ve 20. kole v Chrastavě. Šest kol před koncem se Frýdlant ocitl dosud na jaře nejvýše. Po výhře 1:0 na Pěčínem se posunul na 11. pozici. Náskok šesti bodů od sestupové hranice se zdál být dostačující. Jenže při vývoji v krajském přeboru bylo pravděpodobné, že z krajské soutěže budou sestupovat tři týmy. Po porážce ve Velkých Hamrech se frýdlantský náskok ztenčil na čtyři body a po domácí prohře se Sosnovou byl náskok čtyři kola před koncem jen tříbodový. Po

domácí výhře 3:1 nad Benešovem se důstojně rozloučil s domácími příznivci. K záchraně stačilo uhrát dva body, při určitém vývoji stačil již jen bod jeden. První šance ve Cvikově nebylo využito a Frýdlant nabídl drama v posledním kole. Ke svému soupeři nemusel cestovat daleko. Krásné Studánce o nic nešlo, ale na výsledku tohoto souboje závisel osud tří účastníků – Ruprechtic, Pěčína a právě Frýdlantu. A průběh souboje přinesl výsledek, který byl nakonec osudný pro Frýdlant. Ten 70 minut udával zápasu tón, vedl 2:0 a stál tak jednou nohou na záchraném břehu. V 74. minutě však Krásná Studánka využila penaltu a od té chvíle začala hosty přehrávat. Pět minut před koncem se Studánce podařilo srovnat a v poslední minutě dostala druhou šanci z pokutového kopu, kterou využila na 3:2! Smutní hráči Frýdlantu měli ještě jednu naději. Pokud by Ruprechtice doma prohrály, byli by zachráněni. Ale Ruprechtice důležitý mač s Pěčínem zvládly a odsoudily Slovan k sestupu do I. třídy.

Béčko si poradilo v okresním přeboru

B mužstvo nepřipomínalo v okresním přeboru vyjukaného nováčka. V úvodu se dařilo střelecky i výsledkově. Ve čtyřech kolech zaznamenalo jednu výhru a tři remízy se skórem 7:5. Zajímavostí bylo, že na sedmi brankách se podílelo sedm střelců. Prvním, kdo se mohl chlubit dvěma brankami, byl v 8. kole Pešák. Dlouho to vypadalo, že zůstane osamocen. Na 23 vstřelených brankách za podzimní polovinu se podílelo hned čtrnáct střelců! Až v posledních třech kolech Košek své konto rozšířil o tři zásahy. Poklidný podzimní průběh si hráči užívali a prezimovali na 6. příčce. B tým se mohl opřít o zkušenosti starších hráčů, které dobře doplňovaly „mladé pušky“. Po prvních dvou jarních kolech se Frýdlant vyhoupl

Kdybyste měl sestavit z vašich odchovanců svou ideální jedenáctku, Perný by tedy v bráně zřejmě nechyběl, ale jaké další hráče byste do optimální sestavy vybral?

To je hodně těžký úkol. Za ty roky jich bylo hodně. Pokud bych zvolil rozestavení 4-3-3, máte pravdu, v bráně by byl Perný. V obraně pak Halbich František, Buriánek František, Příkladný Josef, Ježek Jiří. V záloze Martinů Karel, Šorm Ladislav, Folda Roman a v útoku Matoušek Milan, Drobný Marek a Kříklava Miloš. Případně náhradním brankářem by byl Jirka Krotíl, obráncem Buřita Libor, v záloze Šindelář Mirek a v útoku Krubner Martin.

Hodně z nich již prošlo systémem, který jste ve Frýdlantě zavedl v podobě tréninku po ročnících. Co vás k tomu tehdy vedlo?

To je pravda. Hodně jsem četl a študoval sportovní literaturu. Byl jsem mladý a ambiciózní. Ležel jsem v brožurách a různých knihách o fotbale. A tak jsem

vymohl, nebo jsem s tím souhlasil, aby se žactvo dělalo po ročnících, že to má nějaký smysl. Pokud si to dobře pamatuji, tak okolo roku 1980 jsme měli ve Frýdlantě elévy do deseti let a žáky 11, 12, 13, 14, 15 let a mladší a starší dorost. Předtím byla jen jedna kategorie.

Bylo těžké takovou změnu prosadit?

Tak už tehdy šlo hlavně o peníze... Je pravda, že byli funkcionáři, kteří byli proti, protože to užíralo finance pro dospělé. Někteří tomu proto naklonění nebyli.

Protože to znamenalo najmout další trenéry.

No jistě. Jejich kvalita třeba nebyla vždy na takové úrovni, ale fungovalo to.

Jaké kategorii jste se věnoval vy?

Vždy jsem přebíral žáky ve čtrnácti letech. Takže starší žáky a dorost.

na 5. místo. V polovině dubna na hráče padla menší krize, kdy se nedokázali v několika zápasech střelecky prosadit. Ale opět domácí hřiště nastartovalo motor, který je v poklidu vedl středem tabulky. V závěru se již hráči oklepali, krizi zažehnali a pohlídali si 6. příčku. V soutěži fair-play byl Frýdlant nejslušnější.

Fotbalová rodina se rozrůstá o C tým

V roce 1987 zaznamenala frýdlantská kopaná další historický milník. Členská základna se rozrostla na 232 členů. Nově příchozími se nestali jen malí caparti, ale i staří bardi. Poprvé v historii byl přihlášen C tým do mistrovských soutěží. Sice v dobách DSK Friedland čas od času nastupovala stará garda, ale ta jen k přátelským zápasům. C mužstvo se zformovalo již v průběhu roku 1985, kdy

bylo založeno převážně hráči, kteří mohli být ve fotbalovém důchodu. Parta harcovníků z dob nedávno minulých našla chuť poměřovat síly s ostatními. Bylo využito situace, kdy rezervní tým byl stabilním účastníkem okresního přeboru, a tak bylo nasnadě využít této výhody a přihlásit céčko do III. třídy. U trenérského kormidla se střídali pouze místní, nikdy kdo by neměl vztah k Frýdlantu: Jaroslav Leibl, Jan Bartoš, Pavel Žižko, Zdeněk Merta. Kdo si myslel, že C tým bude jen do počtu, tak se hodně zmýlil. V historicky prvním mistrovském utkání remizoval 3:3 s rezervou Habartic. V Kunraticích se prohrálo 1:0 a třetí zápas přinesl potřetí jiný výsledek. První historickou výhru si hráči užívali, když Pertoltice nešetřili a porazili je 9:1. První venkovní výhru 4:3 zaznamenali v Raspenavě. Osm podzimních výher, k tomu 3 remízy, pasovaly Frýdlant do pole hlavních favoritů. V jarní části bylo oporou opět domácí prostředí,

kde zaznamenal jen jedinou jarní prohru, ale také ušetřil Černousům osm branek. Z 26 utkání docílil hned osm remíz, a to vše vyznělo ve 4. místo. Frýdlant C předváděl dál své standardní výkony, které ho pokaždé nově pasovaly do role favoritů. Třetí sezóna znamenala konečnou pátou pozici a čtvrtá dokonce přinesla umístění na 3. příčce. V té páté 7. místo jistě nezklamalo a v šesté si o dvě místa polepšil. Byla to doba, kdy céčko navázalo přátelské kontakty s německým Rastenburgem, s nímž sehrálo několik přátelských utkání. O III. třídu byl v sezóně 1992/1993 velký zájem. Počet přihlášených oddílů (16) atakoval 40 let starý rekord. Frýdlant pod vedení Jana Bartoše se od počátku až do konce držel 5. místa. Frýdlant C byl v první polovině 90. let stabilním článkem III. třídy. Zlomový ročník byl 1995/1996. V devátém pokračování III. třídou to bylo naposledy, kdy ho diváci mohli spatřit. Ve své poslední

Z velké části jde i o hráče, kteří v roce 1993 vykopali slavně krajský přebor. Jaký to byl tehdy pocit, když se na tom z drtivě většiny podíleli vaši odchovanci?

Krásný. Člověk se ale těšil, jak budou hrát o třídu výš a najednou se dozvěděl, že tady bude hrát divizní liberecký béčko. S tím, že naše nejlepší kluky si nechají. Jenže ti toho moc nenahráli... Někteří pak odešli do Jindřichovic pod Smrkem za Petrem Formanem a tady se to rozsypalo jak domeček z karet.

Vás to muselo mrzet dvojnásob, co?

Už jsem to z paměti tak nějak vymazal. Stalo se, stalo. Šlo o rozhodnutí dvou tří lidí, aniž by se dohodli se všemi ostatními, kteří tady do fotbalu dělali. Mysleli, že to bude lepší. A ono nebylo. Byl to pohřeb frýdlantského fotbalu. Myslím, že ta fúze s Libercem tady zakopala fotbal na dvacet let...

V té době jste končil ve Frýdlantu i vy, že?

Ano, pak jsem šel na ty vesnice. Ale musím říci, že jsem tam i předtím měl pauzy kvůli zaměstnání. Třeba na jeden rok jsem úplně vypadl.

Co jste dělal?

U Restaurací. Právě podle toho, v jaké jsem byl restauraci, jsem mohl dělat fotbal. Nejvíc mi to vyhovovalo, když jsem dělal vedoucího v Nádražní restauraci Frýdlant, která měla všední dny otevírací dobu od šesti ráno do čtyř odpoledne a v sobotu a neděli zavřeno. To byl pro mě pracovní ideál vzhledem k fotbalu. (usměje se)

Musel jste být jako fotbalový trenér mládeže často i jakýmsi vychovatelem?

Vychovatelem ani ne. Hodně jsem však dbal na styk s rodiči. Pamatuji si, že každý měsíc nebo dva, to už přesně nevím, jsem pořádal schůzky. A rodiče na ně

sezóně se výsledkově trápil a 10. podzimní místo již na jaře nevylepšil. Své poslední domácí představení zakončil výhrou 5:1 nad Arnolticemi. A v tom závěrečném naopak zaznamenal prohru

v Černousích 3:5. Posledními střelci za starou gardu byli Leibl, Příkladný a Vlasák. Ještě pro ročník 1996/97 byla klubem podána přihláška, ale nakonec byla účast přehodnocena a přihláška stažena.

Záchrana na poslední chvíli

Zimní přestávku vyplnil turnaj v Hrádku, kde si formu hráči otestovali v šesti utkáních. Již se staronovou posilou Františkem Kravarem, který se vrátil z Višňové, nakonec obsadil se dvěma výhrami 7. místo. Jarní start byl v Hejnicích, kde se Frýdlant v roli papírově slabšího rozhodně necítil. Po vyrovnaném boji odešel s hlavou vztyčenou, i když prohrál 2:1. Ve druhém jarním derby oplatil dokonale Novému Městu podzimní prohru (4:1). S domácí výhrou nad Elitexem B se Frýdlant poprvé ocitl mimo pásmo sestupu. Sice poskrovnou, ale jistě sbíral Frýdlant bod po bodíku. Ty mu zaručovaly alespoň malý odstup od pohromy. Situace se s blížícím koncem pomalu dramatisovala. Chvost tabulky byl velmi vyrovnaný. Tři kola před koncem získal Frýdlant dva důležité body v Mníšku. Situace vypadala nadějně, ovšem ve Višňové, po prohře 0:1, o tuto naději přišel. V tabulce se dělil

Sezona 1988/1989

Na premiéru ročníku 1988/89 bylo připraveno 14 oddílů, které v polovině srpna zahájilo boje v I. A třídě skupiny A. Sedm účastníků z Liberecka, z toho hned čtyři z Frýdlantska. Vedle sestoupivšího Frýdlantu ještě Hejnice, Višňová a čtvrtým do party bylo Nové Město jako okresní přeborník. První kola byla bez vstřelených gólů a bez zisku bodu. Tuto letargii nepřerušilo ani první derby doma s Hejnicemi. V oboustranně nervózně hraném utkání se až v závěru Hejničtí dokázali prosadit a urvat dva body. O rušném průběhu svědčí i tři červené.

Své zaváhání dokonale napravili Frýdlantští v dalším rivalském střetnutí. Doma po jednoznačném průběhu zmydlili Višňovou 6:0, což byl ročníkový rekord pro Frýdlant. Třetí derby v Novém Městě přineslo opět vyrovnaný boj, ve kterém byli šťastnější domácí po výhře 2:1. Opět z domácího prostředí se Frýdlant dočkal většího bodového přídelu, ale jen jediný venkovní bod si přivezl z Pěncína. Ačkoliv útok patřil mezi ty lépe střílející, konečná podzimní konstelace výsledků přisoudila Frýdlantu až 13. pozici. Devíti podzimním střelcům vládli čtyřmi přesnými trefami Šindelář.

chodili z osmdesáti procent rádi. Tam jsme si řekli, co a jak. Rodiče, co kluk doma a ve škole, a já jim zase, co a jak na fotbale, co se mi líbí či nelíbí. Tohle bylo moc fajn. Dnes se asi nic takového neděje, což je škoda. Styk s rodiči je podle mě hodně důležitý.

Dělaly děti pořád stejný průšvihy, nebo se to s průběhem času měnilo?

To bylo a je asi pořád stejný...

Jaký největší jste musel řešit?

To si pamatuji úplně přesně. Ten úplně největší se stal, když jsme hráli v Liberci na Letce s libereckými žáky. V poločase jsem vystřídal jednoho kluka z dětského domova a tím to pro mě zhaslo. Jenže skončil zápas a v autobuse kluk nikde! Po Liberci jsme pak sháněli ztraceného žáka. To jsem měl panečku pěkně nahnáno! Naštěstí jsme ho pak dohledali.

Kam se poděl?

On tam měl nějakou tetu, kterou šel shánět. Když jsme ho našli, tak jsem si pořádně oddechl. Ale jinak moc průšvihů nebylo.

Mimochodem prozradte, poznal jste hned, když někdo měl talent a vy okamžitě věděli, že to může někam dotáhnout?

Důležitý je pohyb, aby na tom byl hráč dobře pohybově. Jinak samotný fotbal se dá malinko naučit. Jistě, taky je důležitý talent, ale na třetí třídu nebo okresní přebor se to ještě dá tak nějak naučit, aniž byste měl základy už od žáků. Na vyšší soutěže už by to nestačilo. Ale je to nevyzpytatelný. U někoho vidíte už v deseti letech, že by z něho mohlo něco být, u dalšího to zase začne být patrně klidně až v osmnácti. Třeba jednou v Krásném Lese jsem měl kluka, hrál tenis, ale přišel s kamarády na fotbalový trénink. Lítal tam jako utržený. Říkal

Slovan Frýdlant 1989

s Doubím o 12. - 13. místo se stejným bodovým ziskem. Frýdlant musel v posledním kole doma bezpodmínečně porazit Lučany a také spoléhat na zaváhání Doubí, které své utkání hrálo doma s Hejnicemi. V případě stejného bodového zisku bylo na tom Doubí lépe, díky vzájemným zápasům. 130 diváků ve Frýdlantě sledovalo drama s Lučany, s nimiž si Frýdlant poradil. Čekalo se na výsledek z Doubí. Po oznámení že Hejnice, kterým o nic nešlo, svého soupeře porazily 1:0, zavládla v táboře Frýdlantských obrovská radost ze záchran. Naproti tomu Doubí sestoupilo.

Béčko podobně jako áčko

Výkon béčka v letním období připomínal studený motor, který nechtěl nastartovat. Malé naděje na zážeh, znamenaly zisk tří bodů za tři remízy. Poprvé významně motor béčka zaburácel v 7. kole. Český Dub, jednoho z aspirantů na postup, přjel skvělým výkonem 5:1. Střídavé úspěchy stačily na 8. místo. Jarní putování přeborem se nevyhnuło zádrhelům. Proti byl mnohdy silnější nebo šťastnější soupeř. V jednom případě

dokonce i technika, když Frýdlant nedojel do Českého Dubu kvůli poruše svého autobusu. Místo v poklidném středu se začalo povážlivě naklánět. Šest kol před koncem byla spodní polovina tabulky nesmírně vyrovnaná a před Frýdlantem B velmi těžcí soupeři. Situace čtyři kola před koncem nevypadala zrovna růžově. Ale přece jen závěr vyšel nadmíru. Ve 23. kole si Frýdlant doma poradil s Ruprechticemi B 4:2 a vítězství potvrdil v Habarticích, kde nečekaně vyhrál 1:0. Závěrečný bezbrankový duel s Raspenavou jen potvrdil záchranu.

jsem mu: Hochu, ty jsi na tom pohybově dobře, něco i s balonem umíš, nechceš zkusit fotbal? A kopal B-třídou!

Kdybyste měl vypíchnout jednu, tu nedůležitější vlastnost, kterou musí děcko mít, aby to dotáhlo daleko, co by to podle vás bylo? Talent, pohybové nadání, píle nebo něco dalšího?

Tohle všechno dohromady plus odborné vedení. Což já nemám, stejně jako tomu je v nižších soutěžích většinou. Ale odbornost je také důležitá. A ještě bych zmínil chuť a zápal. Ono je to však většinou vždy opačně. Kluci, kteří mají talent, šidí trénink a věci

kolem toho. A hoši, kteří to moc neumějí a kterým bůh nadání nenadělil, tak se dřou na nic. Respektive nikoli na nic, ale tolik jim to zkrátka nejde.

A ještě na závěr, jak často se nyní dostanete na zápasy Frýdlantu?

Na Frýdlant chodím, ale většinou na béčko, protože tam hraje můj vnuk. Na áčko se dostanu jen sem tam. A synové mě vždy odvezou na hřiště do Krásného Lesa, kde jsem doma a kde jsem se narodil. Tam se chodím trochu vyvětrat. Hrají tam někteří moji hráči, tak je chodím ze srandy kritizovat. (usměje se)

Sezona 1989/1990: V novém hávu, těsné boje, regionální derby

Zásadní změnou bylo přejmenování I. třídy na I. B třídu. Ze 14 oddílů bylo hned 5 z Frýdlantska: Frýdlant, Raspenava, Hejnice, Nové Město a Višňová. Zajímavý osud potkal Elitex Jablonec, protože byl kvůli dvěma inzultacím rozhodčích v uplynulém ročníku úředně přeřazen z Krajské soutěže do I. B třídy. Frýdlant se favorita z Elitexu rozhodně nezalekl a remizoval 3:3. Druhé a třetí kolo nabídlo boj o řeku Smědou. Zatímco proti Hejnicím Slovan podlehl, v následujícím třetím kole s Raspenavou remizoval. Aby toho nebylo málo, další derby následovalo ve 4. kole. Na třetí pokus již Frýdlant byl 100% úspěšný a v Novém Městě za stálého deště zvítězil 1:0.

Sběračem remíz byl Frýdlant nazýván do druhé konce první poloviny podzimu. V Mimonu a v Mníšku uhrál po bodu a po šesti kolech měl tak na svém kontě čtyři plichty. Frýdlant trápila koncovka, do 10. kola střelci zaznamenali jen 9 tref. Nejproduktivněji se útok prosadil v 11. kole s Rychnovem, kterému dokázal nasázet čtyři kousky. Jenže tento počin se již nepodařilo zopakovat. Na co se A mužstvo mohlo spolehnout, byla velmi dobrá obranná hra. V průměru jedna branka na zápas, šestkrát se podařilo uhrát zápas bez inkasovaného gólu. O své vítězství musel Slovan vždy tvrdě bojovat, o čemž svědčí i fakt, že kromě střetnutí v České Lípě, vyhrál Frýdlant své souboje pouze o jednu branku.

Klidné jaro rozvířila pohárová jízda

Pátý celek I. B třídy, mohl být se svým dosavadním působením spokojen. Svou výkonnost si otestoval na obnoveném hejnickém turnaji O štít města, který dokázal vyhrát. Jarní část v lečcems připomínala tu podzimní. Oporou bylo domácí hřiště, dobrá obranná hra, jen ta střelecká koncovka. Smědávské derby dopadla o trochu lépe. S Raspenavou zůstalo vše při starém (1:1). Stejným výsledkem byl i s Hejnicemi. Klidné jarní působení rozčeřilo domácí utkání s vedoucí Mimonu. Poměrně nečekaný výsledek 4:0 pro Frýdlant zaskočil fotbalovou veřejnost. Frýdlant si dál v klidu proplouval svým středem a s domácím prostředím se rozloučil před slabou návštěvou výhrou 2:1 nad Višňovou, které o nic nešlo, jelikož měla jistotu sestupu. V posledním kole si hráči počínali bezstarostně, možná až příliš. Vysoká porážka

Martin Budzel: Gólman z Valmezu cílí na mládež

Narodil se ve Valašském Meziříčí, ve fotbale fandí Bohemians 1905 a v hokeji zase Kladnu. Ovšem už téměř čtyři desetiletí žije pro kopanou ve Frýdlantu. Martin Budzel zde začínal jako gólman, poté se věnoval žákům, dělal a dělá vedoucího áčka a v letech 2010 až 2016 i předsedu klubu. Od roku 2016 je coby první místopředseda jeho faktickým šéfem, který je hlavním dirigentem velkolepé oslavy stoletých narozenin.

Co pro vás tohle výročí znamená?

Když to vezmu osobně, celý život jsem se hodně zajímal o historii. Jak se říká, historia, magistra vitae, neboli historie je matka moudrosti. Myslím si, že bychom

0:5 v Lučanech způsobila nečekaný propad až na konečnou 8. pozici. Náladu si dokonale napravili hráči v pohárové soutěži. Bez jediného zaváhání proplul Slovan až do finále, v němž narazil na Sokol Pěňčín. Po jasných výhrách 3:0 a 4:0 mohl Frýdlant opět slavit zisk okresního poháru.

Béčko v nečekaných problémech, drama až do konce

Podzimní účinkování druhého mužstva, nepřineslo mnoho radosti. Start sice přinesl zisk bodu z Dětrichova, ale byla to jen malá kapka v moři. Od 2. kola to šlo s béčkem rychle z kopce. V domácím prostředí snesla hra přísnějších měřítek, ta venkovní sebou nesla starosti, které se často promítly do výsledku. Nejhůře hráčům bylo na hřišti v Hejnicích, kde béčku podlehli

Slovan Frýdlant v roce 1990 s trenérem Matuškou

9:0 a v Habartících, kde prohráli dokonce 10:0. K úvodnímu bodu přidala rezerva ještě jeden z Pěňčina a dva body za jedinou výhru 1:0 doma nad Doubím. Na závěr podzimu gradovaly starosti spojené s kádrem a někdy byl problém dát ho vůbec dohromady. Nikoho nepřekvapilo, že rezerva byla na posledním místě. Na jaře předvádělo béčko již zcela jiný obraz hry. Hrozba sestupu zapůsobila na hráče natolik, že předváděná hra nabrala jiný směr.

Byť výsledkově to ještě nebylo úplně ono, zisk jednoho bodu v prvních třech kolech nemohl mnoho změnit, tak jako jarní tání, dávalo pocit naděje. Zvláště když se Frýdlant postaral o největší překvapení, kdy nečekaně ovládl duel o postup bojujícím Vescem (3:2). Tento moment hráče nakopl, i když se menším zakolísáním nevyhnuli. Ve stylu Jánošíka sbíral body favoritům a naopak je přenechával těm slabším. Poprvé chvost tabulky opustil ve 20. kole,

měli ctít, co dokázali naši předkové. A jestliže to vezmu z pohledu klubu, jsme podle mě na vzestupu a těmito oslavami bych chtěl v klucích vyvolat jakousi hrdost na to, že mohou kopat za Slovan Frýdlant, který má za sebou staletou historii. Během té doby se stovky lidí zasloužily o to, že teď za něj mohou hrát. Rád bych, aby kvůli tomu cítili zodpovědnost a uvědomovali si, že pokračují v tom, co tady naši předkové začali.

Je jasné, že když Frýdlant slaví stoleté výročí v roce 2019, berete český klub jako přímého pokračovatele německého Friedlandu. Nepohrávali jste si však s myšlenkou, že by se jubileum slavilo až v roce 2045?
Vůbec ne. Zajímá nás vznik fotbalu jako takového ve městě Frýdlant. Ať už by to bylo za jakéhokoli režimu nebo u toho byly jakékoliv národnosti. Zajímá mě místo, a to je Frýdlant, a vznik fotbalu. A k sudetským Němcům, i když já jsem zde naplavenina, máme vřelý

vztah. Vždy jsme tady spolu vycházeli dobře, takže není důvod řešit, jestli byl někdo Němec nebo Čech.

Je pro vás ctí, že můžete být hlavním organizátorem těchto oslav?

Tyto oslavy jsou mou životní akcí. Tím je řečeno vše.

Kolik času vám zabraly přípravy?

Úplně upřímně, přemýšlet jsem nad tím začal zhruba už někdy před jedenácti lety, kdy sto let fotbalu slavili i v jiných klubech. A poslední rok jsem nad tím uvažoval skoro každý den, abychom to připravili co nejlépe. Pozvali jsme například Czech Team 96, což bylo také velké téma.

Jak to?

Máme tady silnou kliku spartanů, silnou partu slávisťů a neméně silnou páku bohemáků. Když

když zcela nečekaně získal bod proti vedoucímu Machnínu. A poprvé opustil sestupové pásmo o dvě kola později. Přesto čekalo Slovan velké drama až do konce. Před posledním kolem sice Frýdlant poskočil ještě o pozici výše, ale jen s jednobodovým

náskokem. Pokud se nechtěl ohlížet na ostatní utkání, musel bezpodmínečně bodovat. V cestě mu stály Habartice, které bojovaly o postup. Téměř po celý ročník poslední Frýdlant dokázal s protivníkem držet krok a vyhrát 2:1.

trenéra Matušky s asistentem Janem Martiníkem se své role ujal se ctí. Po celé jaro předváděl povedenou a vyrovnanou hru, která mu dopomohla k zisku důležitých bodů. V průběhu druhé poloviny se počet adeptů na prvenství příliš nezmenšoval. Do posledního kola o postup bojovalo pět týmů, včetně Hejnic. Především Mimoň a Lučany do posledního kola zle dotíraly na Frýdlant. Ten střelecky táhl Miroslav Závěta s celkovými 17 brankami. Vše mělo rozhodnout poslední kolo. Poté co ho zvládl, mohly nad frýdlantským hřištěm vlát vítězné vlajky. Opětovný návrat do I. A třídy si hráči za předvedené výkony zasloužili. 61 vstřelených branek, činil útok druhým nejproduktivnějším, i obrana v čele s mladým brankářem Sirůčkem se nenechala zahanbit. S 29 inkasovanými brankami byla tou nejpevnější. Poté co Frýdlant zaznamenal postupový úspěch do I. A třídy 1991/92, stal se tím nejvýše postaveným regionální

1990 - 1992: Omlazený Frýdlant stoupá výše

Nejnižší krajskou soutěží zůstala i pro ročník 1990/91 I. B třída. Letní přestávka byla s ohledem na nižší počet 14 účastníků o dva týdny delší a 1. kolo bylo trochu netradičně sehráno až 1. září. Frýdlantsko bylo v krajské soutěži ochuzeno o Višňovou, takže region zastupovaly čtyři celky. A hned se začalo zostra proti Elitexu Jablonec, Hejnicím a Novému Městu. V nové době, s omlazeným kádrem, doplněným o zkušené borce, ale zato s velkou chutí

se pustil Slovan za svým cílem - uspět v I. B třídě. S nečekaným úspěchem si vedl Frýdlant především v domácím prostředí a za podzim na něm nepoznal hořkost porážky. Zato venkovní zápasy již tolik úspěšně nebyly. Nicméně v této sezóně bylo čelo soutěže nesmírně vyrovnané. Rozdíl mezi prvním a šestým týmem byly pouhé čtyři body. Frýdlant s tříbodovým odstupem číhal na svou šanci ze 4. pozice. Nebojácny tým pod vedením

jsme přemýšleli, koho pozvat, aby to bylo co nejprestižnější a nejdůstojnější, shodli jsme se, že by bylo nejlepší na oslavy pozvat právě tento tým.

Základem Czech Teamu 96 jsou fotbalisté, kteří v roce 1996 na mistrovství Evropy v Anglii došli až do finále. Vzpomenete, co jste v té době ve Frýdlantě dělali?

Naprostě přesně. Bylo mi 24 let a tehdy jsem začal s funkcionářem. Okolo roku 1996 už byla situace ve Frýdlantě po anabázi s divizí nevalná. Pomáhal jsem tehdy Vladimíru Rotterovi se staršími žáky. A jednoho dne se u mých dveří objevil Jiří Roušar, jeden z trenérů mládeže. Mimochodem s ním mám jednu humornou historku, když jsem hrál v mladším dorostu.

Povídejte.

Hráli jsme s Českou Lípou, nebyli pomezni, tak mával on. Pustil jasný ofsajd a dostali

jsme gól. Jako mladí jsme byli hodně nasraní, protože jsme prohráli 1:2, já chytal. On na to řekl, že to pustil, abychom si zvykli, že nás nikdy žádný rozhodčí nepodrží. (směje se) Tak tehle Roušar u mě zazvonil se slovy, že mám trénovat mladší žáky. Dal mi tašku, ve které byl jeden balon a asi pětadvacet registraček. Otočil se a šel pryč. Tak takhle jsem začal. (usměje se) Na první zápas jsme jeli do Krásné Studánky autobusem a zpátky vlakem, protože ta situace už byla hodně, hodně kritická.

K tomu se ještě dostaneme, ale prozradíte nejprve, kde jste s fotbalem začínal?

Narodil jsem se ve Valašském Meziříčí, kde všichni museli ve fotbale fandit Baníku Ostrava a v hokeji

oddílem. I přes velice tíživou ekonomickou situaci se snažil oddíl zajišťovat průběh všech soutěží od elévů až po áčko. Oddíl ve spolupráci s C mužstvem si dal závazek upravit pískové hřiště i jeho okolí a instalovat zde umělé osvětlení. V úvahách byla i užší spolupráce s polskou Bogatynií. Novinkou pro diváky bylo vydávání pravidelného zpravodaje po následující tři roky. Došlo také k několika změnám v kádru. Ze Slovanu Liberec do Frýdlantu se vrátil na hostování Marek Drobný, z ligového dorostu LIAZ Jablonec se vrátil další odchovanec Milan Hýbl. Velkým rébusem se stalo obsazení brankářského postu. Petr Sirůček nemohl z pracovních důvodů nastupovat, Jiří Krotíl byl na vojně, a tak třetím v pořadí se stal Jiří Kašík, který nastoupil k pěti úvodním zápasům. Nováček od počátku ukazoval svoji sílu. Oporou bylo opět domácí prostředí, kde během podzimního tažení nepoznal prohru. S postupem do vyšší

Slovan Frýdlant. Vítěz I.B třídy 1991/1992

soutěže, se zvedl i divácký zájem, který se promítl i do samotných výkonů na hřišti. Od prvních kol se Frýdlant překvapivě usadil v popředí mezi Sosnovou, Modrou a Zásadu. Tyto celky se po celé podzimní období rvaly o čelo. Nakonec boj o samotný vrchol vykristalizoval v souboj Frýdlantu a Sosnové. Po podzimu odstup vedoucí

Sosnové činil na druhý Frýdlant 3 body. Druhá místa patřila Frýdlantu i ve statistice vstřelených a obdržených branek. O průběžné prvenství se postaral Marek Drobný. Celostátní noviny Sport plus vyhlásily soutěž o Bombéra roku, který zahrnoval všechny střelce od I. ligy až po I. A třídy.

buď Gottwaldovu (dnešní Zlín), nebo Vítkovicím. Nic jiného se nepřipouštělo. Takže jsem nebyl moc oblíbený, protože jsem vždy fandil Bohemce a v hokeji Kladnu.

Jak jste se ve Valmezu stal fandou Bohemians?

Zrovna v tu dobu Tonda Panenka a spol. hráli v lize špičku, ostatně v roce 1983 vyhráli i titul. Bylo nasnadě fandit Bohemce, líbila se mi.

Takže jste si jako capart hrál na Panenku?

Fotbal mě hrozně bavil, venku před paneláky jsme s míčem lítali od rána do večera. A doma jsem pak ještě mydlil stolní fotbálek. Ale zrovna na Panenku jsem si nehrál, já chtěl vždycky hrozně moc chytat.

Kdo byl tedy vaším vzorem?

Miloval jsem Michela Preud'homma. Napodoboval jsem jeho styl. Vždy před výkopem si vzal balon,

trochu si ho předhodil a pak vykopával. Samozřejmě jsem pak měl rád i Helmutha Duckadama, když za Steaau Bukurešť ve finále vychytil slavnou Barcelonu, jak chytil čtyři penalty. Stejně tak jsem obdivoval Stanislava Čerčesova. Prostě odmala mě to táhlo do brány. Ve Valmezu jsem šel na nábor a tam mi řekli, že nejsem tak dobrý, abych za ně hrál. Tak jsem kopal za Juřinku, vesnici těsně u Valašského Meziříčí. Tam však brankáře měli, takže jsem hrál beka. Když mi bylo deset, mamka si našla chlápka z Frýdlantu, takže jsme se ještě i se sestrou v roce 1983 přestěhovali sem. Fotbal jsem začal pochopitelně hrát i tady. Příznám se, že panu trenérovi jsem zalhal, když se mě ptal, kde jsem zvyklý hrát. Řekl jsem, že chytám. A v kishě jsem už zůstal.

Po podzimu Drobný tuto soutěž vedl se 16 brankami. V jarních odvetách nováček dál překvapivě držel krok se Sosnovou a čekal na její zaváhání. Ve druhé jarní polovině to byl souboj už jen těchto týmů. Bohužel v ten nejméně vhodný okamžik zklamalo domácí prostředí. Po jediné domácí prohře 2:3 se Zásadou získala Sosnová potřebný náskok, který do konce nepustila. Frýdlant se po 26 odehraných kolech

usadil na druhé příčce. Svými výkony a konečnými výsledky, si vysloužil od mnohých velké ocenění a uznání. Jako novic velmi mile všechny překvapil. Byla to velmi povedená sezóna i s pohledu statistiky. Byla to sezóna ve znamení dvojek. Své druhé místo mezi ostatními kluby uhájil jak útok, tak i obrana. Frýdlant obsadil druhé místo v tabulce domácích utkání, i druhé místo v tabulce těch venkovních.

dostatek finančních prostředků, které zajistily chod klubu a sehrání všech zápasů v nové sezoně. Loňská sezóna i příprava naznačovaly, že se ve Slovanu vytvořilo mužstvo ambiciózní s předpoklady pro postup. Velkým krokem bylo navázání spolupráce se Slovanem Liberec, která se měla v příštích letech dále prohlubovat. Kádr byl doplněn o dva hráče – Marka Drobného (hostování z Liberce) a Karla Peterku. Při dvou kvalitních a vyrovnaných brankářích a širokém kádru 19 hráčů, si Frýdlant před vstupem do šestnáctičlenné I. A třídy věřil. Pro trenéra Matušku to byly příjemné starosti, vybrat z většího počtu sestavu, ale vztahy v mužstvu byly velmi dobré, takže hráči hrající, střídající i dorostenci si navzájem pomáhali. Již od počátku se jasně ukazovalo, že ambice vkládané do mužstva nejsou vůbec přehnané. V první polovině podzimu byl rozdíl mezi vedoucím Frýdlantem a sedmým Železným Brodem jen tříbodový. Žádný z týmu vyložený nedominoval, jediné Zásada v počtu vstřelených gólů. I když Frýdlant z 15 střetnutí odešel

Ročník 1992/1993: Slovan Frýdlant se dočkal

Po ambiciózním a překvapivém vstupu v roli nováčka si Frýdlant musel dát za cíl, pokusit se opětovně o postup do krajského přeboru. S novou dobou přišly i nové starosti. Především šlo o financování sportu jako takového. Dřívější podpora byla zejména

pro malé vesnické jednoty velmi důležitá. Poté co financování nebylo tolik podporované, bylo hlavní prioritou zajištění zdrojů od sponzorů a samotných obcí. To se samozřejmě dotklo i frýdlantské kopané. Za usilovné práce se podařilo zajistit minimální

A dostal se i do áčka?

Ale jen na pár zápasů. V dospělých tehdy byla na postu brankáře velká konkurence. V áčku chytil Petr Sirůčků a Jirka Krotílů. Přesto jsem asi v sedmnácti tak tři utkání odchytil. Ale zrovna šlo o derby, takže jsem z toho byl hodně vyplašený. Na Hejnice tehdy přišlo skoro tři sta lidí, stopera hrál ještě Milan Chmátal. Zvítězili jsme 4:1. Pamatuji si, že jsem měl zrovna takový ten den, že se jen postavíte a vše se daří. Vypadalo to, že jsem zachytil dobře, ale oni mě spíš třefovali (směje se). Ale jinak jsem byl většinou v běčku a s fotbalem docela i brzy skončil. Jednou jsem ovšem dostal ocenění nejlepší sportovec Frýdlantu za rok 1989 a s tím mám spojenou další veselou historku.

Sem s ní.

Cenu mně měli udělit v pondělí 20. listopadu 1989, tedy tři dny po událostech na Národní třídě v Praze. Když

jsem toho dvacátého přišel do školy s tím, že potřebuji pustit dřív, neboť máme na radnici předávání ocenění, mysleli si, že chci jít na nějakou demonstraci a nejprve mě uvolnit nechtěli. Nakonec jsem se tam však dostal.

Proč jste tedy s fotbalem brzy skončil po tak slibném úvodu?

Šel jsem potom na vojnu na letiště do Pardubic, na letišti jsem jezdil s cisternou a u toho hrál za VTJ Racek Pardubice. V okrese jsme se tahali o první místo s Lázněmi Bohdaneč. Nakonec byly šťastnější a od té doby rok po roku postupovaly až do první ligy. My jsme je vlastně nastartovali. (směje se) Z vojny jsem se vracel se sádrrou. Po sundání zjistili, že mi prasknul meniskus. Musel jsem na operaci a pak už jsem se do pořádné formy nikdy nedostal a na podzim 1993 začal koketovat s trénováním.

hned čtyřikrát porážen, patřila mu po podzimu druhá příčka společně se Zásadou. Kádr Slovanu byl vyrovnaný, ale s nejlepším hodnocením odešel Jiří Ježek, který odváděl spolehlivé výkony. Nejlépe to střelilo Miroslavu Závětovi (10).

Utkání I.A třídy proti UD Hamr

Na jaře Slovan už vládl

S vidinou postupu, který byl velmi blízko, si Frýdlant nechtěl nechat příležitost vzít. Se zimní přípravou se začalo velmi brzy a k dobré fyzické připravenosti napomohl i domácí turnaj na pískovém hřišti. Sešla se silná konkurence, včetně polského Zhořelce a dorostu Slovanu Liberec. Patnáct branek

Slovan Frýdlant – vítěz I. A třídy 1992/93

ze čtyř zápasů stačilo na tři výhry a k celkovému triumfu. Po kvalitní přípravě vlétl Frýdlant do soutěže jako uragán. Své protivníky drtil a tomuto tempu zpočátku stačila jen Zásada. Ale po několika kolech ztratila dech. K tomu napomohl i vzájemný, nejdramatičtější duel jara, v němž Frýdlant v Zásadě porazil 3:2. Střelecká potence a pohoda v družstvu se podepisovaly na skvělých výsledcích. Svůj náskok Frýdlant postupně navyšoval až na deset bodů, když malým zaváháním byla prohra 0:1

v Krásné Studánce. Přes jedinou domácí plichtu 1:1 s Modrou mohla frýdlantská jízda pokračovat. Jarní průměr čtyř dosažených branek na utkání, byl zdaleka nejvyšší ze všech. Pět kol před koncem mohl Frýdlant slavit historický postup do krajského přeboru, který se hrál ve Frýdlantě naposledy před 25 lety. O jasné jarní převaze svědčí i to, že Frýdlant ztratil nejméně bodů (3). Oproti 28 podzimním brankám, se střelecká produktivita téměř zdvojnásobila (51). Celkem Frýdlant vstřelil 79 gólů.

Právě v roce 1993 vykopala Frýdlant krajský přebor a prožíval pak anabázi s béčkem Slovanu Liberec. Jak na to vzpomínáte?

Byla to šílená euforie. Jinak na té schůzi ve Slovance jsem byl, kde se představovali funkcionáři Slovanu Liberec. Ta fúze už byla asi víceméně dohodnutá, ale pamatuji, jak byli lidi ze Slovanu Liberec velice nemile překvapení, když jim lidi dávali najevo, že si spojení nepřejí a jak špatně to nesou.

Dostáváme se opět ke kritické situaci ve Frýdlantě, kdy jste začal kromě trénování mladších žáků s funkcionářem. Jak se to tehdy seběhlo?

Vždy v pondělí bývaly schůze, kam měli chodit trenéři jednotlivých týmů a kde se měly hodnotit víkendové výsledky a probírat ostatní organizační věci. A najednou jsme tam s panem Pařízkem chodili sami dva... On tenkrát potřeboval podepsat přestupní lístek a nějakým

záhadným způsobem mě kooptoval do výboru. Řekl: Podepiš to a od této chvíle jsi ve výboru. Tak jsem se stal činovníkem, ale dá se říci, že zatím jen na papíře.

Kdy i v reálu?

Po valné hromadě, kdy jsme pana Pařízka odvolali. Situace začala být neúnosná a nám to nebylo jedno. Pařízka jsme museli odvolat, protože jeho jméno figurovalo v tom celém neštěstí. Hodně lidí mu to dávalo za vinu, i když vím, že on sám do toho byl tlačěn, a že to byly úplně jiné síly, co spojení prosazovaly.

Můžete být konkrétnější?

Šlo o spojení ambic a politiky... Jenže ve finále se to hodilo na něj a hodně lidí s tím dodnes žije, i když to není pravda. Každopádně si pamatuji, že po té valné hromadě jsme v kase měli asi 120 korun a statisícové dluhy. Když jsem jel s žáky

V béčku vše při starém

Béčko v okrese dávalo prostor mladým nadějím, které poznávaly dospělý fotbal. V podzimní fázi roku 1990, měly předváděné výkony spíše průměrnou úroveň. Opět podrželo domácí prostředí, kde rezerva nestrádala většinu bodů. Venkovní výhra 2:1 v Bulovce byla jediným příspěvkem do bodového konta z venkovních hřišť. Většinou se béčko ocitalo v dolní polovině. Úkol zněl na jaře zcela jasně: co nejvíce rozšířit současných 10 bodů. Od začátku do konce nebylo jasné, kdo získá onoho pověstného černého Petra. Ještě pět kol před koncem bylo sestupem ohroženo osm celků. Ale v závěru získala rezerva potřebné body, aby si dvě kola před koncem definitivně zajistila příslušnost i pro další ročník. V sezoně 1991/92 zastupovalo Frýdlantsko pět mužstev. A jak si v něm vedlo béčko? Lépe se dařilo doma než venku. Strídavé úspěchy mu přisoudily

pohyb ve spodní části tabulky. Opět to byl boj, aby se vyhnulo sestupovému pásmu a zase drama až do konce. Poslední byly beznadějně Vratislavice a o druhém sestupujícím se rozhodovalo mezi kvartetem Frýdlant B, Hrádek B, Bulovka a Víška. Poté co béčko svůj duel zvládlo, zbyl sestup na Víšku. Po špatném jaru 1992, kdy se Frýdlant zachraňoval na poslední chvíli, se mužstvo hned na

začátku podzimu nové sezony 1992/93 chytlo. Ze čtyř zápasů získalo 7 bodů a skóre 4:0. Až v 5. kole utrpělo mužstvo trénované Petrem Širůčkem st. první prohru v Ruprechticích. V té době odešli někteří hráči na vojnu a mužstvu pomáhali dorostenci a hráči áčka a céčka. Velkým neduhem byla slabá střelecká produktivita. Na podzim se za rezervu vystřídala hned trojice brankářů Širůček, Krotl a Poříz.

Ročník 1993/1994: Krajský přebor vyměněn za divizi

Jen co utichly oslavy postupu, nabraly události zcela jiný směr. Krátce po skončení soutěže se vkrádal do mysli ambiciózní projekt, přitáhnout do Frýdlantu divizi. V této epizodě měly hlavní roli tři

celky. Vedle Frýdlantu ještě Rapid Liberec a Slovan Liberec. Tehdy divizní Rapid Liberec se dostal do finančních potíží, které přesáhly statisícové sumy. Tehdejší předseda Rapidu hledal řešení, které by klub nadále

autobusem do České Kamenice, řidič sice přijel, ale řekl, že s námi nesmí jet, dokud nedostane peníze na ruku. Takže jsem mazal domů, půjčil si od našich, peníze mu dal a teprve potom vyjel. Fotbal byl tehdy ve Frýdlantě opravdu zprofanovaný neskutečným způsobem.

Zůstal jste tedy i trenérem?

Ano, to většina. Bylo nás strašně málo. Každý dělal u nějakého mužstva a k tomu měl i funkci. Šílená doba to byla! Vůbec jsme nevěděli, co máme dělat. Spadli jsme do toho a byli absolutně nezkušení. Neměli jsme vůbec páru, jak se co dělá a co to obnáší. Učili jsme se za pochodu. A taky jsme nadělali spoustu chyb a ptákovin. Proto jsme byli rádi, když se vrátil Milan Poříz, který měl určité zkušenosti a díky němu jsme mohli růst. On je neskutečně hodný a obětavý

člověk. Ač stíhaný snad všemi nemocemi na světě, vždy obětavě pracoval pro fotbal. Vždy vlídný a pracovitý, přestože měl celý život vážně neskutečné zdravotní problémy...

Jakou chybu si nejvíce vyčítáte?

Třeba že jsme nechali spadnout do okresního přeboru áčko. Tam jsme sice hráli špičku, ale pro město jako Frýdlant to znamenalo dno. A tři roky se nemohli dostat zpátky, protože vždy tam vyjel nějaký silný mančaft. To byl asi největší propad. Začali jsme stavět na mládeži, abychom měli širokou členskou základnu. Vyplácelo se nám to. Nakonec žáci ročníků 1992 a 1993 hráli divizi, druhou nejvyšší soutěž v republice. A vítězstvím nad Slovanem Liberec jsme mu dokonce sebrali postup do první ligy, kam na jeho úkor šel Jablonec.

udržel na fotbalové mapě, vždyť jeho existence trvala již 80 let. Do hry vstoupil Slovan Liberec. Účelem jednání mezi těmito libereckými týmy bylo schválit fúzi divizního Rapidu a Slovanu Liberec, který po postupu do I. ligy potřeboval solidní B tým. Třetí do hry poté vstoupil Frýdlant, který se nabídl, že s podporou klubu a města, by se mohla divize přesunout do Frýdlantu. Hlasování na valné hromadě Slovanu Liberec i Slovanu Frýdlant proběhlo bez problému, u Rapidu byla debata o něco vzrušenější, ale nakonec došlo k odsouhlasení sloučení. Nově vzniklý klub Slovan WSK Liberec B měl mít vlastní řízení, složené ze zástupců Slovanu, bývalého Rapidu a Frýdlantu, samostatnou ekonomiku a hráči měli mít profesionální smlouvy. Funkce trenéra zaujal Josef Petřík. Kádr Slovanu Liberec B byl tvořen hráči bývalého Rapidu, Slovanu Liberec a podstatnou část tvořili kmenoví hráči Slovanu Frýdlant. Oddíl s podporou města měl poskytnout nově vzniklé rezervě

veškeré zázemí a vybavení. Tou nejpodstatnější záležitostí bylo vyměnění divize za krajský přebor. To znamenalo, že Frýdlant zůstal i přes možnost postupu nadále v I. A třídě. Podstatnou část kádru tvořili hráči Frýdlantu, pro které to byl velký kvalitativní skok. Chytil se brankář Krotil, který podržel svůj tým v mnoha zápasech. V obraně hrál solidně mladý Šorm, který se stal kapitánem. Výkony zaujali Folda, Gittler, Šindelář, Hýbl, Křiklava, Marek Drobný. Do trenérského týmu přešel Matuška. Frýdlantská rezerva Slovanu Liberec hrála domácí v ranním sobotním termínu. Své tréninky měla především na městském stadionu v Liberci. Nově ustavenému klubu se začalo přezdívat „Frýdlantský“ Slovan Liberec B. V přípravě první domácí střetnutí odehrál proti Pelikánu Děčín (prohra 1:2), s dorosteneckým Slovanem Liberec vyhrál 6:0. První výhry proti dospělému celku se dočkal o několik dní později, to si dokázal poradit s Varnsdorfem 1:0.

Červenec 1993 a první kroky nového oddílu

Frýdlantská rezerva Slovanu Liberec byla zařazena do divize C. Stanoveným cílem bylo bojovat o postup do ČFL (třetí nejvyšší soutěž). Po herní a výsledkové stránce patřila rezerva mezi nejúspěšnější celky. Dlouho bojovala o čelo tabulky, a to se před koncem podzimní části podařilo.

Finanční konec divize

Na konci podzimu začaly prosakovat zvěsti o finančních potížích divizního béčka. Svou spolupráci odřeklo několik sponzorů. Přes materiální potíže proběhla zimní příprava podle plánu. Vkrádaly se úvahy o přesunu mistrovských zápasů do Liberce, ale nakonec divizní střetnutí zůstaly na frýdlantském hřišti.

Jaká soutěž je podle vás pro Frýdlant vzhledem k velikosti města a jeho možnostem optimální?

Je pravda, že podmínky, jaké ve Frýdlantě máme, jsou na krajský přebor opravdu nadstandardní. Tráva je super, tu nám závidí i Slovan Liberec. Umělka je skvělá. Chybí snad jen krytá tribuna. Jenže nejdůležitější je, aby byl klub finančně stabilizovaný. Což si představuji tak, že by neměl stát na jednom sponzorovi v podobě nějaký podnikatelský rychlokvašky. Když to závisí na jednom člověku, není to dobře. Klub musí být finančně stabilizovaný a od toho se pak odvíjí úplně všechno, výchova mládeže i to, co hraje áčko. Určitě bych se třeba nebránil tomu, aby mělo Frýdlantsko jedno mužstvo, jenže podle mě je to utopie.

Co tím myslíte?

Už dobrých pětadvacet let je tady idea, že by se vzali třeba tři nejlepší hráči z Višňové, tři

nejlepší z Hejnic, tři z Frýdlantu a utvořil se celek konkurenceschopný v divizi a jmenoval se například Frýdlantsko. Mně to přijde jako komunismus. Samo o sobě dobrá idea, ale absolutně nereálná. Tohle je stejné.

Nedovedu si představit nějakého zarytého fanouška Višňové, jak se kouká na to, že jejich nejlepší hráč kope ve Frýdlantě. Ona ta rivalita je na Frýdlantsku velká. Proto utopie.

Kde by podle vás měl Frýdlant za deset let být?

Nerad bych říkal, v jaké soutěži, i když bych pochopitelně chtěl, aby hrál minimálně v krajském přeboru. Určitě to však nechceme tlačit do vyšších soutěží uměle. Samozřejmě, výkladní skříní každého klubu je áčko, nicméně u nás dbáme na to, abychom měli co nejširší mládežnickou základnu.

Utkání Slovan B – Pardubice

Vznikající potíže se promítaly do výsledků. Nedařilo se nadále zajišťovat finance pro chod klubu. Vzrůstající krize se promítla i do hráčského kádru, který nedokázal již tolik čelit divizním výzvám. Ale i tak byly výkony hráčů hodnoceny velmi pozitivně a bylo s podivem, jak tým čelil nastalým potížím. Přesto se narůstající starosti odrazily do postavení v tabulce.

Zápas Slovan B – Chrudim. Vlevo je Marek Drobný.

Celkem brzy Slovan B přepustil vedoucí místo Chrudimi. Ta z této situace dokázala vytěžit maximum a rozhodnout

o postupu sedm kol před koncem. Slovan WSK Liberec B bojoval o udržení druhé pozice, což se mu s přispěním ligových hráčů podařilo. Na posledním rozlučkovém zápase s Hradcem Králové (výhra 2:1) se divákům představili některé pozdější opory Liberce (Culek, Čupr, Čapek). Po vyhodnocení celé situace se vedení Liberce rozhodlo ukončit spolupráci, své záložní mužstvo vzalo pod svá křídla a převedla jej do Liberce.

Slovan Frýdlant prvotřídní

Poté, co Slovan Frýdlant vyměnil krajský přebor za divizi pro Slovan Liberec, působil i nadále v I. A třídě. V průběhu roku odešlo deset stabilních hráčů do nově vzniklé liberecké rezervy, včetně trenéra Matušky. Takto oslabené družstvo ale flintu do žita nehodilo, naopak si směle troufalo na klidný střed. Tým vedený trenérem Roušarem a asistentem Karlem Podobským se v průběhu soutěže nevyhnulo jistým finančním potížím, protože prostředky pro chod celého klubu byly poskytovány i diviznímu celku.

Celkové působení v soutěži nevyznivalo nijak příjemně. Dobrý start byl vystřídán horším koncem, a tak byl Frýdlant jedním z týmů ohroženým sestupem. Útočná

hra postrádala dostatečnou střeleckou potenci, ale když bylo potřeba zabrat, vše bylo napraveno. Opět drama až do samotného závěru. Až v posledním kole bylo rozhodnuto o záchraně, kdy remízou 2:2 v Chrastavě skončil Frýdlant bodík od sestupu.

Béčko sdílelo osud áčka

Béčko mělo sice v sezoně 1993/4 dobrou střeleckou produktivitu, ale bodově se nevedlo, proto byla situace se sestupem napjatá až do samotného závěru. Stále si udržoval nejtěsnější náskok od sestupu a napínavé drama bylo naservírováno až do posledního kola. V něm se utkala rezerva s Vescem na jeho hřišti. Čtrnáctý Dětrichov měl sestup již jistý, ale v přímém souboji o druhé sestupové místo se utkaly právě tyto dva celky. Výhodnější postavení měl Frýdlant, který držel jednobodový náskok, ale v případě prohry by ho Vesec přeskočil. Nesnadný úkol se podařil rezervě bezbrankovou remízou splnit.

Momentka z kabiny Slovanu Frýdlant B, po závěrečném utkání ve Vesci.

Daří se to?

Jako velkánskou prohru cítím to, že letos Frýdlant, ani nevím po jak dlouhé době, nemohl přihlásit oddíl starších žáků, protože prostě nebyli. Máme školičku, dva týmy mladší přípravky, starší přípravku, mladší žáky, ale starší žáky jsme přihlásit nemohli. To

beru opravdu jako velkou osobní prohru. Těch pár žáků, které jsme měli, teď hrají v kategorii mladších dorostenců. Musíme udělat všechno pro to, abychom kluky nějakým způsobem zaujali, aby je fotbal bavil a zajímal. A doufám, že tyto oslavy k propagaci fotbalu v našem frýdlantském výběžku přispějí.

1994/1995: Frýdlant s navrátilci na druhém místě

Po nezdaru s projektem liberecké farmy a divizí ve Frýdlantě, čelil Frýdlant opět nové výzvě. Část kádru WSK se vrátila zpět (Folda, Doležel, Hýbl). U trenérského kormidla zůstal nadále Jan Matuška. Kádr byl tvořen převážně frýdlantskými patrioty. Ve většině zápisů o utkání byly napsaná jména jako Miroslav Stejskal, Ježek, Krotíl, Folda, Doležel, Nožička, Kravar, v bráně i v poli Sirůček, Zoreník. Frýdlantský Slovan byl zařazen do I. A třídy, skupiny A, ale nejbliže to měl jen do Krásné Studánky a Chrastavy, ostatní celky byly většinou z okresu českolipského. Velké změny se dočkala všechna mužstva - místo dvoubodového ohodnocení za výhru byly body tři. Po loňském paběrkování a po odchodu řady opor do divize,

se neočekával příliš výrazný výsledek. Před Frýdlantem stálo třicet mistrovských zápasů. A hned od prvních dílů své diváky namlas. Po nečekaném průběhu se držel výrazně v popředí, a po celém podzimu byl stále ve hře o postup. V průběhu jara byl stále v popředí a byl to v podstatě boj o postup mezi Slovanem a Modrou. Ještě sedm kol před koncem živil Frýdlant svoji šanci, ale definitivum přišlo v domácím utkání s Českou Kamenicí, s níž prohrál 1:2. Modrá navýšila své vedení čtyři kola před koncem na 12 bodů. S blížícím se koncem Frýdlantu docházel dech, ale chtěl udržet 2. místo. To dokázal zuby nehty udržet, i když jen s jednobodovým náskokem před Českou Kamenicí. Nejlepším střelcem se stal s deseti góly Roman Folda.

1995/1996: Hýbl a Závěta drží Frýdlant

Frýdlant opět hrál A skupinu I. A třídy. S podzimem nepanovala přílišná spokojenost, některá zaváhání stála Frýdlant lepší umístění. Úspěšné vystoupení střídalo neúspěšné, více se dařilo především v domácím prostředí, kde se dařilo získávat potřebné body. Ve druhé polovině podzimní části již bodů přibývalo, ty tak posunuly Frýdlant do klidnějšího

středu. Herní obraz a výsledky se nezměnily ani s nástupem jarních odvet. Na začátku jara tápajícími výkony a Slovan se opět pozvolna tabulkově propadával. Situace se vyjasnila poměrně brzy, kdy osm kol před koncem byl Frýdlant mimo pásmo ohrožení. V závěru se Frýdlant nacházel okolo 11. - 12. příčky. V posledním utkání doma s Jestřebím se

důstojně rozloučil a díky II. půli zaslouženě vyhrál 5:1. Poslední body pomohly Frýdlantu přeskočit tři týmy a zůstat tak na 8. místě. Frýdlant lehce trápila koncovka, ale spolehliví střelci Závěta a Hýbl dokázali gólovými příspěvky mnohdy rozhodnout. Na celkových 44 brankách se dohromady podíleli na 34 z nich. Hýbl 19 a Závěta 15. Obrana v čele s brankářem Sirůčkem, který nahradil Krotíla, měla lví podíl na celkovém umístění.

FRÝDLANT HORE – CHRSTAVA DOLE V LUČANECH »VYHOŘEL« GVIKOV

Vstup do druhé poloviny podzimu v I. A třídě se nejlépe vyvedl fotbalistům Lučan, kteří svému soupeři ze Cvikova uštědřili páknou sedmičku. V dobré sérii pokračoval i Frýdlant, jehož borci dovezli všechny body z Jilovského – naopak již popáté odešel ještě loni oblíbený Žel. Brod, doma vyšly naprázdno Doksy. S výjimkou Lučan padalo gólů jako safránu, 22 v osmi duotech patří k nejvyšším. Dávilo se domácím fotbalistům, jejich poměr k hostům byl 4 – 2. V tabulce se na prvních i posledních příčkách žádné změny nekonal.

● Jilovské – Frýdlant 2:4 (1:3). Hosté z Frýdlantu navázali na poslední dobrou výkony a dokázali si poradit i na půdě domácího Jilovského. Dobrý základ k zisku tři bodů byl položen již v první půli, dvougólový rozdíl zůstal až do konce zápasu. Branky domácích J. Kulhánek a z penalty Horáček, za vítěze Folda a Drobny. Před 50 diváky hrál Štvoček – žluté karty 3:0.

● Zákupy – Chrastava 1:0 (1:0). Domáci nováček nepodal oslnivý výkon, ale přesto se mohl radovat z přínosného úspěchu, podtrženému třemi body. Přítom hosté z Chrastavy předstoupili fotbalově lepší celek, zklamali ale jako střelci, byť hráli od 45. min. přesilovku, domácím byl vyložen Habel za faul. Těsně předtím to byl Sup, který rozhodl o výsledku celého duelu. Ten proběhl za účasti 80 diváků a rozhodování Mařatky – žluté karty 5:2.

● Kr. Studánka – Rumburk 0:0. Ačkoliv se hrálo za výrazné herní převahy domácích, diváci se míče v síti nedočkali. Hosté byli nuceni zaměřit všechny síly na de-

Naprostou herní převahu vyjádřili lučanští fotbalisté sedmi góly – a to mohli být hosté ještě hodně spokojeni, šanci na další orodu byl dvojnásobek. Tři úspěchy obstaral Barta, další připojili Řehoř, Mička, Banický a Kofínek. Folprecht navíc neproměnil pen. Častý úspěch poražených dal Jos. Svoboda z pen. v 60 min. byl vyložen Jar. Svoboda. Diváků 90, hrál Nekvasil – žluté karty 2:2.

● Stráž p. R. – Žel. Brod 1:0 (0:0). Hostům se po sestupu z přeboru příliš nedaří. Také v sobotu utkání nezvládli a odešli bez zisku, byl s domácím protivníkem svedli vyrovnanou partii. Velký výkon předvedli oba gólmani, u domácích Svoboda, u hostů Kobr, třibodový gól obstaral v 78. min. Roli. V hledišti bylo 80 diváků, rozhodoval Koros – žluté karty 0:2.

● V. Hamry – Modrá 1:1 (1:0). Domáci fotbalisté, ač v tabulce předposlední, dokázali remizovat s vedoucím a to je z tohoto pohledu jejich nemalým úspěchem. Do konce poločasu dokonce vedli gólem Korbeláře, aby favorité alespoň vyrovnal minutu po přestávce.

FRÝDLANT SI POLEPŠIL

Sedmé kolo I. A třídy upevnilo vedoucí postavení fotbalistů Modré, kteří přesvědčivě zdolali třetí Stráž p. R., ale výhry v domácím prostředí posunuly směrem nahoru jak Kr. Studánku, tak především Frýdlant, ten si polepšil hned o pět stupňů. Naopak na předposlední místo klesl V. Hamry, na první výhru i nadále čeká Č. Kamenice. V sedmém kole bylo dosaženo 25 gólů, úspěšnost domácích vůči hostům 4 – 1 – 3.

FOTBALOVÁ DIVIZE S MLADÍKY

V kádru libereckého béčka došlo k velké obměně. Frýdlant hrál zůstali ve Frýdlantu, z nich pokračuje pouze Šorm, který je hravějším asistentem a na přestup zůstal Doležel. Přišla řada mladíků z našeho ligového dorostu, v kádru je 14 hráčů.

Mužstvo bylo oslabeno o tři nejlepší střelce – Blásk šel do Turnova, Drobny je ve Frýdlantu, Válek do Radopexu. Z existenčních důvodů jsme je museli prodat. Drobny a Válek šli za lepšími podmínkami do nižší soutěže. Do Radopexu odešel i Chadraha. Do Radopexu došlo z Litoměřic se jedná. Sílu mančafu neznamená, prověřil ji až

mistrovské zápasy. Rádi bychom hráli v poklidném středu,“ řekl nám trenér Josef Petřák, který by pokračoval vedoucím mužstva a asistentem. Asistent A. Bouma pro nepřezrání skončil.

Připomínáme, že Slovan B hrál domácí zápasy od 10.15 hod. na stadionu U Nisy. V sobotu zapůj k prvnímu mistru do Kolína. (4)

1996/1997: Slovan po pohromě a v nové éře

Frýdlant v ročníku 1996/97 nezůstal v I. A třídě osamocen. Z I. B třídy postoupily Hejnice. Ale Frýdlant musel řešit zcela jiné starosti, protože kádr opustilo několik opor, k tomu nastalé finanční starosti, spojené s kvalitou zázemí. Tyto kostičky skládačky se pomalu proměnily v jednu velkou pohromu. Loňské a předloňské vystoupení se nemohlo rovnat s novou soutěžní sezónou. Přes značnou obměnu kádru si ten současný věřil na úspěch, který by zaručil klidný průběh. Jenže síla soupeřů byla nad jeho síly. Od počátku ročníku hledal Frýdlant ztracenou sílu. Dlouho se nemohl nikdo výrazně střelecky prosadit. Ani tradičně silné domácí prostředí se nepodepsalo na rozšíření bodového konta. Naprosto výsledkově nepovedený podzim, bez jediné výhry, se musel odrazit v tabulkovém postavení. Frýdlant usadil na

poslední, 16. příčce, kterou už do konce podzimu neopustil. Malého dílčího úspěchu dosáhl Frýdlant na zimním turnaji ve Vísce, který ovládl. Jenže šlo na dlouhou dobu o jedinou výraznou výsledkovou radost. Na jaře se obraz frýdlantské hry nezměnil. V dalších patnácti zápasech hledal Frýdlant ten správný recept na protivníky. Střelecké trápení a slabá obranná činnost nedovolily výraznější

tabulkový progres. Frýdlant nadále čekal na svou první výhru. Prohry s předními týmy tolik nebolely, ale i proti celkům z nejnižších pater se nemohl prosadit. Prakticky od 20. kola to bylo jen o čekání na konec sezóny. Navíc se prohloubily problémy s dostatečným počtem hráčů, takže polovina áčka nastupovala i za béčko. Marně Frýdlant čekal na první výhru, a tak jedinými bodovými zisky byly čtyři remízy. Frýdlant zažil jednu z nejhorších sezón, která ho odsoudila nejenom k pádu do I. B třídy, ale jak se později ukázalo, vedla také k podstatné reorganizaci celého klubu.

1994 – 1998: Béčko zachraňující se

Poté co béčko odvrátilo pád do III. třídy na poslední chvíli, se situace v následujícím ročníku 1994/5 vyjasnila a nabrala jiný směr. Dobrým

vstupem do podzimu 1994 nechalo béčko na nějaký čas zapomenout na výsledkové strasti z jarního období. První prohry 0:2 se dočkalo až v 6.

Trenér Milan Matoušek se svými žáky prožil pohádku

Když ve Frýdlantě začal piplat prvňáčky narozené kolem roku 1992, netušil, že právě stojí na počátku velkého příběhu. Kouč Milan Matoušek se svými hochy prošel všemi mládežnickými kategoriemi a v roce 2006 s nimi dosáhl na jeden z největších úspěchů v historii frýdlantského fotbalu. V žákovské divizi měla být podle předpokladů jeho parta za otloukánka, jenže proti klukům z Hradce Králové, Liberce či Jablonce hrála důstojnou roli.

Označil byste to s odstupem času za malý zázrak?
Stoprocentně. Malý zázrak to byl. Všechno se to krásně sešlo. Důležité bylo, že jsme dohromady začali už v pěti šesti letech a dokázali perfektně

kole doma s Ruprechticemi. Do té doby zaznamenalo tři remízy a jednu výhru. Tuto bilanci už v druhé podzimní půli tým příliš nerozšiřoval. Výjimkou byla výhra nad Višňovou 3:0, zatímco se sousední Vískou utrpěl nejvyšší porážku 2:5. Většinou se béčko pohybovalo ve spodní části tabulky. Jarní část byla podobného ražení, i když malým dramatům se rezerva nevyhnula. Frýdlant se pomalu propadal tabulkou, až se situace vyvinula v akutní ohrožení. Ve 22. kole se rezerva ocitla na druhé sestupové příčce, stejně jako dalších pět týmů. V pravý čas se béčko probralo a za pomoci hráčů áčka třemi výhrami podařilo odvrátit sestup. Ale definitivum padlo až v posledním kole s Vískou (výhra 4:0), to řádili bratři Stejskalovi. Již třetí sezónu za sebou zachraňující se béčko chtělo nelichotivou sérii konečně utnout. Kádr vedený trenérem Petrem Sirůčkem st. se mohl spoléhat na výpomoc dorostenců a hráčů širšího káдру prvního mužstva.

Mise okresním přeborem 1995/6 však přes počáteční optimismus začala katastrofálně. Mizivá střelecká produktivita společně s prostupnou obranou se podepsala na celkové výsledkové mizérii v první polovině podzimu. Pouhý zisk dvou bodů stačil po sedmi kolech na poslední místo. Jarní výsledkové probuzení béčka překvapilo. Kdo již nedoufal, změnil názor. Nikoliv s pravidelností, ale přesto se dostavovaly tolik potřebné body a nakonec se dvě kola před koncem podařila záchrana. Béčko dokázalo o tři body přeskočit třináctou rezervu Nové Vsi a obsadit tak první nesestupové místo. Představení rezervy v sezóně 1996/97 nabídlo přece jen klidnější průběh. Sice výsledky nezaručovaly úplně neklidnější spaní, ale i tak s dostatečným náskokem od působení ve III. třídě. Konečná 10. pozice s jistotou zaručovala místenku pro béčko i v přeboru sezony 1997/98. V něm si mohlo béčko připsat pohodovější soutěžní rok.

S výpomocí hráčů prvního mužstva si hlídalo dostatečný odstup od sestupového nezdaru. Sice po podzimní části nabízelo k ostražitosti, ale s přibývajícými koly v jarní části, začaly přibývat i body. Těch nakonec bylo osmnáct a s nimi i konečně 8. místo.

Na scéně nový klub – Jokers Frýdlant

V průběhu roku 1997 a po více jak 40 letech spatřil světla světa nový fotbalový frýdlantský klub. Parta okolo Vladislava Pospíšila si založila oddíl s názvem Jokers Frýdlant, který se stal pravidelným účastníkem III. třídy. Své zápasy odehrál na starém pískovém hřišti, později se přesunul do Krásného Lesa, aby následně zakotvil v Dolní Řasnici. Zajímavostí jistě je, že první přátelské derby mezi oběma frýdlantskými celky se odehrálo v dubnu 1997. Tehdy Jokers přehrál překvapivě béčko 3:2.

fungovat společně i s rodiči. Nikdy před tím jsem netrénoval. Začal jsem s šestiletými či pětiletými prvňáčky a předškoláčky z ročníků 1991, 1992, 1993. Postupně se utvořila úžasná parta. A vygradovalo to naším vystoupením ve druhé nejvyšší žákovské lize v sezóně 2006/2007.

Přítom s přihláškou do druhé nejvyšší soutěže se nakonec váhalo kvůli obavám, zda to nebude finančně a sportovně nad síly Frýdlantu.

Frýdlant moc peněz neměl. Takže z jedné třetiny jsme si potřebné peníze opravdu opatřili sami. Rodiče dětí je sháněli přes sponzory, nebo nás také třeba vozili zadarmo svými auty. Ze dvou třetin to zaplatil klub. Věděli jsme, že tuhle soutěž můžeme hrát maximálně rok. Ročníky 1994, 1995 hrály paralelně s námi a mladší žáci snad nevyhráli ani jednou. Po nás už to prostě nebylo stejné.

Není divu, zázraky jsou vzácné...

Měli jsme lepší i horší zápasy, ale ostudu frýdlantskému fotbalu jsme neudělali. A nebyla to jen moje zásluha, ale opravdu i všech rodičů a kolegů. Chtěl bych vyzdvihnout Libora Buřitu, který mi pomáhal s trénováním. A Martina Bartoše, tatínka jednoho z kluků. Navíc jsme kvůli přestavbě stadionu trénovali i po různých vesnicích na Frýdlantsku.

Stmelily tyto potíže partu ještě víc?

Stoprocentně! Kde je dnes ve Frýdlantě umělá tráva, tam byl dřív takový bahňák, když zapršelo. A na trávě jsme moc trénovat nemohli, ta byla určená víceméně jen pro utkání. Takže jsme jezdili hlavně do Kunratic, Krásného Lesa, Dolní Řasnice, trénovali jsme všude možně.

1997 – 2000: Slovan Frýdlant v nové etapě a v krajské I. B třídě

Rokem 1997 pro Frýdlant začala nová etapa. Po nedávných dobách, kdy patřil mezi krajskou elitu, se jen zaprášilo. Po sestupu do nejnižší krajské soutěže musel čelit dalším výzvám a najít ten správný impuls, jak zabránit pomalému ústupu ze slávy. Nová éra měla být symbolizovaná zcela novým vedením. Na valné hromadě odstoupil starý výbor a byl zvolen nový, pětičlenný. V něm figurovala vesměs nová jména: Miroslav Basel, Roman Šlejtr, Luboš Coufal, Vladimír Šebela a především Martin Budzel. Před novým výborem stál jediný úkol: pokusit se co nejrychleji zastavit hrozící úpadek frýdlantského fotbalu a vrátit jej tam, kam patří. Nebylo příliš mnoho prostoru na nějaké hájení. Velkým cílem se stalo zajištění opravy městského stadionu.

Travnaté hřiště ne zcela vyhovovalo potřebám jak tréninkovým, tak zápasovým. Utkání se střídavě odehrávala na starém pískovém hřišti, kde nebyly vyhovující šatny. V ročníku 1997/1998 reprezentovaly Frýdlantsko v I. B třídě kromě Frýdlantu celky zpod nejvyššího vrcholu Jizerských hor - Nové Město a Jindřichovice. Působení v I. B třídě bylo doprovázeno až do samotného závěru nejistotou, zda si Frýdlant zajistí krajskou příslušnost. Z čtrnácti družstev tahal za nejkratší konec SK Jablonec, který o svém sestupu rozhodl po podzimu. Zbyla jen otázka, kdo ho do okresu doprovodí, protože hned šest celků bylo namočeno. Druhý černý Petr padl nakonec na Nové Město. Frýdlant unikl sestupu jen o bod, ale na 8. místě.

V roce 1998 bylo Nové Město nahrazeno Višňovou, která s velkým přehledem postoupila z okresního přeboru. Ve skupině A I. B třídy se utkalo opět čtrnáct celků, výhradně z Libereckého a Jabloneckého okresu. V této konkurenci Slovan Frýdlant obstál více než důstojně. Byl to ročník nadějných výsledků, které mohly naznačovat postupné zlepšení. Od počátku to byl pohyb v horních patrech a atakování příček nejvyšších. Slabší střelecká produkce byla naopak bohatě kompenzována obrannou činností. Výkyvy ve výsledcích se postaraly o lichotivé třetí místo. Suverénem se stala Višňová, které soutěží doslova prolétla. Odstup Frýdlantu na Višňovou byl propastných 32 bodů. V sezoně 1999/2000 I. B třídu neobohatil žádný klub z Frýdlantska, takže zůstaly Jindřichovice a Frýdlant zcela osamoceni. Frýdlantský kádr navázal na pěkné výkony z jara a v hodnocení se mohl opět spolehnout na dobrou obrannou hru, která patřila mezi nejúspěšnější. Útočná snaha byla již o něco více odměněna přesnými zásahy. Byla to

Kdy jste vůbec poprvé zavětril, že kluci okolo ročníku 1992 by mohli něco dokázat?

Když jim bylo zhruba těch jedenáct dvanáct let. Tehdy jsem cítil, že jejich potenciál půjde ještě nahoru.

V čem byl tenhle ročník silný?

Ti kluci to prostě chtěli dělat, vážně tím žili. Nikde se neflákali, chodili poctivě do školy, na zápasy i tréninky. A měli fantastický rodiče. Fakt to bylo úžasné.

Ročník 1992 je v českém fotbale vůbec silný, připomenout můžeme tým Jaroslava Hřebíka, který v roce 2011 bral na ME do 19 let stříbrné medaile. Platilo to tedy i pro Frýdlant?

V takové míře asi ne, ale měli jsme pár hráčů, které si vybrali i trenéři ze Slovanu Liberec a čtyři kluci tam pak odešli na hostování. Potom v Liberci studovali, hráli fotbal, i když se pak třeba vrátili zpět. V těch

třech ročnících byli šikovní fotbalisté a dodnes někteří kluci z téhle party hrají krajské přebory.

Jací kluci od vás hostovali ve Slovanu?

Jirka Záruba, Tomáš Částek, Tomáš Novotný a Matěj Jirout. A pak ještě Patrik Stránský, ale to byl ročník 1990.

Kdo z nich to ve fotbale dotáhl nejdál?

Asi kluci Mazánkové z Višňové, Petr Coufal a Honza Bartoš ve Frýdlantě. Nejspíš tihle čtyři. A Tomáš Částek by měl snad hrát někde v Polsku.

Jak vás v divizi coby nováčka přijali věhlasnější soupeři jako Liberec, Jablonec, Mladá Boleslav či Hradec Králové?

Úplně první zápas jsme sehráli v České Třebové, kde jsme vyhráli 2:1. Mám kamarády v Liberci i Jablonci, od kterých jsem pak slýchal poznámky,

sezóna, kdy se Slovan pohyboval v klidných vodách soutěže, proto v závěrečných kolech dostali hlavně příležitost mladí hráči. Získaných 39 bodů za 11 výher a 6 remíz stačilo na 5. místo.

1998 - 2000: Záchrana béčka nevyšla

Po úspěšném vystoupení prvního mužstva v sezoně 1998/99 se čekalo, jak se rezerva popasuje se svou rolí a zda tento úspěch napodobí. Celkem obtížných 26 překážek čekalo na hráče rezervy. Od prvních chvil se Frýdlant B zařadil mezi kandidáty na nejnižší patra. Podzimní poslední místo v tabulce bylo velkým varováním, ale na jaře zlepšení nepřišlo. Béčko tápalo, slabá střelecká produktivita i obranná hra nedovolovala posun tabulkou. Prakticky po rozehraní jarní části bylo béčko odsouzeno k sestupu. Rezerva se v sezoně

Frýdlantská rezerva v roce 1998

radovala z výhry pouze třikrát a třikrát remizovala. Získaných 12 a skóre 33:113 bylo hodně děsivé.

Po nepovedené ročníku se rezerva ocitla po 11 letech v nejnižší, III. třídě. Úkol do sezony 1999/2000 zněl jasně: pokusit se o opětovný návrat. Dlouho nemohli soupeři najít recept na porážení Frýdlantu. S přibývajícimi koly ale začal pomalu ztrácet dech a své

vedoucí postavení přenechal Kunraticím, které se nadechly k velké jízdě. Jarní představení patřilo Kunraticím, proto více prostoru dostávali odchovanci a hráči, kteří toho moc neodehráli. Jako v případě Martina Budzela, který po šestileté odluce byl spolehlivou oporou v bráně. Dokonce si připsal raritu, to když v zápase vstřelil dvě branky z pozice gólmana.

co že v tý soutěži chceme dělat... Však nás celou sezonu nebylo víc než patnáct! Oni vůbec nedokázali pochopit, že jsme do toho šli za takových podmínek. Když jsme přijížděli k soupeřům, zpočátku jsme cítili ten podiv, tak to jsou oni... Ale po zápase, když viděli, že jsme byli opravdu vyrovnaným soupeřem, i když jsme třeba i prohráli, už říkali, že jsme celkem dobří. Už nás začali brát jako jedny z nich, bylo to opravdu o něčem jiném než na začátku.

Všichni soupeři měli nesrovnatelně lepší podmínky, ne?

(Usměje se) To stoprocentně! Kluci pak měli vybavení srovnatelné s ostatními, ale všechno jsme si kupovali sami, teplákovky, bundy, šustákovky. Skládali se na to rodiče.

Na jaře jste dokonce porazili žáky Slovanu Liberec, že?

A dokonce na jejich půdě v Raspenavě.

Jak si toho ceníte?

Strašně moc! Funkcionáři Slovanu Liberec na své hráče vyvíjeli docela velký tlak. Nás brali jako podružný mančaft. A najednou ejhle, hráli jsme s nimi celkem vyrovnaný zápas a dokonce vyhráli. Bylo to moc hezký. Zrovna v té době proti nám nastoupil Jirka Zárubů, jehož jsme pustili na hostování do Liberce. Prohrál s námi a asi mu to bylo trochu i líto. My jsme byli v neskutečný euforii.

Liberec kvůli této ztrátě nakonec nepostoupil do ligy a místo něho povýšil Jablonec. Nebral jste to trochu jako satisfakci? Byl jste členem kádru, který v roce 1993 vybojoval krajský přebor, ale kvůli fúzi s Libercem jste si ho nezahrál.

K tomu bych se už raději ani nevracel... Ale jako satisfakci jsem to určitě nebral, ani jsem na této

2000/2001: Pád Slovanu Frýdlant

Do nového tisíciletí vstupoval kádr prvního mužstva Frýdlantu ve značně omlazené sestavě, která chtěla navázat na minulé 5. místo. Do sestavy se postupně zabudovali hráči dorostu, doplnění o fotbalisty z B mužstva. Zkušeným hráčům jako byli Ježek, Kravar a Závěta sekundovali mladíci

Němec, Kokta, Matoušek. Tým byl veden trenérem Pulcem. V nezměněném formátu se 14 oddílů pustilo do nového ročníku I. B třídy. V sezóně bylo zaznamenáno mnoho výkyvů jak hráčských tak výsledkových. Podzimní vystoupení bylo o hledání sama sebe. Výsledkově trápení se promítlo do tabulky,

kde Frýdlant nečekaně marně bojoval na jejím chvostu. V průběhu jara, se tento boj o přetahovanou smršknul už jen na duel s Doksy. Výsledkově zmar vyvrcholil právě v přímém boji o poslední místo. V 18. kole prohrál Frýdlant 0:4 v Doksech a padl na poslední místo. Do konce zbývalo ještě dlouhých osm kol, ale o pozici sestupujícího začalo být více čím dál jasněji, navíc se Frýdlantu nedařilo ani na domácí půdě. Čtyři kola před koncem bylo jasné, že prvním sestupujícím do okresního přeboru bude Frýdlant. Koncem května převzal tým nový trenér František Halbich, ale ani jeho vítězná premiéra 2:0 proti Desné nemohla nic změnit. Po odehraných 26. kolech, se ziskem pouhých 18 bodů (čtyři výhry a šest remíz), skončil poslední. Toto umístění odsoudilo frýdlantský oddíl k sestupu do okresního přeboru, což se dalo považovat za největší pád v jeho historii. Na okresní úrovni hrálo naposledy mužstvo Slovanu v roce 1955.

Vedoucí Pěncín a Stráž získaly větší náskok

FOTBALOVÁ I. B TŘÍDA / Frýdlant prohrál zápas o poslední místo v Doksech

LIBEREC - Doubí výhrou v Železném Brodě pomohlo liberecké dvojici na čele tabulky, Nové Město se těsným vítězstvím dostalo z propadlišť, kde uvízl Frýdlant.

Doksy - Frýdlant 4:0 (0:0). Co byla platna Frýdlantu do poločasu velká převaha, když jeho útočníci zahodili pět vyzložených šancí, z toho byli třikrát sami před gólmánem. Ve II. poločasu se karta začala otáčet po pěti minutách, kdy padl první gól. Z dalších čtyř šancí ještě domácí tři využili, když se Frýdlant po druhé brance pustil do bezhlavého útočení. Doksy ho trestaly, navíc zahodily ještě penaltu. **Branky:** 51. Matich, 64. Mařík, 75. Cenger, 83. Valáš.

valo, zejména při vysokých míčích, které obě strany napokápal. Rozhodnutí přinesl trestný kop Suka ze 40 metrů, jenž brankáři vypadl z náručí a Andrš jej pohotově doklepl do sítě. V 80. mohl střelec gólu zvýšit, ale před brankářem selhal, jako na druhé straně po brejku hostující Zampa. **Branka:** 23. Andrš. **Rozhodčí:** Budský, ŽK: 2:4, ČK: 75. Slotík - 73. Nauč, 80 diváků. **N. Město:** Zavřel - Láška, Suk, Jalovičar, Petrovič - Andrš, Stejskal, Bruský - Zbořil, Zima, Slotík.

Držkov - Krásná Studánka 2:2 (1:1). Na těžkém terénu hráli hosté deset minut pěkný fotbal, ale brejk domácích zmasakroval 1:0. Studánka

S Frýdlantem se začíná potápět i Nové Město

FOTBAL I. B TŘÍDA / Doubí a Chrastavě chybělo k bodu trochu více štěstí

LIBEREC - Ve dvacátém kole soutěže oba vedoucí týmy - Pěncín a Stráž nad Nisou - vyhrály, o sestup bojující Frýdlant mohl v Držkově dokonce vyhrát, ale má alespoň plucht, další liberecké družstvo z Nového Města se dost "namáčel" do sestupových vod, když doma vysoko prohrálo.

Držkov - Frýdlant 0:0. Velmi blízko byli hosté zisku všech bodů, ale zcela jim selhala přesnost v koncepcce. Přestože měl Frýdlant drtivou většinu hráčů doby navrch, nedokázali jeho útočníci zakončit ani jeden z pěti samostatných nájzdů na branku. Třikrát nastříleli gólmána

(80. Cakl). **Kr. Studánka:** Juriga - Dvořák, Anděl, Svarc, Hráský - Jirsák, Hartman, Pižl (46. Myslivec). **Vacek** (46. Schovánek) - Knajbí (67. Kocour), Čepička.

Doksy - Pěncín 0:2 (0:1). Domácí hráli úvodní minuty s velkým respektem, a tak hosté po odraženém míči brzy vedli, navíc Žďárský sám před brankářem neuspěl. Postupně Doksy vyrovnaly hru, ale Pěncín byl stále v ofenzivě, zejména díky aktivitě "Franty" Veseleho. Po přestávce hosté zvýšili náskok a Doksy se snažily o své brejky. Až v samém závěru se domácí pokusili o zoufalý tlak, jenže jedinou šanci včasným vy-

úrovni o tom takhle nepřemýšlel. Prostě jsme jeli na vítězné vlně a nějaká odplata to rozhodně nebyla.

Každopádně vás musela anabáze s divizí mrzet, ne?

Určitě. Chtěli jsme si krajský přebor zahrát, měli jsme výbornou partu, která se pak rozprchla. Já šel do Jindřichovic pod Smrkem. Avšak příznám se, že zase tak velký frýdlantský patriot jsem nebyl. Sice jsem se tu narodil a prošel všemi mládežnickými kategoriemi, a ještě před vojnou v sedmnácti letech nastupoval za áčko. Ale když jsem se vrátil v roce 1985 z vojny, na osm let jsem zmizel do Stráže nad Nisou. Za tu jsem hrál s ligovými fotbalisty krajský přebor.

Proč jste pak trénování nechal?

Kluky jsem dovedl až do dorostu, s mladším i starším dorostem jsme krajský přebor vyhráli ikskrát. Byli jsme

opravdu docela úspěšní. Jenže pak se ro rozprchlo. Někteří kluci se vrátili do mateřských oddílů, do Višnový, Nového Města, Raspenavy. Měli jsme tým z našeho frýdlantského výběžku trochu postahovaný. A já si dal chvilku pauzu. Pak mě ještě přemluvil Martin (Budzel), abych šel trénovat áčko. S ním jsme postoupili z I.B třídy do I.A třídy. A pak jsem toho nechal, protože na trénink chodilo pět šest kluků a mně to přišlo jako ztráta času.

Myslíte, že je reálné, aby Frýdlant například v horizontu deseti let zopakoval podobný úspěch, který jste udělal s ročníkem 1992?

Byl bych strašně rád, kdyby se to podařilo. Ale víte, jak to je. Dnes je to jiné, kluci se schází, neschází... Žijeme v době počítačů a mobilů, ve Frýdlantu se je navíc už hraje i florbal, hokej, rozmělnilo se to. My jsme si ještě měli z čeho vybírat.

Městský stadion po rekonstrukci v roce 2002

Roky 2001/2002

Po pádu do okresního přeboru si celek vedeným trenérským duem František Halbich a Luboš Kaplan musel dát za cíl opětovný návrat do krajské I. B třídy. Úkol to by však velmi nesnadný, protože hráčská sestava se skládala převážně z mladých hráčů, nejstaršímu bylo jen 24 let. Počínání mladého týmu nebylo zrovna z těch nejhorších. Frýdlant šlapal na paty vedoucím celkům. Přebor po podzimu vedla Raspenava, ale na záda jí dýchaly tři týmy - kromě Frýdlantu ještě Bulovka a Bílý Kostel. Tato čtveřice si vytvořila vlastní soutěž, v níž se bojovalo o prvenství. Ačkoliv Frýdlant na venkovních hřištích odešel hned v polovině případů poražen, bilance tří výher ho pasovala na druhý nejlepší tým. K tomuto úspěchu dopomohla i výborná obranná hra, v šesti utkáních inkasoval jen šestkrát. Paradoxně nejvyšší prohry zažil na domácím trávníku. Prohry od Hlavice 2:5 a Rozstání 0:3 byly jedny z mála černých chvil. Oproti minulým letům se zvýšila i divácká návštěvnost, průměr se

vyšplhal na 120. Na jaro byl tým posílen navrátilci Jalovičárem a Lukášem Procházkou z Krásného Lesa, Paříkem z VTJ Ještěd a mladý kádr doplnili Holub z dorostu a Hovad z Vísky. Chvilí trvalo, než se posílený kádr o nové mladíky na jaře sehraje. První dvě

2002/2003: Druhý pokus překazila Hlavice

Ve své druhé okresní sezóně nezaznamenal kádr velkých změn. Postupně se zapracovávali odsloužilí dorostenci (Čumpl, Šena, Pošmourný, Válek), kteří se stali nedílnou součástí týmu. Sympatický výkon z předešlé sezóny se přelil i do této. Podzimní úvod ukazoval, že nastolený směr by mohl být ten pravý. Od prvních kol se mladý Slovan držel předních pozic a jen ten stačil nastolenému tempu Hlavice. Tak tomu bylo i na

porážky nezanechaly velký šrám, aby si s ním Slovan neporadil. Prohry byly odčiněny dvěma výhrami, navíc bez inkasované branky stále byl Frýdlant nedaleko prvního místa. V 18. kole, v přímém souboji o druhé místo, porazil Bílý Kostel 4:2. To byl Slovan nejvýše postaven za vedoucím Dětrichovem. Mimochodem střelcem všech čtyř branek byl Miroslav Stýbal, který patřil mezi nejpilnější střelce sezony. Po 19. kole se Frýdlant zařadil mezi horké kandidáty na postup, ale nečekaná série nezdarů ho odsunula do vzdálenějších pozic.

Ani nová nadechnutí v posledních třech kolech nic nezměnily na tom, že Dětrichov z vedoucí pozice sesadí. Závěrečné dvě výhry a jedna remíza jen zmírnily bodovou ztrátu. Mladý kádr rozhodně nezklamal, střelecká produktivita patřila mezi ty nejlepší. Tu táhl hlavně Miroslav Stýbal, který se s 15 brankami stal nejlepším frýdlantským střelcem.

Obnovené hřiště

Roku 2002 došlo k zásadní události pro vývoj sportovního dění ve Frýdlantě.

Po dvouleté rekonstrukci se podařilo zrenovovat městské hřiště. Poprvé bylo osázeno trávou v roce 1979 a od té doby k zásadní rekonstrukci nedošlo. Po letech hojně využívaný trávník nemohl již vyhovovat. Dlouho se volalo po nápravě. Ta se nakonec uskutečnila a hráči se mohli těšit z nového pažitů. Změn doznaly i střídačky a byl zbudován nový stánek s občerstvením.

Pohárové finále

Po delší odmlce zaznamenal Frýdlant úspěch v okresním poháru.

Utkání okresního poháru mezi Slovanem Frýdlant a VTJ Ještěd Liberec. Vlevo je Rudolf Šena.

Mezi 28 konkurenty doputoval až do samotného finále. Na cestě do finále udolal Chrastavu 3:2, ve čtvrtfinále Ruprechtice 4:2 a v semifinále Bílý Kostel 3:1. Finálovým soupeřem byl nově utvořený vojenský oddíl VTJ Ještěd Liberec i s frýdlantským Ondrou Markem. Do poločasu bylo 3:0 pro vojáky, kteří si náskok pohlídali a mohli tak slavit vítězství.

radosti. V posledním zápase Frýdlant porazil Habartice a branku vstřelil i Milan Hýbl, který celkovou bilanci zaokrouhlil na 35 a stal se nejlepším střelcem celého libereckého okresu. I díky jeho příspěvkům se Frýdlant mohl pyšnit nejlepším útokem, který se postaral o 84 gólů. O kvalitní obraně svědčil fakt, že průměr inkasovaných branek činil 0,9 branek.

Béčku zkřížily plány Pertoltice

Nedaleko od postupových oslav byli i hráči béčka v konkurenci dalších třinácti třetitřídních oddílů. Do posledních chvil hráli jednu ze dvou hlavních rolí. V podstatě o postup do okresního přeboru si to rozděl pravě Frýdlant B a překvapivě Pertoltice. Dlouho to vypadalo na prvenství Frýdlantu, ale vše rozlousklo 24. kolo, v němž Pertoltice na vedoucí Frýdlant ztrácely jediný bod. Frýdlant však na hřišti slabé rezervy Bulovky uhrál jen bod (3:3), zatímco Pertoltice svůj venkovní mač v Krásném Lese zvládly a po výhře 2:1 se posunuly o bod na vedoucí příčku. Ve zbývajících dvou kolech si Pertoltice náskok pohlídaly a navíc ještě navýšily, když rezerva ve svém posledním vystoupení remizovala ve Višňově.

2003/2004: Na třetí pokus se Slovan dočkal

Frýdlant byl ve svém třetím dějství okresního přeboru, pasován do role nejžhavějších aspirantů na postup. Navíc díky nastalé reorganizaci (byly zrušeny I. B třídy) vítězové okresních přeborů měli možnost postoupit rovnou do I. A třídy. Kádr nedostál výrazných změn oproti loňsku. V brance stál pohotový Krotíl, obrana se spoléhala na mix mládí a zkušeností v podobě Jiřího Ježka, záložní řady obsadili rychlí mladíci Šena, Marek a v útoku se nejvíce prosazovali Milan Hýbl, Drobný či Stýbal. Původně měl být přebor rozehrán se čtrnácti oddíly,

ale po odstoupení jednoho z nich, se nakonec dohrával ve třináct. Na podzim nastolil Slovan velmi rychlé tempo, kterému stačili vojáci z VTJ Ještěd a Vratislavice, které dokázaly trochu držet krok i na jaře. Brzy po začátku jarních odvet odpadla VTJ Ještěd, jen Vratislavice dlouho nepoznaly hořkost porážky a čekaly na frýdlantské zaváhání. Rozdíl málokdy přesáhl tři body, až ve 22. kole Frýdlant doma skolil Bulovku 5:1 (Hýbl 3 góly) a bezstarostně hrající vojáci z VTJ Ještěd přešli Vratislavice 3:2. A ve Frýdlantě mohly vypuknout postupové

Derby ve Frýdlantu skončilo bez branek

Liberec - Ve fotbalové I.A třídě se hrálo 11. kolo. Z libereckých mužů se radovali z výhry Krásná Studánka, která přestřílela Brněň. Hrádek a ve východní části soutěže Pěnčín-Turnov B, který neokamem zvířtil venku. V derby Frýdlantu s Jindřichovicemi nastal zápas gól.

Frýdlant - Jindřichovice 0:0

Jindřichovští hráli od poloviny na bezbrankovou remízu a po celý zápas vlastně jen bránili a čekali, co udělá soupeř. Inaktivita tak musel převzít Frýdlant, který v zápase plánil za favorita. Největší šance domácí měli hned začátku, ale ani Tausť ani Hýbl z malého vápna nedokázali Ležovic překonat. Dobrou příležitost měl ještě ve druhé půli Hýbl, kterému se podařilo dostat přes obranu hrádu hostů, ale v zakončení nepočítal.

Rozhodčí: Karel ml., ŽK 3:5, 120 diváků. Frýdlant: Krotíl - Pavlíček (64. Válek), Stejskal, Vrtala, Kuntel - Vedešín, Novák (11. Šena), Sýs (36. Křiváček), Tausť - Hýbl, Šena. Jindřichovice: Ležovic - Příbyl, Hrádek, Hýbl (46. Andrš), Slavík - Kopecký, Ml. Matoušek, Smatana, Šimělář - Tojčák, Mr. Matoušek.

kteří přebíhali gólmánu domácích, i vyžít. Tím ale gólové úspěchy hostů skazily. Zato soupeř, který nebezpečně hráli, dokázal ještě do poločasu svého zápasu otočit. V 2. půli nedokázali hosté držet nervy na uzdu a došlo ke dvěma pokusům, které ale přišlo jenou červenou kartu. Utkání definitivně rozhodlo až posledních deset minut, kdy hosté hráli valšník a inkasovali do otevřené obrany.

Branky: 2. a 45. Chlámecký, 25. Dolež, 90. Charouzek, 81. Provozník - F. Procházka, 6. Špita, Rostoháň Kupa, 28. 22. 0x 0:1 - 85. Máj, 60. diváků. Chrastava: Jisk - Mazouš (46. Válek), Hentl, Bukovský, Janek - Škoda, Procházka, Ml. J. Doležal - Fábek (66. Hýbl), Štula.

H. Branná - Turnov-Pěnčín B 0:2 (0:2)

Hosté se dostali do vedení už v 11. minutě, když Vodrážka důrazně pálil z malého vápna. Potom se několikrát ukázali domácí, ale šlo na nepříznivě chyblý hlásk. Naproti tomu, druhý gól hostů přidal hlava Mýslář ve 43. minutě. V druhé půlce zatlačil fotbalisté Branné hosty do defenzivy, ale podařilo se jim pouze tři minuty před koncem nastřílet ty.

Utkání mezi Stráží n. N. a Slovanem Frýdlant. Na snímku vlevo je Ladislav Válek.

2004/2005: Návrat do I. A třídy

Frýdlant si svůj postup z okresního přeboru vybojoval v pravý čas. Zrušení I. B tříd bylo totiž hned za rok obnoveno, takže nikdo si nemohl být jist, jaké konečné umístění zaručí setrvání v I. třídě. Ze čtrnácti družstev frýdlantský okrsek zastupovaly tři - Frýdlant, Dětrichov a Jindřichovice. Frýdlant se mohl i dál spoléhat na služby střelců Hýbla a Drobného, ke kterým přibyl hejnický Zoreník. První konfrontací s krajskými týmy obstaral turnaj ve Višňové. V konkurenci Višňové (krajský přebor), Dětrichova (I. A třída)

a Raspenavy (okresní přebor) se Frýdlant pod vedením trenéra Jaroslava Leibla umístil čtvrtý. Slovan v nové soutěži hrál důstojnou roli. Svě obnovené prvotřídní kroky zvládal dobře. Střelecké kopačky si pravidelně nazouval Milan Hýbl, který se stal opět nejlepším kanonýrem s 18 brankami. Frýdlant se pohyboval v klidném středu tabulky a v závěru soutěže se dostal na 4. místo, které při další reorganizaci (sedm týmů sestupovalo do I. B třídy) zaručovalo v pohodě příslušnost v soutěži. Obnovená účast v krajské soutěži patřila

útok se 76 přesnými zásahy, i defenzivě (třetí nejlepší se 31 inkasovanými góly). Nejvíce povedeným utkáním bylo to domácí proti Tuhani (13:2) a Milan Hýbl se na této kanonádě podílel půltuctem přesných zásahů. Tým se mohl spolehnout v bráně na Krotila, dále v poli na Poříze, Vrňatu, Stejskala, Miroslava Stýbala, Šenu, Šmidrkala, Marka, Kutílka, Válka, Pavlištu, Nováka, Ježka, Mauera. Novinkou bylo vydávání zápasových bulletinů.

Béčko: Na postup scházelo tentokrát hodně

V pátém pokusu o návrat do okresního přeboru se rezerva nadále spoléhala na své odchovance, společně se zkušenějšími harcovníky. Tým byl veden duem Roman Šlejtr - Miloš Vaňha. Malého primátu se tento ročník dočkal, coby v počtu rezerv. Hned polovina z celkových čtrnácti tvořila záložní družstva a konkurence byla veliká. Slovan se mohl chlubit střeleckou potencí, kdy Jindřichovice rozdrtil 19:0 a nejvíce branek (7) vstřelil Miloš Křiklava. Rezerva Bulovce doma nasázela sedm branek, Jokers hned devět. V průměru téměř 5 branek. Tento trend si udržela i pro jarní část, kde jako jeden ze dvou týmů pokořil hranici 100 gólů (107). Frýdlant přezimoval se sedmibodovou ztrátou na 5. místě. Jarní dějství byl v hlavní roli Gasservis Liberec, který postoupil. Frýdlant si připsal tak jako na podzim opět tři prohry a sezónu 2004/2005 zakončil na 4. místě.

2005/2006: Lehké sestupové starosti rozplynul Pavel Doležel

Na konci uplynulé sezóny se pro odchod rozhodl trenér Jaroslav Leibl. Vedením klubu byl do funkce jmenován Miloslav Mládek a hrající asistent Pavel Doležel. Vedoucím mužstva zůstal i nadále Martin Budzel. Z kádru odešli Luboš Stýbal, Ivan Šmidrkal a Jaroslav Vrnata, z hostování se vrátil Ondra Marek, Pavel Dočekal, Jiří Vološín, Pavel Kutílek a ze zahraničního angažmá Pavel Doležel. Kostra týmu zůstala prakticky nezměněna. V bráně Krotíl, zadní řady spolehlivě jistili Šena s Miroslavem

Stejskalem, Stýbal a Vološín v záloze a v útoku pohotový střelec Pavel Doležel. Malým nešvarem byla celosezónní střelecká produktivita. Frýdlant se na podzim pohyboval okolo středu, ale postupně se propadal. Před jarním startem musel čelit nepříjemnému faktu hrozby sestupu. Pět mužstev bylo namočeno do nepříjemných starostí, ale s blížícím se závěrem se forma Frýdlantu zlepšovala. Podařilo se mu urvat několik potřebných bodů, které ho

vzdálily sestupu. K celkovým sedmi výhrám, přidal ještě osm za nerozhodné výsledky. Zisk 29 bodů zajistil Frýdlantu 10. příčku a s celkovými 36 brankami patřila střelba k těm horším. Výjimkou statistiky byl Pavel Doležel. Nejlepší frýdlantský střelec se postaral o rovnou polovinu.

Wisla Plock

Týden po konci soutěže měl Frýdlant čest hostit Wislu Plock, vítěze Polského poháru. Wisla vedená trenérem Josefem Csaplarem měla ve své středu české legionáře - Josefa Obajdina a Tomáše Doška. Na druhé straně výběr Frýdlantska sestavili Luboš Stýbal s Jaroslavem Leiblem. Frýdlant měl hojně zastoupení - Götz, Krotíl, Miroslav Stejskal, Kowalík, Stýbal a Doležel. Výběr Frýdlantska nestačil a prohrál 1:4, i když vedl gólem Stýbala. Obraz hry se změnil ve druhé půli, do níž Csaplár poslal zcela jiné hráče.

Záloha beze změny

Po slabších začátcích sezony 2005/06 se výkon rezervy postupem času stabilizoval. Ovšem nabraná ztráta z úvodu byla znát po zbytek sezóny. Běčko se přetahovalo s vedoucí dvojicí Bulovka a Horní Řasnice o přední pozice. První tři týmy byly od sebe seřazeny v jednobodovém rozdílu. Jarní start byl dle předpokladů vyrovnaný. Nikdo nechtěl udělat chybu a drama bylo do konce. Poté se k velké jízdě nadechla Bulovka, která neprohrála jediný jarní zápas. Za Bulovkou, se stejným bodovým ziskem, skončila Horní Řasnice a třetí kvůli horšímu skóre Slovan B.

Frýdlant poprvé vyhrál. Porazil Ruprechtice

Liberec - Až v 5. kole fotbalové I. A třídy se Frýdlant dočkal výhry. V derby porazil Ruprechtice hattrickem Doležela. Rezerva Pěnčína-Turnova zvítězila v Lučanech a Děčticích ve Velkých Hamrech.

Lučany - Pěnčín-Turnov B 1:2 (1:0)

V úvodu hosty dvakrát podržel Cimbál, který kapituloval až v závěru poločasu. Předtím měl gólovku jeho spoluhráč Pelda. V 56. Cimbál chytil trestný kop exdivizního Šicha a pak ještě stejnému hráči gólovku. V 73. vyhrál hlavičkový souboj střídající Fiala, míč se dostal k Mynářovi a následně Stach vyrovnal. V závěru se ještě do té doby nedůrazný Mynář proháčkoval obranou a jeho střela měla punc tří bodů. V 90. běžel sám na bránu Mynář, ale zkosil ho Šich za červenou kartu.

Branky: 43. Macúr - 75. Stach, 87. Mynář. **Rozhodčí** Kříž, ŽK: 2:2, ČK: 90. Šich (L), 70 diváků. **Pěnčín-Turnov:** Cimbál - Šerpán, J. Bárta, Buček, Škréta - Žďárský, P.

Bárta, Mynář, Vodrážka (90. Kratochvíl) - J. Bárta ml. (74. Fiala), Pelda (65. Stach).

Frýdlant - Ruprechtice 3:2 (1:2)

V otevřeném boji měli hosté častější četnost střelby a zasloužené šli do vedení zásluhou Viktory. Jenže pak hlavou vyrovnal Doležel a Frýdlant se dostal do tlaku. Ruprechtice předvedly pěknou kombinaci a Záveský je poslal znovu do vedení. Druhou půli si hosté koledovali o gól, který přišel z kopačky Doležela po trestném kopu. Další minuty vyzněly pro hosty, ale v 75. se prosadil opět Doležel, tentokrát hlavou. Hosté ještě měli velkou snahu, dvakrát nastřelili břevno, ale domácí náskok uhájili.

Branky: 29., 62. a 75. Doležel - 29. Viktora, 44. Záveský. **Rozhodčí** P. Bílek, ŽK: 1:4, 90 diváků. **Frýdlant:** Poříz - Pařík (5. Pavlišta), Stejskal, Dočekal - Slavík, Marek (86. Kubát), Šena (80. Stránský), Holub - Kutílek, Doležel, Vološín. **Ruprechtice:** Holub - Bomba, Pokora, Macaj, Urban - Řepka (64. Dlabola), Vikto-

ra, Záveský, Antoš - Cibulka (77. Prokop), Spudich.

Velké Hamry - Děčichov 1:2 (0:1)

Deset minut museli hosté čelit náporu domácích, kteří zahrávali celou řadu standardních situací. První šanci Děčichova po akci Kareše nevyužil v 16. minutě Saiko. Za dalších sedm minut byl faulován Netolický a Kareš z penalty dal vedoucí branku Děčichova. Pak až do závěru poločasu byli hosté lepší, ale ke konci se činil gólman Zeman, který kryl šance Hnídka a Habra. Ve II. poločase měli domácí navrch, ale pozorná obrana dirigovaná jindy nezakrotným Kohoutem, byla pevná. V 75. vyšel hostům brejk a Netolický vyběhl Válka ke skórování. Domácí v samém závěru jen snížili.

Branky: 88. Hnídek - 23. Kareš z pen., 75. Válek. **Rozhodčí** Mazánek, ŽK: 3:1, 100 diváků. **Děčichov:** Zeman - Prokopec, Kohout, Skalický, Vízner - Lachman, Kareš, Chocholoušek, Tomášek (77. Mičunovič) - Netolický, Saiko (57. Válek). (ci)

2006/2007: Neúspěch znamenal pád do I. B třídy

Takovou sezónu dlouho nikdo nepamatoval. V polovině srpna zahájil Frýdlant nové boje v I. A třídě. Ve Stráži pod Ralskem po nadějném začátku si Frýdlant připsal prohru 1:4. Ale mělo být ještě hůře. Ve druhém kole doma nechal další tři body soupeři, navíc bez vstřelené branky. Ani v následujících zápasech nenašel Frýdlant střelce, až v 5. kole v Ruprechticích si Frýdlant připsal další gól. Po pěti utkáních se Frýdlant krčil na posledním místě se skóre 2:12. V 6. kole se Frýdlant konečně dočkal svého prvního bodového zisku. Po boji získal bod za remízu 1:1 s Velkými Hamry. Poté to však již bylo jedno velké trápení, nejen herní a střelecké, ale i výsledkové. Prakticky všechna zbývající utkání se odehrála podle stejného scénáře: přes snaživý výkon tahal Frýdlant za kratší konec. Nepomáhalo ani domácí prostředí. V 7. kole utrpěl debakl od VTJ Ještěd 1:8 a stejný příděl si připsal i v Dětrichově. O něco milosrdnější byly Dubice (0:5), stejně jako Vratislavice. Porážky 0:4 od Nového Oldřichova a Zásady zněly v tomto kontextu jako milosrdné. Frýdlant po podzimním účtování opanoval poslední příčku s mizerným skóre 3:52! Frýdlant měl tak jistotu sestupu. Herní a výsledková krize se přesunula i do jarní části. Frýdlant zahájil dosud nejvyšším přídělem - vojákům povolil vstřelit devět branek. Dílčího úspěchu dosáhl mezi 15. - 19. kolem, kdy se mu podařilo skórovat hned v šesti utkáních po sobě. Nejnadějněji

vyhlížel zápas se Stráží pod Ralskem, ale i ten prohrál 1:3. Poprvé v 17. kole se Slovanu podařilo skórovat více jak jednou, ale dvě branky proti Turnovu B jen zmírnily konečný výsledek 2:7. Na kontě výher stále u Frýdlantu svítila obrovská nula, ale nakonec i tu se nakonec podařilo smazat. V předposledním kole doma proti Dětrichovu, předvedl Frýdlant se svým sokem nebývalou gólovou přetahovanou, ve které byl úspěšnější 4:3. Se ziskem pouhých čtyř bodů na posledním místě a se skóre 17:122 sestoupil do I. B třídy.

Béčko: Podzimní mizérii vystřídalo jarní probuzení

Rozpačitě začalo béčko pouť III. třídou. V prvních dvou domácích zápasech hostilo obě Řasnice, které si odvezly všechny body. Nejprve ta Dolní za výhru 2:0 a poté i Horní (3:1). První bod připisovalo béčko v Hejnicích za plichtu 4:4. Stejný bodový příděl si odvezlo i z Krásného Lesa (2:2).

Konečně v 5. kole se frýdlantští střelci probudili a doma si lehce poradili 6:0 s béčkem Raspenavy. Přesto se trochu překvapivě po pěti kolech béčko krčilo dole, na čemž nezměnila ani další remíza 2:2 ve Vísece. Kalich hořkosti si Slovan vypil v Dolní Řasnici proti nováčkovi Rapidu (prohra 2:3). Pro Rapid to byly nejen první body, ale i jediné v celém ročníku. Ve Višňové ale překvapivě Frýdlant vyhrál 2:1. Jenže naděje na změnu zhatily Pertoltice, které si snadno s béčkem poradily. Matné výkony dál pokračovaly. Malá jiskra naděje zasvítla v předehrávaném jarním kole proti Rapidu Horní Řasnice, který po jasném průběhu béčko porazilo 7:0. Na jaře se domácí hřiště stalo nedílnou součástí k zisku bodů. Hned na úvod si poradilo s hejnickou rezervou 4:3, ve Frýdlantě nepochodil ani Krásný Les a Víška. Opět Višňová B odešla poražena, stejně jako Nové Město B. Dařilo se i venku. Nejzářněji ve výsledkové listině svítí vrácená porážka Pertolticím. Ale byly tu i zápasy, ve kterých Frýdlant tahal za kratší konec. Na podzim i na jaře si nepříšel na Horní Řasnici a Oldřichov. Přesto slušný jarní bodový příděl vyšvihl béčko mezi nejlepší celky. Třetí místo se nakonec přece jen podařilo získat, ale muselo o něj bojovat až do posledního kola. Poslední potřebný bod (1:1) získalo v Dolní Řasnici, proti již jistému postupujícímu.

Sezona 2007/2008

Po naprosto nepovedené sezóně 2006/07 se Slovan po šesti letech opět ocitl mezi účastníky I. B třídy. Nepanikařit a nedopustit situaci, která by opět vedla k pádu do okresního přeboru. Stabilizovat

kádr, předvádět opět dobrou hru. Tak zněl úkol, který byl vytyčen. Že to však nebyl snadný úkol, se ukazovalo po celý podzim. Hned utkání ve Starých Splavech poznal Frýdlant sílu I. B třídy

a nezáskal ani bod. Ve 2. kole hostil Hodkovice a připsal si první body za výhru 1:0. Těsná prohra 2:3 s Krásnou Studánkou, byla vystřídána krutou porážkou 0:8 od rezervy České Lípy. Následovalo pět proher, navíc bez gólového úspěchu. Nejbolestnější byla 0:5 doma od Nového Města. S jedinou výhrou se Frýdlant krčil ve spodních patrech, ale ve zbylých čtyřech kolech si Slovan konečně připsal větší bodový zisk. Nejvyšší podzimní vítězství 5:2 nad Bukovany bylo doplněno výhrou 2:0 doma s Dubicí. Před jarem byl Frýdlant opět celkem, kterému reálně hrozil další pád. Tlak na trenéry a hráče narůstal, ale po poctivé zimní přípravě se do jarních odvet šlo s nadšením a očekáváním. Že Frýdlant není odepsaným celkem, ukázalo hned první střetnutí v Dubici, kde Frýdlant vyhrál 2:0. Menší zádrhel přišel doma s Chrastavou, která si odvezla výhru 4:3, ale ten byl napraven čtyřzápasovou, osmibodovou sérií. Malá dvouzápasová patálie s Mimoní B a Doksy připomněla Frýdlantu, že musí nadále bojovat. Ale hráči se semkli a ve vedlejší záchranařském souboji dokázali zvítězit v Novém Městě 1:0. Tři body byly potvrzeny i doma proti Heřmanicím. To již Frýdlant měl tři kola před koncem konečné jistoty záchrany. Zbýlá utkání sehrál v poklidu a v nich se mu podařilo uhrát dvě remízy s Bukovany a Habarticemi. Svě účinkování zakončil prohrou v Hlavici. Po podzimním tápání konečně začal nacházet Frýdlant na jaře svůj styl.

Béčko daleko od postupu

Jakoby kdesi na dovolené bylo béčko v úvodních kolech

Frýdlantský Martin Stejskal zpracovává míč

podzimní části sezony 2007/08. Opět se vkrádaly myšlenky na postup, ale po úvodní domácí prohře 1:2 s Krásným Lesem a prohře ve Vísce 0:2 bylo jasné, že to tak snadno nepůjde. Výhra nad Rapidem Dolní Řasnice (6:3) byla malým odrazovým můstkem k úspěchu. Po výhře nad outsiderem se podařilo získat dalších deset bodů. Malé zaváhání bylo v Hejnicích, kde tamní béčko zvítězilo 3:2. Nastala další série, která přinesla osm bodů. Jen ten závěr nepatřil mezi povedené. To se frýdlantský

Slovan utkal s frýdlantským Jokerem. A Žolíci překvapivě byli šťastnějšími aktéry. První jarní odvetné utkání proti Jokers bylo velmi slibné a Slovan vyhrál 2:1. První venkovní utkání béčko utrhlo v Krásném Lese (3:0), jenže pak přišla studená sprcha od Visky, která dokázala urvat tři body. Ve třetím kole nedopustil Frýdlant překvapení s Rapidem Horní Řasnice, ale další domácí nezdar přibrzdil rezervní kádr v rozletu. Zato venku byl Frýdlant stoprocentní. Tuto bilanci udržel i po zápase

v Novém Městě. Konečně až na třetí pokus se dočkal prvního domácího úspěchu, když remizoval s Oldřichovem. Zkrátka to doma nešlo, ale venku byla bilance zcela opačná. Tento trend se změnil po 21. kole. Každá série jednou končí a přijde zápas blbec. Ten přišel v Raspenavě, kde kromě první jarní venkovní

prohry, si béčko odvezlo i debakl 7:2. Sice byl nadále v kontaktu se špičkou, ale po výsledkových neúspěších se tyto příčky vzdalovaly. Nic na tom nezměnil ani povedený závěr. V posledních pěti kolech našlo béčko jen jednu přemožitele. S bilancí 13 výher, pěti remíz a osmi proher si Frýdlant vysloužil pátou pozici.

mužstvy dva hlavní protagonisty. Byli jimi silně posílené Pertoltice a Frýdlant B. Po neslaném a nemastném loňském ročníku vstoupilo béčko do nového velmi rázně - pět kol a stoprocentní bilance. V nich nejvíce potěšila domácí výhra 4:1 nad Novým Městem B a především venkovní výhra 5:1 v Hejnicích. Frýdlant byl první, ale hned za ním se tlačily Pertoltice. Právě ony stály za první prohrou béčka. Poté Frýdlant zcela ovládl podzimní dění, ze šesti posledních kol neodešel ani jednou poražen.

Jen v posledních dvou se v kolonce remíz objevila namísto dosavadní nuly dvojka. Kunratice a Jokers byli proti tomu, aby měl větší náskok před druhými Pertolticemi. Béčko ale muselo na jaře o své prvenství tvrdě bojovat od prvních chvil. Frýdlantské derby s Jokers opět nepoznalo vítěze. Pak se sice béčko rozjelo výhrami nad Krásným Lesem a Bulovkou, poté ale začala docházet potřebná pára. Prohry v Oldřichově, ve Vísce a doma s Hejnicemi B, daly velkou příležitost Pertolticím a rázem se z poklidného průběhu stalo drama, které bylo umocněno vzájemným soubojem. Očekávaný duel nabídl spousty zajímavých a dramatických momentů. Výsledná remíza 1:1 nakonec nic neřešila a Frýdlant si nadále udržoval tříbodový odstup. Zodpovědným přístupem překonával Frýdlant nastolené překážky. A to excelentním způsobem. Doma si poradil s Raspenavou 5:0 i Horní Řasnicí. Gólový příděl pokračoval proti Rapidu Dolní Řasnice (5:1). Stejný příděl obdržela i druhý řasnický oddíl Jiskra. Hráči rezervy zdolali v posledním kole Kunratice 8:0 a mohli slavit návrat do okresního přeboru po deseti letech.

2008/2009: Pokus číslo 2

Druhý pokus o návrat do I. A třídy začal úvodní venkovní remízou 1:1 v Novém Městě a následnou domácí výhrou 4:1 nad Krásnou Studánkou. Poté však nastal malý kolaps, kdy Frýdlant nebyl schopen herně předčít své soupeře. Jistě mrzela domácí prohra 2:4 s Jablonným, poté přišlo zklamání v podobě prohry 0:5 ve Starých Splavech. Malou naději na změnu byl zisk bodů za dvě remízy. Nejprve doma s Hodkovicemi a poté v Bukovanech. Konečně v 8. kole naplno Frýdlant bodoval proti Rozstání (6:1). Poté jeho výkony byly jako na houpačce, úspěch střídal neúspěch. Přišla prohra v Heřmanicích, která byla napravena domácím vítězstvím 4:2 nad Velkým Valtínovem. V posledním venkovním vystoupení nešťastně prohrál 1:2 v Heřmanicích, v předposledním domácím představení padl vysoko 1:4 s rezervou České Lípy, ale pak doma v rivalském boji s Habarticemi udolal Tatran 1:0, což stačilo na 10. místo. Frýdlant vstoupil velmi rázně do jarních odvet, když si na úvod poradil s Habarticemi na jejich hřišti 3:1. Ve druhém regionálním derby měl Frýdlant s Novým Městem více starostí, ale nakonec si připsal tři body.

Svou stoprocentní bilanci rozšířil i v Chrastavě, kde Spartak udolal 1:0. Zisk devíti bodů pomohl k postupu tabulkou až na 7. místo. Na jarních dvanáct rozrostl bodový zisk po výhře 4:1 nad Krásnou Studánkou. To Slovan atakoval dokonce 5. příčku. Jenže ho v rozletu utnulo Jablonné 5:1 a pak Frýdlant nevyzrál ani na Staré Splavy a Hodkovice. Nad jeho síly bylo i Rozstání. Malé probuzení mezi neúspěchy bylo 0:0 s Bukovany. Strašák sestupu se Frýdlantu po sérii nezdarů začal připomínat. Ale to již Frýdlant vstupoval do poslední třetiny jarní části, v níž naprosto exceloval a nepoznal hořkost porážky. S velkou námahou si tři body připsal za výhru 2:1 nad o boj postupujícími Heřmanicemi a Velkým Valtínov byl na svém hřišti pro Frýdlant snadným soustem (7:1), Slovan si poradil i se zachraňujícími se Rynolticemi 2:1. Zaslouženým ziskem bodu za plachtu 0:0 se v České Lípě rozloučil se sezónou na 8. místě.

Litý boj s Pertolticemi

Soutěžní ročník 2008/2009 III. třídy měl mezi čtrnácti

2009/2010: Do třetice všeho dobrého

Třetí dějství v nejnižší krajské soutěži zahájil Frýdlant ve svižném tempu. Kádr byl tvořen převážně odchovanci. Domácí utkání začal nově hrát v sobotu od 10. 30. Frýdlant do nového ročníku vstoupil výhrou 1:0 nad Rynolticemi. Jednu ze tří podzimních remíz uhrál ve druhém kole v Jablonném. Další dvě přidal až v závěrečných dvou kolech v Ruprechticích a Bukovanech. Údaj o prohrách byl oproti remízám o jedno číslo nižší. První prohra přišla ve třetím kole, navíc v domácím prostředí. To si Frýdlant nedokázal poradit s velmi silnými Starými Splavy. Jenže od 4. kola předvedl Slovan skvělou jízdu, kterou odstartovala výhra 5:2 v Rozstání. Domácí zaváhání bylo zapomenuto po výhře 3:1 nad Chrastavou. Dobře rozjetý vlak se nezastavil ani v Habarticích (6:0). Druhé derby proti Novému Městu již nemělo takový jednoznačný průběh, ale tři body byly. S velmi slušnou bilancí po první polovině podzimu si Frýdlant nenápadně

klestil cestu směrem vzhůru. Velmi slušným výkonem přešel rezervu Hrádku 4:1 i Lokomotivu Česká Lípa a Stráž pod Ralskem. Navíc vzadu bez inkasované branky. Až v 11. kole přišla druhá prohra. Krásná Studánka byla velkým soustem. Na podzim tedy bylo osm výher a tři remízy. V prvním jarním kole Frýdlant hostil Bukovany, jednoho z vážných konkurentů na postup, jehož porazil 2:0. V prvním venkovním zápase už byl střelecky úspěšný jen jednou (1:1). Po jediné jarní remíze byl Frýdlant stále ve hře o postup a v dalším utkání doma porazil Jablonné 1:0. Starým Splavům vrátil podzimní nezdar a na jejich hřišti vyhrál 3:1. V 18. kole si tříbrankový příděl odvezlo Rozstání. Až v 19. kole poznal Frýdlant první prohru - od Chrastavy chytl 3:0. S Habarticemi to byla lehká záležitost (výhra 3:0), se zachraňujícím Novým Městem musel Frýdlant vynaložit mnohem větší úsilí, ale nakonec zvítězil 2:0. Přišla první domácí prohra

s rezervou Hrádku a postup se zkomplikoval. Přesto byl Frýdlant stále ve vedení a k postupu stačil jen zisk šesti bodů. Ve 23. kole v České Lípě s Lokomotivou udělal Frýdlant první z důležitých kroků (výhra 2:0). Ve 24. kole mohl Frýdlant využít svého matchballu na domácím hřišti. Krásnou Studánku frýdlantský Slovan dokonale vypil 5:0 a bylo hotovo - návrat do I. A třídy. Zbývá dvě kola odehrál Slovan v exhibičním tempu. Nejprve venkovní zápasy ukončil výhrou 5:1 ve Stráži p. R., aby se spolu se slavicími příznivci rozloučil kanonádou 9:0 proti Ruprechticím. Ze čtyř utkání kromě 12 bodů dosáhl Frýdlant skóre 21:1. Úspěch slavil útok i v celkové bilanci, kdy se mu za celou sezónu podařilo přesně skórovat 70x. Frýdlant tak po tříleté anabázi opět vstoupit mezi týmy I. A třídy.

Opět v okresním přeboru

Frýdlant B byl v sezoně 2009/10 staronovým účastníkem okresního přeboru. Obnovené působení začalo na domácím hřišti dobrým výkonem za tři body proti Gasservisu. Potřebné body si béčko obstarávalo převážně doma, kde jich celkem za podzim získalo 15. Venku již bilance tak pozitivní nebyla, ze sedmi utkání se podařilo odvézt jen šest bodů (z Jindřichovic a Stráže n. N.). Přesto zisk 21 bodů byl slušným základem pro klidný zimní spánek. Ale z něho se rezerva nechtěla dlouho probudit. Sice první jarní zápas zvládla, když udolala rezervu vojáků, ale jinak se jarní představení neslo ve mdlém duchu. Na jaře Frýdlant vyhrál jen čtyřikrát (třikrát doma a jednou venku). O svoji příslušnost musel bojovat až do

U vojáků na Rapidu ve Svojsíkově, 7. listopadu 2009. Hlavičkuje Ondřej Marek

Vpravo Lukáš Melichar v modrobílém. 22.srpna 2010

konce, kdy v předposledním kole si připsal důležitou v Ruprechticích (3:2), kterou pojistil remízou

1:1 s Bulovkou. To byla jediná plichta Frýdlantských, kteří získali celkem 34 bodů a 9. místo.

2010/2011: V I. A třídě

Po čtyřletém čekání na návrat do I. A třídy, byl jasně stanoven nový cíl: udržet a zabydlet se ve druhé nejvyšší krajské soutěži. Kádr nedoznal výraznějších změn, což mohla být při jisté konstelaci výhoda. Frýdlant nepatřil mezi favority a začátek tomu nasvědčoval, platil nováčkovskou daň. První utkání nabídlo gólové hody v přetahované ve Stráži n. N., kde domácí vyhráli 5:4. Již v tradičním dopoledním čase přivítal Frýdlant na svém hřišti Novou Ves, a ta si odvezla bod za výhru 4:2. I když Frýdlant dál bojoval srdatě o první body, nedočkal se jich ani ve 3. kole,

to podlehl Skalici 1:2, ani ve čtvrtém na domácím kolbišti proti Jablonnému (4:5). V 5. kole si Slovan vybral svoji nejslabší chvíli. Zápasu v Doubí se pouze zúčastnil a prohrál 1:4. Až v 6. kole si mohli hráči konečně užít vítězného pokřiku a mohl proti Mimoni slavit své první body po výhře 2:0. Body hned rozmnožil v Bozkově, kde nečekaně zvítězil 3:1. Do konce zbývalo pět kol a v nich byl, až na jednu výjimku, Slovan vždy vyrovnaným partnerem. Těsné prohry s Košťálovem, Jilemnicí a Velkými Hamry přesto dávaly pocit dobře odvedené práce. Slovan si přece jen

ještě připsal jednu výhru, doma s Vratislavicemi se mu podařilo skórovat v závěru a těsné vedení 2:1 udržet. Kaňkou v podzimním působení se stalo poslední utkání v Doksech. Proti vedoucímu týmu se Frýdlant dlouho držel, ale konečná porážka 0:5 byla na závěr až moc krutá. Devět podzimních bodů zajistilo pouze 13. příčku. Zimní příprava byla pojata velmi zodpovědně a vložené úsilí se vyplatilo. Teklo do bot a hráči uměli včas zabrat. Razantním nástupem v podobě domácí výhry 4:0 nad Stráží n. N. dali najevo, že se s nimi musí počítat. Nová Ves ve druhém kole si s Frýdlantem poradila (prohra 3:1), ale od 3. kola se Slovanu dařilo. Opět v domácím prostředí se podařilo skórovat čtyřikrát. Tentokrát to odnesla Skalice. Dobrý jarní nástup potvrdil Frýdlant i v Jablonném, kde si připsal první venkovní výhru 1:2, kterou potvrdil doma s Doubím. Zisk dalších devíti bodů, se odrazil i do tabulkového postavení, kdy pomalu utíkal sestupovému pásmu. Ale vyhráno zdaleka nebylo. O tom se Slovan přesvědčil v Mimoni, kde prohrál 3:2. Po tomto výsledkovém pohlavku se Frýdlant probudil. Doma dokázal přejet Bozkov 4:0. V záchranářském duelu v Lomnici se mu podařilo získat bod. K záchraně bylo ještě daleko, v pěti zápasech musel získat aspoň šest bodů. Za body vykročil výhrou 3:1 nad Košťálovem. K jistotě potřeboval už jen jednu výhru. Ta se zrodila po přesvědčivé a dobře odvedené hře a Jilemnicí porazil Slovan 3:0. Ve Velkých Hamrech podlehl těsně 2:3 a v domácí derbi si Frýdlant připsal cenný scalp postupujících Doks (2:1). S konečným 9. místem panovala spokojenost. Pro ročník 2010/2011 mělo Frýdlantsko v okresním přeboru sedmero zastoupení, samozřejmě

V akci je zachycen vpravo Pavel Kutílek

to na podzim nešlo. Ze sedmi pokusů se hráči rezervy radovali jen jednou a jednou remizovali. Ve zbylých střetnutích sice bojovali, ale štěstí více přálo domácím. Jarní odvetu zahájil Frýdlant remízou 1:1 s vedoucí Bílou. Poté vyhrál v Krásné Studánce a vyhoupl se do klidného středu. Se střídavými úspěchy procházel dalšími koly. Venku získal 11 bodů, ale situaci si zkomplikoval při porážkách v Českém Dubu a Novém Městě, to klesl na 10. místo. Tabulka byla vyrovnaná, takže teoreticky bylo osm mužstev ohroženo sestupem. V posledních pěti kolech si s překerní situací hravě poradilo. Nejprve s Novou Vsí B, poté doma s Bulovkou a venku s Bílým Kostelem. Sice doma prohrál s postupujícím Rapidem Liberec B, ale v posledním zápase na hřišti Hejnic předvedli hráči zodpovědný výkon, který vedl k zisku potřebných tří bodů. Ty nakonec rezervě pomohly k posunu na 4. místo.

i v podobě Frýdlantu B. Na úvod to byla sice klopýtaná, ale s přibývajícím časem se hra a především výsledky zlepšovaly. Opět se ukázala síla a moc domácího hřiště, kde běčko

dokázalo vyhrát ze šesti možností čtyřikrát, dva body vyšly do ztracena v utkání s Hejnicemi B a jen jednou se našel přemožitel - v gólové přestřelce (4:6) se radovala Višňová B. Jen venku

14. Slovan Frýdlant

S cílem pokusit se odvrátit sestup z I.A třídy jde do soutěže Frýdlant. Odíl udělal maximum, aby hráčům vytvořil co nejlepší podmínky pro zimní přípravu. Trénovalo se od 6. ledna dvakrát týdně v domácích podmínkách. K dispozici byla frýdlantská hala a pískové hřiště, které díky osvětlení mohlo být k večerním tréninkům využíváno. Kromě čtyřdenního zimního soustředění v Josefově Dole přihlásil také Frýdlantští zimní turnaj v jabloneckých Brázkách, kde nakonec hráči Slovanu skončili na třetím místě. V zajímavých duelech porazili 3:1 Novou Ves, Mšeno B 5:3, Rychnov 5:0 a Maršovice 7:1 a dále pak prohráli se Stráží nad Nisou 3:2, dorostem VTJ Rapid také 3:2 a s Lučany 3:1. Slovan odehrál také přátelské zápasy v polských Markocicích, kde porazili domácí tým 2:1. Jako generálku na soutěž pak sehráli hráči Slovanu na domácím hřišti zápas s Habartcemi.

TOMÁŠ JELÍNEK, Frýdlantský hráč je v červeném.

Trenér Milan Matoušek má k dispozici prakticky stejný kádr jako v podzimní části sezony. Podářilo se prodloužit hostování

Foldy a Závěty z Krásného Lesa a také Šindlera z Nového Města. Jediným hráčem na odchodu je Lukáš Melichar, který by rád do Českého Dubu, ale jednání se protahují, a tak není vůbec jisté, zda přesun proběhne. Kádr tak tvoří brankáři M. Götz a J. Krotíl a dále pak hráči do pole : M. Pavlíšta, V. Sekáč, M. Stejskal, J. Bartoň, J. Záruba, M. Lopuszynský, O. Marek, J. Lachman, R. Fokda, P. Kutílek, L. Melichar, R. Šens, M. Scheidl, P. Coufal, L. Závěta a J. Šindler.

Poděkování klubu patří hlavním sponzorům, kterými jsou fa. SILKOM a město Frýdlant.

Petr Coufal sleduje míč

Sezona áčka v ročníku 2011/12

Trenér Milan Matoušek a asistenti Tomáš Dědek s Jaroslavem Roušarem omladili v přípravě ještě víc tým. Folda se Závětou se vrátili do Krásného Lesa, kariéru přerušil Miroslav Stejskal. Z dorostu přišli Tomáš Drobný a Dominik Ponc, zůstal i Šindler z Nového Města, Lukáš Melichar ze Slovanu Liberec i Petr Zimák. V přípravě Frýdlant chytl 1:8 od Jablonce nad Jizerou i 1:4 od Višňové. Potěšila výhra nad Markovicemi (5:0). V úvodu nové sezony si Frýdlant poradil 4:1 s Doubím, prohrál 2:5 ve Velkých Hamrech, ale porazil Cvikov i Jilemnici 2:1 a také Stráž n. N. venku 3:0, Mírovou 2:0. Jenže po sérii výher přišla ta špatná - prohra 1:4 od Skalice, od Lomnice doma 2:3 a v Mimoni 3:5. Pak si Frýdlantští spravili chuť proti Vratislavcím (5:2) a stejným výsledkem zvítězil Frýdlant i v Hejnicích. Procitnutí po úspěších v závěru podzimu bylo kruté - doma prohra 0:4 bez vyloučeného Záruby s podprůměrným Bozkovem a v Krásné Studánce 0:1. Za to vše 5. místo s třibodovým odstupem za vedoucí Mimoni. Zimní příprava byla vzhledem k bídné účasti špatná, ale s novým gólmanem Vykoukalem z Ruprechtic a Řezníčkem z Hejnic, již bez Šindlera (N. Město) a Zimáka (Višňová). Příprava: Pěncín 0:4, Semily 5:5, Sedmihorky 1:2, Desná 2:6, Mšeno 0:13, Mšeno B 5:7, Vratislavice 5:0, Kokonín 7:4, Hrádek 2:3, Markovice 3:2. Přesto se povedlo na úvod jara vyhrát 2:1 ve Cvikově a v Jilemnici 4:2 i remizovat doma 2:2 se Stráží n. N. V Mírově to nevyšlo (0:2), stejně jako doma se Skalicí (0:4).

Na hřišti poslední Lomnice zvítězil i díky hatricku Coufala 5:2, ale nestačil doma na druhou Mimoň (0:1), i kvůli vyloučení gólmana Vykoukala. Ve Vratislavicích zvítězil 3:2, zle bylo po domácí prohře 0:3 od Hejnic i 2:7 v Bozkově (bez vyloučeného Uhríka ve 34. minutě), stejně jako 1:3 doma od Krásné Studánky. V Doubí s Jelínkem v bráně prohrál 1:2 a vše dokončil domácí porážkou od Velkých Hamrů 1:5. Skončil tedy kvůli pětizápasové šňůře bez výhry v I. A třídě desátý.

Béčko v sezoně 2011/12

V hezkém začátku v okresním přeboru porazilo béčko s trenérem Markem Drobným v derby Habartice 2:1 i Bulovku 2:1, a plichtilo s béčkem Nové Vsi 2:2. Až ve čtvrtém utkání padlo doma s Jindřichovicemi 1:4, ale vzápětí si zchladilo záhu na Bílém Kostelu (9:2), zejména díky hatrickům Ponce a Štrbáka. Sílu béčka poznala i rezerva Krásné Studánky (2:1), následně Frýdlant remizoval 1:1 s béčkem VTJ Rapid i s Višňovou B. Sérii čtyř zápasů s bodovými zisky uřala Osečná a dost rázně

Vpravo frýdlantský Pavel Kutílek atakuje soupeře

Ve vzdušném souboji je nejvýše Petr Coufal, pod ním Lukáš Melichar

rozloučil plichtou 2:2 v Horní Řasnici a bylo z toho 4. místo. V zimní pauze přišel Josef Krišal z Hejnic a v přípravě měl Frýdlant výsledky: Hodkovice 4:3, Jablonné 4:4, Doubí 2:2, jablonecký Camel 7:3, Dolní Řasnice 6:0. Jarní rozjezd obstarala výhra 3:1 v Nové Vsi, 2:2 v Jindřichovicích, tři body s Bílým Kostelem (2:0) i 4:2 v Krásné Studánce. Bod byl s béčkem libereckého Rapidu (1:1). Pak Frýdlant prvně po devíti zápasech narazil ve Višňové 0:3 a také doma s Osečnou 2:3. Vyhrálo se v Hejnicích 5:3, zlá byla porážka 3:6 na Gasservisu. V Dětřichově, který byl první, se prohrálo 1:2, potom však přišly dva zápas, v nichž béčko nastřílelo 13 branek (Horní Řasnice 5:1 a Habartice 8:1). V posledním kole Frýdlant podlehl 0:1 doma Bulovce, která sice skončila druhá, ale nakonec po odřeknutí postupu Dětřichovem šla do I. B třídy. Přesto slušné 5. místo za 13 výher a šest remíz, při skóre 71:54.

9:3! Hejnice B poté dostaly trojku, na Gasservisu Mníšku to byla výhra 4:2, cenný skalp byl i ten Dětřichova (3:2), který nakonec přezimoval první. S podzimem se Frýdlant

Utkání proti Raspenavě

Hraje se tvrdě, nekompromisně. To ví i Lukáš Melichar (vpravo)

V Doubí právě prohrál vzdušný souboj Jiří Záruba (vlevo)

Sezóna 2012/2013: Slušný podzim

Po zpackaném jaru došlo v kádru k výrazným změnám. Trenérskou dvojici Matoušek a Dědek nahradil Jaroslav Roušar. Ten přišel z Bulovky, kterou dovedl k historickému postupu do I. B třídy. Vedoucím mužstva zůstal nadále Martin Budzel. Z týmu odešel Melichar do Doubí, do Hejnic se vrátil Řezníček a gólman Vykoukal. Dočasnou ztrátou byla také nepřítomnost kapitána Jana Lachmana. Do týmu se vrátil

z Horní Řasnice Jan Höfler, na hostování Pavel Řepa z Vísky, Milan Trakal z Chrastavy, z béčka přešli Pavel Kutílek a Miroslav Stejskal a z dorostu Milan Plesar. Herní přípravu obstaraly dva turnaje v Hejnicích a ve Višňové. Po vlašném úvodu rozvířila trochu stojaté vody divoká přestřelka 5:4 v Bozkově. Od 5. kola začaly přibývat ve větším množství tolik očekávané body. Domácí remíza proti trápicímu se Harrachovu nebo

0:0 s Horní Brannou byly jen slabým zaváháním. Frýdlant se přiblížil k těm nejlepším a mohl pomýšlet na jejich stíhání. Ovšem v pěti závěrečných kolech si tuto pozici pokazil. Prohry 0:3 v Jilemnici a se Stráží pod Ralskem se podepsaly na zvýšení odstupu od čela. Svou reputaci Frýdlant napravil v závěrečných dvou duelech. Nejdříve přehrál Hejnice 2:0 a poté v dalším derby beznadějně poslední Raspenavou 3:2. Zajímavostí na tomto utkání bylo nastoupení gólmana Zajíčka z Bulovky, který naskočil do jediného zápasu jako náhrada za zraněného Höflera. Zisk bodů posunul Frýdlant na 5. místo. V zimní pauze se kolotoč přestupů nezastavil. Do Chrastavy se vrátil Trakal, naopak přišli Ladislav Kobr z Hejnic a Petr Netolický z Dětřichova. Tréninková morálka mužstva byla odvislá od školních a pracovních povinností hráčů. Jelikož se do budovovala umělá plocha, byly tréninky zaměřeny především výběhy. Hráči svou herní činnost zahájili tradičním halovým turnajem, na kterém obsadili 6. příčku. Po soustředění v Jizerských horách sehráli generálku proti Chrastavě, která nečekaně lehce vyhrála 10:1. V úvodním jarním zápase své kvality předváděla nová posila Kobr. V Mimoni byl ústřední postavou, vstřelil gól a na další přihrál, ale ani to nestačilo a Frýdlant padl 3:4. Stejným výsledkem skončilo i utkání v Harrachově. Frýdlant určitě netrápila střelecká produktivita, ale divoké přestřelky nezvládal. Sedm proher a pouhé tři výhry se odrazily v konečném postavení, zisk 33 bodů přisoudil Frýdlantu 8. místo. Nejlepším střelcem byl jednoznačně Coufal (15).

Běžecký duel Pavla Vítka a vpravo frýdlantského Michala Scheidla

Béčko s novým trenérem

Do nové sezóny vstupovala rezerva s novým trenérem Miroslavem Cýrusem, který vystřídal Marka Drobného. Vedoucím mužstva zůstal Jan Rájek. Kádr zůstal téměř totožný, prodloužilo se hostování Petera Uhríka z Pertoltic a Josefa Krišala z Hejnic. Hned v 1. kole béčko prohrálo 0:1 v Novém Městě. Náprava přišla v podobě vysoké výhry nad Horní Řasnicí 4:0, ale krutá prohra 0:6 v Dětfichově vrátila všechny zpět na zem.

Ale i toto zaváhání bylo ihned napraveno výhrou 2:1 s Gasservisem. Až na třetí pokus poznala rezerva svého střelce i na venkovním hřišti. V Habarticích jím byl Jelínek, který se trefil dvakrát a k němu se jednou přidal Krišal. Se ziskem 14 bodů obsadil až 10. místo. Jaro příliš radosti z výher nepřineslo. Frýdlant zaznamenal i nejvyšší prohru 2:7 na hřišti VTJ Ještěd. Marně hledal svůj klid, který by jej alespoň trochu nastartoval. Až v závěru rezerva konečně zabrala a reputaci zachraňovalo domácí

prostředí, které zajistilo téměř 90% všech bodů. Těch bylo 30, které stačily na 9. místo.

Frýdlant si nadělil předčasný vánoční dárek

Na začátek zimy 2012 nezapomene nikdo z příznivců frýdlantské kopané. Projekt regionálního významu a dlouholetý sen o plnohodnotné obnově starého pískového hřiště, se začal naplňovat. Na pískovém hřišti se začal budovat zcela nový areál s umělou trávou a s osvětlením. Trávník se mohl pyšnit označením III. generace s licenci FIFA. Hrací plocha byla zvětšena na 100x 60 m (rozšíření písku o 6 metrů) a měla být ve správě oddílu kopané Slovan Frýdlant. Nově zbudované hřiště doplnily i nově vybudované kabiny v objektu restaurace Slovanka. Osm družstev Slovanu mohlo od nové sezóny využívat kromě travnaté plochy i této vymoženosti, která dosud v celém výběžku chyběla.

Trojka bombardáků. Zleva Buřita, Nosek a Stýbal

Frýdlantský obránce Milan Plesar odkopává míč do bezpečí

Zápasová příprava byla pestrá (prohry s Novou Vsí 3:4, Markovicemi 0:2 a Dlouhou Lhotou 0:6, výhra 5:1 nad Hodkovicemi) a zakončena vyhraným turnajem v Hejnicích. Historicky první mistrovské představení prvního mužstva na novém umělém povrchu obstaral duel proti Horní Branné (17. srpna 2013). Ale premiéra na novém povrchu se moc nevydařila. Slovan byl možná z tíhy okamžiku příliš nervózní, přesto prvním, kdo se trefil, byl Josef Krišal ve 24. minutě. Hostům se podařilo z nečekané akce srovnat a vyrovnaný stav 1:1 vydržel až do závěrečného hvizdu. V Rynolticích podlehl Frýdlant 0:3 a také 3. a 4. kolo nepřinesly bodové zisky. Strašidelný start znamenal chvost tabulky. Až 5. kolo přineslo konečně radost z výhry. Na pomoc do kádrů přišli z béčka povolaný Miroslav Stejskal a z Krásného Lesa Roman Folda. Ti se okamžitě zapojili a pomohli získat tři body v Jilemnici (4:2). Folda se stal ústřední postavou zápasu doma s Košťálovem, když vstřelil oba góly (výhra 2:0). Pohled na tabulku byl sice radostnější, jenže následující prohra v Hejnicích opět všechny snesla na zem. Po zbytek podzimu se výkony nezlepšovaly. Pozitivní byly ale výkony mladých hráčů - Coufala, Částka a Noska. Do jarních odvet Frýdlant vyrážel z 10. místa, ale skvělým nástupem se ocitl rázem mezi širší špičkou. Byl to právě Nosek, který se stal v úvodu ústřední postavou. Nejprve v zahajovacím utkání brankou z 90. minuty proti Rynolticím rozhodl o zisku tří

Ročník 2013/2014

Poté co se fotbalisté dočkali druhé vysněné hrací plochy, začala podzimní příprava začátkem července. Novou trenérskou dvojicí u áčka se stal Marek Drobný a Luboš Stýbal, kteří naordinovali tréninky 3x týdně s víkendovým zápasem.

V klubu skončili Řepa a Netolický, kteří se vrátili do mateřských oddílů. Novými členy se stali Lukáš Pemeš a Jiří Lode z Horní Řasnice, z Dětrichova byl získán Ladislav Válek a z Gasservisu Jan Zahradník. Na přestup z Hejnic přišel Josef Krišal.

Kapitán Frýdlantu Zdeněk Tomášek (vpravo) v mýlnici před brankou

bodů. Stejný scénář zopakoval v následném utkání v Lomnici, kde se k demolici soupeře 7:0 přidal především Štrbák, který se trefil čtyřikrát. Lehký výkyv sice přišel v Košťálově, ale v podstatě celý květen se povedl bez jediné prohry. Předváděná hra, dávala naději do budoucna, kdy Frýdlant mohl stavět na mladých hráčích, kteří se osvědčili. Jarní představení se muselo líbit, čehož důkazem byl posun v tabulce na 7. místo.

Béčko - mladé pušky na scéně

Realizační tým béčka byl rozšířen o trenéra Milana Nožičku, který společně s Miroslavem Cýrusem a vedoucím mužstva Janem Rájkem byli odpovědní za jeho činnost. Kádr pro podzimní část 2013 zůstal pohromadě a naopak přišli další hráči. Po pauze se vrátil Miroslav Mauer, Jan Pempl a Petr Pavlík.

V modrém je u míče frýdlantský Marek Drobný

Zpět z hostování v Hejnicích se vrátil Luboš Stýbal a po letech i Martin Tauš, na rok z Bulovky ještě Petr Slavík. Tým se připravoval s A mužstvem třikrát týdně. V přípravě béčko rozstřílelo Jokers 8:1, poté obsadilo 4. místo na turnaji ve Višňové.

Utkání VTJ Liberec B - Slovan Frýdlant B

V prvním zápase proti Višňové B se vystoupení na umělce nevyvedlo a prohrálo 1:2. Zaváhání se nedařilo odčinit ani v dalších střetnutích, kde podléhalo mnohdy vysokými rozdíly: po třech kolech bylo bez bodu (skóre 2:13). Až pak si hráči doma otevřeli střelnici proti Krásné Studánce 6:2. Navázali remízou 0:0 ve Vratislavicích, výhrou 2:1 nad Dětrichovem a opět venkovní remízou 1:1 s Gasservisem Mníšek. Menší výsledkové krizi se nevyhnuli, ale za poslední dvě kola získal Slovan šest bodů, které ho dostaly na 9. místo. Na jaře se k trenérskému řemeslu vrátil Tomáš Dědek, který vystřídal Cýruse. Do Jindřichovic odešel Lopuszynski, hostování z Dětrichova prodloužil Albert. Do kádru měli být

Se Stráží pod Ralskem hraje v pruhovaném frýdlantský Michal Nosek

Frýdlant a celý region oslavil nově otevřené hřiště

5. října se ve Frýdlantě uskutečnila významná sportovní událost. V rámci otevření nového fotbalového areálu přivítal fotbalový oddíl bývalé internacionály v čele s Antonínem Panenkou, Janem Bergrem, Karolem Dobiášem a mnohými dalšími. Hřiště s umělým povrchem, které v celém výběžku chybělo, se tak stalo významnou investicí do kopané. Prašný plácek za Bělíkačkou prošel neuvěřitelnou proměnou. Na jeho místě stojí moderní hřiště s umělou trávou

zabudování dorostenci v čele s 15letým Buřitou, který se stával nedílnou součástí základní sestavy. Na úvod jara Frýdlant smetl Novou Ves B 10:0, ale skvělému střeleckému probuzení nebyl zdaleka konec. Na utkání s Jablonným dlouho nezapomene mladý Buřita. Začal na lavičce a dlouho utkání vypadalo na velké drama. Buřita nastoupil v 65. minutě, kdy Frýdlant držel vedení 2:1. Do zápasu vlétl jako bouře a co předvedl ve čtvrthodince mezi 73. a 87. minutou bylo neskutečné. Nasázel čtyři góly (lobem, kličkou, proměněnou penaltou za foul na něj a dalekonosnou střelou). Hattrick za 10 minut! Frýdlant pak přišel o tři body kvůli odstoupení Nové Vsi a následovala malá série neúspěchů. Až v 19. kole se béčko probudilo a odnesla to Hlavice. V závěrečných kolech roli ostrostřelce převzal další mladík Částek, veliká naděje frýdlantské kopané, se již pevně zabudoval do sestavy áčka a dával o sobě mezi dospělými víc a víc vědět.

Utkání Nová Ves B – Slovan B

Nejvíce v 21. kole, kdy svůj nejlodnější střelecký zápis proti Jindřichovicím a na výhře 7:2 se podílel pěti brankami (vše ve II. půli a hattrick stihl za 7 minut). Celkově skončil B tým šestý.

První práce na novém hřišti s umělým povrchem

III. generace. Hřiště, které Frýdlant vybudoval za podpory ministerstva školství, přišlo město na 8,5 miliónů korun.

Hřiště s umělým povrchem září novotou

Sezona 2014/2015: Slovan Frýdlant vládnul

Plná polovina mužstev v novém ročníku I. A třídy 2014/15 byla z libereckého okresu. Novými účastníky se stal VTJ Rapid Liberec, který sestoupil rovnou z divize a z I. B třídy Bílý Kostel společně s druhou Krásnou Studánkou. Frýdlantsko bylo zastoupeno ještě Hejnicemi. Hráči pod vedením Luboše Stýbala začali trénovat začátkem července společně s B mužstvem, a to výhradně v domácích podmínkách UMT. Nálada, atmosféra a tréninková morálka byly na vysoké úrovni. Jen výjimečně se stalo, že dorazilo méně než 22 hráčů. Menší spokojenost panovala z přípravných zápasů. Po vítězství 3:1 v Bogatyni přišel výprask 1:9 od Semil a prohra 2:4 v Hrádku. Pozitivem bylo ustálení kádru, který prakticky zůstal pohromadě. Jedinou změnou byl odchod Foldy do Krásného Lesa. Hostování prodloužili z Dětrřichova Josef

Mičunovič a z Horní Řasnice Jiří Lode. Po skončení dorosteneckého věku se ze Slovanu Liberec vrátil Marek Linhart, z Nové Vsi byl získán na hostování Jakub Štefan a z Neugersdorfu Dalibor Šubrt. Práním a cílem vedení bylo předvádět dobrý a atraktivní fotbal, s umístěním do 5. místa. V 1. kole si mladý kádr Slovanu rázně poradil s exdivizním VTJ Rapid Liberec 6:0, kdy již po 25 minutách bylo 3:0 pro Frýdlant, a Tomáš Částek si zkompletoval hattrick. Podobně se Frýdlant vrhnul na soupeře v Rynolticích a opět poločasové vedení 3:0. Jenže po přestávce se hra trochu zasekla a Frýdlant musel horko těžko uhájit vedení 3:2. V Krásné Studánce musel o body tuze bojovat, ale bojovné nasazení přineslo své ovoce po výhře 3:1. Ve 4. kole na 300 diváků ve Frýdlantu bylo svědky napínavého souboje s Hejnicemi. Úvod patřil více Frýdlantu, který se rychle ujal

Utkání na UMT. Frýdlant - Horní Branná

dvougólového vedení, ale Hejničtí dokázali do poločasu snížit. Po přestávce se tempo hry nesnížilo, až nakonec jedna z mnoha příležitostí Frýdlantských byla využita. Velkého dramatu se diváci dočkali v posledních 20 minutách, kdy se hostům podařilo snížit, ale Frýdlant nakonec vyhrál 3:2. Po čtyřech kolech trochu nečekaně vládl Frýdlant s plným bodovým. Ale i na něj došlo, první výsledkové zaváhání následovalo hned v Mimoni. Sice po brance Částka vedl 1:0, ale závěr patřil Mimoni, která vyhrála 2:1. Částek se trefil prozatím ve všech podzimních zápasech, ale jeho série skončila v 6. kole, kdy však jeho roli dokonale převzal Coufal. Svým hattrickem zajistil tři body proti Bílému Kostelu a byl ústřední postavou i ve Stráži pod Ralskem, kde dvěma góly pomohl k dosud nejvyšší venkovní výhře 4:0. V 8. kole Frýdlant po další domácí výhře 3:1 nad Cvikovem držel stále výsostné postavení. Před 9. kolem se Frýdlant dozvěděl nepříjemnou zprávu. Za chyby v registraci několika hráčů mu byla odebrána výhra nad Bílým Kostelem. Rázem mu přibyla

Slovan Frýdlant - vítěz I.A třídy 2014/2015

Prátelské utkání s hokejovými Bílými Tygry Liberec v červnu 2014

druhá prohra a k také třetí, když nezvládl poprvé střelecky utkání v Lomnici (prohra 0:2). Čtyřbodový náskok byl rázem ztracen. Zpět do hry o prvenství se Frýdlant dostal po výhře 5:0 nad Harrachovem, a tu potvrdil i v Doubí (3:0). V posledním domácím mistrovském utkání roku 2014 si doslova otevřel střelnici. Předposlední Mírová přijela s vyloženě defenzivní taktikou. Ta jí půli vycházela, ale ve druhé se již frýdlantská střelecká mašina rozjela naplno (7:0). V rozloučení s rokem 2014 se Frýdlant v Desné prezentoval solidně, jenže štěstí se přiklonilo k domácím, kteří vyhráli 4:3.

Utkání Lomnice - Frýdlant

Přesto podzimní bilance devíti výher pasovala Frýdlant do čela tabulky. Alespoň jeden střelecký zásah si připsalo 12 hráčů, a tím nejpilnějším z nich byl Coufal s 11 góly a s 10 Částek. Mužstvo začalo s přípravou první týden v lednu a trénovalo se třikrát v týdnu na umělce. Z týmu odešel Mičunovič (Dětřichov), naopak přišel syn trenéra Michal Stýbal, ze Slovanu Liberec a po vleklém zranění se vrátil Šubrt. Přípravu si mužstvo zpestřilo soustředěním v Josefově Dole a odehrálo spoustu zápasů (Semily 0:7, Dlouhá Lhota 0:4, Chrastava 1:1, Šluknovu 8:1, Liberec U17 1:1, Velké Hamry 2:2, Hrádek 1:2, Rumburk 1:2, Velký Šenov 7:1). Generálkou se stalo pohárové utkání, v němž Frýdlant po boji podlehl Chrastavě 1:2. A vstup do mistrovského jara? Výhra nad Rynolticemi 6:0 a Krásnou Studánkou 7:0. Poté však přišla studená sprcha. Opět kvůli administrativní chybě a nedorozuměním, došlo již ke druhé kontumaci. Zápas s Rynolticemi byl zkontumován. Proti Mimoni prohrával Frýdlant doma 0:2, naštěstí dokázal

přežít oslabení a alespoň remizovat 2:2. Frýdlant poprvé opustil první příčku a klesl na třetí. Opět remízu, ale velmi důležitou, uhrál Frýdlant v Bílém Kostele. Zisk dokázal rozšířit proti Stráži pod Ralskem (4:0). Po dohrávaném 18. kole bylo Frýdlantu dosud nejhůře. V Hejnicích nabídlo utkání plno dramatických momentů a osobních soubojů. Hejnicím se podařilo vyhrát 1:0 a posunuly se do čela. V dalším kole narazil Frýdlant na dalšího konkurenta v boji o postup - Cvikov. Frýdlant byl úspěšnější než v Hejnicích a dlouho držel vedení 2:1. Jenže domácím se podařilo v závěru srovnat na 2:2. Ve 21. kole byl soupeřem samotný

Utkání VTJ Rapid Liberec - Slovan Frýdlant

lídr z Lomnice. Komplikací byla zranění obou brankářů Höflera a Tauše. Do brány se musel postavit Götz, který nechytal víc jak rok. Ale hráči ukázali bojovného ducha a po těžkém boji zvítězili 2:1 a na Lomnici se bodově dotáhli. Ve 22. kole si Frýdlant poradil s Harrachovem 4:2 na jeho hřišti a posunul se na 2. místo. Poté porazil 4:1 Doubí a dostal se do čela. Poslední minuta udržela Frýdlant ve hře i po v Mírové, kdy v 90 minutě

Linhart zajistil body za výhru 4:3. V předposledním kole se Frýdlant rozloučil se svými příznivci díky zvládnuté druhé půli výhrou 4:1 nad Desnou. Na Frýdlant čekala postupová šance. Poslední překážkou byl tým VTJ Rapid Liberec, kterým již o nic nešlo. Frýdlantské přijelo podpořit množství příznivců, a tak se hrálo v bouřlivé atmosféře, za neustálého povzbuzování, bubnování a troubení. Radost jim udělal v 10. minutě Linhart. Domácí srovnali, ale Frýdlant si vedení záhy vzal zpět Coufalem a dál hrál koncentrovaně a obětavě. Po zásluze se v 68. dočkal navýšení náskoku Noskem. Frýdlant byl jen dvacet minut nejenom od výhry, ale především od postupu. Domácí vsadili vše na útok, ale pozorná obrana byla na místě. V závěru Frýdlant pojistit náskok z penalty, ale i tak po posledním hvizdu propukly mohutné oslavy postupu do krajského přeboru. Samotný úspěch byl stavěn především na odchovancích. Nejlepším střelcem se stal Tomáš Částek s 22 góly. Druhým nejúspěšnějším střelcem se stal Coufal s 17 trefami. Třetí příčku si připsal Nosek (11). Velmi rychle a dobře se do týmu zapojil mladý Michal Stýbal, který přišel do jarní sezony a pomohl šesti góly. Na celkově uznaných 78 brankách se podílelo 15 hráčů.

2014/15: Běčko také s postupem

Triumvirát trenérů Tomáš Dědek, Milan Nožička a Aleš Pokorný měl dispozici

Postupová radost po závěrečném hvizdu utkání VTJ Rapid Liberec - Slovan Frýdlant

nezměněný kádr. Mužstvo bylo doplňováno o dorostence a odpadlíky z áčka. Příprava probíhala společně s A týmem třikrát týdně na UMT. Vydařený podzim načalo běčko dvojitou výhrou s Višňovou (2:1) a v Nové Vsi (4:1). Přišla i prohra s Hejnicemi B 1:4, ale i šťastné výhry v Mníšku i doma s Novým Městem. Brankář Tauš dokázal poprvé udržet čisté konto při výhře nad Raspenavou 2:0. Nejvyšší výhru 5:1 připsal proti Jindřichovicím, porazilo také Jablonné a podzim zakončilo remízou v Krásné Studánce. Zajímavostí se stala statistika vychytaných nul. Z osmi výher, se podařilo obraně společně s brankářem Taušem udržet čisté konto jen jednou, ale v sedmi případech obdržel vždy jen po brance.

Následná radost v kabině

Na jaře se výsledkově toho příliš nezměnilo. Hned na úvod uhrál Frýdlant jedinou jarní remízu 2:2 s Novou Vsí. I s pomocí hráčů áčka i druhé domácí vystoupení proti Vratislavicím vyhrál 7:2 a také v dohrávce 18. kola se Hejnice dočkaly sedmigólového přídělu (čtyřmi z nich přispěl Michal Stýbal). S přibývajícými koly a šancí áčka na postup, se výpomoc hráčů z prvního týmu vytrácela. S tím pak od 20. kola přišla malá výsledková krize. Prohry v Dětrichově a Raspenavě vrátili běčko na 5. místo. Třetí prohru již nedovolilo. Prvnímu a rozjetému Pěňčinu ušetřil Slovan lekci v produktivitě a dokázal ho porazit 3:2. Postup z prvního místa byl už ztracen, ale možnost druhého místa stále visela ve vzduchu. Ještě jednou Frýdlant nechal vzpomenout na nedávné sedmigólové příděly a smetl 7:0 běčko Chrastavy (Částek 6, Lopuszynski 1). Ve zbylých třech kolech si běčko dovolilo jednu prohru 0:2 v Jablonném, ale závěrečné duely byly jasně v jeho režii. Po slušné hře se hráči mohli radovat ze 4. místa. Ale poté,

co v I. B třídě bylo přihlášeno jen 13 mužstev, bylo zbývající nabídnuto okresnímu svazu. Druhý v pořadí Dětrichov, i třetí Višňová B nabídku neakceptovaly. Osloven byl

Frýdlant B, který se nakonec do I. B třídy přihlásil. Poprvé v historii tak rezerva Frýdlantu nebo DSK Friedland měla možnost nastoupit v jiné, než okresní soutěži.

2015/2016: Slovan Frýdlant opět v krajském přeboru

Historický postup se podařil a áčko téměř po 50 letech dokázalo postoupit do krajského přeboru. V roce 1994 sice tehdejší generace dokázala také I. A třídu vyhrát, ale přebor byl podstoupen Železnému Brodu, kdy Frýdlant

přijal nabídku Slovanu Liberec, možnost hrát ve Frýdlantě divizi pod hlavičkou Slovanu Liberec B. Toto bylo nešťastné řešení, které vedlo k útlumu kopané. Po nezdaru všichni tehdy dali od tehdejšího předsedy Pařízka

ruce pryč, a přestože to bylo společné rozhodnutí, nechali ho ve vedení samotného. Staré a vlastně již rozpadlé vedení tak nahradilo vedení nové, které mělo nadšení, avšak prázdné zkušenosti s vedením klubu. Nadělaly se spousty chyb a přišel pád až do okresního přeboru. Zároveň se ale začaly budovat pevné základy pro budoucí stabilní klub. Postupně se Slovan dokázal oddlužit, opět rozšířil a zkvalitnil mládežnickou základnu, vystavěl ve spolupráci s městem a s pomocí dotačních programů nové travnaté hřiště s automatickým zavlažováním, nové zázemí pro hráče a rozhodčí a naposledy byla významnou investicí do budoucnosti stavba nového areálu s umělým povrchem. I. A třídu Frýdlant vyhrál, a to i přes odečtení šesti bodů. Frýdlant měl pro premiéru k dispozici mladé mužstvo, které se pod vedením trenéra Luboše Stýbala připravovalo v domácích podmínkách. Bohatou přípravu zpestřily přípravné zápasy, i s Pogoň Markocice (5:0). Generálkou byl vyhraný duel s Hrádkem (3:2). 15. srpen 2015 je v historii frýdlantského sportu zapsán zlatým písmem. Na městském stadionu se nováček utkal se Železným Brodem. Natěšené dvě stovky diváků byly svědky nervózní hry domácích, kteří po třech minutách prohrávali. Postupně však začali přebírat iniciativu. Nastřelil tyč a držel více míč na svých kopačkách, až ve 33. minutě, po spolupráci Plesara s Noskem dal Pavel Kutílek historicky první branku Frýdlantu v krajském přeboru po 50 letech. V samém závěru půle Stýbal vysunul Noska, který sám před brankářem nezaváhal a zvýšil na 2:1. Ve II. poločasu měl Frýdlant územní převahu a v 72.

První gól Frýdlantu v krajském přeboru po téměř 50 letech, měl na svědomí Pavel Kutílek. Srpen 2015

V 93. minutě přišla poslední domácí akce zápasu proti Železnému Brodu, na jejímž konci byl Plesar, který ze skrumáže dokázal vstřelit vítězný gól (4:3).

minutě využil Štrbák svůj únik na 3:1. Přišla špatná pětiminutovka domácích, v níž po sražení Brod z pokutového kopu snížil na 2:3. Za dvě minuty se hosté prosadili znovu a rázem bylo 3:3. V 93. minutě přišla poslední domácí akce zápasu, na jejímž konci byl Plesar, který ze skrumáže dokázal vstřelit vítězný gól (4:3). Ve druhém kole Frýdlant prohrál v Hejnicích 4:3, kdy dva góly inkasoval v 90. a v 93. minutě. Ve třetím kole přišlo derby s Višňovou. Naposledy se tradiční „El Clasico“ Frýdlantska odehrálo v sezóně 1998/1999. Před nádherou diváckou kulisou 600 diváků se hrál pěkný, bojovný a obětavý fotbal, který skončil plichtou 2:2. Druhý domácí duel Frýdlant rozstřílel Košťálov šesti góly (6:0), i díky hattricku Částka. Ve Skalici předváděli frýdlantští hráči svižný a rychlý fotbal, ale poprvé vyšli střelecky naprázdno (prohra 0:3). Doma s Bozkovem do půl hodiny prohrával Frýdlant 0:2. Pak se chytil, otočil na 3:2, jenže soupeř v závěru dvěma góly dosáhl na výhru 4:3. V Sedmihorkách prohrával Frýdlant již 0:4. Dvě branky

Coufala a Plesara v závěru jen zmírnili porážku 2:4. V 8. kole zavítal do Frýdlantu českolipský Arsenal, kterého domácí porazili 3:1. V 9. kole se Frýdlantu podařilo vstřelit v Lomnici tři branky. Bohužel zadní řady nebyly nejpevnější a domácí dokázali proměnit pět šancí a ponechat si tak tři body (prohra 3:5). Desáté kolo přineslo první domácí remízu s Velkými Hamry (3:3), stejně jako další zápas v Doksech (2:2). V posledním domácím vystoupení Frýdlant prohrál se Mšenem 0:2 i kvůli tomu, že byl vyloučen Miroslav Stýbal. Suverénní Chrastava v čele s ostrostřelcem Benešem a exreprezentantem Štajnerem byla posledním soupeřem roku. Hostující Frýdlant se snažil, do poločasu ale bylo 0:4 a celkově 1:6. Čestný úspěch dal z penalty Štrbák. Celková podzimní bilance nebyla nejvýhodnější. Se ziskem 12 bodů se Frýdlant krčil na 12. pozici. Frýdlant se přes zimní přestávku opět připravoval výhradně v domácích podmínkách, na umělém tréninku probíhaly tréninky třikrát v týdnu. Přípravných zápasů bylo pět se

čtyřmi výhrami. V pohárovém utkání Frýdlant zvítězil lehce nad Vescem 6:1. Trenér Stýbal chtěl pokračovat v nastaveném trendu, což bylo hrát s vlastními odchovanci a hráči, kteří mají vztah k Frýdlantu. Do týmu se vrátil Linhart ze Semil a Tomáš Drobný z Jokers. Zůstal Michal Stýbal, kterému bylo prodlouženo hostování ze Slovanu Liberec. Odchod ohlásil Štefan zpět do Nové Vsi. První jarní odveta se odehrála v Železném Brodě, kde domácí vyhráli gólem ze 4. minuty. Poté byl čas dvojitého derby. V tom prvním chtěl Frýdlant doma odčinit prohru v Hejnicích. Hosté se na nic nezmohli a brankář Höfler si připsal první jarní čisté konto (3:0). Derby Severu ovládli ve Frýdlantě hosté z Višňové před 600 diváky 3:1. Po prohře se Frýdlant ocitl v sestupových vodách. Ale utkání, které se dalo nazvat jako zlomové, Frýdlant vyhrál 1:0 v Košťálově díky Noskovi. Osmnácté kolo přineslo nejdivočejší výsledek, který Frýdlant uhrál po přestřelce 4:4 doma se Skalicí, a pět branek padlo v rozmezí 18 minut. Frýdlant se předvedl ve střeleckých manévrech i v zápase v Bozkově. Zásluhou Tomáše Částka, který docílil dvojitého hattrick (ten druhý za 9 minut) Frýdlant bral body za výhru 9:1. Po většinu utkání zdobil Frýdlant nástup. Nebylo tomu jinak ani doma se Sedmihorkami. Opět skvělý nástup a Frýdlant se radoval z výhry 3:2. Bodová série pomohla k oddálení sestupových pozic. Frýdlant zapnul včas, čehož důkazem byl zvládnutý duel v České Lípě, kde po boji vyhrál 3:2. Pak nečekaně „pustil“ body doma zachraňující se Lomnici (3:4). Další komplikaci si Frýdlant přivodil ve Velkých Hamrech, kde prohrál vysoko 5:1. Až ve 24. kole odčinil Frýdlant své

předchozí nezdarů. Nepříjemně Doksy zdolal 4:3. Doma s jasně postupující Chrastavou do divize to byl nejméně povedený zápas. Domácí derniéra před 300

diváky se nevydařila a domácí schytali porážku 9:0. Ve Mšeně se Frýdlant pochlapil výhrou 2:1 a zakončil premiérový ročník v přeboru 8. místem.

Ročník 2016/17: Ztracená sezóna

S Vojtou Baracem (z dorostu U19 Liberce) a pod vedením Luboše Stýbala vstoupil Frýdlant A do krajského přeboru, když mu uteklo trio hráčů (Nosek, Kutílek a Jelínek) do Višňové. Navíc do Německa zamířil Linhart, k tomu Drobný skončil sportovní aktivity

Příprava: Nový Bor 1:7, Ruprechtice 5:4, VTJ Rapid 7:3, Hejnice 0:0, Markocice 3:3 a 8:2. Začátek byl mizerný (prohra 1:6) v České Lípě a doma 2:4 se Skalicí, na hřišti nováčka z Bílého Kostela 4:5, doma s Hrádkem 2:3, ve Višňové 1:4, výhra přišla až po pěti prohrách proti stejně zoufalým

V modrém běží Kristián Suk

Semilům 1:0. Ale následující prohra 3:10 v Sedmihorkách, to byla tragédie (3:10!) a další 2:3 v Lomnici, doma se Železným Brodem 3:4, ve Velkých Hamrech 0:8, doma od Doks 1:4, ve Mšeně 1:8, v Bozkově 3:6, znamenaly sedm porážek v řadě! S jedinou výhrou to znamenalo předposlední místo v přeboru. Před jarem odešel střelec Částek do Polska a s ním odešlo 9 gólů. Přišli však David Průcha z Velkých Hamrů a Patrik Havlíček z Bruntálu (ten si ale zlomil klíční kost a měl na jaro utrum). Příprava: Velké Hamry 3:9, Chrastava 2:3, Višňová 2:1, Velké Hamry B 3:1, Stráž n. N. 1:0, Ruprechtice 7:3 a v generálce 3:1 nad Hejnicemi. Nadějný závěr přípravy se ale do startu přeboru nepromítl, protože Frýdlant prohrál 1:9 doma se Sedmihorkami. Přišla výhra 4:0 nad Českou Lípou, porážka 1:3 ve Skalici i doma s Bílým Kostelem 0:2, 2:2 v Hrádku, 1:4 doma s Višňovou. V utkání pravdy porazil poslední Semily na jejich hřišti 2:0, a byl prakticky zachráněn. Navíc dokázal porazit hned na to Lomnici 7:2 (hattrick Stýbala), proto ani nebolela

Jedna z mála frýdlantských radostí v sezóně

prohra 3:4 v Železném Brodě. 1:1 doma s Velkými Hamry, v Doksech prohra 2:5, a doma se Mšenem 1:3, v Bozkově 1:5. Běčko odstartovalo pouze dvanáctičlennou I. B třídu výhrou 6:2 nad Jablonným, poté prohra 0:5 v Osečné, 1:4 v Pěččíně, doma Doksy B 3:2, 0:3 v Holanech, doma Hodkovice 2:1, ve Mšeně s běčkem porážka 0:8, navázala výhra 5:0 v Kamenici, ale hned prohra 2:3 doma s Rozstáním, porážka 1:3 v Mimoní, doma prohra 0:6 s Jenišovicemi, i v Jablonném 2:3, a konečně doma výhra 3:2 nad Mšenem B. Pět výher a osm porážek, to bylo podzimní 8. místo v I. B třídě. Jaro začalo dvojitou prohrou doma s Osečnou i Pěččínem (shodně 2:4), por. 0:4 v Doksech, doma s Holany 1:2, 0:3 v Hodkovicích, 0:2 s Kamenicí doma, opět nuly v Rozstání 0:1, i doma

s Mimoní 0:2, na něž navázala porážka 1:4 v Jenišovicích. Takže po základní části z toho bylo poslední, 12. místo. V nadstavbě pak Frýdlant B porazil Hodkovice 5:2, v Jablonném

padl 0:6, vyhrál nad Doksy B 3:1, prohrál v Kamenici 2:4, a v posledním mači porazil 3:2 Osečnou, která tak sestoupila, stejně jako Frýdlant. Bylo založeno opět céčko.

Sezóna 2017/18: Krajský přebor jen ve dvanácti

Pouhý tucet mužstev hrál krajský přebor 2017/18 a opět v něm figurovaly i poslední Semily. Malý počet týmů doplňovala nadstavba. Trenér Luboš Stýbal postrádal do nové sezony Plesara a Štrbáka, kteří odešli pryč. Letní příprava: Pěččín 3:5, Markocice 3:4, Doubí 2:1, Višňová 1:5.

Domácí premiéru Frýdlant nezvládl i kvůli neproměněné penaltě Průchy 0:1 se Železným Brodem. Podobně si počínal i v Rovensku (1:5) a prohrál i ve Višňové 3:4, když výkon byl podstatně lepší. To bylo vidět doma proti Sedmihorkám - výhra 2:0, jenže na Přepere nestačil (0:3), bod však vybojoval

Ve Skalici Frýdlant prohrál 1:3. V oranžovém dresu je frýdlantský Jiří Lode

Dvě nejslabší mužstva přeboru - Semily a Frýdlant. U míče je frýdlantský Jaroslav Kozák

s Hrádkem (1:1), v Bílém Kostele narazil 1:3. V zápase o černého Petra hrál 0:0 v Semilech a byl poslední. Nepomohla ani prohra 1:5 doma s Doksy a trenér Luboš Stýbal skončil. Nahradil ho Martin Tauš, který při své premiéře prohrál ve Velkých Hamrech 0:7. Po remíze 2:2 s vedoucí Skalici se bodově dostal Frýdlant bodově na Semily a nebyl tak poslední. S Rovenskem prohrál doma 2:4, stejným skóre porazil doma Bílý Kostel a v dohrávce remizoval 1:1 v Železném Brodě. Za celkově dvě výhry a tři plichty to bylo 11. místo ze dvanácti. Zimní příprava byla již bez Průchy (přestup do Jiříkova) a Frýdlant v ní sehrál zápasy: Jiříkov 3:2, Pěnčín 6:4, Mnichovo

Hradiště 1:3, Jenišovice 5:7, Doubí 2:1. Do odvety šel sice s novými muži Bártou a Hůzou (oba z Německa) a hned doma ošklivě prohrál 1:6 s Višňovou. V Sedmihorkách vyhrál 1:0, aby následně byl dom deklasován (1:12) Přepeřemi. Mizerný dojem hned napravil v Hrádku, kde vyhrál 3:2. Následovala ostudná prohra doma 2:3 od posledních Semil, a 0:4 od Doks. Krize pokračovala prohrou 0:7 od Velkých Hamrů a znovu 0:7 od Skalice. Rovensko 2:4 a rychta 1:7 od Sedmihorek. Frýdlant zabral konečně proti Bílému Kostelu (5:2) a když vyhrál v Semilech 2:1, dostal se v tabulce prvně na 10. místo. To si upevnil po výhře s Hrádkem (1:0) za celkových sedm výher a tři remízy.

Béčko se po sestupu a bez trenéra opět nacházelo v okresním přeboru, který začalo šílenou prohrou 1:8 s hostujícím Českým Dubem a porážkou 1:4 v Žibřidicích i ve Vratislavicích. Ve 4. kole se prvně radoval po výhře 4:2 nad Rynolticemi B. Pak prohrál 1:2 v Machníně a doma vyprášil Nové Město 4:1, jenže dostal vyprášeno 0:6 od Višňové B, v Dolní Řasnici to bylo 2:2, a tak si polepšil výhrou 2:1 nad Chotyní. Porážka 2:3 v Nové Vsi byla napravena výhrou 4:0 nad slabou Hlavicí. A prohra doma se Stráží B 2:4. S podzimem se béčko rozloučilo plichtou 22 v Hrádku. V tabulce za 4 výhry a dvě remízy mu patřilo 9. místo. Jarní odvetu začala rezerva prohrou 0:3 v Českém Dubu a další nulu

mu připravily Žibřidice (0:2), první bod přišel s Vratislavicemi (3:3), prohra 0:2 s Rynolticemi, 1:2 s Machnínem, a dokonce 3:8 s Novým Městem a s Dolní Řasnicí 1:2 doma. Bídu trochu napravilo béčko výhrou 2:0 v Chotyni, ale následovala porážka 2:5 od Nové Vsi. Ještěže v okrese hrála Hlavice, která

byla převelice slabá, měla jen dva body, takže ji Frýdlant porazil 5:2. Jenže další zápasy byly již ve starých kolejích - prohry ve výši 1:6 s béčkem Hrádku a s béčkem Stráže. Se špatnou sezonou se Frýdlant rozloučil porážkou 1:12 doma od rezervy Višňové. A konečná bilance? Šest výher a tři remízy pomohly na 12. místo.

Studánku, ale ostudně prohrál s Višňovou 0:10, v generálce Frýdlant remizoval 2:2 se Šluknovem. Do týmu nově přišli Martin Liška ze Semil, Mikuláš Borkovec z Jihlavy, Petr Trytko z Pěňčina a Jakub Štrbák z Bogatynie. Ale porážka 1:6 na úvod od Sedmihorek se nečekala. Nevyšla ani domácí premiéra s Višňovou (0:1). Skalice si přijela do Frýdlantu pro první porážku (0:4), poté Frýdlant prohrál před návštěvou 600 diváků 0:3 v Doksech. Důležité derby s Bílým Kostelem zvládl 1:0. Na exdivizní České Lípě podlehl 0:3, v Rovensku 0:1, v Chrastavě 0:4, doma podlehl Železnému Brodu 1:3, v Novém Boru prohrál 1:2, doma Hrádku 0:4 a ve Višňové 1:5. Konec darebného podzimu byla plichta

Sezona 2018/2019: Přebor opět jen ve dvanácti

Podruhé po sobě měl krajský přebor opět jen dvanáct mužstev. Z I. A třídy neměl nikdo zájem ho doplnit.

Nekončící problémy se sestavou měl trenér Martin Tauš. V přípravě porazil 5:0 Markocice a 5:3 Krásnou

V bílém Mikuláš Borkovec se snaží zastavit útok soupeře

0:0 se Sedmihorkami. Co se dalo dělat, se sedmi body za dvě výhry a jednu plichtu to bylo poslední místo. Po skončení sezony bylo rozhodnuto, že je potřeba něco se špatnou situací udělat, a proto skončil trenér Martin Tauš. Novým lodivodem se do roku 2019 stal zkušený Miloslav Ulihrach, který naposledy trénoval Hejnice. Všichni frýdlantští patrioti věří, že se mu podaří ukočírovat krajský přebor i pro další ročník. Začátek jara byl složitý, prohra 1:6 ve Skalici a remíza 2:2 s Doksy.

Mladé béčko v okrese

Mladou rezervu měl na starosti Tomáš Dědek a v úvodním kole si připsal bod ze hřiště nováčka Bílého Kostela B (4:4) a doma přidal výhru 2:0 nad dalším nováčkem z Raspenavy. Bez bodu byl Frýdlant B v utkání v Rynolticích (1:3), plný počet evidoval v duelu s Bulovkou (3:1) a v Chotyni (4:1). S Dolní Řasnicí body odevzdal (0:1), aby v Nové Vsi řádlil 5:2 i doma s Českým Dubem 5:0. To byl pěkný restart, protože pak béčko porazilo venku Machnín 4:1, doma Nové Město 6:1, v Hrádku výhra 5:0,

V prohraném derby s Višňovou hlavičkuje vpravo frýdlantský Denis Kašík

i favorizovanou Stráž B 3:2 a na závěr podzimu plichtilo ve Višňové 2:2. Nádherný zisk 29 bodů za devět výher

a dvě remízy znamenal 2. místo a skóre 44:18. Michal Stýbal a Jaroslav Kozák vstřelili po sedmi brankách.

Vpravo bojuje vleže frýdlantský Kristián Suk

MLÁDEŽNICKÁ KOPANÁ

Frýdlantská mládež

Nezbytnou součástí pro udržení frýdlantské kopané je vedle ekonomického zajištění, dobrého hřiště, divácké podpory, v neposlední řadě také mládežnická základna. Jako významný regionální klub, byl Frýdlant základnou nejen pro samotný klub, ale i pro okolní menší a vesnické kluby, které si nemohou dovolit sestavit byť jedině žákovské družstvo. Pověstí se dařilo již od počátků s menší či větší úspěšností, si vychovávat vlastní členskou základnu. Již deset let po založení DSK Friedland, se mohl klub pyšnit stabilním dorosteneckým družstvem. Většina mládenců nastupovala pod hlavičkou záložního mužstva již v roce 1920. Načež dorostenecké mužstvo se ustálilo v polovině dvacátých let. Pověstí se staralo o předzápasy prvního mužstva a soupeřem mu byly nejenom jiné dorostenecké celky ze zaběhlých klubů jakými byly Hrádek či Chrastava, ale též i nově ustanovená dospělá mužstva. Soupeři pro dorostenecké mužstvo

byli povětšinou ze stejných měst jako pro A-mužstvo. Dorostenci hráli pravidelně přátelské zápasy s blízkými německými kluby (Žitava, Ostritz, Görlitz). Prvních mistrovských zápasů se mladíci dočkali začátkem třicátých let. S rostoucí popularitou kopané a její činností ve Frýdlantě se už deset let po založení objevu žákovské mužstvo. Celkové umístění je známo až z jedné posledních sezón 1937-1938. V té se dorostenecké mužstvo utkávalo s kluby z Hrádku, Chrastavy a libereckých klubů z Růžodolu, Pavlovic, DSK Reichenber a RSK Reichenberg. Frýdlant získal tři body, což stačilo jen na poslední, sedmé místo. S nástupem války a nastávajícími komplikacemi, utichá také činnost fotbalové mládeže ve Frýdlantě. Ta byla obnovena až po druhé světové válce v roce 1946. Se vznikem nového českého klubu SK Frýdlant, byla obnovena činnost dorosteneckého oddílu, k němu se brzo připojili také žáci, ti však svou soutěžní či plnohodnotnou zápasovou činnost zahájili pravidelně v roce 1948. Mladé naděje nového klubu se

prvně veřejnosti představily v dubnu roku 1947. Historicky prvním soupeřem byl SK Pavlovice. Byť frýdlantský dorost střetnutí prohrál 1:5 (0:2), dal jasně najevo, že frýdlantská mládež již nadobro zapustila své fotbalové kořeny. Frýdlantské vedení se rozhodlo přihlásit dorostence do nově utvořené soutěže.

Dorost 1966

Dorost pro sezónu 1947-1948 byl zařazen do libereckého okrsku. Soupeři mu byly SK Doubí, Rapid Liberec, Slavia Liberec, AFK Hrádek, Stráž nad Nisou, Chrastava a Ruprechtice. Soutěž zahájily také rivalské kluby z Hejnic a Raspenavy, ale ty po několika kolech soutěž opustily. V historicky prvním zápase Frýdlant přivítal Stráž nad Nisou. Utkání však skončilo oboustrannou kontumační prohrou. Důvodem byly chybějící legitimace. Stejný scénář se odehrál i v prvním derby proti Raspenavě. Inu začátky bývají těžké a tak není divu, že zápas měl dohru u zeleného stolu. Oficiálně utkání skončilo také 0:0, ale soupeři si nepřipsali ani bod, jelikož nedodali potřebné legitimace. Tento problém provázel mladíky v prvních čtyřech kolech. Kvůli chybějícím legitimacím byly jeho zápasy kontumovány. Malou útěchou mu však bylo, že se jednalo o oboustranné kontumace. Problémy s platnými průkazkami se potýkala většina klubů. Prvního vítězství se nový

Dorost 1960

Dorost 1970

dorostenecký oddíl dočkal v 5. kole proti Ruprechticím 3:0, byť šlo o kontumační výhru, kvůli jak jinak, chybějícím legitimacím. Na hřišti byly úspěšnější Ruprechtice, které vyhrály 1:0. Ovšem v posledním kole podzimní části si mohli mladíci konečně plnohodnotně vítězně zakřičet. Na hřišti silné Slavie Liberec dokázali nečekaně zvítězit 2:0. S bilancí dvou výher a pěti proher patřilo dorostu po podzimu 6. místo. Na jaře byl výsledkový obraz podobný tomu podzimnímu.

Frýdlantu se podařilo získat již jen dva body za jedinou jarní výhru v Ruprechticích (2:0). Nakonec mladíci obsadili poslední osmé místo. Důležité bylo, ale že činnost dorostu neutichla. Přesto mohla v jeho táboře panovat spokojenost, navíc do pravidelných krajských výběru byly vybíráni budoucí osobnosti naší kopané. Dobrá výkonnost hráčů Vilíma, Beneše a Dohnala neušla pozornosti krajské sekce. S dorosteneckými výběry absolvovala tato trojice několik přátelských zápasů.

6. června 1948 svou plnohodnotnou činnost zahájilo žákovské družstvo v zápase proti Habarticím. Domácí Frýdlant vyhrál jednoznačně 9:0. Známi jsou i střelci – Linke 4, Šimůnek 2, J. Musil 2, Janeček 1. První přihlášku ale SK Frýdlant poslal již v květnu 1947. Z důvodu již rozehrané soutěže nebylo ale žákovské družstvo zařazeno. Činnost žákovského družstva poté na více jak rok utichla. Velkou událostí pro frýdlantský fotbalový region bylo zřízení své vlastní okresní soutěže. Liberecká sekce zařadila několik nových klubů do nově vzniklé

Žáci 1971

frýdlantské dorostenecké ligy. Svá nová dorostenecká družstva z frýdlantského regionu přihlásilo Nové Město pod Smrkem a Raspenava, původně také Krásný Les, ten však svou přihlášku před zahájením stáhl. Tyto týmy byly doplněny libereckými kluby ze Stráže, Machnína, Slavie a AFK. Druhé soutěžní působení bylo pro mládežníky už o něco příznivější. V konečném hodnocení obsadili 3. místo. Žákovské družstvo se účastnilo v 50. letech příležitostných turnajů, ať už vyhlášených krajskou sekcí fotbalového svazu nebo nějakým okolním klubem. Své pravidelné mistrovské soutěže se žáci dočkali na přelomu padesátých a šedesátých let.

Žáci 1971

Žáci 1971

V něm si žáci většinou vedli velmi dobře a umísťovali se vždy v popředí tabulky nejvyšší okresní soutěže. Dorost se napevno usadil jako pravidelný účastník okresních soutěží. S nabývajícím zkušenostmi zaznamenal v roce 1955 první výrazný úspěch, když dokázal opanovat soutěž a postoupil tak do krajského kola. To se hrálo vyřazovacím způsobem, což se mu stalo osudným a po prohře s klubem Pracovních

záloh, vypadl v 1. kole. Byly to však takové první světlé okamžiky, které ukázaly, že s dorostem se musí počítat. V roce 1958 opět zvítězil a stal se účastníkem krajské I. A třídy O to více si musíme vážit tohoto úspěchu, jelikož starost o mládež nepatřila po pravdě mezi ty nejlepší. Přesto se podařilo díky několika málo obětavým členům uchránit mládež od jejího zániku. V počátcích je nutné poděkovat panu Čabanovi, obětavému

Miroslavu Weidischovi nebo panu Hořenému, kteří stáli na vzestupu fotbalové mládeže ve Frýdlantě. S postupem času v šedesátých letech, se už dařilo najít obětavé trenéry z řad bývalých hráčů. Žáci a dorostenci se během šedesátých let vypracovali mezi přední oddíly a vždy patřili mezi favority okresních potažmo krajských soutěží.

Dorost 1974

Dorost 1974

Žáci 1971

Vzestup mládeže

Počátkem 70. let zaznamenává frýdlantská kopaná postupného navyšování své členské základny. Frýdlantský dorost čím dál častěji nahlížel do krajských soutěží, žákovské družstvo si mohlo dovolit založit i své B-mužstvo. Rozkvět mládežnické kopané se větší míře odrazil i v zakládání nových žákovských družstev na malých vesnicích. Velkými postavami na trenérských postech se stali Libenský, Hájek, Kašík a mnozí další. S rozšířením

Žáci 1981

členské základny si mohl Frýdlant dovolit v osmdesátých letech jako jeden z mála klubů na Liberecku sestavit týmy podle jednotlivých ročníků. Nejvíce týmů měl na konci osmdesátých let, kdy sestavil tři žákovské týmy a dva dorostenecké. K nim se přidali i elékové. Frýdlantský kádr nejmladších fotbalistů – elévů, byl jedním ze zakládajících týmů nově ustanovené okresní soutěže pro nejmenší věkovou kategorii. Premiérově v sezóně 1983/1984 přivítal Frýdlant elévy z Rapidu Liberec. Elékové si vedli nadmíru dobře, když obsadili konečné 2. místo, těsně za Slovanem Liberec.

Nejúspěšnějším obdobím mládežnické kopané ve Frýdlantě se dá označit období osmdesátých let až po začátek devadesátých let. V něm se prvá mužstva dorostu a žáků pravidelně pohybovala na špičce krajských přeborů. Zejména vrcholem byl ročník 1983, kdy dorost bojoval o krajského přeborníka. To co se nepovedlo dorostencům, napravili žáci. Ti se nakonec stali v roce 1983 krajskými přeborníky, navíc se jim podařilo vyhrát okresní pohár a také zvítězit na turnaji přátel Slavie Praha (ve finále porazili Slavii Praha 2:1).

Dobré práce vedoucích mládežnických oddílů si nemohli nevšimnout ani na kraji. Na soupiskách krajských výběrů jste mohli téměř vždy najít nějakého zástupce Slovanu Frýdlant. Nejvíce nominací si připsali Marek Drobny a Roman Folda, dále Karel Martinů, Jiří Krotíl, Michal Hýbl, ale jistě největšího ocenění si vysloužili nominací do reprezentace. V prvním případě to bylo pozvání Jiřího Perného na reprezentaci U13 v rámci mezinárodního turnaje v Jihlavě. V hledáčku trenéru žákovské reprezentace se objevoval Roman Folda.

Soupeři

Žáci 1982

V historii soupeřů mládežnických frýdlantských oddílů zaznamenáváme několik věhlasných klubů. V prvopočátcích to byly souboje se Slavií Liberec, později se Slovanem Liberec v mistrovských zápasech. Nechyběly takové kluby jako Jablonec, Teplice, Bohemians Praha, Slavia Praha. Kromě předních českých klubů se na frýdlantském hřišti představila také slušná řádka zahraničních družstev. Díky blízkosti hranic se poměrně často mládež utkávala s německou a později s polskou. Na turnajích, konaných v rámci setkání evropských Frýdlantů, měli žáci možnost porovnat

Žáci 1982

1983: Žáci krajským přeborníkem

síly s týmy z ostatních koutů Evropy. 28. června 1984 na frýdlantkém hřišti zavítalo žákovské družstvo italského klubu AC Fiorentina. Kdo by čekal jednostrannou záležitost, tak se hodně pletl. Zápas byl vyrovnaný a dlouho bez branek. Až ve druhé půli se frýdlantský Romanec dokázal

prosadit a byla to jediná branka utkání. Dvěstě padesát diváků bylo velmi potěšeno. Začátkem devadesátých let svých největších úspěchů dosahuje Frýdlant, jehož hráči se později úspěšně prosazovali nejen v prvním týmu Slovanu Frýdlant, ale i v divizní rezervě Slovanu Liberec.

Žáci 1984

Společná fotografie žáků po mezinárodním zápase Frýdlant - Fiorentina. 28. června 1984

Později dosáhli úspěšných angažmá v německých klubech. Žáci v ročníku 2006/2007 kopali divizi, a ti starší žáci skončili na 12. místě ze čtrnácti. Soupeři byly týmy jako FK Jablonec, Slovan Liberec, Hradec Králové, Boleslav či Pěnčín-Turnov. Starším žákům se dařilo především venku, kde se šestkrát radovali ze tří bodů, doma byl bodový přiděl za výhry jen poloviční. Velkých výher se žáci dočkali v Pardubicích, České Třebové, ale asi nejvíc o sobě dali vědět venkovní

výhrou 2:1 nad Slovanem Liberec. Mladší žáci ve stejné soutěži tolik úspěšní nebyli. Sice statečně bojovali, ale nepodařilo se jim získat ani bod. V současnosti Frýdlant disponuje pěti mládežnickými kategoriemi. Kromě dorostenců a starších a mladších žáků se podařilo ustanovit kategorii mladších a starších přípravek.

Dorostenecký tým v roce 1998

Frýdlanští žáci v roce 2016

Starší žáci v sezóně 2006/07

Družstvo starších žáků 2018

Úspěšný dorost 2011 - vítěz I. A třídy

Kniha 100 let fotbalu ve Frýdlantu

Autorský kolektiv:

Martin Bušovský

Miloslav Cihlář

Hynek Preisler

Petr Krause

Fotografie a obrazový materiál:

Liberecký deník

Region

Archiv Slovanu Frýdlant

Sazba:

ReproArt Liberec, s.r.o.

Tisk: